

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	Sameiginlega EES-nefndin	
	II	EFTA-STOFNANIR	
	1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
2015/EES/30/01		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 301/14/COL frá 16. júlí 2014 um nítugustu og áttundu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar; samþykkt nýrra leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020	1
	3.	EFTA-dómstóllinn	
	III	ESB-STOFNANIR	
	1.	Framkvæmdastjórnin	
2015/EES/30/02		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7563 – CommScope/TE BNS)	57
2015/EES/30/03		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7564 – Mahle Behr/Delphi Thermal Systems Business)	58
2015/EES/30/04		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7586 – Flextronics/Certain Assets Belonging to Alcatel-Lucent Italia) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	59
2015/EES/30/05		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7598 – Dr. Oetker/Coppenrath & Wiese) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	60
2015/EES/30/06		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7635 – Lindsay Goldberg/VDM Metals Group) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	61
2015/EES/30/07		Orðsending stjórnvalda í Frakklandi með vísan til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni (<i>Tilkynning um umsókn um sérleyfi til olíu- og gasleitar sem kennt er við „Gélannes“</i>)	62

2015/EES/30/08	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/108/EB frá 15. desember 2004 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi og um niðurfellingu tilskipunar 89/336/EBE (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf Sambandsins)	64
2015/EES/30/09	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB frá 3. desember 2001 um öryggi vöru (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum evrópskra staðla samkvæmt tilskipuninni)	84
2015/EES/30/10	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar 90/385/EBE frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna um virk, ígræðanleg lækningatæki (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samræmdra staðla samkvæmt tilskipuninni)	90
2015/EES/30/11	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf Sambandsins)	95
2015/EES/30/12	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samræmdra staðla samkvæmt tilskipuninni)	116
2015/EES/30/13	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd skilyrði fyrir markaðssetningu byggingarvara og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 89/106/EBE (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf Sambandsins)	121
2015/EES/30/14	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt viðkomandi Sambandslöggjöf)	152
2015/EES/30/15	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/42/EB frá 17. maí 2006 um vélarbúnað og um breytingu á tilskipun 95/16/EB (endurútgefin) (Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samræmdra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf ESB)	159

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

ÁKVÖRDUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2015/EES/30/01

nr. 301/14/COL

frá 16. júlí 2014

um nítugustu og áttundu breytingu á málsmæðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar; samþykkt nýrra leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR TEKIÐ NEÐANGREINDA ÁKVÖRDUN

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið („EES-samningsins“), einkum 61., 62. og 63. gr. og bókunar 26,

með vísan til samnings milli EFTA-rikkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls („samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól“), einkum ákvæða stafl. b) í 2. mgr. 5. gr. og 24. gr. ásamt 1. gr. I. hluta bókunar 3,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ber Eftirlitsstofnun EFTA að koma ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt stafl. b) í 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ber Eftirlitsstofnun EFTA að gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða stofnunin álitur það nauðsynlegt.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkti hinn 9. apríl 2014 „Leiðbeinandi reglur um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020“ ⁽¹⁾. Þar er rakið hvaða skilyrðum þarf að fullnægja til þess að lýsa megi ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála samrýmanlega gildandi ákvæðum um ríkisaðstoð. Ákvæði reglnanna gilda frá 1. júlí 2014.

Ofangreindar leiðbeinandi reglur varða Evrópska efnahagssvæðið.

Tryggja ber að EES-reglum um ríkisaðstoð sé beitt á sama hátt hvarvetna á Evrópska efnahagssvæðinu í samræmi við það markmið, sem sett er í 1. gr. EES-samningsins, að mynda einsleitt efnahagssvæði.

Samkvæmt ákvæðum II. liðar undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í XV. viðauka við EES-samninginn ber Eftirlitsstofnun EFTA, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópusambandsins, að samþykkja nýjar leiðbeinandi reglur sem samsvara þeim sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

Leitað hefur verið samráðs við framkvæmdastjórn Evrópusambandsins.

Leitað hefur verið samráðs við stjórnvöld í EFTA-rikkjunum með bréfi um þetta efni sem dagsett var 26. júní 2014.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 200, 28.6.2014, bls. 1–55.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

Efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar skal breytt með upptöku nýrra leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020. Nýju reglurnar fylgja þessari ákvörðun sem viðauki og eru óaðskiljanlegur hluti hennar.

2. gr.

Fullgild er aðeins ensk útgáfa þessarar ákvörðunar.

Gjört í Brussel 16. júlí 2014.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Oda Helen Sletnes

Forseti

Helga Jónsdóttir

Stjórnarmaður

VIÐAUKI

III. HLUTI – REGLUR UM ALMENNA AÐSTOÐ

Leiðbeinandi reglur um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020 ⁽¹⁾

Efnisyfirlit

Inngangur

1. Gildissvið og skilgreiningar

*1.1 Gildissvið**1.2 Aðstoðarráðstafanir sem falla undir ákvæði þessara leiðbeinandi reglna**1.3 Skilgreiningar*

2. Tilkynningarskyld aðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála

3. Mat á því hvort aðstoð er samrýmanleg ákvæðum staflíðar c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins

*3.1 Almenn matssjónarmið**3.2 Almenn ákvæði um mat á því hvort ráðstöfun er samrýmanleg EES-samningnum**3.3 Aðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum**3.4 Orkusparandi ráðstafanir, meðal annars samvinnsla varma og raforku og hita- eða kæliveita**3.5 Aðstoð til að bæta auðlindanýtingu, einkum með bættri meðhöndlun úrgangs**3.6 Aðstoð vegna föngunar og geymslu koltvísýrings**3.7 Aðstoð sem er fólgin í lækkun umhverfisfiskatta eða undanþágu frá þeim og lækkun framlaga til að fjármagna stuðning við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum**3.8 Aðstoð vegna framkvæmda við orkuvirki**3.9 Aðstoð til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu**3.10 Aðstoð í tengslum við kerfi framseljanlegra losunarheimilda**3.11 Aðstoð vegna flutnings fyrirtækja*

4. Mat

5. Beiting reglnanna

6. Skýrslugjöf og vöktun

7. Endurskoðun

⁽¹⁾ Leiðbeinandi reglurnar, sem hér birtast, svara til leiðbeinandi reglna framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020 sem samþykktar voru 9. apríl 2014 (Stjótið. ESB C 200, 28.6.2014, bls. 1–55).

Inngangur

1. Til þess að koma megi í veg fyrir að ríkisaðstoð raski samkeppni á innra markaðnum og hafi áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna á einhvern þann hátt sem stríðir gegn sameiginlegum hagsmunum þeirra er í 1. mgr. 61. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið („EES-samningsins“) kveðið á um almennt bann við ríkisaðstoð. Í vissum tilvikum getur ríkisaðstoð þó talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins með vísan til ákvæða 2. og 3. mgr. 61. gr. samningsins.
2. Með vísan til stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins er Eftirlitsstofnun EFTA heimilt að lýsa ríkisaðstoð samrýmanlega framkvæmd EES-samningsins ef hún er veitt til þess að greiða fyrir þróun ákveðinna greina efnahagslífs á Evrópska efnahagssvæðinu, enda spilli slík aðstoð ekki viðskiptaskilyrðum að því marki að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum aðildarríkjanna.
3. Hafa skal hliðsjón af stefnumörkun á sviði umhverfismála þegar metið er hvort ríkisaðstoð, sem veitt er í umhverfisverndarskyni, er samrýmanleg EES-samningnum, einkum með það fyrir augum að efla sjálfbæra þróun, sbr. 73.–75. gr. EES-samningsins og níundu málsgrein inngangsorða samningsins. Stefnumörkun á sviði samkeppnismála stendur því ekki í berhöggi við stefnumörkun á sviði umhverfismála, en nauðsynlegt er að taka fullnægjandi mið af kröfum um umhverfisvernd við mótun og framkvæmd samkeppnisstefnu, einkum til að stuðla að sjálfbærri þróun.
4. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins („framkvæmdastjórnin“) hefur samþykkt nýjar leiðbeinandi reglur um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020 („leiðbeinandi reglur framkvæmdastjórnarinnar“). Leiðbeinandi reglur framkvæmdastjórnarinnar eru úrræði sem notað er til að framfylgja ýmsum stefnumarkandi ákvörðunum Evrópusambandsins, meðal annars áætluninni Evrópa 2020 ⁽²⁾, samræmdri lagasetningu á sviði loftslags- og orkumála ⁽³⁾, stafráttakinu „Bætt auðlindanýting í Evrópu“ ⁽⁴⁾, svonefndum vegvísi um bætta auðlindanýtingu ⁽⁵⁾ svo og orðsendingunni „Stefnumörkun á sviði loftslags- og orkumála fyrir árin 2020 til 2030“ ⁽⁶⁾ (Stefnumörkun 2030) en í henni eru rakin þau markmið á sviði orku- og loftslagsmála sem stefnt er að fyrir árið 2030. Auk þessa hefur nokkrum sinnum komið fram í fundarniðurstöðum ráðs Evrópusambandsins að fella þurfi smám saman niður opinbera styrki sem stuðla að umhverfisþjöllum ⁽⁷⁾. Í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnarinnar er þannig fjallað um óæskileg áhrif styrkja sem stuðla að umhverfisþjöllum en einnig horft til þess, eins og jafnframt kemur fram í ofangreindum stefnumótunarskjölum, að nauðsynlegt er að ná fram málamiðlun milli ólíkra efnissviða og úrræða. Þess ber að geta að þessar leiðbeinandi reglur taka ekki til aðstoðar vegna vinnslu jarðefnaeldsneytis.
5. Eftirlitsstofnun EFTA bendir á að ofangreind stefnumótunarskjöl, svo og ýmis lagaákvæði sem vísað er til í þessum leiðbeinandi reglum, eru þess eðlis að þess er ekki vænta að þau verði felld inn í EES-samninginn, eða þá að þau falla utan gildissviðs hans ⁽⁸⁾. Með það markmið fyrir augum að tryggja einsleita beitingu ríkisaðstoðarreglna og jöfn samkeppnisskilyrði á öllu Evrópska efnahagssvæðinu verður engu að síður beitt af hálfu stofnunarinnar sömu almennu viðmiðum og mælt er fyrir um í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnarinnar þegar metið er hvort aðstoð á sviði umhverfisverndar er samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins, að teknu tilliti til sérstakrar lagalegrar stöðu EFTA-ríkjanna. Í þessu felst að í leiðbeinandi reglunum, sem hér birtast, er vísað til viðeigandi ákvæða í Evrópusambandsrétti og stefnumarkandi texta sambandsins þegar slíku er til að dreifa. Eftirlitsstofnun EFTA tekur sérstaklega fram að þótt vísað sé til Evrópusambandsréttar á þennan hátt merkir það ekki að stjórnvöldum í EFTA-ríkjum

⁽²⁾ COM(2010) 2020 lokaútg., 3.3.2010.

⁽³⁾ Ákvörðun nr. 406/2009/EB frá 23. apríl 2009 (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 136) og tilskipun 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 16), sem var felld inn í EES-samninginn, sjá 41. lið IV. viðauka, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 162/2011 (Stjtið. ESB L 76, 15.3.2012, bls. 49, og EES-viðbætur nr. 15, 15.3.2012, bls. 56).

⁽⁴⁾ COM(2011) 21, 26.1.2011.

⁽⁵⁾ COM(2011) 571 lokaútg., 20.9.2011.

⁽⁶⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar – Stefnumörkun á sviði loftslags- og orkumála fyrir árin 2020 til 2030 (COM(2014) 15 lokaútg.), 22.1.2014.

⁽⁷⁾ Leiðtogaárið lýsti yfir í niðurstöðum fundar síns 23. maí 2013 að nauðsynlegt væri að fella smám saman niður opinbera styrki sem stuðla að umhverfisþjöllum eða röskun í efnahagslífinu, að meðtöldum þeim sem renna til stuðnings vinnslu jarðefnaeldsneytis, til að greiða fyrir fjárfestingum í nýjum og skynsamlegum orkuvirkjum.

⁽⁸⁾ Svo dæmi sé tekið getur staðið þannig á að tiltekin löggjöf um Evrópusambandsstaðla hafi ekki verið felld inn í EES-samninginn. Jafnframt standa ákvæði Evrópusambandsréttar um samræmingu skatta sem slík utan gildissviðs EES-samningsins.

sé skylt að hlíta slíkum ákvæðum hafi þau ekki verið felld inn í EES-samninginn ⁽⁹⁾. Þessir textar þjóna aðeins sem grundvöllur mats á því hvort aðstoðarráðstafanir eru samrýmanlegar framkvæmd EES-samningsins með vísan til staflíðar c) í 3. mgr. 61. gr. samningsins.

6. Eftirlitsstofnun EFTA rekur í þessum leiðbeinandi reglum hvaða skilyrðum nauðsynlegt er að fullnægja til þess að aðstoð á sviði orku- og umhverfismála geti talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins með vísan til stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. samningsins.
7. Í orðsendingu sinni um að færa ríkisaðstoðarreglur til nútímahorfs ⁽¹⁰⁾ setti framkvæmdastjórnin fram þrenns konar markmið sem unnið skyldi að í tengslum við allt starf við að færa eftirlit með ríkisaðstoð til nútímahorfs:
 - a) Að stuðla að sjálfbærum og skynsamlegum vexti sem flestra fyrirtækja á samkeppnisvettvangi innra markaðarins.
 - b) Að beina fyrirframathugun framkvæmdastjórnarinnar fyrst og fremst að málum sem varða innra markaðinn mestu ásamt því að efla samstarf um framfylgd ríkisaðstoðarreglna við stjórnvöld í aðildarríkjunum.
 - c) Að gera gildandi reglur markvissari og stuðla að hraðari ákvarðanatöku.
8. Í orðsendingunni var umfram allt kallað eftir samvinnu við endurskoðun hvers kyns leiðbeinandi reglna og lagaákvæða með það fyrir augum að styrkja innra markaðinn, bæta nýtingu opinberra fjárframlaga með því að nota ríkisaðstoð í auknum mæli til að vinna að markmiðum er snúa að sameiginlegum hagsmunamálum, fylgjast betur með hvatningaráhrifum, takmarka aðstoð við nauðsynlega lágmarksfjárhæð og koma í veg fyrir hugsanleg hamlandi áhrif aðstoðarinnar á samkeppni og milliríkjavíðskipti. Eftirlitsstofnun EFTA hefur haft sömu sjónarmið að leiðarljósi. Þessi almennu matssjónarmið liggja til grundvallar skilyrðunum sem sett eru í þessum leiðbeinandi reglum fyrir því að aðstoð geti talist samrýmanleg EES-samningnum.

1. Gildissvið og skilgreiningar

1.1 Gildissvið

9. Þessar leiðbeinandi reglur gilda um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar eða orkumála í öllum þeim greinum sem EES-samningurinn tekur til, að svo miklu leyti sem slíkar ráðstafanir falla undir ákvæði undirkafla 1.2. Reglurnar taka þess vegna einnig til greina sem falla undir sérreglur um ríkisaðstoð á Evrópska efnahagssvæðinu (en dæmi um það eru flutningastarfsemi ⁽¹¹⁾ og kolanám) nema ákvæði séu um annað í slíkum sérreglum.
10. Ákvæði þessara leiðbeinandi reglna gilda ekki um:
 - a) hönnun og framleiðslu á umhverfishæfum vörum, vélum eða samgöngutækjum, sem miðast við að ganga sem minnst á náttúruauðlindir, né aðgerðir sem gripið er til í verksmiðjum og á öðrum framleiðslustöðum í því skyni að auka öryggi eða hreinlæti ⁽¹²⁾,

⁽⁹⁾ Til að mynda hefur tilskipun 2003/96/EB um endurskipulagningu á lagaramma Bandalagsins um skattlagningu orkugjafa og raforku (Stjtið. ESB L 283, 31.10.2003, bls. 51, með áorðnum breytingum, síðast samkvæmt tilskipun 2004/75/EB, Stjtið. ESB L 157, 30.4.2004, bls. 100) ekki verið tekin upp í EFTA-ríkjunum.

⁽¹⁰⁾ COM(2012) 209, 8.5.2012.

⁽¹¹⁾ Þess er einkum að gæta að gildissvið þessara leiðbeinandi reglna takmarkast af ákvæðum leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð við járnbrautafélög (sem samþykktar voru með ákvörðun 788/08/COL). Í leiðbeinandi reglum um járnbrautafélög er gert ráð fyrir öðrum tegundum aðstoðar, meðal annars aðstoð til að draga úr ytri kostnaði sem tengist járnbrautaflutningum. Slík aðstoð er umfjöllunarefni undirkafla 6.3 í leiðbeinandi reglum um járnbrautafélög og er markmið hennar að tryggja að tekið sé tillit til þess að í tengslum við járnbrautaflutninga er unnt að sneiða hjá ýmsum ytri kostnaði sem er fylgifyiskur annarra tegunda flutninga sem keppa við járnbrautir. Ef fullnægt er skilyrðum samkvæmt undirkafla 6.3 í leiðbeinandi reglum um járnbrautafélög og jafnræðis gætt við úthlutun aðstoðarinnar er aðildarríkjum EES-samningsins heimilt að veita aðstoð til að draga úr ytri kostnaði.

⁽¹²⁾ Aðstoð á sviði umhverfisverndar veldur yfirleitt minni röskun og er árangursríkari ef hún rennur til neytanda/notanda umhverfishæfrar vöru fremur en framleiðanda vörunnar. Notkun umhverfismerklinga og staðhæfinga um áhrif á umhverfið á umbúðum getur verið önnur leið til að gera neytendum/notendum kleift að ákveða innkaup sín á grundvelli réttra upplýsinga og auka spurn eftir umhverfishæfum vörum. Áreiðanlegar umhverfismerklingar og sannar staðhæfingar um áhrif á umhverfið geta – þegar vel er staðið að gerð þeirra og neytendur þekkja þær og skilja, bera til þeirra traust og telja þær skipta máli – verið öflugt tæki til þess að stýra og móta hegðun (neytenda) á þann hátt að innkaup taki í ríkara mæli mið af áhrifum á umhverfið. Merkingar- eða vottunarkerfi, sem nýtur viðurkenningar og byggist á skýrum viðmiðum og ytra eftirliti (þ.e. af hálfu utanaðkomandi aðila), verður ein áhrifaríkasta aðferðin sem fyrirtæki geta notað til að sýna neytendum og haghöfum fram á að þau reki starfsemi í samræmi við strangar umhverfiskröfur. Með hliðsjón af þessu hefur Eftirlitsstofnun EFTA ekki felld sérreglur um aðstoð vegna hönnunar og framleiðslu umhverfishæfra vara inn í leiðbeinandi reglurnar sem hér birtast.

- b) fjármögnun ráðstafana á sviði umhverfisverndar sem varða samgönguvirki til flutninga í lofti, á vegum, járnbrautum, skipgengum vatnaleiðum eða sjó,
 - c) bundinn kostnað eins og hann er skilgreindur í leiðbeinandi reglum um aðferðir til að greina ríkisaðstoð vegna bundins kostnaðar ⁽¹³⁾,
 - d) ríkisaðstoð til rannsókna, þróunarstarfs og nýsköpunar ⁽¹⁴⁾ en um hana fer eftir ákvæðum leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð til rannsókna, þróunarstarfs og nýsköpunar ⁽¹⁵⁾,
 - e) ríkisaðstoð vegna ráðstafana til að varðveita fjölbreytni lífríkisins ⁽¹⁶⁾.
11. Aðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála má ekki veita illa stöddum fyrirtækjum en að því er þessar leiðbeinandi reglur varðar er skilgreiningu á slíkum fyrirtækjum að finna í gildandi leiðbeinandi reglum um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar í illa stöddum fyrirtækjum ⁽¹⁷⁾, með áorðnum breytingum eða í nýrri útgáfu.
12. Við mat á aðstoð við fyrirtæki sem fengið hefur fyrirhuguð veitta aðstoð, í kjölfar eldri ákvörðunar Eftirlitsstofnunar EFTA um að lýsa þá aðstoð ólögmæta og ósamrýmanlega EES-samningnum, verður tekið tillit til þess hversu stóran hluta aðstoðarinnar enn er eftir að endurgreiða ⁽¹⁸⁾.

1.2 Aðstoðarráðstafanir sem falla undir ákvæði þessara leiðbeinandi reglna

13. Eftirlitsstofnun EFTA hefur tekið saman upplýsingar um nokkrar tegundir ráðstafana á sviði umhverfisverndar og orkumála sem eru þess eðlis að ríkisaðstoð af því tagi getur með vissum skilyrðum talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins með vísan til stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. samningsins:
- a) Aðstoð við fyrirtæki sem ganga lengra í umhverfisvernd en mælt er fyrir um í Evrópusambandsstöðlum eða auka slíka vernd þótt engum slíkum stöðlum sé til að dreifa (meðal annars aðstoð vegna kaupa á nýjum samgöngutækjum til flutninga).
 - b) Aðstoð vegna snemmbúinnar aðlögunar að fyrirhuguðum Evrópusambandsstöðlum.
 - c) Aðstoð vegna rannsókna á umhverfisáhrifum.
 - d) Aðstoð vegna hreinsunar mengunarstaða.
 - e) Aðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum.
 - f) Aðstoð vegna orkusparandi ráðstafana, meðal annars samvinnslu varma og raforku og hita- og kæliveitu.
 - g) Aðstoð til að bæta auðlindanýtingu, einkum með bættri meðhöndlun úrgangs.
 - h) Aðstoð til að binda CO₂, flytja það og geyma, að meðtöldum einstökum liðum föngunar koltvísýrings og geymslu hans í jörðu („FKG“).
 - i) Aðstoð sem er fölginn í lækkun umhverfisfiskatta eða undanþágu frá þeim.
 - j) Aðstoð sem er fölginn í lækkun framlaga til að fjármagna stuðning við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum.
 - k) Aðstoð vegna framkvæmda við orkuvirki.
 - l) Aðstoð til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu.
 - m) Aðstoð í tengslum við framseljanlegar losunarheimildir.
 - n) Aðstoð vegna flutnings fyrirtækja.

⁽¹³⁾ Samþykktar með ákvörðun 262/02/COL.

⁽¹⁴⁾ Í reglunum er kveðið á um styrkuka vegna nýsköpunarverkefna á sviði umhverfismála, þ.e. fjárfestingarverkefna sem miðast í ríku mæli við umhverfisskipti og hafa mikla nýsköpun í för með sér.

⁽¹⁵⁾ Samþykktar með ákvörðun 271/14/COL.

⁽¹⁶⁾ Ákvarðanir um slíka aðstoð má taka samkvæmt reglum um málefni sem hafa almenna efnahagslega þýðingu, sjá mál SA.31243 (2012/N) og NN 8/2009.

⁽¹⁷⁾ Leiðbeinandi reglur um aðstoð til björgunar og endurskipulagningar í illa stöddum fyrirtækjum, samþykktar með ákvörðun 305/04/COL.

⁽¹⁸⁾ Sjá í þessu tilliti sameinuð mál T-244/93 og T-486/93, *TWD Textilwerke Deggendorf GmbH* gegn framkvæmdastjórn, dómasafn 1995, bls. II-2265.

1.3 Skilgreiningar

14. Í þessum leiðbeinandi reglum gilda eftirtaldar skilgreiningar:

1. „Umhverfisvernd“: hver sú aðgerð sem ætlað er að ráða bót á eða varna spjöllum á umhverfi eða náttúruauðlindum af völdum eigin starfsemi aðstoðarþega, draga úr hættunni á slíkum spjöllum eða bæta nýtingu náttúruauðlinda; undir þetta falla aðgerðir til að bæta orkunýtingu og auka notkun endurnýjanlegra orkulinda.
2. „Orkusparnaður“: tiltekið magn orku sem sparast og ákvarðað er með því að mæla og/eða áætla notkun fyrir og eftir að tiltekin orkusparandi ráðstöfun kemst í framkvæmd, að teknu fullnægjandi tilliti til ytri skilyrða sem geta haft áhrif á orkunotkun.
3. „Evrópusambandsstaðall“:
 - a) lögboðinn staðall Evrópusambandsins sem kveður á um hversu langt einstök fyrirtæki þurfa að ganga í umhverfisvernd ⁽¹⁹⁾ eða
 - b) sú skylda samkvæmt ákvæðum tilskipunar 2010/75/ESB ⁽²⁰⁾ að notast við bestu tækni sem völ er á („BAT“) og sjá til þess að magn losaðra mengunarefna sé ekki umfram það sem væri ef notuð væri besta tækni sem völ er á; ef tilgreint er í framkvæmdargerðum, sem samþykktar hafa verið á grundvelli tilskipunar 2010/75/ESB, hversu mikil losun telst fylgja því að notuð sé besta tækni sem völ er á skal miða við þá losun þegar þessum leiðbeinandi reglum er beitt; ef losunin er gefin upp innan tiltekinna marka skal miða við þá losun sem mælist þegar fyrirtækið nær fyrst að nýta bestu tækni sem völ er á.
4. „Nýsköpun á sviði umhverfismála“: hvers konar nýsköpunarstarf sem eykur umhverfisvernd til muna eða hefur það að markmiði, meðal annars nýjar framleiðsluaðferðir, ný vara og þjónusta og nýjar aðferðir við stjórnun og rekstur sem líklegt má telja að nýtist til að koma í veg fyrir, eða minnka til muna, hættu með tilliti til umhverfisins, mengun og önnur óæskileg áhrif auðlindanýtingar, á öllum rekstrartíma starfseminnar sem henni tengist.

Með tilliti til þessarar skilgreiningar telst eftirfarandi ekki til nýsköpunar:

- i. Smávægilegar breytingar og endurbætur
 - ii. Aukin framleiðslu- eða þjónustugeta vegna nýrra framleiðslu- eða vörustjórnunarkerfa sem líkjast mjög þeim sem þegar eru í notkun
 - iii. Breytingar á viðskiptaháttum, skipulagi á vinnustað eða samskiptum út á við sem rekja má til aðferða við skipulagningu sem þegar eru í notkun í fyrirtækinu
 - iv. Breytingar á stefnumörkun yfirstjórnar
 - v. Samruni og yfirtaka fyrirtækja
 - vi. Niðurfelling verkferils
 - vii. Hrein endurnýjun framleiðslutækja eða viðbætur við þau
 - viii. Breytingar sem stafa eingöngu af breytingum á verði aðfanga, sérframleiðslu, reglulegum árstíðabundnum breytingum og öðrum lotubundnum breytingum
 - ix. Viðskipti með nýjar eða mikið endurbættar vörur
5. „Endurnýjanlegar orkulindir“: eftirtaldar endurnýjanlegar orkulindir sem byggjast ekki á jarðefnum: vindur, sól, loftvarmi, jarðvarmi, vatnsvarmi, haföldur og sjávarföll, vatnsorka, lífmassi, hauggas, gas frá skolphreinsistöðvum og lífgas.
 6. „Lífmassi“: lífbrjótanlegur hluti afurða, úrgangs og afganga frá landbúnaði (hvort sem uppruni þeirra er í jurta- eða dýraríkinu), trjávinnslu og skyldum greinum, meðal annars fiskvinnslu og fiskeldi, ásamt lífgasi og lífbrjótanlegum hluta fyrirtækja- og heimilissorps.

⁽¹⁹⁾ Af þessu leiðir að kröfur eða markmið, sem gilda á vettvangi Evrópusambandsins og eru bindandi gagnvart aðildarríkjum EES-samningsins en ekki gagnvart einstökum fyrirtækjum, teljast ekki Evrópusambandsstaðlar.

⁽²⁰⁾ Tilskipun 2010/75/ESB frá 24. nóvember 2010 um losun í iðnaði („samþættar ráðstafanir til að fyrirbyggja og takmarka mengun“) (Stjtið. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 17).

7. „Lífeldsneyti“: fljótandi eða loftkennt eldsneyti sem er framleitt úr lífmassa.
8. „Fljótandi lífeldsneyti“: fljótandi eldsneyti sem er framleitt úr lífmassa til notkunar sem orkugjafi til raforkuvinnslu eða hita- eða kæliveitu – notkun í flutningatækjum er undanskilin.
9. „Sjálfbært lífeldsneyti“: lífeldsneyti sem fullnægir sjálfbærnikröfum samkvæmt 17. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2009/28 ⁽²¹⁾ um að hvetja til notkunar orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum, með hvers kyns áorðnum breytingum ⁽²²⁾.
10. „Samstarfstillögum“: tilhögun sem fullnægir skilyrðum skv. 6., 7. eða 8. gr. tilskipunar (EB) 2009/28.
11. „Orka úr endurnýjanlegum lindum“: orka frá verum sem nýta aðeins endurnýjanlegar orkulindir, auk þess hluta orku sem er framleidd úr endurnýjanlegum lindum í blendingsverum sem nota einnig hefðbundnar orkulindir, þegar miðað er við brennslugildi; undir þetta fellur raforka sem er framleidd úr endurnýjanlegum lindum og notuð til að fylla á orkugeymslur, en ekki raforka sem er tekin úr orkugeymslum.
12. „Samvinnsla“, öðru nafni samþætt varma- og raforkuvinnsla (CHP): framleiðsla varmaorku og raforku og/eða vélorku sem fer fram samtímis í einu og sama vinnsluferli.
13. „Skilvirk samvinnsla“: samvinnsla sem samræmist skilgreiningu á skilvirkri samvinnslu samkvæmt 34. lið 2. gr. tilskipunar 2012/27/ESB ⁽²³⁾.
14. „Orkunýtin hita- eða kæliveita“: hita- eða kæliveita sem samræmist skilgreiningu á orkunýtnu hita- og kæliveitukerfi samkvæmt 41. og 42. lið 2. gr. tilskipunar 2012/27/ESB ⁽²⁴⁾. Undir skilgreininguna falla ver sem framleiða orku fyrir hita- eða kæliveituna ásamt dreifikerfi (og aðstöðu sem því tengist) sem koma þarf upp til að veita hita/kælingu frá framleiðslueiningunum að húsnæði viðskiptamanna.
15. „Umhverfisskattur“: skattur sem er reiknaður af sérstökum skattstofni sem við blasir að hafi óæskileg umhverfisáhrif eða er lagður á í því skyni að fella umhverfiskostnað inn í verð tiltekinnar starfsemi, vöru eða þjónustu og/eða til að beina framleiðendum og neytendum í átt að starfsemi sem hlífir umhverfinu betur.
16. „Lágmarksskattur ESB“: minnsta heimila skattheimtuhlutfall samkvæmt ákvæðum sambandsréttar. Að því er varðar orkugjafa og raforku er hér um að ræða lágmarksskattinn sem mælt er fyrir um í I. viðauka með tilskipun ráðsins 2003/96/EB ⁽²⁵⁾.
17. „Lítill og meðalstór fyrirtæki“: fyrirtæki sem fullnægja skilyrðum samkvæmt tilmælum framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 2003 um skilgreiningu á örfyrirtækjum, smáfyrirtækjum og meðalstöðum fyrirtækjum ⁽²⁶⁾.
18. „Stórfyrirtæki“: fyrirtæki sem samræmast ekki skilgreiningu á litlum og meðalstöðum fyrirtækjum.
19. „Stök aðstoð“: aðstoð sem er úthlutað annaðhvort samkvæmt aðstoðarkerfi eða sérstakri ákvörðun.
20. „Aðstoðarhlutfall“: heildarfjárhæð veittrar aðstoðar sem hundraðshluti af aðstoðarhæfum kostnaði. Allar tölur, sem notaðar eru, verða að miðast við stöðu fyrir frádrátt vegna skatta eða annarra gjalda. Ef aðstoð er veitt á annan hátt en sem styrkur verður veitt aðstoð að nema styrkigildi aðstoðarinnar. Ef aðstoð er greidd út í áföngum verður að núvirða hana til þess

⁽²¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB um að hvetja til notkunar orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 16), sem var felld inn í EES-samninginn, sjá 41. lið IV. viðauka, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 162/2011 (Stjtið. ESB L 76, 15.3.2012, bls. 49, og EES-viðbætur nr. 15, 15.3.2012, bls. 56).

⁽²²⁾ Sjálfbærnikröfurnar taka einnig til fljótandi lífeldsneytis í samræmi við ákvæði tilskipunar (EB) 2009/28/EB.

⁽²³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB frá 25. október 2012 um orkunýtni, breytingu á tilskipunum 2009/125/EB og 2010/30/ESB og um niðurfellingu á tilskipunum 2004/8/EB og 2006/32/EB (Stjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1).

⁽²⁴⁾ Stjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1.

⁽²⁵⁾ Tilskipun ráðsins 2003/96/EB frá 27. október 2003 um endurskipulagningu á lagamma Bandalagsins um skattlagningu orkugjafa og raforku (Stjtið. ESB L 283, 31.10.2003, bls. 51).

⁽²⁶⁾ Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36. Leiðbeinandi reglur Eftirlitsstofnunar EFTA um aðstoð við örfyrirtæki, lítill og meðalstór fyrirtæki, sem samþykktar voru með ákvörðun 94/06/COL, fylgja sömu skilgreiningu og tilmæli framkvæmdastjórnarinnar.

tíma sem hún er veitt. Vextir, sem notaðir eru við núvirðingu og útreikning á veittri aðstoð sem er fölginn í láni á hagfelldum kjörum, verða að vera gildandi viðmiðunarvextir á þeim tíma sem aðstoðin er veitt. Aðstoðarhlutfallið er reiknað sérstaklega fyrir hvern móttakanda aðstoðar.

21. „Rekstrarhagræði“: með tilliti til útreiknings á aðstoðarhæfum kostnaði: einkum sá sparnaður og sú aukavinnslugeta sem rekja má beint til aukinnar fjárfestingar í umhverfisverndarskyni svo og, eftir því sem við á, það hagræði sem leiðir af öðrum stuðningsráðstöfunum, hvort sem þær fela í sér ríkisaðstoð eða ekki, meðal annars rekstraraðstoð sem er veitt vegna sama aðstoðarhæfa kostnaðar, kaup á raforku á föstu verði og aðrar stuðningsráðstafanir.
22. „Rekstrarútgjöld“: með tilliti til útreiknings á aðstoðarhæfum kostnaði: einkum sá aukni framleiðslukostnaður, til að mynda vegna viðhalds, sem leiðir af aukinni fjárfestingu í umhverfisverndarskyni.
23. „Efnisleg eign“: með tilliti til útreiknings á aðstoðarhæfum kostnaði: fjárfestingar í landrymi sem óhjákvæmilegt er að ráðast í til að ná settum markmiðum á sviði umhverfisverndar, fjárfesting í byggingum, framleiðslutækjum og búnaði í því skyni að takmarka eða losna við mengun og óþægindi og fjárfesting í breyttum framleiðsluaðferðum í þeim tilgangi að vernda umhverfið.
24. „Óefnisleg eign“: með tilliti til útreiknings á aðstoðarhæfum kostnaði: útgjöld vegna miðlunar tæknipækkingar sem tengjast kaupum á rekstrarleyfum eða á framleiðslukunnáttu, hvort sem slík kunnáttu er bundin einkaleyfi eða ekki, enda sé eftirtöldum skilyrðum fullnægt að því er varðar slík útgjöld:
 - a) Farið sé með eignina sem afskrifanlega eign.
 - b) Eignin sé keypt á markaðskjörum og af fyrirtæki sem kaupandi hefur engin yfirráð í, bein eða óbein.
 - c) Eignin teljist til eigna fyrirtækisins og standi í starfstöð viðtakanda aðstoðarinnar og sé í notkun þar um að minnsta kosti fimm ára skeið. Þetta skilyrði fellur niður ef óefnislega eignin er orðin úrelt í tæknilegum skilningi. Ef eignin er seld á þessu fimm ára tímabili verður að lækka aðstoðarhæfan kostnað sem nemur afrakstri sölunnar og endurgreiða alla aðstoðina eða hluta hennar, eftir því sem við á.
25. „Fella inn allan kostnað“: sú regla að allur kostnaður við ráðstafanir til verndar umhverfinu skuli felldur inn í framleiðslukostnað fyrirtækisins sem veldur menguninni.
26. „Mengandi“: hver sá sem spillir umhverfinu beint eða óbeint eða skapar skilyrði sem leiða til spjalla af því tagi ⁽²⁷⁾.
27. „Mengun“: skaði sem mengandi veldur með því að spilla umhverfinu beint eða óbeint, eða með því að skapa skilyrði sem leiða til þess háttar spjalla á náttúrulegu umhverfi eða auðlindum.
28. „Mengunarbótareglan“: sú regla að kostnaður við að verjast mengun skuli felldur á þann sá sem menguninni veldur.
29. „Mengunarstaður“: staður sem staðfest er að sé mengaður af hættulegum efnum vegna athafna manna að því marki að heilbrigði manna eða umhverfi stafi umtalsverð hætta af með hliðsjón af núverandi notkun svæðisins og samþykktum áformum um notkun þess í framtíðinni.
30. „Aðstoð samkvæmt sérstakri ákvörðun“: aðstoð sem er ekki úthlutað samkvæmt aðstoðarkerfi.

⁽²⁷⁾ Tilmæli ráðsins frá 3. mars 1975 um hvernig opinber yfirvöld skipta kostnaði vegna umhverfismála (Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 1).

31. „Orkuvirki“: hvers kyns efnislegur búnaður eða aðstaða sem er að finna á Evrópska efnahagssvæðinu eða tengir það svæði við eitt eða fleiri ríki utan þess og tilheyrir einhverjum eftirtalinna flokka:

a) Að því er varðar raforku:

- i. Flutningsvirki, sbr. skilgreiningu 3. liðar 2. gr. tilskipunar 2009/72/EB ⁽²⁸⁾.
- ii. Dreifivirki, sbr. skilgreiningu 5. liðar 2. gr. tilskipunar 2009/72/EB ⁽²⁹⁾.
- iii. Raforkugeymsla, sem er skilgreind sem aðstaða til að geyma raforku til langs eða skamms tíma í mannvirkjum sem komið er upp ofan eða neðan jarðar, eða í jarðlögum, að því tilskildu að hún sé beintengd háspennulínunum sem nota má til að flytja raforku á 110 kV spennu eða hærri.
- iv. Hvers kyns búnaður eða aðstaða sem koma þarf upp til að tryggja örugga, tryggja og skilvirka starfrækslu kerfanna sem fjallað er um í liðum i) til iii), meðal annars varnar-, eftirlits- og stjórnkerfi fyrir öll spennustig og í öllum aðveitustöðvum.
- v. Snjallnet (e. *smart grids*), en þau eru skilgreind sem hvers kyns búnaður, lína, strengur eða aðstaða, hvort heldur sem er í flutningskerfi eða lágspennu- eða millispennudreifikerfi, sem ætlað er að tryggja stafræn tviátta samskipti, í rauntíma eða því sem næst, gagnvirka og skynsamlega vöktun og stjórnun framleiðslu, flutnings, dreifingar og notkunar raforku í raforkuneti, með það fyrir augum að byggja netið þannig upp að það taki á skilvirkan hátt mið af hegðun og athöfnum allra notenda sem tengjast því – framleiðenda, neytenda og þeirra sem eru hvorttveggja – og sjá þannig til þess að fyrir hendi sé hagkvæmt, sjálfbært raforkukerfi sem einkennist af litlu orkutapi, góðu og tryggu framboði og öryggi.

b) Að því er varðar gas:

- i. Leiðslur til flutnings og dreifingar á jarðgasi og lífgasi sem eru hluti flutnings- eða dreifikerfis, að frátöldum háþrýstileiðslum sem notaðar eru við dreifingu á jarðgasi á vinnslustigi.
- ii. Neðanjarðargeymar sem tengdar eru háþrýstileiðslunum sem um getur í lið i).
- iii. Aðstaða til móttöku, geymslu og endurgösunar eða þrýstimminkunar á fljótandi jarðgasi („LNG“) eða þjöppuðu jarðgasi („CNG“).
- iv. Hvers kyns búnaður eða aðstaða sem koma þarf upp til að tryggja örugga, tryggja og skilvirka starfrækslu kerfisins eða til að flutningur geti átt sér stað í báðar áttir, meðal annars þjöppunarstöðvar.

c) Að því er varðar olíu:

- i. Leiðslur sem notaðar eru til að flytja óhreinsaða olíu.
- ii. Dælustöðvar og geymsluaðstaða sem koma þarf upp vegna starfrækslu leiðslna fyrir óhreinsaða olíu.
- iii. Hvers kyns búnaður eða aðstaða sem koma þarf upp til að tryggja áreiðanlega, tryggja og skilvirka starfrækslu kerfisins, meðal annars varnar-, eftirlits- og stýringarkerfi og tækjabúnaður til að snúa gasflæðinu við.

d) Að því er varðar CO₂: Leiðslukerfi, að meðtöldum tilheyrandi þjöppustöðvum, sem notað er til flutnings á CO₂ til geymslustaðar í þeim tilgangi að binda koltvísýringinn til frambúðar í hentugum jarðlögum neðanjarðar.

32. „Fjármögnunargloppa“: munurinn á jákvæðu og neikvæðu sjóðstreymi frá upphafi til loka viðkomandi fjárfestingarverkefnis, að lokinni núvirðingu (sem algengt er að miðist við fjármagnskostnað).

⁽²⁸⁾ Tilskipun 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku, Stjótið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 52.

⁽²⁹⁾ Tilskipun 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku, Stjótið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 52.

33. „Föngun og geymsla koltvísýrings“: samheiti yfir tækniðferðir sem notaðar eru til að safna koltvísýringi (CO₂) sem finna má í útblæstri frá iðjuverum sem brenna jarðefnaeldsneyti eða lífmassa, meðal annars orkuverum, flytja hann á hentugan geymslustað og binda hann til frambúðar í hentugum jarðlögum neðanjarðar.
34. „Fullnægjandi orkuvinnslugeta“: orkuvinnslugeta sem telst fullnægjandi þegar litið er til eftirspurnar í aðildarríkinu á hverjum tilteknum tíma, með hliðsjón af hefðbundnum hagvísí sem lagður er til grundvallar af hálfu samtaka sem teljast hafa grundvallarhlutverki að gegna í uppbyggingu sameiginlegs raforkumarkaðar, til að mynda ENTSO-E.
35. „Framleiðandi“: fyrirtæki sem framleiðir raforku í þeim tilgangi að selja hana á markaði.
36. „Ráðstöfun til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu“: tilhögun sem hefur það markmið að tryggja, á grundvelli tiltekinna viðmiða, að orkuvinnslugeta sé fullnægjandi á landsvísu.
37. „Jöfnunarábyrgð“: ábyrgð jöfnunarábyrgðaraðila á skekkjum sem myndast milli framleiðslu, notkunar og markaðsviðskipta á hverju tilteknu jöfnunaruppgjörstímabili.
38. „Almenn jöfnunarábyrgð“: jöfnunarábyrgð þar sem ekki er gert upp á milli tækniðferða og enginn framleiðandi undanþeginn ábyrgð.
39. „Jöfnunarábyrgðaraðili“: markaðsaðili eða fulltrúi hans sem ber ábyrgð á frávikum markaðsaðilans.
40. „Frávik“: skekkjur sem myndast milli framleiðslu, notkunar og markaðsviðskipta jöfnunarábyrgðaraðila á hverju tilteknu jöfnunaruppgjörstímabili.
41. „Jöfnunaruppgjör“: fjárhagsleg uppgjörstilhögun sem hefur það að markmiði að endurheimta kostnað vegna jöfnunar á frávikum jöfnunarábyrgðaraðila.
42. „Jöfnunaruppgjörstímabil“: tímaeiningin sem útreikningur á frávikum jöfnunarábyrgðaraðila miðast við.
43. „Samkeppnisútboð“: útboð þar sem gætt er jafnræðis og þátttaka nægilegra margra fyrirtækja tryggð og hagað er með þeim hætti að aðstoð miðast annaðhvort við upphaflegt tilboð bjóðanda eða jafnvægisverð. Þá verða fjárveitingar eða magntölur í tengslum við útboðið að vera bindandi takmörkun í þeim skilningi að ekki sé unnt að veita öllum bjóðendum aðstoð.
44. „Upphaf framkvæmda“: annaðhvort upphaf byggingarframkvæmda eða fyrsta staðfesta skuldbinding um kaup á búnaði eða hvers kyns skuldbinding af öðru tagi sem gerir fjárfestinguna óafturkræfa, eftir því hvað af þessu gerist fyrst. Lóðarkaup og undirbúningsvinna, sem snýr til að mynda að því að afla tilskildra leyfa og vinna hagkvæmniathuganir til undirbúnings framkvæmdum, teljast ekki upphaf framkvæmda. Þegar um yfirtöku er að ræða markast upphaf framkvæmda af kaupum á eignum sem tengjast beint fyrirtækinu sem keypt er.
45. „Tilraunaverkefni“: verkefni sem snýst um tækniðferð sem er hin fyrsta sinnar tegundar á Evrópska efnahagssvæðinu og felur í sér markverðar nýjungar sem leiða til veigamikilla endurbóta á áður þekktri tækni.
46. „Héruð sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð“: héruð sem tilgreind eru á byggðakorti sem samþykkt hefur verið fyrir tímabilið 1. júlí 2014 til 31. desember 2020 í samræmi við stafl. a) og b) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins.
47. „Byggðakort“: skrá yfir héruð sem aðildarríki hefur tilgreint í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð á árunum 2014–2020 ⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ Stjtið. ESB C 209, 23.7.2013, bls. 1. Samþykkt með ákvörðun 407/13/COL.

2. Tilkynningarskyld aðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála

15. Þótt stakri aðstoð sé úthlutað samkvæmt aðstoðarkerfi er hún tilkynningarskyld samkvæmt 3. mgr. 62. gr. EES-samningsins ef fjárhæð aðstoðarinnar er umfram neðangreind mörk ⁽³¹⁾ og úthlutunin fer ekki fram að undangengnu samkeppnisútbóði:
- a) Fjárfestingaraðstoð: þegar einstök fyrirtæki hljóta meiri aðstoð en sem nemur 15 milljónum evra.
 - b) Rekstraraðstoð vegna raforkuvinnslu og/eða samvinnslu varma úr endurnýjanlegum lindum: þegar aðstoð er veitt vegna rafafstöðva sem nýta endurnýjanlegar lindir á vinnslustöðum þar sem aflgeta með slíkum orkulindum verður í kjölfarið meiri en 250 MW.
 - c) Rekstraraðstoð vegna framleiðslu á lífoldsneyti: þegar aðstoð er veitt vegna framleiðslu á lífoldsneyti á vinnslustöðum þar sem framleiðsla verður í kjölfarið meiri en 150 000 tonn á ári.
 - d) Rekstraraðstoð vegna samvinnslu orku: þegar aðstoð er veitt vegna uppbyggingar samvinnsluvers með þeim árangri að aflgeta með samvinnslu verður meiri en 300 MW. Aðstoð vegna varmavinnslu með samvinnslu verður metin í kjölfar tilkynningar á grundvelli upplýsinga um aflgetu.
 - e) Aðstoð vegna framkvæmda við orkuvirki: þegar einstök fyrirtæki hljóta meiri aðstoð en sem nemur 50 milljónum evra vegna hvers fjárfestingarverkefnis.
 - f) Aðstoð vegna föngunar og geymslu koltvísýrings: þegar veitt er meiri aðstoð en sem nemur 50 milljónum evra vegna hvers fjárfestingarverkefnis.
 - g) Aðstoð sem er fólgin í ráðstöfun til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu: þegar einstök fyrirtæki hljóta meiri aðstoð en sem nemur 15 milljónum evra vegna hvers verkefnis.
16. Skilyrði fyrir því hvenær skylt er að senda sérstaka tilkynningu um aðstoð gilda ekki um skattundanþágur, lækkun umhverfis-skatta og undanþágur frá þátttöku í fjármögnun orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, sbr. undirkafla 3.7. Ef aðstoð er fólgin í skattráðstöfunum, sem falla ekki undir ákvæði undirkafla 3.7 í þessum leiðbeinandi reglum, verður hún þó metin sérstaklega ef hún er umfram mörkin sem tilgreind eru í þeim undirkafla. Þetta á einnig við óháð því hvort viðkomandi aðstoðarþegi nýtur samtímis skattundanþágu eða lækkunar skatta af því tagi sem fjallað er um í undirkafla 3.7.
17. Fram kemur í þessum leiðbeinandi reglum hvaða skilyrðum verður að fullnægja til þess að aðstoð geti talist samrýmanleg EES-samningnum þegar um ræðir aðstoðarkerfi og stök aðstoðarverkefni á sviði umhverfisverndar og orkumála sem skylt er að tilkynna samkvæmt 3. mgr. 62. gr. EES-samningsins.

3. Mat á því hvort aðstoð er samrýmanleg ákvæðum staflidrar c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins

18. Lítið verður svo á að ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins með vísan til staflidrar c) í 3. mgr. 61. gr. samningsins ef niðurstaða mats á grundvelli þeirra almennu matssjónarmiða, sem rakin eru í þessum kafla, er sú að með henni verði unnið betur að markmiðum Evrópska efnahagssvæðisins á sviði umhverfisverndar og orkumála án þess að spilla viðskiptaskilyrðum að því marki að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum aðildarríkjanna. Tekið verður tillit til þess óhagræðis sem héruð á byggðakortinu eiga við að glíma hvert fyrir sig.
19. Í þessum kafla er fjallað um hvernig þeim almennu matssjónarmiðum, sem rakin eru í undirkafla 3.1, verður beitt af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA í tengslum við mat á aðstoðarráðstöfunum sem falla undir þessar leiðbeinandi reglur, og jafnframt er lýst, eftir því sem við á, þeim sérstöku skilyrðum sem gilda um staka aðstoð (hvort sem henni er úthlutað samkvæmt aðstoðarkerfi eða sérstakri ákvörðun).

⁽³¹⁾ Í þessu samhengi ber við útreikning á efri mörkum aflgetu að horfa til aðstoðarhæfrar heildaraflgetu allra vinnslueninga í hverju verkefni.

20. Í undirkafla 3.2 kemur fram hvaða almennum skilyrðum þarf að fullnægja til þess að aðstoð geti talist samrýmanleg EES-samningnum, og gilda þau um allar aðstoðarráðstafanir sem falla undir þessar leiðbeinandi reglur, nema að því leyti sem sérákvæði í undirköflum 3. kafla fela í sér nákvæmari útfærslu eða breytingar á þessum almennum skilyrðum fyrir því að telja aðstoð samrýmanlega samningnum. Þannig gilda ákvæði undirkafla 3.2 einkum um eftirtaldir ráðstafanir sem falla ekki undir sérákvæði í öðrum undirköflum 3. kafla:

- a) Aðstoð vegna rannsókna á umhverfisáhrifum.
- b) Aðstoð vegna hreinsunar mengunarstaða.
- c) Aðstoð við fyrirtæki sem ganga lengra í umhverfisvernd en mælt er fyrir um í Evrópusambandsstöðlum eða auka slíka vernd þótt engum slíkum stöðlum sé til að dreifa.
- d) Aðstoð vegna snemmbúinnar aðlögunar að fyrirhuguðum Evrópusambandsstöðlum.

3.1 Almenn matssjónarmið

21. Mat Eftirlitsstofnunar EFTA á því hvort aðstoðarráðstöfun, sem henni hefur verið tilkynnt, getur talist samrýmanleg EES-samningnum ræðst almennt af greiningu á því hvort tryggt hefur verið með tilhögun aðstoðarinnar að æskileg áhrif hennar með tilliti til markmiðs er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli vegi þyngra en hugsanleg hamlandi áhrif hennar á milliríkjavíðskipti og samkeppni.

22. Í orðsendingunni frá 8. maí 2012 um að færa ríkisaðstoðarreglur til nútímahorfs ⁽³²⁾ kom fram að gera þyrfti grein fyrir þeim almennum sjónarmiðum sem ráða mati framkvæmdastjórnarinnar á því hvort aðstoðarráðstafanir, hvaða nafni sem þær nefnast, geta talist samrýmanlegar EES-samningnum. Aðferð Eftirlitsstofnunar EFTA er hin sama. Í þessu tilliti verður litið svo að á ráðstöfun á sviði ríkisaðstoðar sé ósamrýmanleg framkvæmd EES-samningsins nema hverju og einu eftirtalinna skilyrða sé fullnægt:

- a) Stuðlað sé að vel skilgreindu markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli: ráðstöfun á sviði ríkisaðstoðar verður að þjóna markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli í samræmi við 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins (sbr. undirkafla 3.2.1).
- b) Þörf sé á íhlutun hins opinbera: sú staða mála, sem er tilefni ráðstöfunar á sviði ríkisaðstoðar, verður að vera þess eðlis að aðstoð geti leitt til verulegra umbóta sem ekki yrði náð fram fyrir tilstuðlan markaðsaflanna einna, til dæmis með því að ráða bót á vel afmörkuðum markaðsbresti (sbr. undirkafla 3.2.2).
- c) Aðstoðarráðstöfun sé heppilegt úrræði: fyrirhuguð aðstoðarráðstöfun verður að vera heppilegt úrræði til að vinna að viðkomandi markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli (sbr. undirkafla 3.2.3).
- d) Hvatningaráhrif: aðstoðin verður að breyta háttsemi hlutaðeigandi fyrirtækis/fyrirtækja með þeim hætti að stofnað sé til nýrrar starfsemi sem hefði ekki verið stunduð, eða með minni umsvifum eða á annan hátt, ef engin aðstoð hefði fengist (sbr. undirkafla 3.2.4).
- e) Meðalhófs sé gætt við veitingu aðstoðar (aðstoð takmörkuð við nauðsynlega lágmarksfjárhæð): veitt aðstoð verður að takmarkast við þá fjárhæð sem nauðsynlegt er að verja að lágmarki til að örva nýja fjárfestingu eða starfsemi í viðkomandi héraði (sbr. undirkafla 3.2.5).
- f) Unnið sé gegn óeðlilega hamlandi áhrifum á samkeppni og víðskipti milli aðildarríkjanna: sporna verður gegn hamlandi áhrifum aðstoðarinnar með nægilega öflugum hætti til að heildaráhrifin verði jákvæð (sbr. undirkafla 3.2.6).
- g) Aðstoðin sé gagnsæ: tryggja verður stjórnvöldum í aðildarríkjunum, Eftirlitsstofnun EFTA, aðilum í atvinnurekstri og almenningi greiðan aðgang að öllum lagagerðum sem málið varða og hvers kyns upplýsingum, sem að gagni geta komið, um aðstoð sem veitt hefur verið í samræmi við þær (sbr. undirkafla 3.2.7).

23. Að því er varðar tiltekna flokka aðstoðarkerfa kann einnig að verða áskilið að fram fari eftirámat, sbr. 4. kafla. Í slíkum tilvikum getur Eftirlitsstofnun EFTA ákveðið að gildistími kerfanna skuli vera takmarkaður (venjulega við fjögur ár hið lengsta) en leita megi samþykkis til framlengingar gildistímans síðar með annarri tilkynningu.

⁽³²⁾ COM(2012) 0209 lokaútg., 8.5.2012.

24. Við þetta bætist að sé ráðstöfun á sviði ríkisaðstoðar, eða skilyrðin sem ráða framkvæmd hennar, að meðtalinni fjármögnunartilhögun sem er óaðskiljanlegur hluti hennar, þess eðlis að hún hafi óhjákvæmilega í för með sér brot á löggjöf Evrópska efnahagssvæðisins er þess enginn kostur að lýsa aðstoðina samrýmanlega framkvæmd EES-samningsins ⁽³³⁾. Á sviði orkumála gildir til að mynda að hvers kyns álögur í því skyni að standa straum af kostnaði við ríkisaðstoðarráðstöfun verða umfram allt að samræmast ákvæðum 10. og 14. gr. EES-samningsins ⁽³⁴⁾.

3.2 Almenn ákvæði um mat á því hvort ráðstöfun er samrýmanleg EES-samningnum

3.2.1 Stuðlað að markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli

3.2.1.1 Almenn skilyrði

25. Almennt markmið aðstoðar á sviði umhverfisverndar er að auka slíka vernd umfram það sem unnt væri ef engin aðstoð kæmi til. Hér er þess að geta að í áætluninni Evrópa 2020 eru sett tiltekin markmið, meðal annars magnbundin, um sjálfbæran vöxt til þess að greiða fyrir uppbyggingu auðlindanýtings hagkerfis sem einkennist af samkeppnishæfni og lítilli koltvísýringslosun. Til þess að hagkerfið geti starfað með lítilli koltvísýringslosun og allháu hlutfalli breytilegrar orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum er nauðsynlegt að gera vissar breytingar á orkukerfinu og umfram allt að verja miklum fjármunum til uppbyggingar raforkuneta ⁽³⁵⁾. Aðstoð er veitt orkufyrirtækjum með það að höfuðmarkmiði að tryggja Evrópubúum samkeppnishæft, sjálfbært og tryggt orkukerfi og trausta starfsemi á orkumarkaði ⁽³⁶⁾.
26. Ef stjórnvöld í aðildarríki hyggjast veita aðstoð á sviði umhverfisverndar eða orkumála verða þau að tilgreina nákvæmlega að hvaða markmiði er stefnt og skýra með hvaða hætti ráðstöfuninni er ætlað að stuðla að því markmiði.
27. Rannsóknir á umhverfisáhrifum geta stuðlað að sameiginlegu markmiði þegar þær tengjast beint fjárfestingum sem eru aðstoðarhæfar samkvæmt þessum leiðbeinandi reglum, og þá einnig þótt niðurstöður undirbúningsathugunar leiði til þess að ekkert verði af fyrirhugaðri fjárfestingu.

3.2.1.2 Viðbótarskilyrði vegna aðstoðar sem skylt er að tilkynna sérstaklega

28. Til þess að sýna fram á að aðstoð, sem skylt er að tilkynna sérstaklega, muni stuðla að aukinni umhverfisvernd geta stjórnvöld í aðildarríkjunum lagt fram vísa af ýmsu tagi, með sérstakri áherslu á tölulegar upplýsingar eftir því sem við verður komið, einkum það sem hér er talið:
- a) *Með tilliti til tækni til að draga úr losun mengunarefna*: varanlegur samdráttur gróðurhússgasa eða mengunarefna sem losuð eru út í andrúmsloftið (með þeim afleiðingum að notkun jarðefnaeldsneytis minnkar).
 - b) *Með tilliti til Evrópusambandsstaðla sem þegar eru í gildi*: ráðstafanir til verndar umhverfinu sem fela í sér að gengið er lengra, hvort sem miðað er við tölulegan eða hlutfallslegan mælikvarða, en gert er ráð fyrir í viðeigandi staðli, þ.e. samdráttur í mengun sem ekki næðist fyrir tilstuðlan staðalsins ef engin ríkisaðstoð kæmi til.
 - c) *Með tilliti til fyrirhugaðra Evrópusambandsstaðla*: hraðari breytingar til samræmis við fyrirhugaða staðla, þ.e. aðgerðir til að draga úr mengun hefjast fyrir.

⁽³³⁾ Sbr. mál C-156/98 *Þýska ríkið gegn framkvæmdastjórn*, dómasafn 2000, bls. I-6857, 78. mgr., og mál C-333/07 *Régie Networks gegn Rhône Alpes Bourgogne*, dómasafn 2008, bls. I-10807, 94.–116. mgr. Sbr. einnig, á sviði orkumála, sameinuð mál C-128/03 og C-129/03 *AEM og AEM Torino*, dómasafn 2005, bls. I-2861, 38.–51. mgr.

⁽³⁴⁾ Mál C-206/06 *Essent*, dómasafn 2008, bls. I-5497, 40.–59. mgr. Með tilliti til þess hvernig samsvarandi ákvæðum í löggjöf Evrópusambandsins hefur verið beitt gagnvart reglum um framseljanleg skirteini sjá ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar C(2009) 7085 frá 17.9.2009, ríkisaðstoð N 437/2009 – Aðstoðarkerfi sem ætlað er að ýta undir samvinnslu í Rúmeníu, Stjtið. ESB C 31, 9.2.2010, bls. 8, 63.–65. lið inngangsorðanna.

⁽³⁵⁾ COM(2011) 112 lokaútg. „Vegvísir að uppbyggingu hagkerfis sem einkennist af samkeppnishæfni og lítilli koltvísýringslosun“; COM(2011) 571 lokaútg. „Vegvísir að bættri auðlindanýtingu í Evrópu“.

⁽³⁶⁾ COM(2010) 639 lokaútg. Orðsendingin „Orka 2020“.

3.2.2 Þörf á íhlutun hins opinbera

3.2.2.1 Almenn skilyrði

29. Þó að almennt sé talið að samkeppnismarkaðir leiði til hagkvæmrar niðurstöðu, hvort sem lítið er til verðlagningar, framleiðslutalna eða auðlindanýtingar, geta aðstæður sem rekja má til markaðsbresta ⁽³⁷⁾ verið þess eðlis að íhlutun hins opinbera auki hagkvæmni markaða. Við vissar aðstæður geta ráðstafanir á sviði ríkisaðstoðar raunar bætt úr markaðsbrestum og stuðlað þannig að settu, sameiginlegu markmiði þegar þannig stendur á að hagkvæmni næst ekki fyrir tilstuðlan markaðsaflanna einna. Til þess að meta hvort ríkisaðstoð er árangursrík leið til að ná slíku markmiði er nauðsynlegt að greina fyrst og afmarka vandann sem leysa þarf. Sú staða mála, sem er tilefni ríkisaðstoðar, verður að vera þess eðlis að aðstoð geti leitt til verulegra umbóta sem ekki yrði náð fram fyrir tilstuðlan markaðsaflanna einna.
30. Þegar unnið er að leiðbeinandi reglum, sem ætlað er að tryggja að aðstoðarráðstafanir stuðli að settu, sameiginlegu markmiði, ber aðildarríkjunum að greina hvaða markaðsbrestir standa í vegi fyrir aukinni umhverfisvernd eða uppbyggingu traustrar starfsemi á tryggu og sjálfbærum innra markaði þar sem orka er seld á viðráðanlegu verði. Markaðsbrestir, sem tengjast markmiðum á sviði umhverfisverndar og orkumála, eru af ýmsu tagi en eiga það sameiginlegt að geta komið í veg fyrir að bestí árangur náist og leitt þannig til óhagkvæmrar niðurstöðu af eftirtöldum ástæðum:
- a) **Neikvæð úthrif:** Hér er vísað til áhrifa sem helst koma fram í tengslum við aðstoðarráðstafanir á sviði umhverfisverndar þegar verðlagning mengunar er ekki rétt, þ.e. hlutaðeigandi fyrirtæki er ekki gert að greiða allan kostnað sem hlýst af menguninni. Þegar þannig stendur á er óvíst að fyrirtækjum, sem hafa eigin hagsmuni að leiðarljósi, sé búinn nægilegur hvati til að taka tillit til neikvæðra úthrifa af framleiðslustarfseminni í tengslum við ákvarðanir um hvaða framleiðslutækni skuli notuð eða hversu mikil framleiðslan skuli vera. Með öðrum orðum er framleiðslukostnaður fyrirtækisins lægri en sá kostnaður sem þjóðfélagið þarf að bera. Af þessum sökum er fyrirtækjum yfirleitt ekki búinn nægilegur hvati til að draga úr mengun eða gera sérstakar ráðstafanir til verndar umhverfinu.
 - b) **Jákvæð úthrif:** Renni væntanlegur ávinningur af fjárfestingu að nokkrum hluta til annarra markaðsaðila en fjárfestisins sjálfs dregur það úr fjárfestingarvilja fyrirtækja. Jákvæð úthrif geta til að mynda komið fram í tengslum við fjárfestingar sem beinast að nýsköpun á sviði umhverfismála ⁽³⁸⁾, kerfisstöðugleika, nýjungum og nýsköpun á sviði tækni til að nýta endurnýjanlegar orkulindir og nýsköpun á sviði álagsstýringar, svo og í tengslum við orkuvirki eða ráðstafanir til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu sem nýtast mörgum aðildarríkjum (eða fleiri neytendum).
 - c) **Ójafn aðgangur að upplýsingum:** Algengt er að þessi vandi komi upp á mörkuðum þar sem munur er á þeim upplýsingum sem tiltækar eru markaðsaðilum eftir því hvorum megin borðs þeir sitja. Dæmi um þetta er þegar utanaðkomandi fjárfestar vita lítið um hversu mikillar ávöxtunar er að vænta af tilteknu verkefni og hversu mikil áhætta fylgir því. Sami vandi getur verið fyrir hendi í samstarfi ríkja um uppbyggingu orkuvirkja þegar annar aðilinn býr yfir minni upplýsingum en hinn. Enda þótt áhætta og óvissa leiði ekki einar sér til markaðsbrests er samhengi milli ójafns aðgangs að upplýsingum og þess hversu mikil áhættan eða óvissan er. Algengt er að afskriftatími sé lengri vegna fjárfestinga í umhverfisverndarskyni en annarra fjárfestinga og þeim fylgir því að jafnaði bæði meiri áhætta og óvissa. Þetta getur stuðlað að skammtímahugsun og skilyrði til fjármögnunar geta ýtt enn frekar undir vinnubrögð af því tagi, einkum þegar lítil og meðalstór fyrirtæki eiga í hlut.
 - d) **Samhæfingarbrestir:** Hér er vísað til þess að verkefni komist ekki á framkvæmdastig eða árangursrík útfærsla þess spillist vegna misræmis milli hagsmuna fjárfestanna og þeirra hvata sem þeim eru búnir (e. *split incentives*), verktakakostnaðar og óvissu um árangur af samstarfinu

⁽³⁷⁾ Hugtakið „markaðsbrestur“ vísar til aðstæðna sem eru þess eðlis að ekki er ástæða til að ætla að markaðsöflin geti óstudd skilað hagkvæmri niðurstöðu.

⁽³⁸⁾ Góð dæmi um jákvæð úthrif eru aðgerðir til að vernda náttúruna eða varðveita fjölbreytni lífríkisins enn frekar en áður hefur verið gert eða veita þjónustu sem tengist vistkerfum, og úthrif sem rekja má til almennrar menntunar.

og kerfisáhrif, til dæmis að ekki verði truflun á afhendingu raforku. Brestir af þessu tagi geta til að mynda komið fram í ágreiningi eiganda húsnæðis og leigjanda um hvernig standa beri að orkusparandi breytingum. Upplýsingaskortur getur gert samhæfingarvanda enn erfiðari viðfangs, einkum þegar hann lýsir sér í ójöfnum aðgangi að upplýsingum. Samhæfingarvandi getur einnig stafað af þörfinni á að verkefni nái tiltekinni stærð áður en hagkvæmt telst að hefjast handa við það, og líklegt er að þetta skipti helst máli þegar um ræðir verkefni á sviði framkvæmda við orkuvirki (í samstarfi ríkja).

31. Íhlutun hins opinbera getur ekki helgast af því einu að markaðsbrestir séu fyrir hendi í tilteknu samhengi. Hér er þess einkum að gæta að þegar kann að hafa verið ráðist í stefnumörkun og ráðstafanir af öðru tagi til að bæta úr sumum þeirra markaðsbresta sem komið hafa í ljós. Dæmi um þetta eru opinberar reglur sem settar eru um einstakar atvinnugreinar, lögboðnar mengunarvarnir, verðlagningarúrræði á borð við viðskiptakerfi losunarheimilda („ETS“) og koltvísýringsgjald. Ráðstafanir, sem gerðar eru þessu til viðbótar, til að mynda á sviði ríkisaðstoðar, mega eingöngu beinast að því að ráða bót á eftirleifum markaðsbresta, þ.e. markaðsbresti sem ekki hefur enn verið tekist á við með stefnumörkun og ráðstöfunum af öðru tagi eins og að ofan greinir. Þá er mikilvægt að sýnt verði fram á hvernig ríkisaðstoð getur styrkt annars konar stefnumörkun og ráðstafanir sem hafa það markmið að ráða bót á sama markaðsbresti. Þess vegna veikir það rökin fyrir því að ríkisaðstoðar sé þörf ef ætla má að hún myndi vinna gegn annarri stefnumörkun sem beinist að sama markaðsbresti.
32. Litið verður svo á að aðstoðar sé þörf ef stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríki sýna fram á að með henni megi með árangursríkum hætti bregðast við markaðsbresti (eða eftirleifum hans) sem ekki hefur þegar verið tekist á við.

3.2.2.2 Viðbótarskilyrði vegna aðstoðar sem skylt er að tilkynna sérstaklega

33. Þó að almennir markaðsbrestir séu fyrir hendi, og ráðstafanir á sviði aðstoðar teljist, að jafnaði, heppileg aðferð til að ná fram hagkvæmni á markaðnum, er óvíst að þessir brestir bitni í sama mæli á öllum hlutaðeigandi fyrirtækjum. Í tengslum við aðstoð sem skylt er að tilkynna sérstaklega verður því metið hversu mikillar aðstoðar er þörf í hverju tilviki. Stjórnvöld í viðkomandi aðildarríki verða að sýna fram á að fyrir hendi sé markaðsbrestur sem enn hafi ekki verið tekist á við með tilliti til þeirrar sérstöku starfsemi sem aðstoðin rennur til og að aðstoðin beinist í raun að því að ráða bót á þeim markaðsbresti.
34. Af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA verður litið til eftirtalinna atriða, að teknu tilliti til þess við hvaða markaðsbrest er að glíma:
- a) Hvort þegar hefur verið brugðist við markaðsbrestinum á fullnægjandi hátt með öðrum stefnumarkandi ráðstöfunum, og þá einkum Evrópusambandsstöðlum á sviði umhverfisverndar eða af öðru tagi, sem í gildi kunna að vera, viðskiptakerfi losunarheimilda eða umhverfissköttum.
 - b) Hvort þörf er á íhlutun hins opinbera, að teknu tilliti til þess kostnaðar sem aðstoðarþeginn hefði af því að fylgja stöðlum viðkomandi aðildarríkis ef engin aðstoð kæmi til í samanburði við kostnað helstu keppinauta hans af því að fylgja þeim stöðlum, ef einhver er.
 - c) Að því er varðar samhæfingarbresti: hversu mörg fyrirtæki þurfa á samstarfi að halda, í hverju mismunandi hagsmunir samstarfsaðilanna liggja og hvers kyns atriði sem geta gert samstarfið erfiðt í framkvæmd, svo sem tungumálahindranir, upplýsingar sem leynt eiga að fara eða staðlar sem hafa ekki verið samræmdir.

3.2.3 Aðstoð sé heppilegt úrræði

35. Fyrirhuguð aðstoðarráðstöfun verður að vera heppilegt úrræði til að vinna að stefnumálinu sem er í húfi. Aðstoðarráðstöfun verður ekki talin samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins ef unnt er að stuðla í jafnríkum mæli að settu, sameiginlegu markmiði með öðrum stjórnsýsluúrræðum eða öðrum tegundum aðstoðar sem hafa minni röskun í för með sér.

3.2.3.1 Aðstoð sé heppilegasta stjórnsýsluúrræðið sem tiltækt er

36. Ríkisaðstoð er ekki eina úrræðið sem stjórnvöld í aðildarríkjunum geta beitt til þess að stuðla að aukinni umhverfisvernd og byggja upp trausta starfsemi á tryggu og sjálfbærum markaði Evrópuríkjanna þar sem orka er seld á viðráðanlegu verði. Mikilvægt er að hafa í huga að völ getur verið annarra kosta sem henta betur til að vinna þessum markmiðum brautargengi. Opinberar reglur og markaðstengd úrræði eru mikilvægustu tækin sem völ er á til að vinna að markmiðum á sviði umhverfisverndar og orkumála. Úrræði sem eru ekki bindandi, svo sem valkvæðar umhverfismerkingar og útbreiðsla umhverfishæfrar tækni, geta einnig haft mikilvægu hlutverki að gegna í viðleitni til að auka umhverfisvernd.
37. Tvenns konar ráðstafanir, sem beitt er til að ráða bót á sama markaðsbresti, geta unnið hvor gegn annarri. Sú er raunin þegar teknar hafa verið í gagnið skilvirkar markaðstengdar aðferðir til að takast sérstaklega á við vanda sem tengist úthrifum. Ef annarri stuðningsráðstöfun er beint gegn sama markaðsbresti er hætt við að það grafi undan árangrinum af því að nota markaðstengdar aðferðir.
38. Tvenns konar ráðstafanir, sem beitt er til að ráða bót á mismunandi markaðsbrestum, geta einnig unnið hvor gegn annarri. Ráðstöfun, sem ætlað er að ráða bót á orkuvinnsluvanda, verður að samræma því umhverfisverndarmarkmiði að fella smám saman niður opinbera styrki sem stuðla að umhverfisspjöllum eða röskun í efnahagslífinu, einkum styrki til vinnslu á jarðefnaeldsneyti. Ráðstöfun, sem gerð er í því skyni að draga úr losun gróðurhúsagasa, getur á svipaðan hátt aukið framboð á óstöðugri orku og unnið þannig gegn því markmiði að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu.
39. Ef mengunarbótareglan er virt við setningu löggjafar á sviði umhverfismála er að jafnaði tryggt að með því sé bætt úr markaðsbresti sem rekja má til neikvæðra úthrifa. Ríkisaðstoð er því ekki heppilegt úrræði við þær aðstæður, og þannig óheimil, ef þannig stendur á að unnt væri að fella ábyrgð vegna mengunarinnar á aðstoðarþegann samkvæmt gildandi ákvæðum EES-löggjafar eða landslaga ⁽³⁹⁾.

3.2.3.2 Aðstoðin sé heppilegasta aðstoðarúrræðið sem tiltækt er

40. Aðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála getur tekið á sig ýmsar myndir. Stjórnvöldum í aðildarríkinu ber þó að sjá til þess að notast sé við þá tegund aðstoðar sem ætla má að raski milliríkjavíðskiptum og samkeppni minnst. Í þessu tilliti verða stjórnvöld að sýna fram á hvers vegna aðrar tegundir aðstoðar, sem geta haft minni röskun í för með sér, svo sem endurgreiðsluskyld framlög í stað beinna styrkja eða skattafsláttur í stað skattalækkana, eða ýmsar tegundir aðstoðar sem byggjast á notkun fjárgerninga, svo sem skuldaskjöl eða hlutafjárgerningar (til að mynda lán með lágum eða niðurgreiddum vöxtum, ríkisábyrgðir eða önnur ívilnandi fyrirgreiðsla), væru óheppilegri úrræði.
41. Velja skal aðstoðarúrræði sem samræmist markaðsbrestinum sem aðstoðinni er ætlað að bæta úr. Þess er einkum að gæta að óvissa um rauntekjur, til dæmis í tengslum við orkusparnaðarráðstafanir, getur valdið því að endurgreiðsluskyld framlög teljist heppilegasta úrræðið. Þegar um ræðir aðstoðarkerfi, sem ætlað er að fylgja fram markmiðum og áherslumálum starfsáætlunar, telst að jafnaði mega ganga að því sem visu að fjármögnunartækið, sem notast er við í þeirri áætlun, sé heppilegt úrræði.
42. Þegar um ræðir rekstraraðstoð verða stjórnvöld í aðildarríkinu að sýna fram á að aðstoðin sé heppilegt úrræði til að vinna að því markmiði aðstoðarkerfisins sem hún beinist að. Til þess að sýna fram á að aðstoðin sé heppilegt úrræði geta stjórnvöld í aðildarríkinu reiknað fjárhæð veittrar aðstoðar fyrirfram sem fasta tölu, sem samsvarar áætluðum kostnaðarauka á tilteknu tímabili,

⁽³⁹⁾ Nánar tiltekið verður litið svo á að aðstoð vegna hreinsunar mengunarstaða sé óheimil nema mengandinn – þ.e. sá sem ábyrgð hvílir á samkvæmt gildandi lögum í hverju aðildarríki, með fyrirvara um ákvæði tilskipunar um umhverfisábyrgð (tilskipun 2004/35/EB, sem var felld inn í EES-samninginn, sjá XX. viðauka, lið 1i, samkvæmt ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 17/2009 (Stjtið. ESB L 73, 19.3.2009, bls. 55, og EES-viðbætur nr. 16, 19.3.2009, bls. 25)) og aðrar EES-reglur sem þýðingu hafa á þessu sviði – sé óþekktur eða honum verði ekki gert skylt samkvæmt lögum að standa undir kostnaði við hreinsun í samræmi við mengunarbótaregluna.

og búa fyrirtækjum þannig hvata til að halda útgjöldum sínum í lágmarki og auka hagkvæmni í rekstrinum þegar fram í sækir ⁽⁴⁰⁾.

43. Stjórnvöld í aðildarríkinu geta einnig nýtt sér niðurstöður eldra mats til að sýna fram á að aðstoðarkerfi sé heppilegt úrræði, sbr. 4. kafla.

3.2.4 Hvatningaráhrif

3.2.4.1 Almenn skilyrði

44. Aðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála má ekki lýsa samrýmanlega framkvæmd EES-samningsins nema hún hafi hvatningaráhrif. Hvatningaráhrif koma fram þegar aðstoðin leiðir til breyttrar háttsemi aðstoðarþega á þann hátt að stuðlað sé að aukinni umhverfisvernd eða uppbyggingu traustar starfsemi á tryggum og sjálfbærum markaði þar sem orka er seld á viðráðanlegu verði, enda séu aðstæður með þeim hætti að engin slík breyting ætti sér stað ef engin aðstoð fengist. Aðstoðin má hvorki verða til þess að niðurgreiða kostnað sem til fellur vegna starfsemi sem fyrirtæki hefði stundað óháð aðstoðinni né að losa fyrirtæki undan eðlilegri viðskiptaáhættu vegna atvinnurekstrar.
45. Litið er svo á að aðstoð hafi aldrei í för með sér hvatningaráhrif gagnvart aðstoðarþega þegar þannig stendur á að vinna við verkefnið var hafin áður en sótt var um aðstoð hjá stjórnvöldum í viðkomandi landi. Í slíkum tilvikum, þ.e. þegar verkefni er hleypt af stokkunum áður en sótt er um aðstoð, verður litið svo á að aðstoð, sem úthlutað er í tengslum við verkefnið, sé ósamrýmanleg framkvæmd EES-samningsins.
46. Stjórnvöld í aðildarríkjunum verða að taka upp sérstakt eyðublað fyrir umsóknir um aðstoð og koma því í notkun. Á eyðublaðinu verður að koma fram, að minnsta kosti, nafn umsækjanda og upplýsingar um stærð fyrirtækis, verkefnislýsing, meðal annars starfrækslustaður og upphafs- og lokadagur, hversu mikillar aðstoðar er þörf til þess að starfrækja verkefnið og hver aðstoðarhæfur kostnaður er. Væntanlegir aðstoðarþegar verða að lýsa í umsókn sinni þeirri stöðu mála sem búast má við að uppi verði ef aðstoð verður ekki veitt, með öðrum orðum því sem nefnt er staðleysuáðstæður, þ.e. þær aðstæður eða það verkefni sem takast þyrfti á við að öðrum kosti. Stórfyrirtæki verða þessu til viðbótar að láta í té skrifleg gögn því til stuðnings að miða skuli við staðleysuáðstæður eins og þær sem lýst er í umsókninni.
47. Þegar umsókn berst verður stjórnvaldið, sem úthlutar aðstoðinni, að rannsaka hvort lýsingin á staðleysuáðstöðunum getur talist trúverðug og staðfesta að aðstoðin hafi tilskilin hvatningaráhrif. Staðleysuáðstæður teljast trúverðugar ef lýsingin á þeim tekur á raunhæfan hátt mið af þeim þáttum sem réðu ákvörðun aðstoðarþegans um fjárfestinguna á sínum tíma. Skilyrðum samkvæmt 45. og 46. mgr. þarf ekki að vera fullnægt ef aðstoðin er veitt að undangengnu samkeppnisútboði.

Hvatningaráhrif og aðlögun að Evrópusambandsstöðlum

48. Litið er svo á að aðstoð til aðlögunar að fyrirhuguðum Evrópusambandsstöðlum hafi að jafnaði hvatningaráhrif, og þá einnig þegar um ræðir þegar samþykktu staðla sem hafa þó ekki enn öðlast gildi. Í síðarnefnda tilvikinu eru hvatningaráhrifin þó háð því að aðstoðin hvetji aðstoðarþega til fjárfestingar löngu áður en staðallinn öðlast gildi. Litið verður svo á að hvatningaráhrif fylgi aðstoð vegna aðlögunar að þegar samþykktum Evrópusambandsstöðlum, sem hafa þó ekki enn öðlast gildi, ef fjárfestingin kemst að fullu til framkvæmda að minnsta kosti einu ári áður en staðlarnir öðlast gildi.
49. Önnur undantekning frá því sem greinir í 48. mgr. er að hvatningaráhrif geta komið fram ef aðstoð er veitt:
- a) til kaupa á nýjum samgöngutækjum til flutninga á vegum, járnbrautum, skipgengum vatnaleiðum eða sjó sem fullnægja þegar samþykktum Evrópusambandsstöðlum, að því tilskildu að kaupin eigi sér stað áður en þeir staðlar öðlast gildi og að þeir taki ekki til samgöngutækja sem þegar hafa verið keypt eftir að þeir eru orðnir lögboðnir, eða

⁽⁴⁰⁾ Þegar mikil óvissa er um þróun útgjalda og tekna í framtíðinni og aðgangur að upplýsingum afar ójafn kunna stjórnvöld þó að vilja byggja ákvarðanir sínar um styrkgreiðslur ekki eingöngu á fyrirframþekktum forsendum, heldur blöndu af slíkum forsendum og þeim sem koma í ljós eftirá (til að mynda með því að gæta jafnræðis við skiptingu ófyrirséðs ávinnings).

- b) til endurbóta á samgöngutækjum sem þegar eru notuð til flutninga á vegum, járnbrautum, skipgengum vatnaleiðum eða sjó, að því tilskildu að viðkomandi Evrópusambandsstaðlar hafi öðlast gildi eftir að þau samgöngutæki voru tekin í notkun og að þeir taki ekki til slíkra samgöngutækja eftir að þeir eru orðnir lögboðnir.

50. Litið er svo á að sé aðstoð veitt vegna fjárfestinga, sem gera aðstoðarþega kleift að ganga lengra í umhverfisvernd en mælt er fyrir um í gildandi Evrópusambandsstöðlum, sé með því unnið að viðkomandi markmiði á sviði umhverfisverndar eða orkumála. Til þess að letja aðildarríkin ekki þess að lögbinda staðla sem fela í sér strangari kröfur en samsvarandi Evrópusambandsstaðlar er litið svo á að vinna megi að markmiðinu á þennan hátt óháð því hvort bundnir hafa verið í lög staðlar sem fela í sér strangari kröfur en Evrópusambandsstaðallinn. Þar getur til að mynda verið um að ræða ráðstafanir til að stuðla að hreinna vatni og lofti sem ganga lengra en mælt er fyrir um í lögboðnum Evrópusambandsstöðlum. Þá er unnið að markmiðinu á sama hátt með því að binda staðla í landslög þegar engum Evrópusambandsstöðlum er til að dreifa.

Hvatningaráhrif og greining á orkunotkun

51. Samkvæmt tilskipun 2012/27/ESB ⁽⁴¹⁾ („orkunýtnitilskipuninni“) ber stórfyrirtækjum að láta greina orkunotkun sína á fjögurra ára fresti. Aðstoð, sem stórfyrirtæki hljóta til að vinna slíka greiningu, hefur því ekki hvatningaráhrif nema að því marki sem hún bætir ekki kostnað við greiningu sem skylt er að láta fara fram samkvæmt orkunýtnitilskipuninni. Lítil og meðalstór fyrirtæki eru undanþegin þessari kvöð og ríkisaðstoð, sem slík fyrirtæki hljóta vegna greiningar á orkunotkun, getur því haft hvatningaráhrif.
52. Efni undanfarandi málsgreinar er með fyrirvara um mat á hvatningaráhrifum ríkisaðstoðar vegna orkusparandi ráðstafana sem skylt er að gera eða gerðar eru í kjölfar greiningar á orkunotkun, og ráðstafana sem leiðir af beitingu annarra tækja, til að mynda orku- eða umhverfisstýringarkerfa.

3.2.4.2 Viðbótarskilyrði vegna aðstoðar sem skylt er að tilkynna sérstaklega

53. Þegar um ræðir ráðstafanir sem skylt er að tilkynna sérstaklega verða stjórnvöld í aðildarríkjunum að sýna Eftirlitsstofnun EFTA fram á það með óyggjandi hætti að aðstoðin muni hafa hvatningaráhrif. Þau verða að færa skýrar sönnur á það að raunáhrif aðstoðarinnar á ákvörðun um fjárfestinguna verði að aðstoðarþegi breyti háttsemi sinni til þess vegar að stuðlað sé að aukinni umhverfisvernd eða traustari starfsemi á orkumarkaði Evrópuríkjanna. Til þess að ítarlegt mat geti farið fram verða stjórnvöld í aðildarríkinu að leggja fram ekki aðeins upplýsingar um verkefnið sem aðstoðin á að renna til, heldur einnig ítarlega lýsingu á staðleysuaðstæðunum, þ.e. aðstæður sem miðast við að aðstoðarþeginn hljóti enga aðstoð frá neinu aðildarríkjanna.
54. Hagræði af nýfjárfestingum og nýjum framleiðsluáðferðum takmarkast venjulega hvorki við bein umhverfisáhrif né áhrif á orkumarkaði. Af öðrum ávinningi er einkum að nefna framleiðsluhagræði ⁽⁴²⁾, en áhætta er einkum fölginn í óvissu um hvort afrakstur fjárfestingarinnar verði jafnmikill og vænst er.
55. Hvatningaráhrif ber að jafnaði að greina með vísan til staðleysuaðstæðna, þ.e. bera skal saman væntanlegt umfang starfseminnar með aðstoð annars vegar og án aðstoðar hins vegar. Greiningin er fyrst og fremst í því fölginn að athuga hver arðsemi verkefnisins yrði ef engin aðstoð kæmi til og meta hvort sú arðsemi yrði í reynd minni en sá hagnaður sem fyrirtækið gæti náð með því að ráðast í verkefnið sem völ er á að öðrum kosti.
56. Í þessu tilliti má meta arðsemi verkefnisins með þeim aðferðum sem föst venja er að nota í atvinnugreininni sem um ræðir og getur þar meðal annars verið um að ræða aðferðir til að áætla

⁽⁴¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB frá 25. október 2012 um orkunýtni, breytingu á tilskipunum 2009/125/EB og 2010/30/ESB og um niðurfellingu á tilskipunum 2004/8/EB og 2006/32/EB (Stjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1).

⁽⁴²⁾ Framleiðsluhagræði getur dregið úr hvatningaráhrifum ef það er fölginn í aukinni vinnslugetu, framleiðni, hagkvæmni eða gæðum. Annar ávinningur, sem tengist vöru mynd eða merkingum sem votta framleiðsluáðferðir, getur einnig dregið úr hvatningaráhrifum, einkum á mörkuðum þar sem fyrirtæki stunda öfluga umhverfisvernd vegna samkeppnisþrýstings.

hreint núvirði verkefnisins ⁽⁴³⁾, innri vexti ⁽⁴⁴⁾ eða meðaltal arðsemi heildarfjármuna (ROCE). Arðsemi verkefnisins skal borin saman við þá ávöxtunarkröfu sem fyrirtækið notast að jafnaði við í öðrum áþekktum fjárfestingarverkefnum. Liggi slíkar tölur ekki fyrir skal arðsemi verkefnisins borin saman við fjármagnskostnað fyrirtækisins í heild eða ávöxtunarkröfu sem almennt tíðkast í atvinnugreininni.

57. Séu engar ákveðnar staðleysuaðstæður kunnar má leggja til grundvallar að hvatningaráhrif komi fram þegar fjármögnunargloppa er fyrir hendi, þ.e. þegar fjárfestingarkostnaðurinn er meiri en sem nemur hreinu núvirði væntanlegs rekstrarhagnaðar af fjárfestingunni samkvæmt rekstraráætlun sem gerð er áður en ráðist er í verkefnið.
58. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum er sérstaklega bent á að taka mið af gögnum sem eru nýleg, skipta máli um athugunarefnið og eru trúverðug, en sem dæmi um slíkt má nefna opinber skjöl stjórnar, skýrslur lánanefndar, áhættumatsgerðir, fjárhagsskýrslur, innri rekstraráætlanir, sérfræðiálit og önnur gögn sem fela í sér athugun á fjárfestingarverkefninu sem er til umfjöllunar. Til stuðnings mati á hvatningaráhrifum mætti nota skjöl sem hafa að geyma upplýsingar um áætlaða eftirspurn, útgjaldaspár, fjárhagsspár, skjöl sem berast fjárfestingarnefnd og fjalla um mismunandi fjárfestingarkosti eða skjöl sem afhent eru fjármálastofnunum.
59. Til þess að öruggt sé að málefnaleg sjónarmið ráði því hversu mikil hvatningaráhrifin eru talin verða getur Eftirlitsstofnun EFTA tekið í mati sínu á áhrifunum mið af samanburði á tölum um rekstur hlutaðeigandi fyrirtækis og tölum um rekstur annarra fyrirtækja í sömu grein, svokölluðu samanburðarmati. Stjórnvöldum í aðildarríkinu ber nánar tiltekið að leggja fram, eftir því sem unnt er, tölur um viðkomandi atvinnugrein sem sýna að staðleysuaðstæður fyrirtækisins, arðsemiskrafa þess og vænt sjóðstreymi byggist á eðlilegum forsendum.
60. Eftirlitsstofnun EFTA kann að komast að þeirri niðurstöðu að hvatningaráhrif séu fyrir hendi þegar fyrirtæki býr við hvata til að ráðast í tiltekið verkefni með aðstoð, enda þótt verkefnið, sem aðstoðin rennur til, skili ekki þeirri arðsemi sem venjulega er krafist. Þetta getur til að mynda helgast af annars konar ávinningi sem endurspeglast ekki í arðsemi verkefnisins sjálfs. Við slíkar aðstæður vegur einkar þungt til hvaða gagna er unnt að vísa til að sýna fram á hvatningaráhrif.
61. Þegar fyrirtæki hefur hafið aðlögun að staðli sem aðildarríki hefur lögbundið og gengur lengra en samsvarandi Evrópusambandsstaðlar eða tekinn hefur verið upp án þess að slíkum stöðlum sé til að dreifa verður af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA gengið úr skugga um að aukinn kostnaður vegna þessa hefði hvílt þungt á aðstoðarþega og að honum hefði orðið um megn að hefja án tafar að fylgja lögbundnum stöðlum aðildarríkisins.
62. Þó að fyrirtæki nái með fjárfestingum sínum betri árangri en sem nemur því lágmarki sem mælt er fyrir um í Evrópusambandsstöðlum getur afstaða Eftirlitsstofnunar EFTA samt sem áður orðið sú að engin hvatningaráhrif séu fyrir hendi, nánar tiltekið ef fjárfestingarnar miðast við þær tæknilausnir á markaði sem uppfylla aðeins lágmarkskröfur.
63. Ef aðstoðin leiðir ekki til breytinga á háttsemi aðstoðarþega með því að ýta undir nýja starfsemi hefur hún ekki hvatningaráhrif á þann hátt að hún stuðli að aukinni umhverfisvernd á Evrópska efnahagssvæðinu eða traustari starfsemi á orkumarkaði Evrópuríkjanna. Samþykki verður því ekki veitt fyrir slíkri aðstoð ef ætla má að sama starfsemi yrði stunduð þótt engin aðstoð fengist.

3.2.5 Meðalhófs gætt við veitingu aðstoðar

3.2.5.1 Almenn skilyrði

64. Meðalhófs telst vera gætt við úthlutun aðstoðar á sviði umhverfisverndar og orkumála ef aðstoðin, sem hver aðstoðarþegi hlýtur, takmarkast við þá fjárhæð sem nauðsynlegt er að verja að lágmarki til að ná settu markmiði á sviði umhverfisverndar eða orkumála.

⁽⁴³⁾ Hreint núvirði (e. *net present value*, NPV) verkefnis er munurinn á jákvæðu og neikvæðu sjóðstreymi frá upphafi til loka viðkomandi fjárfestingarverkefnis, að lokinni núvirðingu (sem algengt er að miðist við fjármagnskostnað), þ.e. sú ávöxtunarkrafa sem fyrirtækið notast að jafnaði við í öðrum áþekktum fjárfestingarverkefnum. Ef slíku viðmiði er ekki til að dreifa má í þess stað taka mið af fjármagnskostnaði fyrirtækisins í heild eða þeirri ávöxtunarkröfu sem almennt tíðkast í atvinnugreininni.

⁽⁴⁴⁾ Innri vextir (e. *internal rate of return*, IRR) miðast ekki við bókfærðan hagnað á tilteknu fjárhagsári heldur sjóðstreymið sem fjárfestirinn telur að vænta megi frá upphafi til loka verkefnisins. Þeir eru skilgreindir sem sá ávöxtunaruðull sem notast þarf við til að hreint núvirði sjóðstreymis verði núll.

65. Í meginatriðum verður litið svo á að aðstoð hafi verið takmörkuð við nauðsynlega lágmarksfjárhæð ef hún samsvarar þeim hreina kostnaðarauka sem ráðast þarf í til að ná markmiðinu í samanburði við það sem væri við staðleysuaðstæðurnar, þ.e. aðstæður þar sem ekki kæmi til neinnar aðstoðar. Hreinn kostnaðarauki er reiknaður sem mismunurinn á fjárhagslegum ávinningi og útgjöldum (að meðtöldum fjárfestingar- og rekstrarkostnaði), annars vegar í verkefninu sem aðstoðin rennur til og hins vegar í fjárfestingarverkefninu sem völ er á að öðrum kosti og ráðist yrði í ef engin aðstoð kæmi til, þ.e. við staðleysuaðstæðurnar.
66. Tormerki geta þó verið á að taka að fullu tillit til alls fjárhagslegs ávinnings sem fyrirtæki getur haft af viðbótarfjárfestingu ⁽⁴⁵⁾. Þegar um ræðir ráðstafanir, sem ekki er skylt að tilkynna sérstaklega, er því heimilt að nota einfaldari aðferð sem miðast fyrst og fremst við útreikning á kostnaðarauka vegna fjárfestinga, þ.e. horft er framhjá rekstrarhagræði og rekstrarútgjöldum. Litið verður svo á að meðalhófs hafi verið gætt í tengslum við ráðstafanir, sem ekki er skylt að tilkynna sérstaklega, ef aðstoðarfjárhæðin er ekki hærri en sem nemur hæsta leyfilega aðstoðarhlutfalli, en það er tiltekinn hundradshluti aðstoðarhæfs kostnaðar, sbr. skilgreiningu 67.–71. mgr. á þeim kostnaði. Þessi hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföll ráða einnig hámarksfjárhæð aðstoðar sem heimilt er að veita vegna tilkynningarskyldra ráðstafana.

Aðstoðarhæfur kostnaður

67. Í tengslum við aðstoð á sviði umhverfisverndar nemur aðstoðarhæfur kostnaður kostnaðarauka vegna fjárfestinga í efnislegum og/eða óefnislegum eignum sem tengjast beint viðleitni til að ná settu, sameiginlegu markmiði.
68. Aðstoðarhæfur kostnaður er ákvarðaður með eftirfarandi hætti:
- a) Ef unnt er að greina kostnaðinn, sem til fellur vegna vinnu við að ná viðkomandi markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli, sem sérstaka fjárfestingu meðal annarra þátta heildarkostnaðar af fjárfestingum, til að mynda vegna þess að vistvæni þátturinn kemur skýrt fram sem „sjálfstæð viðbót“ við starfstöð sem þegar var starfandi, nemur aðstoðarhæfur kostnaður útgjöldum vegna þeirrar sérgreindu fjárfestingar ⁽⁴⁶⁾.
 - b) Í öllum öðrum tilvikum er aðstoðarhæfur kostnaður sá kostnaðarauki vegna fjárfestinga sem ákvarðaður er með því að bera fjárfestinguna, sem aðstoðin rennur til, saman við staðleysuaðstæðurnar, þ.e. þá stöðu mála sem uppi væri ef engin aðstoð kæmi til. Að jafnaði má vísa til kostnaðar við fjárfestingu í sambærilegri tæknilausn ⁽⁴⁷⁾ sem raunhæft er að ætla að tekin hefði verið í notkun án aðstoðar ⁽⁴⁸⁾ en nægir ekki, eða aðeins að hluta, til að ná viðkomandi markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli.
69. Í 2. viðauka er fjallað um þær staðleysuaðstæður sem við geta átt hverju sinni og tilsvarandi útreikninga á aðstoðarhæfum kostnaði sem miða ber við í svipuðum tilvikum. Eftirlitsstofnun EFTA getur fallist á að miða skuli við aðrar staðleysuaðstæður ef stjórnvöld í viðkomandi aðildarríki færa gildar ástæður fyrir því.
70. Þegar um ræðir ráðstafanir sem gerðar eru til styrktar samþættum verkefnum, til að mynda samþættar orkusparandi ráðstafanir eða verkefni sem snúast um nýtingu lífgass, getur verið erfitt að gera grein fyrir staðleysuaðstæðum. Ef ekki reynist unnt að lýsa staðleysuaðstæðum á trúverðugan hátt kemur til greina að miða þess í stað við heildarkostnað verkefnis, en það getur haft í för með sér að aðstoðarhlutföll verði að vera lægri til þess að endurspegla breyttan útreikning á aðstoðarhæfum kostnaði.
71. Reglurnar, sem fram koma í 68.–70. mgr., gilda einnig um framkvæmdir við ver sem framleiða orku í tengslum við verkefni á sviði orkunýttinnar hita- eða kæliveitu. Aðstoð vegna framkvæmda við dreifikerfi verður þó metin samkvæmt reglum um fjármögnunargloppur á svipaðan hátt og gildir um mat á orkuvirkjum.

⁽⁴⁵⁾ Þannig er ávinningurinn stundum þess eðlis að ekki er auðvelt að mæla hann, og má þar nefna bætta „græna ímynd“ sem fjárfesting í umhverfisverndarskyni getur leitt af sér.

⁽⁴⁶⁾ Að því varðar ráðstafanir, sem tengjast hreinsun mengunarstaða, nemur aðstoðarhæfur kostnaður útgjöldum vegna hreinsunarstarfsins að frádreginni virðisaukningu lóðar eða lands (sbr. 2. viðauka).

⁽⁴⁷⁾ Fjárfesting í sambærilegri tæknilausn merkir fjárfestingu sem miðast við sömu vinnslugetu og öll sömu tæknileg atriði önnur (að frátöldum þeim sem tengjast beint auknum fjárfestingum vegna setts markmiðs).

⁽⁴⁸⁾ Slík viðmiðunarfjárfesting verður að vera, frá viðskiptalegu sjónarmiði, raunhæfur kostur við hlið fjárfestingarinnar sem er til skoðunar.

Hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföll

72. Til þess að tryggja að niðurstöður séu fyrirsjáanlegar og fyrirtæki standi jöfnum fæti beitir Eftirlitsstofnun EFTA tilteknum reglum um hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll, sjá 1. viðauka. Aðstoðarhlutföllin endurspeglar hversu mikil þörf er talin vera á íhlutun hins opinbera, en það ræðst annars vegar af því hversu víðtækan markaðsbrest við er að glíma og hins vegar af því hversu mikillar röskunar er að vænta á samkeppni og milliríkjavíðskiptum.
73. Til greina kemur að heimila hækkan aðstoðarhlutfalls vegna tiltekinna tegunda aðstoðar svo og vegna fjárfestinga í héruðum sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð. Aðstoðarhlutfallið getur þó aldrei orðið hærra en sem nemur 100% aðstoðarhæfs kostnaðar. Heimila má hækkan aðstoðarhlutfalls í eftirtöldum tilvikum:
- a) Hækka má aðstoðarhlutfall um 15 prósentustig þegar um ræðir fjárfestingar á sviði orkumála og í umhverfisverndarskyni í héruðum sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð og fullnægja skilyrðum samkvæmt stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins og um 5 prósentustig þegar um ræðir fjárfestingar á sviði orkumála og í umhverfisverndarskyni í héruðum sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð og fullnægja skilyrðum samkvæmt stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins. Eftirlitsstofnun EFTA telur að slík hækkan geti helgast af því margvíslega óhagræði sem þessi héruð eiga við að glíma og getur verið þeim fjötur um fót þegar kemur að fjárfestingum á sviði umhverfisverndar eða orkumála.
 - b) Hækka má aðstoðarhlutfallið um 10 prósentustig þegar meðalstór fyrirtæki eiga í hlut og um 20 prósentustig þegar um lítil fyrirtæki er að ræða. Að því er varðar lítil og meðalstór fyrirtæki, sem geta annars vegar haft meiri kostnað hlutfallslega en önnur fyrirtæki af því að ná markmiðum á sviði umhverfisverndar eða orkumála, þegar lítið er til umfangs starfseminnar, og kunna hins vegar að glíma við gloppur á fjármagnsmarkaði sem gera það að verkum að þeim er nauðugur einn kostur að taka þann kostnað á sig, geta einnig verið gildar ástæður til að heimila hækkan aðstoðarhlutfalls, enda er hætta á alvarlegri röskun á samkeppni og milliríkjavíðskiptum minni þegar aðstoðarþeginn er lítið eða meðalstórt fyrirtæki.
 - c) Hækkan aðstoðarhlutfalls getur átt rétt á sér við tiltekna aðstæður í tengslum við nýsköpunarverkefni á sviði umhverfismála sem bætt geta úr þeim tvöfalda markaðsbresti sem tengist annars vegar aukinni áhættu í tengslum við nýsköpun og hins vegar umhverfisþætti verkefnisins. Þetta á umfram allt við um ráðstafanir sem gerðar eru í því skyni að bæta auðlindanýtingu. Hækka má aðstoðarhlutfallið um 10 prósentustig ef öllum eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:
 - i. Eignin eða verkefnið, sem tengist nýsköpun á sviði umhverfismála, felur í sér nýnæmi eða veigamiklar endurbætur í samburði við áður þekkta tækni sem notuð er í viðkomandi atvinnugrein á Evrópska efnahagssvæðinu ⁽⁴⁹⁾.
 - ii. Vætanlegur umhverfistengdur ávinningur er til muna meiri en sem nemur framförum vegna almennrar þróunar áður þekkrar tækni í sambærilegri starfsemi ⁽⁵⁰⁾.
 - iii. Tengsl þessara eigna og verkefna við nýsköpunarstarf hafa í för með sér augljósa áhættu – tæknilega, markaðslega og fjárhagslega – sem er meiri en sú áhætta sem almennt fylgir sambærilegum eignum og verkefnum sem tengjast ekki nýsköpun ⁽⁵¹⁾.
74. Af þessum sökum verður lítið svo á að aðstoð sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins ef rétt er staðið að útreikningi á aðstoðarhæfum kostnaði og hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföll samkvæmt 1. viðauka eru virt.

⁽⁴⁹⁾ Til að sýna fram á nýnæmi geta stjórnvöld í aðildarríkjunum til að mynda byggt á nákvæmri lýsingu á nýjunginni og þeim markaðsaðstæðum sem hafa myndu áhrif á markaðssetningu hennar eða dreifingu, auk samburðar við áður þekkta framleiðslu- og skipulagningartækni sem er í almennri notkun í öðrum fyrirtækjum í greininni.

⁽⁵⁰⁾ Ef unnt er að bera saman nýsköpun á sviði umhverfismála og venjulega starfsemi, sem byggist ekki á nýsköpun, með vísan til magnræna breytna merkir „til muna meiri“ að jafarvinnungur, sem vænta má að nýsköpun á sviði umhverfismála hafi í för með sér, á þann hátt að dragi úr umhverfisáhættu eða mengun eða nýting orku eða hráefna aukist, á að vera að minnsta kosti tvöfaldur sá jafarvinnungur sem vænta má af almennri þróun sambærilegrar starfsemi sem byggist ekki á nýsköpun. Ef ekki þykir eiga við að fara þessa leið í tilteknu máli, eða engum magnrænum samburði verður við komið, skal í umsóknargögnum um ríkisaðstoðarmálið lýsa nákvæmlega aðferðinni sem notuð var við mat samkvæmt þessu viðmiði þannig að fram komi að hún sé sambærileg við aðferðina sem lögð er til.

⁽⁵¹⁾ Til að sýna fram á áhættuna geta stjórnvöld í aðildarríkinu til að mynda vísað til eftirlitna atriða: kostnaðar í samburði við veltu fyrirtækisins, hversu mikill tími muni fara í þróunarvinnu, hvaða ávinnings sé að vænta af viðkomandi nýsköpun á sviði umhverfismála í samburði við útlagðan kostnað og hvaða líkur séu á að verkefnið skili ekki árangri.

75. Ef aðstoðarþega er úthlutað aðstoð að undangengnu samkeppnisútboði þar sem gætt er skýrleika, gagnsæis og jafnræðis má veitt aðstoð nema 100% aðstoðarhæfs kostnaðar ⁽⁵²⁾. Í samkeppnisútboði af þessu tagi verður gæta jafnræðis og tryggja þátttöku nægilegra margra fyrirtækja. Þá verður fjárveiting í tengslum við útboðið að vera bindandi takmörkun í þeim skilningi að ekki sé unnt að veita öllum bjóðendum aðstoð. Loks verður úthlutun aðstoðar að byggjast á upprunalegu tilboði bjóðanda, og má því ekki byggjast á samningaviðræðum sem eiga sér stað síðar.

3.2.5.2 Uppsöfnuð aðstoð

76. Veita má aðstoð samtímis samkvæmt fleiri en einu aðstoðarkerfi, eða sameina hana aðstoð sem veitt er samkvæmt sérstakri ákvörðun, að því tilskildu að heildarfjárhæð ríkisaðstoðar, sem veitt er vegna tiltekinnar starfsemi eða verkefnis, verði ekki hærri en sem nemur hámarki aðstoðar samkvæmt þessum leiðbeinandi reglum.
77. Aðstoðinni má ekki úthluta samhliða minniháttaraðstoð sem veitt er vegna sama aðstoðarhæfa kostnaðar ef slík uppsöfnun leiðir til hærri aðstoðarhlutfalls en heimilt er samkvæmt þessum leiðbeinandi reglum.

3.2.5.3 Viðbótarskilyrði vegna fjárfestingar- og rekstraraðstoðar sem skylt er að tilkynna sérstaklega

78. Þegar stök aðstoð er veitt nægir ekki að farið sé að reglum þessa undirkafla og 1. viðauka um hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföll til þess að öruggt teljist að aðstoðin samrýmist EES-samningnum. Þessi hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföll ráða hámarksfjárhæð stakrar aðstoðar ⁽⁵³⁾.
79. Í meginatriðum verður litið svo á að aðstoð, sem skylt er að tilkynna sérstaklega, hafi verið takmörkuð við nauðsynlega lágmarksfjárhæð ef hún samsvarar hreinum kostnaðarauka vegna fjárfestingarinnar sem aðstoðin rennur til, í samanburði við það sem væri við staðleysuaðstæðurnar, þ.e. aðstæður þar sem ekki kæmi til neinnar aðstoðar. Taka verður tillit til alls kostnaðar og alls ávinnings sem verkefninu tengist frá upphafi þess til loka.
80. Reynist ekki unnt að afmarka neitt annað verkefni sem staðleysuaðstæður verður gengið úr skugga um það af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA hvort veitt aðstoð nemur hærri fjárhæð en nauðsynlegt er að verja til að ná fram fullnægjandi arðsemi af verkefninu sem aðstoðin rennur til, til að mynda á þann hátt að innri ávöxtun verði hærri en sem nemur ávöxtunarkröfu sem fyrirtækið notast venjulega við í öðrum áþekktum fjárfestingarverkefnum. Sé slíku viðmiði ekki til að dreifa má í þess stað taka mið af fjármagnskostnaði fyrirtækisins í heild eða þeirri ávöxtunarkröfu sem almennt tíðkast í atvinnugreininni.
81. Stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríki skulu færa sönnur á að veitt aðstoð hafi miðast við nauðsynlega lágmarksfjárhæð. Útreikningar, sem notaðir eru við greiningu á hvatningaráhrifum, geta einnig nýst til að meta hvort meðalhófs hefur verið gætt þegar aðstoðin var veitt. Stjórnvöld verða að sýna fram á að meðalhófs hafi verið gætt með vísan til þeirra skjalfestu gagna sem um getur í 58. mgr.
82. Að því er varðar rekstraraðstoð, sem veitt er að undangengnu samkeppnisútboði, telst mega ganga að því sem vísu að meðalhófs hafi verið gætt þegar um staka aðstoð er að ræða, enda hafi almennum skilyrðum verið fullnægt.

3.2.6 Unnið gegn óeðlilega hamlandi áhrifum á samkeppni og milliríkjaviðskipti

3.2.6.1 Almenn atriði

83. Til þess að aðstoðin geti talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins verður að sjá til þess að óæskileg áhrif ráðstöfunarinnar með tilliti til samkeppnisröskunar og áhrifa á viðskipti milli aðildarríkjana verði sem minnst og skipti minna máli en þau æskilegu áhrif hennar að stuðla að viðkomandi markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli.

⁽⁵²⁾ Við slíkar aðstæður má leggja til grundvallar að hvert einstakt tilboð miðist við allan hugsanlegan ávinning sem viðbótarfjárfestingin gæti haft í för með sér.

⁽⁵³⁾ Þegar aðstoð er veitt samkvæmt sérstakri ákvörðun er þessi hámarksfjárhæð ákveðin, með samanburði við dæmigerðar rekstrartölur fyrirtækja í greininni, þannig að hún samsvari hámarksfjárhæð aðstoðar sem er veitt samkvæmt aðstoðarkerfi og skylt er að tilkynna sérstaklega.

84. Athugun Eftirlitsstofnunar EFTA hefur leitt í ljós tvenns konar röskun sem helst getur leitt af aðstoð, þ.e. röskun á vörumörkuðum og áhrif á staðarval. Báðar þessar tegundir röskunar geta leitt til óhagkvæmrar auðlindanýtingar, sem grefur undan efnahagsárangri á innra markaðnum, og vandkvæða með tilliti til þess hvernig atvinnustarfsemi dreifist milli byggðasvæða.
85. Aðstoð, sem veitt er í umhverfisverndarskyni, hefur að jafnaði þau áhrif, eðli málsins samkvæmt, að ýta undir notkun á umhverfishæfri vöru og tækni í stað annarra sem valda meiri mengun, og þessi áhrif aðstoðarinnar verða að jafnaði ekki talin óeðlileg samkeppnisröskun þar eð þau eru nátengd sjálfu markmiði aðstoðarinnar, þ.e. að draga úr umhverfisspjöllum vegna atvinnustarfseminnar. Í mati Eftirlitsstofnunar EFTA á hugsanlegum óæskilegum áhrifum aðstoðar á sviði umhverfisverndar verða heildaráhrif viðkomandi ráðstöfunar á umhverfið metin með hliðsjón af þeim óæskilegu áhrifum sem hún kann að hafa á markaðsstöðu, og þar með hagnað, þeirra fyrirtækja sem njóta ekki aðstoðar. Í þessu tilliti verður einkum horft til röskunaráhrifa gagnvart keppinautum sem reka starfsemi sína einnig á umhverfishæfum grundvelli, enda þótt þeir njóti engrar aðstoðar. Þá gildir einnig að því minni sem hin væntu umhverfisáhrif ráðstöfunarinnar eru, þeim mun mikilvægara er að sannreyna hvaða áhrif hún hefur á markaðshluti og hagnað keppinauta á markaðnum.
86. Ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála getur meðal annars valdið þeim skaða að koma í veg fyrir að markaðsöflin skili hagkvæmri niðurstöðu á þann hátt að skila mestum ávinningi til þeirra framleiðenda sem ná bestum árangri í hagkvæmum rekstri og nýsköpun, þannig að óhagkvæmustu framleiðendunum sé þrýst til að bæta rekstur sinn, endurskipuleggja hann eða hætta starfsemi. Afleiðingin getur orðið sú að aðstoð, sem sum fyrirtæki njóta, geri keppinautum þeirra, sem sýna meiri hagkvæmni eða nýsköpun í rekstri sínum, t.d. með því að nota aðra og jafnvel enn minna mengandi tækni, ókleift að hefja starfsemi eða færa út kvíarnar á markaðnum, þótt þeir gætu gert það við aðrar aðstæður. Afskipti af þeim samkeppnisþáttum, sem stýra því hvort fyrirtæki hefja eða hætta starfsemi, geta hamlað nýsköpun og haldið aftur af framleiðniaukningu í greininni í heild þegar til langs tíma er lítið.
87. Aðstoð getur einnig raskað samkeppni með því að styrkja eða viðhalda stöðu aðstoðarþega sem hefur umtalsverðan markaðsstyrk. Enda þótt aðstoð efla ekki umtalsverðan markaðsstyrk með beinum hætti getur hún gert það óbeint með því að fæla starfandi keppinauta frá því að færa út kvíarnar, stuðla að brotthvarfi þeirra eða vinna gegn því að nýir keppinautar hefji starfsemi.
88. Auk röskunar, sem fram getur komið á vörumörkuðum, getur aðstoð haft í för með sér áhrif á milliríkjavíðskipti og staðarval. Slík röskun getur teygst sig til fleiri en eins aðildarríkis, annaðhvort á þann hátt að fyrirtæki kepji yfir landamæri eða búi sig undir að velja milli mismunandi staða fyrir fjárfestingu sína. Aðstoð, sem veitt er til að viðhalda atvinnustarfsemi á tilteknu byggðasvæði eða laða hana þangað frá öðrum byggðasvæðum á innra markaðnum, leiðir ef til vill ekki beinlínis til röskunar á vörumörkuðum, en hún getur valdið því að starfsemi eða fjárfestingar flytjist frá einu byggðasvæði til annars án þess að breyting verði á heildarumhverfisáhrifum.

Augljós óæskileg áhrif

89. Að jafnaði er nauðsynlegt að greina aðstoðarráðstöfun og í hvaða samhengi henni er beitt til að geta ákvarðað hversu mikil röskun telst fylgja henni. Aðstæður geta þó verið með þeim hætti að vægi óæskilegra áhrifa sé augljóslega meira en hinna æskilegu, og er þess þá enginn kostur að lýsa aðstoðina samrýmanlega framkvæmd EES-samningsins.
90. Eftirlitsstofnun EFTA birtir tiltekin hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll sem eru grundvallarskilyrði fyrir því að ráðstöfun geti talist samrýmanleg EES-samningnum. Tilgangur þessa er að hindra að ríkisaðstoð verði veitt vegna verkefna sem þannig háttar til um að veitt aðstoð telst mjög hátt hlutfall aðstoðarhæfs kostnaðar og því eru einkar miklar líkur á að henni fylgi röskun.
91. Á sama hátt verður aðstoð, sem ætlað er að stuðla að markmiðum á sviði umhverfisverndar eða orkumála, ekki talin samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins ef hún hefur aðeins í för með sér tilflutning atvinnustarfsemi án þess að auka umhverfisvernd í aðildarríkjunum.

3.2.6.2 Almenn skilyrði

92. Mat Eftirlitsstofnunar EFTA á óæskilegum áhrifum aðstoðarráðstöfunar beinist einkum að röskun af völdum fyrirsjáanlegra áhrifa aðstoðar á sviði umhverfisverndar og orkumála á samkeppni milli fyrirtækja á viðkomandi vörumörkuðum og á staðarval atvinnufyrirtækja. Henti ráðstafanir á sviði ríkisaðstoðar vel til að draga úr þeim markaðsbresti sem þeim er beint að dregur það úr hættunni á að aðstoðin raski samkeppni óeðlilega mikið.
93. Ef gætt er meðalhófs í tengslum við aðstoðina og hún takmörkuð við kostnaðarauka vegna fjárfestinga mildar það að jafnaði óæskileg áhrif hennar. Samt sem áður er hugsanlegt, enda þótt aðstoðin sé nauðsynleg og meðalhófs gætt, að hún leiði til breyttrar og samkeppniskandi háttsemi aðstoðarþeganna. Fyrirtæki, sem rekið er á arðsemisgrundvelli, eykur venjulega ekki umhverfisvernd umfram lögboðnar kröfur nema það telji sig hafa af slíku að minnsta kosti lágmarkshagræði.
94. Til þess að röskun á samkeppni og milliríkjavíðskiptum verði sem minnst verður mikil áhersla lögð á það af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA hvernig staðið er að því að velja aðstoðarþega. Þegar aðstoðarþegar eru valdir skal eftir því sem við verður komið gætt jafnræðis, gagnsæis og opins aðgangs, án þess að útiloka að ástæðulausu fyrirtæki sem kunna að vilja keppa um aðstoðina með verkefnum sem sniðin eru að sama markmiði á sviði umhverfisverndar eða orkumála. Aðferðin, sem notuð er, verður að hafa í för með sér að valdir séu þeir aðstoðarþegar sem geta unnið að viðkomandi markmiðum á sviði umhverfisverndar eða orkumála gegn minnstri aðstoð eða á þann hátt sem er hagkvæmastur.
95. Mati Eftirlitsstofnunar EFTA á óæskilegum áhrifum aðstoðar verður einkum beint að eftirtöldum atriðum:
- a) *Lækkar kostnaður á framleiðslueiningu eða er hann bættur að einhverju leyti?* Ef gera má ráð fyrir að með því að taka í notkun nýjan búnað ⁽⁵⁴⁾ verði kostnaður á framleiðslueiningu lægri en ef engin aðstoð hefði komið til, eða að aðstoðin bæti rekstrarútgjöldin að hluta, er sennilegt að sala á framleiðsluvörum aðstoðarþegans aukist. Því verðnæmari sem varan er, þeim mun meiri hætta er á samkeppnisröskun.
 - b) *Verður til ný vara?* Hefji aðstoðarþegi framleiðslu á nýrri eða betri vöru er sennilegt að sala á vörum hans aukist og getur hann þá jafnvel haft hagræði af því að koma tiltekinni vöru fyrstur á markað.

3.2.6.3 Viðbótarskilyrði vegna aðstoðar sem skylt er að tilkynna sérstaklega

96. Stjórnvöld í aðildarríkinu verða að halda í skefjum óæskilegum áhrifum af því tagi sem lýst er í undirkafla 3.2.6.1. Auk þeirra atriða, sem fjallað er um í undirkafla 3.1.6.2, verður tekið til skoðunar og metið hvort afleiðingar einstakra aðstoðarráðstafana geta orðið þær að
- a) styrkja óhagkvæma framleiðslu og hamla þannig framleiðsluvexti í greininni,
 - b) raska kerfi breytilegra hvata,
 - c) byggja upp eða efla markaðsstyrk eða markaðshindrandi athæfi,
 - d) hafa óeðlileg áhrif á vöruflæði eða staðarval iðnfyrirtækja.
97. Eftirlitsstofnun EFTA kann að taka til skoðunar áformuð stuðningskerfi á sviði umhverfisverndar eða orkumála sem aðstoðarþeginn hefur beinan eða óbeinan hag af, önnur en það sem henni hefur verið tilkynnt, með það fyrir augum að meta uppsöfnuð áhrif aðstoðarinnar.
98. Jafnframt verður metið hvort aðstoðin hefur þær afleiðingar að sum héruð njóti hagfelldari framleiðsluskilyrða, og þá einkum hvort það gerist á þann hátt að framleiðslukostnaður lækki hlutfallslega eða vörugæði aukist. Það getur valdið því að fyrirtæki flytji starfsemi sína til svæðanna sem njóta aðstoðarinnar eða að viðskipti beinist þangað í auknum mæli. Í greiningu

⁽⁵⁴⁾ Övist er að unnt sé að fella allt hagræði inn í útreikning á kostnaðarauka vegna fjárfestinga, sökum þess að rekstrarhagræðið er ekki reiknað til frádráttar allan rekstrartíma fjárfestingarverkefnisins. Við það bætist að tormeiki geta verið á því að reikna sumar tegundir hagræðis, til að mynda hagræði af aukinni framleiðni eða aukinni framleiðslu með óbreyttri vinnslugetu.

Eftirlitsstofnunar EFTA á aðstoð sem skylt er að tilkynna sérstaklega verður af þessum sökum lítið til hvers kyns vísbendinga um að aðstoðarþegi hafi íhugað að velja starfseminni annan stað.

3.2.7 Gagnsæi

99. Stjórnvöld í hverju aðildarríki verða að sjá til þess að eftirtaldar upplýsingar séu birtar á vefsíðu sem tekur til allrar ríkisaðstoðar, á landsvísi eða á einstökum byggðasvæðum: óstyttur texti reglnanna sem gilda um samþykkt aðstoðarkerfi eða ákvörðunarinnar um að úthluta stakri aðstoð, ásamt framkvæmdarákvæðum, eða hlekkur að þeim texta; upplýsingar um stofnunina/stofnanirnar sem úthluta(r) aðstoð; upplýsingar um einstaka aðstoðarþega; hvaða tegund aðstoðar hver aðstoðarþegi hlaut ásamt aðstoðarfjárhæðum; hvenær aðstoð var úthlutað (dagsetning); hvernig gerðar fyrirtækið er (lítið eða meðalstórt fyrirtæki/stórfyrirtæki); á hvaða byggðasvæði aðstoðarþeginn starfar (greint eftir NUTS II-svæðum); svo og upplýsingar um atvinnugreinina sem meginstarfsemi fyrirtækisins heyrir undir (á flokkaþrepi atvinnugreinaflokkunar Evrópusambandsins).
100. Þegar um ræðir aðstoðarkerfi, sem snúast um veitingu skattahagræðis, eða aðstoð, sem er fölginn í lækun framlaga til að fjármagna stuðning við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, má tilgreina upplýsingar um hversu mikil aðstoð var veitt í hverju tilviki á eftirtöldum talnabilum (í milljónum evra): [0,5–1], [1–2], [2–5], [5–10], [10–30], [30 og meira].
101. Birta skal ofangreindar upplýsingar þegar ákvörðun um aðstoð hefur verið tekin og þær skulu jafnframt varðveittar um 10 ára skeið hið skemmsta og gerðar tiltækar almenningi án takmarkana⁽⁵⁵⁾. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum er ekki skylt að láta þessar upplýsingar í té fyrir 1. júlí 2016. Falla má frá áskilnaði um birtingu upplýsinga ef þær varða staka aðstoð sem nemur lægri fjárhæð en 500 000 evrum.

3.3 Aðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum

3.3.1 Almenn skilyrði fyrir veitingu fjárfestingar- og rekstraraðstoðar vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum

102. Á vettvangi Evrópusambandsins hefur markið verið sett hátt að því er varðar árangur á sviði loftslagsbreytinga og sjálfbærrar orkunýtingar, einkum í tengslum við áætlunina Evrópa 2020. Margar lagagerðir sambandsins hafa þegar að geyma ákvæði sem ætlað er að stuðla að því að slíkur árangur náist, og má þar nefna viðskiptakerfi losunarheimilda, tilskipun 2009/28/EB⁽⁵⁶⁾ („tilskipun um nýtingu endurnýjanlegra orkulinda“) og tilskipun 2009/30/EB⁽⁵⁷⁾ („tilskipun um gæði eldsneytis“). Óvíst er þó að framkvæmd þessara lagaákvæða tryggi ávallt hagkvæmstu markaðsniðurstöðu og ríkisaðstoð getur við vissar aðstæður verið heppilegt úrræði til að vinna að markmiðum sem sett hafa verið á vettvangi Evrópusambandsins og skyldum markmiðum sem hverju aðildarríki hafa verið sett.
103. Þessar leiðbeinandi reglur gilda til ársins 2020, en þeim er ætlað að undirbúa jarðvegin fyrir vinnu við að ná markmiðunum sem sett eru í orðsendingunni Stefnuörkun 2030. Þess ber að geta að á árunum milli 2020 og 2030 er talið að orka úr endurnýjanlegum lindum, sem þegar eru nýttar í verulegum mæli, verði orðin samkeppnishæf í almenna raforkukerfinu, en það hefði í för með sér að fella bæri smám saman niður alla opinbera styrki og undanþágur frá jöfnunarábyrgð. Í samræmi við það markmið er þessum leiðbeinandi reglum ætlað að tryggja að hagkvæmni náist í raforkudreifingu á grundvelli markaðstengdra aðferða.

⁽⁵⁵⁾ Upplýsingarnar skulu birtar áður en sex mánuðir eru liðnir frá því að aðstoð var úthlutað (eða, að því er varðar aðstoð sem er fölginn í veitingu skattahagræðis, áður en eitt ár er liðið frá því að skattframtali var skilað). Að því er varðar aðstoð, sem er úrskurðuð ólögmat, verður áskilið að stjórnvöld í aðildarríkjunum tryggi að upplýsingarnar séu birtar eftir á, eða eigi síðar en sex mánuðum eftir að Eftirlitsstofnun EFTA tekur slíka ákvörðun. Þegar upplýsingarnar eru birtar skal notast við snið sem gerir það kleift að leita í gögnum, sækja þau og birta á netinu á auðveldan hátt, til dæmis CSV- eða XML-snið.

⁽⁵⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að hvetja til notkunar orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og um breytingu og síðar niðurfellingu á tilskipunum 2001/77/EB og 2003/30/EB (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 16), sem var felld inn í EES-samninginn, sjá 41. lið IV. viðauka, samkvæmt ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 162/2011 (Stjtið. ESB L 76, 15.3.2012, bls. 49, og EES-viðbætur nr. 15, 15.3.2012, bls. 56). Í samræmi við tilskipunina hafa stjórnvöld á Íslandi og í Noregi gengist undir markmið um nýtingu endurnýjanlegra orkulinda í hvoru landi um sig. Ákvæði tilskipunarinnar gilda ekki gagnvart Liechtenstein.

⁽⁵⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/30/EB frá 23. apríl 2009 um breytingu á tilskipun 98/70/EB að því er varðar forskriftir fyrir bensín, dísolíu og gasolíu og um að innleiða fyrirkomulag til að vakta og draga úr losun gróðurhúsalofttegunda og um breytingu á tilskipun ráðsins 1999/32/EB að því er varðar forskriftir fyrir eldsneyti sem er notað fyrir skip á skipgengum vatnaleiðum og um niðurfellingu á tilskipun 93/12/EB (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 88).

104. Markaðsúrræði á borð við uppboð eða samkeppnisútboð, sem opið er öllum framleiðendum sem vinna raforku úr endurnýjanlegum lindum og keppa á jafnræðisgrundvelli á Evrópska efnahagssvæðinu, eiga við venjulegar aðstæður að geta tryggt að opinberir styrkir verði ekki hærri en nauðsynlegt er og falli að lokum alveg niður.
105. Tæknin, sem nýting endurnýjanlegra orkulinda byggist á, er þó mislangt á veg komin og er því farin sú leið í þessum leiðbeinandi reglum að heimila stjórnvöldum í aðildarríkjunum að halda útboð sem takmarkast við orkuvinnslu með sérstakri tækni, með vísan til þeirra framtíðarmöguleika sem felast í nýsköpun á grundvelli tiltekinnar nýrrar tækniaðferðar, þarfarinnar á að auka fjölbreytni á markaði, takmarkana í orkukerfinu og netstöðugleika og kerfistengds kostnaðar (vegna vinnu við samþættingu).
106. Sérstakar undantekningar eru gerðar vegna aflstöðva tiltekinnar stærðar sem eru þess eðlis að ekki verður gengið að því sem vísu að útboð sé heppilegt úrræði, svo og vegna stöðva sem reknar eru til reynslu. Ekki er skylt að fella slíkar stöðvar undir reglurnar.
107. Með hliðsjón af núverandi umframvinnslugetu á markaði fyrir lífoldsneyti, sem unnið er úr matvælahráefni, verður litið svo á að aðstoð vegna fjárfestinga til að auka vinnslugetu á lífoldsneyti úr matvælahráefni í nýjum eða starfandi stöðvum eigi ekki rétt á sér. Þó er heimilt að veita fjárfestingaraðstoð til að breyta iðjuverum sem vinna lífoldsneyti úr matvælahráefni þannig að þau geti nýtt sér annað lífrænt hráefni, og má sú aðstoð nema öllum kostnaði við slíkar breytingar. Með þessari einu undantekningu er fjárfestingaraðstoð vegna vinnslu lífoldsneytis óheimil nema notað sé annað hráefni en matvælahráefni.
108. Öll fjárfestingaraðstoð vegna vinnslu á lífoldsneyti úr matvælahráefni skal falla niður um leið og þessar leiðbeinandi reglur öðlast gildi, og rekstraraðstoð til slíkrar eldsneytisvinnslu má ekki veita lengur en til ársins 2020. Slíka aðstoð má því aðeins veita iðjuverum sem hófu rekstur fyrir 31. desember 2013 og þar til fjárfesting í iðjuverinu hefur verið afskrifuð að fullu, en þó ekki lengur en til ársins 2020.
109. Auk þessa verður litið svo á að aðstoð auki ekki umhverfisvernd og geti þess vegna ekki talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins ef hún er veitt vegna vinnslu á lífoldsneyti sem fellur undir kvaðir um framboð eða íblöndun⁽⁵⁸⁾, nema stjórnvöld í aðildarríkinu sýni fram á að aðstoðin verði takmörkuð við sjálfbæra framleiðslu lífoldsneytis sem er of kostnaðarsöm til að unnt sé að selja eldsneytið á markaði eingöngu með stuðningi kvaða um framboð eða íblöndun.
110. Sérstaklega skal tekið fram að enda þótt tilgangurinn með viðskiptakerfi losunarheimilda og álagningu koltvísyringsgjalds sé að fella inn allan kostnað vegna losunar gróðurhúsagasa er óvíst að það markmið hafi náðst. Ríkisaðstoð getur þannig nýst til að vinna að skyldum, en þó ólíkum, markmiðum EES-ríkjanna á sviði nýtingar endurnýjanlegra orkulinda. Af þessum sökum telst mega ganga að því sem vísu að enn séu fyrir hendi eftirleifar markaðsbrests sem ráða megi bót á með aðstoð vegna nýtingar endurnýjanlegra orkulinda, nema sýnt verði fram á hið gagnstæða.
111. Til þess að gera stjórnvöldum í aðildarríkjunum kleift að ná markmiðum sem þeim hafa verið sett í samræmi við áætlunina Evrópa 2020 gengur Eftirlitsstofnun EFTA að því sem vísu að aðstoð sé heppilegt úrræði og að henni fylgi lítill röskun, enda sé öllum öðrum skilyrðum fullnægt.
112. Áhrif aðstoðar vegna raforkuvinnslu með vatnsafla geta verið af tvennum toga: annars vegar hefur slík aðstoð æskileg áhrif á þann hátt að draga úr losun gróðurhúsagasa; hins vegar getur hún einnig haft óæskileg áhrif á vatnakerfi og fjölbreytni lífríkisins. Þegar stjórnvöld í aðildarríkjunum veita aðstoð vegna raforkuvinnslu með vatnsafla verða þau því að fara að ákvæðum tilskipunar 2000/60/EB⁽⁵⁹⁾ og þá einkum 7. mgr. 4. gr., en þar er mælt fyrir um hvaða viðmið skuli ráða þegar heimild er veitt fyrir nýjum breytingum á vatnshlotum.
113. Lagaákvæði, sem gilda um úrgang á Evrópska efnahagssvæðinu, eru reist á þeirri grundvallarreglu að nota beri svonefnt úrgangsmetakerfi til að ákveða áherslur að því er varðar meðhöndlun

⁽⁵⁸⁾ Kvæð um framboð á lífoldsneyti á markaði verður að vera í gildi, ásamt viðurlögum.

⁽⁵⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma Bandalagsins um stefnu í vatnsmálum (Stjtið. EB L 327, 22.12.2000, bls. 1), sem var felld inn í EES-samninginn, sjá XX. viðauka, lið 13ca, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 125/2007 (Stjtið. ESB L 47, 21.2.2008, bls. 53, og EES-viðbætur nr. 9, 21.2.2008, bls. 41).

úrgangs⁽⁶⁰⁾. Ríkisaðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum á borð við úrgang, að meðtöldum frávarma, getur stuðlað að umhverfisvernd að því tilskildu að ekki sé farið á svig við þessa reglu.

114. Aðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum getur verið hvort heldur sem er fjárfestingaraðstoð eða rekstraraðstoð. Um aðstoðarkerfi fyrir fjárfestingaraðstoð og fjárfestingaraðstoð, sem tilkynnt er sérstaklega, gilda skilyrðin sem rakin eru í undirkafla 3.2.
115. Gagnvart aðstoðarkerfum fyrir rekstraraðstoð verður beitt almennu ákvæði undirkafla 3.2 með þeim breytingum sem leiðir af sérákvæðum þessa undirkafla. Um rekstraraðstoð, sem tilkynnt er sérstaklega, gilda skilyrði samkvæmt undirkafla 3.2 að teknu tilliti til breytinga sem leiðir af þessum undirkafla að því er varðar aðstoðarkerfi fyrir rekstraraðstoð, eftir því sem við á.
116. Veiti Eftirlitsstofnun EFTA heimild til rekstrar aðstoðarkerfis getur sú heimild lengst gilt í 10 ár. Til þess að reka megi kerfið áfram eftir þann tíma verður að tilkynna það að nýju. Aðstoðarkerfi, bæði þegar starfandi og nýtilkynnt, til stuðnings framleiðslu á lífoldsneyti úr matvælahráefni skulu vera í gildi lengst til ársins 2020.
117. Í Evrópusambandinu hefur verið sett heildarmarkmið um hvert hlutfall orku úr endurnýjanlegum lindum skuli vera af endanlegri orkunotkun og er það yfirfært á lögboðin markmið fyrir hvert aðildarríki. Tilskipun um nýtingu endurnýjanlegra orkulinda hefur að geyma ákvæði um samstarfstillhögun⁽⁶¹⁾ sem ætlað er að greiða fyrir því að einstök ríki geti stutt orkuvinnslu í öðru landi og stuðlað þannig að markmiðunum sem hverju aðildarríki hafa verið sett. Til þess að heildarröskun verði sem minnst skulu aðstoðarkerfi fyrir rekstraraðstoð að jafnaði vera opin umsóknum frá öðrum EES-ríkjum og aðildarríkjum Orkubandalagsins. Þannig má halda niðri kostnaði þeirra aðildarríkja sem stefna aðeins að því að ná þeim markmiðum sem hverju og einu ríki hafa verið sett í löggjöf Evrópusambandsins. Þó má ætla að stjórnvöld í aðildarríkjunum kjósi að hafa samstarfstillhögun til að styðjast við áður en þau heimila stuðningsgreiðslur vegna orkuvinnslu í öðrum löndum, enda verður að öðrum kosti ekki tekið tillit til framleiðslu í aflstöðvum í öðrum löndum að því er varðar markmiðið sem hverju ríki hefur verið sett í samræmi við tilskipun um endurnýjanlega orku⁽⁶²⁾. Jákvæð afstaða verður tekin til aðstoðarkerfa sem eru opin umsóknum frá öðrum EES-ríkjum og löndum sem tilheyra Orkubandalaginu.
118. Aðstoð vegna raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum skal að jafnaði stuðla að því að gera slíka raforku að heilstæðum þætti orkumarkaðarins. Að því er varðar tilteknar tegundir lítilla aflstöðva er þó óvíst að þetta sé framkvæmanlegt eða heppilegt.

3.3.2 Rekstraraðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum

3.3.2.1 Aðstoð vegna raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum

119. Til þess að aðstoðarþegar búi við hvata til að gera raforku úr endurnýjanlegum lindum að heilstæðum þætti orkumarkaðarins er mikilvægt að þeir selji raforku sína milliliðalaust á markaði og séu háðir markaðskvöðum. Frá 1. janúar 2016 verður öllum eftirtöldum skilyrðum að vera fullnægt í tengslum við öll ný kerfi og allar nýjar ráðstafanir á sviði ríkisaðstoðar:
 - a) Veitt aðstoð sé fólgin í verðauka sem kemur til viðbótar markaðsverðinu sem framleiðendur fá þegar raforkan er seld milliliðalaust á markaði.
 - b) Aðstoðarþegar⁽⁶³⁾ taki á sig almenna jöfnunarábyrgð, nema því aðeins að ekki sé til að dreifa veltumiklum markaði fyrir viðskipti með orku til afhendingar samdægurs.
 - c) Gerðar séu ráðstafanir til að tryggja að orkuframleiðendur búi ekki við hvata til að framleiða raforku við neikvæðu verði.

⁽⁶⁰⁾ Grunnþættir úrgangsmetakerfisins eru a) varnir gegn myndun úrgangs, b) undirbúningur fyrir endurnýtingu, c) endurvinnsla, d) önnur endurheimt, t.d. endurheimt orku, og e) förgun. Sbr. 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB frá 19. nóvember 2008 um úrgang og um niðurfellingu tiltekinnna tilskipana (rammatilskipunar um úrgang) (Stjtið. ESB L 312, 22.11.2008, bls. 3), sem var felld inn í EES-samninginn, sjá XX. viðauka, lið 32ff, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 85/2011 (Stjtið. ESB L 262, 6.10.2011, bls. 57, og EES-viðbætur nr. 54, 6.10.2011, bls. 71).

⁽⁶¹⁾ Með samstarfstillhögun er tryggt að taka megi tillit til orku, sem unnin er úr endurnýjanlegum lindum í einu aðildarríki, þegar metið er hvort markmið annars aðildarríkis hafa náðst.

⁽⁶²⁾ Eftirlitsstofnun EFTA bendir á að málin tvö, sem nú eru rekin fyrir Dómstólnum, geta haft nokkuð að segja um þetta atriði: sameinuð mál C-204/12, C-205/12, C-206/12, C-207/12, C-208/12 *Essent Belgium* gegn *Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt* og mál C-573/12 *Ålands Vindkraft* gegn *Energimyndigheten*.

⁽⁶³⁾ Aðstoðarþegum er heimilt að fela öðrum fyrirtækjum að fullnægja jöfnunarábyrgð sinni, til dæmis fyrirtækjum sem semja um orkuverð fyrir hönd tiltekins hóps umbjóðenda.

120. Skilyrðum samkvæmt 119. mgr. þarf ekki að fullnægja þegar um ræðir annaðhvort aflstöðvar með minna en 500 kW uppsettu afli eða tilraunaverkefni; þó eru mörkin dregin við 3 MW uppsett afl eða þrjá rafala þegar um ræðir raforkuvinnslu með vindaflí.
121. Árin 2015 og 2016 hafa verið skilgreind sem aðlögunartími og skal þá aðstoð vegna að minnsta kosti 5% áformaðrar nýrrar raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum úthlutað að undangengnu samkeppnisútboði þar sem gætt er skýrleika, gagnsæis og jafnræðis.

Eftirtalin skilyrði gilda frá 1. janúar 2017:

Aðstoð sé úthlutað að undangengnu samkeppnisútboði þar sem gætt er skýrleika, gagnsæis og jafnræðis ⁽⁶⁴⁾, nema:

- a) stjórnvöld í aðildarríkjunum sýni fram á að aðeins eitt eða mjög fá verkefni eða staðir geti talist aðstoðarhæf eða
- b) stjórnvöld í aðildarríkjunum sýni fram á að samkeppnisútboð myndi leiða til þess að veittir styrkir yrðu hærri (tilgangurinn væri þá að koma í veg fyrir verðboð í krafti sterkrar markaðsstöðu) eða
- c) stjórnvöld í aðildarríkjunum sýni fram á að samkeppnisútboð myndi hafa í för með sér að fá verkefni kæmust til framkvæmda (tilgangurinn sá að koma í veg fyrir undirboð).

Séu samkeppnisútboð af þessu tagi opin öllum framleiðendum sem vinna raforku úr endurnýjanlegum lindum og jafnræðissjónarmiða gætt verður af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA gengið að því sem vísu að meðalhófs sé gætt við veitingu aðstoðar og samkeppni sé ekki raskað svo mjög að stríði gegn framkvæmd EES-samningsins.

Binda má útboðið við orkuvinnslu með sérstakri tækni þegar þannig háttar til að útboð, sem opið væri öllum framleiðendum, myndi leiða til ófullnægjandi niðurstöðu sem ekki verður ráðin bót á með tilhögun útboðsins, einkum með vísan til

- a) þeirra framtíðarmöguleika sem felast í nýsköpun á grundvelli tiltekinnar nýrrar tækniaðferðar eða
 - b) þarfarinnar á að auka fjölbreytni á markaði eða
 - c) takmarkana í orkukerfinu og netstöðugleika eða
 - d) kerfistengds kostnaðar (vegna vinnu við samþættingu) eða
 - e) þarfarinnar á að koma í veg fyrir röskun á hræfnismarkaði af völdum stuðnings við orkuvinnslu úr lífmassa ⁽⁶⁵⁾.
122. Þó að ekki fari fram samkeppnisútboð af því tagi sem lýst er í 121. mgr. má úthluta aðstoð til stuðnings aflstöðvum með minna en 1 MW uppsettu afli, svo og vegna tilraunaverkfna; þó eru mörkin dregin við 6 MW uppsett afl eða sex rafala þegar um ræðir raforkuvinnslu með vindaflí.
123. Ef samkeppnisútboð er ekki haldið ber að fullnægja skilyrðum samkvæmt 119. og 120. mgr. og skilyrðum fyrir veitingu rekstraraðstoðar vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, annarrar en raforkuvinnslu, samkvæmt 126. mgr.
124. Aðstoð má aðeins veita þar til orkuverið hefur verið afskrifað að fullu samkvæmt venjulegum bókhaldsreglum og draga ber frá rekstraraðstöðinni hvers kyns fjárfestingaraðstoð sem veitt hefur verið áður.
125. Þessi skilyrði eru sett með þeim fyrirvara að stjórnvöldum í aðildarríkjunum er heimilt að taka mið af sjónarmiðum er varða skipulagsmál, til að mynda með því að krefjast þess að byggingarleyfi hafi verið gefið út áður en fyrirtæki getur tekið þátt í útboði eða að ákvarðanir um fjárfestingar verði teknar innan tiltekins frests.

⁽⁶⁴⁾ Þegar um ræðir aflstöðvar, sem framkvæmdir hefjast við fyrir 1. janúar 2017 og fengið hafa staðfestingu stjórnvalda í aðildarríkinu á aðstoð fyrir þann tíma, er heimilt að veita aðstoð vegna framkvæmdanna samkvæmt því aðstoðarkerfi sem var í gildi á þeim tíma sem staðfestingin var gefin út.

⁽⁶⁵⁾ Enga aðra rekstraraðstoð má veita til stuðnings nýjum aflstöðvum sem vinna raforku úr lífmassa ef þeim er haldið utan við útboðið.

3.3.2.2 Aðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, annarrar en raforkuvinnslu

126. Að því er varðar orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, aðra en raforkuvinnslu, verður litið svo á að rekstraraðstoð sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins þegar öllum eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:

- a) Aðstoð á hverja orkueiningu sé ekki meiri en sem nemur muninum á samtölu núvirts meðalkostnaðar við framleiðslu raforkunnar (e. *levelised cost of producing energy*, LCOE), með þeirri tilteknu tækni sem um ræðir, og markaðsverðs viðkomandi tegundar orku.
- b) Inn í núvirtan meðalkostnað má fella eðlilega arðsemi fjármagns. Við útreikning á núvirtum meðalkostnaði er samtala fjárfestingar lækkuð sem nemur fenginni fjárfestingaraðstoð.
- c) Framleiðslukostnaður sé endurreiknaður reglulega, eða eigi sjaldnar en árlega.
- d) Aðstoð sé aðeins veitt þar til orkuverið hefur verið afskrifað að fullu samkvæmt venjulegum bókhaldsreglum svo að ekki komi til þess að rekstraraðstoð, sem veitt er á grundvelli núvirts meðalkostnaðar, verði hærri en sem nemur afskriftum fjárfestingarinnar.

3.3.2.3 Aðstoð til stuðnings starfandi lífmassaverum að afskriftum loknum

127. Lífmassi er frábrugðinn flestum öðrum endurnýjanlegum orkulindum að því leyti að fjárfestingarkostnaður er tiltölulega lítill en rekstrarútgjöld þeim mun hærri. Þessi háu rekstrarútgjöld geta gert lífmassaver ⁽⁶⁶⁾ órekstrarhæft þótt afskriftum sé lokið enda geta þau verið hærri en tekjurnar (markaðsverðið). Á hinn bóginn kann starfandi lífmassaver að geta haldið áfram rekstri með því að brenna jarðefnaeldsneyti í stað lífmassa ef það reynist hagkvæmari kostur en að nota lífmassa. Til þess að tryggja áframhaldandi notkun lífmassa í báðum þessum tilvikum getur Eftirlitsstofnun EFTA ákveðið að rekstraraðstoð skuli teljast samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins enda þótt afskriftum sé lokið.

128. Litið verður svo á að rekstraraðstoð vegna framleiðslu úr lífmassa að loknum afskriftum sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins sýni stjórnvöld í aðildarríki fram á að rekstrarútgjöld aðstoðarþega séu, að afskriftum loknum, enn hærri en sem nemur markaðsverði viðkomandi orku, enda sé öllum eftirtöldum skilyrðum fullnægt:

- a) Aðstoð sé aðeins veitt með tilliti til orku sem framleidd er úr endurnýjanlegum lindum.
- b) Ráðstöfuninni sé hagað með þeim hætti að aðstoðin bæti upp muninn á rekstrarútgjöldum aðstoðarþegans og markaðsverðinu.
- c) Komið sé á fót skipulegu eftirliti til að sannreyna að rekstrarútgjöldin séu enn hærri en sem nemur markaðsverði orkunnar. Eftirlitið verður að miðast við endurreiknaðar upplýsingar um framleiðslukostnað og eiga sér stað að minnsta kosti einu sinni á ári.

129. Litið verður svo á að rekstraraðstoð vegna framleiðslu úr lífmassa að loknum afskriftum sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins sýni stjórnvöld í aðildarríki fram á að án tillits til markaðsverðs viðkomandi tegundar orku sé það hagkvæmari kostur að notast við jarðefnaeldsneyti sem hráefni en að notast við lífmassa, enda sé öllum eftirtöldum skilyrðum fullnægt:

- a) Aðstoð sé aðeins veitt með tilliti til orku sem framleidd er úr endurnýjanlegum lindum.
- b) Ráðstöfuninni sé hagað með þeim hætti að aðstoðin bæti upp muninn á rekstrarútgjöldum aðstoðarþegans eftir því hvort lífmassi er notaður eða jarðefnaeldsneyti brennt í hans stað.
- c) Lögð séu fram trúverðug gögn því til sönnunar að fáist ekki aðstoð muni jarðefnaeldsneyti koma í stað lífmassa í orkuverinu sem um ræðir.
- d) Komið sé á fót skipulegu eftirliti til að sannreyna að notkun jarðefnaeldsneytis sé hagkvæmari kostur en notkun lífmassa. Eftirlitið verður að miðast við endurreiknaðar upplýsingar um kostnað og eiga sér stað að minnsta kosti einu sinni á ári.

⁽⁶⁶⁾ Undir þetta fellur einnig framleiðsla á lífgasi, sem er sama eðlis.

3.3.2.4 Aðstoð sem er fólgin í úthlutun skírteina

130. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum er heimilt að styðja nýtingu endurnýjanlegra orkulinda með markaðstengdum aðferðum á borð við úthlutun grænna skírteina. Þessar markaðstengdu aðferðir ⁽⁶⁷⁾ gera það að verkum að allir orkuframleiðendur, sem nýta endurnýjanlegar lindir, njóta óbeinnar eftirspurnartryggingar á orkunni sem þeir framleiða, og fá fyrir hana verð sem er hærra en markaðsverð orku sem er unnin á hefðbundinn hátt. Verð fyrir græn skírteini er ekki ákveðið fyrirfram heldur ræðst það af framboði og eftirspurn á markaði.
131. Lítið verður svo á að aðstoðin, sem fjallað er um í 130. mgr., sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins færi stjórnvöld í aðildarríkjunum fullnægjandi sönnur á að stuðningur af þessu tagi i) skipti öllu máli til að tryggja rekstrarhæfi orkuvinnslu úr viðkomandi endurnýjanlegum lindum, ii) leiði ekki til ofgreiðslna úr aðstoðarkerfinu í heild þegar fram í sækir og vegna allra tækniaðferða, eða ofgreiðslna vegna einstakra lítið notaðra tækniaðferða þegar komið er upp kerfi sem er fólgið í úthlutun mismunandi margra skírteina vegna hversrar framleiðslueiningar, og iii) dragi ekki úr vilja orkuframleiðenda, sem nýta endurnýjanlegar lindir, til að auka samkeppnishæfni sína.
132. Umfram allt lítur Eftirlitsstofnun EFTA svo á að ekki megi gera neinn mun á stuðningi eftir framleiðsluáðferðum með úthlutun grænna skírteina nema stjórnvöld í aðildarríkinu sýni fram á að stuðningur verði að vera mismunandi með vísan til þeirra forsendna sem fjallað er um í 121. mgr. Farið skal að skilyrðunum, sem lýst er í 119. og 120. mgr., ef tæknilegar ástæður hindra það ekki. Draga ber frá rekstraraðstoðinni hvers kyns fjárfestingaraðstoð sem veitt hefur verið áður.

3.4 Orkusparandi ráðstafanir, meðal annars samvinnsla varma og raforku og hita- eða kæliveita

133. Í Evrópusambandinu hefur það markmið verið sett að minnka frumorkunotkun í löndum sambandsins um 20% fyrir árið 2020. Þess er einkum að gæta að samþykkt hefur verið svonefnd orkunýtnisloftskipun, sem felur í sér sameiginlegar reglur um hvernig stuðla beri að orkusparnaði í sambandinu á grundvelli þess heildarmarkmiðs að ná megintakmarki sambandsins um orkusparnað fyrir árið 2020 og ryðja brautina fyrir enn frekari orkusparnaði eftir það ár.

3.4.1 Markmið er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli

134. Til þess að öruggt sé að aðstoð stuðli að aukinni umhverfisvernd verður lítið svo á að aðstoð vegna hita- eða kæliveitu eða samvinnslu varma og raforku sé ósamrýmanleg framkvæmd EES-samningsins nema hún sé veitt vegna fjárfestinga í uppbyggingu eða endurnýjun skilvirkra samvinnsluvera eða orkunýtinna hita- eða kæliveitukerfa.
135. Ríkisaðstoð til stuðnings samvinnsluverum og hitaveitukerfum sem nýta úrgang, að meðtöldum frávarma, sem orkugjafa getur stuðlað að umhverfisvernd að því tilskildu að ekki sé farið á svig við regluna um beitingu úrgangsmetakerfis (sbr. 113. mgr.).
136. Til þess að sýna fram á að aðstoðin stuðli að aukinni umhverfisvernd er stjórnvöldum í aðildarríkjunum heimilt að leggja fram vísa af ýmsu tagi, með sérstakri áherslu á tölulegar upplýsingar þegar því verður við komið, einkum þá sem sýna hversu mikil orka sparast vegna betri orkunýtingar og meiri framleiðni á orkueiningu eða hagræðingu vegna minni orku- og eldsneytisnotkunar.

3.4.2 Þörf á íhlutun hins opinbera

137. Tilgangur orkusparandi ráðstafana er að vinna gegn þeim neikvæðu úthrifum sem vísað er til í 30. mgr. með því að hvetja einstök fyrirtæki til að vinna að umhverfismarkmiðum á sviði orkusparnaðar og minni losunar gróðurhúsalofttegunda. Auk þeirra almennu markaðsbresta, sem fjallað er um í undirkafla 3.2, má nefna sem dæmi um markaðsbrest, sem fram getur komið í tengslum við orkusparandi ráðstafanir, ráðstafanir sem gerðar eru á sviði orkusparnaðar í byggingum. Með tilliti til endurbóta á húsnæði verður að hafa í huga að ávinningur af orkusparandi

⁽⁶⁷⁾ Aðferðir af þessu tagi geta til að mynda falið í sér að raforkubirgjum sé skylt að kaupa tiltekið hlutfall orkunnar, sem þeir bjóða fram, af framleiðendum sem nýta endurnýjanlegar lindir.

ráðstöfunum rennur að jafnaði ekki til eiganda húsnæðisins, þótt hann standi yfirleitt undir kostnaði við endurbæturnar, heldur til leigjandans. Þess vegna getur verið þörf á ríkisaðstoð til að ýta undir orkusparandi fjárfestingar ef markmiðin, sem sett eru í orkunýtnitilskipuninni, eiga að nást.

3.4.3 Hvatningaráhrif

138. Í orkunýtnitilskipuninni eru sett ýmis markmið, meðal annars um orkusparandi endurbætur á húsnæði og endanlega orkunotkun. Einstökum fyrirtækjum er aftur á móti ekki gert skylt að ná fram tilteknum orkusparnaði og því vinnur tilskipunin ekki að því leyti gegn hvatningaráhrifum aðstoðar á sviði orkusparnaðar.
139. Hvatningaráhrif aðstoðarinnar verða metin með vísan til skilyrðanna sem rakin eru í undirkafla 3.2.4 í þessum leiðbeinandi reglum.

3.4.4 Aðstoð sé heppilegt úrræði

140. Ríkisaðstoð getur talist heppilegt úrræði til að fjármagna orkusparandi ráðstafanir, án tillits til þess hvernig tegundar hún er.
141. Að því er varðar orkusparandi ráðstafanir getur endurgreiðsluskylt framlag talist heppilegt ríkisaðstoðarúrræði, einkum ef óvissa ríkir um tekjur fyrirtækisins af viðkomandi orkusparandi ráðstöfun.
142. Í tengslum við mat á ríkisaðstoð, sem veitt er sérstaklega vegna orkusparandi endurbóta á húsnæði, getur fjármögnunartæki, sem stjórnvöld í aðildarríkinu koma upp til að fjármagna framkvæmdir við slíkar endurbætur, talist heppilegt úrræði á sviði ríkisaðstoðar.

3.4.5 Meðalhóf

Fjárfestingaraðstoð vegna orkusparandi ráðstafana

143. Aðstoðarhæfur kostnaður er ákvarðaður sem kostnaðarauki vegna fjárfestinga samkvæmt 68. mgr. Í tengslum við orkusparandi ráðstafanir getur reynst erfitt að gera grein fyrir staðleysuaðstæðunum, einkum þegar um ræðir samþætt verkefni. Að því er slík verkefni varðar kemur til greina að byggja á öðru viðmiði við ákvörðun aðstoðarhæfs kostnaðar í samræmi við 70. mgr.
144. Virða ber aðstoðarhlutföllin sem fram koma í 1. viðauka.

Rekstraraðstoð vegna orkusparandi ráðstafana (að frátalinni rekstraraðstoð vegna mjög orkunýttinnar samvinnslu)

145. Meðalhófs telst ekki vera gætt við veitingu rekstraraðstoðar vegna orkusparandi ráðstafana nema öllum eftirtöldum skilyrðum sé fullnægt:
- a) Aðstoðin takmarkist við að bæta hreinan kostnaðarauka vegna framleiðslu, sem af fjárfestingunni leiðir, að teknu tilliti til hagræðis vegna orkusparnaðar ⁽⁶⁸⁾. Þegar fjárhæð rekstraraðstoðar er ákveðin ber að draga frá framleiðslukostnaði alla fjárfestingaraðstoð sem viðkomandi fyrirtæki hefur fengið í sinn hlut vegna nýja versins.
 - b) Rekstraraðstoð sé bundin við fimm ára tímabil.

Rekstraraðstoð vegna mjög orkunýttinnar samvinnslu

146. Veita má rekstraraðstoð til stuðnings mjög orkunýtnum samvinnsluverum í samræmi við skilyrðin sem gilda um rekstraraðstoð vegna raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum samkvæmt undirkafla 3.3.2.1, og einvörðungu:
- a) fyrirtækjum sem framleiða raforku og varma til almennra nota, enda sé kostnaður við vinnslu orkunnar hærri en sem nemur verðinu sem fæst fyrir hana á markaði,

⁽⁶⁸⁾ Hugtakið framleiðslukostnað ber að skilja þannig að hvers konar aðstoð sé undanskilin en eðlilegur hagnaður meðtalin.

- b) vegna nýtingar samframleiddrar raforku og varma í atvinnuskyni þegar unnt er sýna fram á að framleiðslukostnaður hvernar orkueiningar sé hærri með þeirri tækni en sem nemur markaðsverði fyrir hverja orkueiningu sem er framleidd á hefðbundinn hátt.

3.5 Aðstoð til að bæta auðlindanýtingu, einkum með bættri meðhöndlun úrgangs

3.5.1 Bætt auðlindanýting

147. Stafnframtakið „Bætt auðlindanýting í Evrópu“, sem er hluti áætlunarinnar Evrópa 2020, hefur það markmið að ná fram sjálfbærum vexti með því að leita uppi og skapa ný atvinnutækifæri, meðal annars með nýjungum og nýsköpun á sviði framleiðslutilhögunar, rekstrarlíkana og vöruhönnunar. Fjallað er um leiðir til að leysa vöxt af því tagi úr viðjum auðlindanýtingar og almennra umhverfisáhrifa hennar.
148. Markaðsbrestir af því tagi, sem um getur í 30. mgr., vega einna þyngst í tengslum við þá viðleitni að bæta auðlindanýtingu. Oft skortir einnig á að tekist hafi verið á við markaðsbresti á þessu sviði með stefnumörkun og ráðstöfunum af öðru tagi, svo sem skattlagningu eða opinberum reglum. Í slíkum tilvikum getur ríkisaðstoð verið nauðsynleg.
149. Þegar um stakar ráðstafanir er að ræða verða stjórnvöld í aðildarríkinu að sýna fram á hvaða mælanlegur ávinningur getur komið fram á þessu stefnumörkunarsviði, einkum hversu mikill auðlindasparnaðurinn verður eða hversu langt verður komist í bættri auðlindanýtingu.
150. Eftirlitsstofnun EFTA vísar aftur til þess, með hliðsjón af hinum nánun tengslum við nýjungar og nýsköpun á sviði framleiðslutilhögunar, að ráðstafanir til að bæta auðlindanýtingu geta, að viðeigandi skilyrðum uppfylltum, falið í sér styrkuka vegna nýsköpunar á sviði umhverfismála af því tagi sem fjallað er um í 73. mgr.

3.5.2 Aðstoð til að bæta meðhöndlun úrgangs

151. Í þrengra skilningi, og í samræmi við regluna um beitingu úrgangsmetakerfis (sbr. 113. mgr.), kemur fram í sjöundu aðgerðaáætlun Evrópusambandsins á sviði umhverfismála að meðal helstu áherslumála áætlunarinnar sé að tryggja varnir gegn myndun úrgangs, endurnýtingu hans og endurvinnslu. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum er lagt á herðar að móta áætlanir um úrgangsmeðhöndlun⁽⁶⁹⁾ og skulu þau í því samhengi hlíta ofangreindri reglu og haga ráðstöfunum á sviði ríkisaðstoðar með þeim hætti að þær samræmist framkvæmd þessara áætlana. Annað hugtak, sem lagt hefur verið til grundvallar í löggjöf Evrópska efnahagssvæðisins á sviði umhverfismála, er „mengunarbótareglan“ sem lýst er í 39. mgr.
152. Ríkisaðstoð, sem veitt er vegna úrgangsmeðhöndlunar, einkum starfsemi sem miðast við varnir gegn myndun úrgangs, endurnýtingu hans og endurvinnslu, getur stuðlað að umhverfisvernd að því tilskildu að ekki sé farið á svig við reglurnar sem um getur í undanfarandi málsgrein. Undir þetta fellur endurnýting og endurvinnsla vatns og jarðefna sem að öðrum kosti færu til ónýtis sem úrgangur. Þess er einkum að gæta að með vísan til mengunarbótareglunnar mega fyrirtæki, sem stunda úrgangsmyndandi starfsemi, ekki komast undan því að bera kostnaðinn af meðhöndlun hans. Þá má aðstoðin ekki vinna gegn eðlilegri starfsemi á markaði fyrir endurunninn efni.
153. Litið verður svo á að aðstoð vegna úrgangsmeðhöndlunar þjóni markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli, í samræmi við þær grundvallarreglur úrgangsmeðhöndlunar sem lýst hefur verið hér á undan, þegar öllum eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:
- a) Fjárfest sé með það að markmiði að draga úr myndun úrgangs í starfsemi annarra fyrirtækja en aðstoðarþegans sjálfs.
- b) Aðstoðin leiði ekki til þess að mengendurnir séu losaðir óbeint undan kostnaðarbyrði sem þeir eiga að bera samkvæmt EES-rétti eða landslögum. Líta ber á slíka byrði sem eðlilegan kostnað þeirra af rekstri sínum.

⁽⁶⁹⁾ Sbr. 28. gr. tilskipunar 2008/98/EB, sem var felld inn í EES-samninginn, sjá XX. viðauka, lið 32ff, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 85/2011 (Stjtið. ESB L 262, 6.10.2011, bls. 57, og EES-viðbætur nr. 54, 6.10.2011, bls. 71).

- c) Fjárfestingin leiði til framfara í samanburði við áður þekkta tækni ⁽⁷⁰⁾, þ.e. á sviði varna gegn myndun úrgangs, endurnýtingar, endurvinnslu eða endurheimtar, eða nýtingar hefðbundinnar tækni á nýstárlegan hátt, og þá einkum með það fyrir augum að byggja upp hringrásarhagkerfi sem nýtir úrgang sem auðlind.
 - d) Við förgun eða meðhöndlun úrgangsefnanna hefðu að öðrum kosti verið notaðar minna umhverfshæfar aðferðir.
 - e) Áhrifin af fjárfestingunni séu ekki þau ein að auka eftirspurn eftir efnunum sem tekin eru til endurvinnslu, án þess að innsöfnun þeirra aukist.
154. Sé aðstoð veitt vegna meðhöndlunar úrgangs sem myndast hjá aðstoðarþega sjálfum, þvert á það sem áskilið er í staflíð a) í 153. mgr., verður hún metin með vísan til þeirra almennu sjónarmiða sem rakin eru í undirkafla 3.2 og gilda um aðstoð við fyrirtæki sem ganga lengra í umhverfisvernd en mælt er fyrir um í Evrópusambandsstöðlum eða auka slíka vernd þótt engum slíkum stöðlum sé til að dreifa, í samræmi við staflíð c) í 20. mgr.

3.6 Aðstoð vegna föngunar og geymslu koltvísýrings

155. Eins og fram kemur í tilskipun 2009/31/EB ⁽⁷¹⁾ („tilskipun um föngun og geymslu koltvísýrings“) og orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um framtíð föngunar og geymslu koltvísýrings í Evrópu ⁽⁷²⁾ geta tæknilausnir á sviði föngunar og geymslu koltvísýrings mildað áhrifin af loftslagsbreytingum. Meðan unnið er að því að ná fram lítilli koltvísýringslosun hvarvetna í atvinnulífnum getur slík tækni leyst úr þeim vanda sem fylgir annars vegar eftirspurn eftir jarðefnaeldsneyti og hins vegar þörfinni á að draga úr losun gróðurhúsagasa. Í sumum atvinnugreinum kann föngun og geymsla koltvísýrings að vera eina tæknin sem völ er á sem stendur til að minnka losun nægilega mikið og nauðsynlegt er þegar til langs tíma er litið. Með hliðsjón af því að hár kostnaður við föngun, flutning og geymslu koltvísýrings er mikil hindrun í vegi almennrar útbreiðslu tækninnar getur ríkisaðstoð stuðlað að frekari þróun hennar.
156. Með það í huga að styrkja langtíamarkmið um minni notkun kolvetnaeldsneytis hefur Eftirlitsstofnun EFTA tekið þá afstöðu að aðstoð vegna föngunar og geymslu koltvísýrings stuðli að því sameiginlega markmiði að vernda umhverfið.
157. Nokkrum framtaksverkefnum hefur verið hleypt af stokkunum á vettvangi Evrópska efnahagssvæðisins til að takast á við neikvæð úthrif. Einkum og sérstaklega hefur verið tryggt með viðskiptakerfi losunarheimilda að kostnaður, sem hlýst af losun gróðurhúsagasa, sé felldur inn í verð, þó að sú ráðstöfun nægi ef til vill ekki til að tryggja, enn sem komið er, að langtíamarkmið EES-ríkjanna um minni notkun kolvetnaeldsneytis náist. Eftirlitsstofnun EFTA gengur þess vegna að því sem vísu að aðstoð vegna föngunar og geymslu koltvísýrings beinist gegn eftirleifum markaðsbrests nema sýnt hafi verið fram á að ekki sé lengur um neinar slíkar eftirleifar markaðsbrests að ræða.
158. Með fyrirvara um gildandi reglur á þessu sviði, einkum ákvæði EES-samningsins, gengur Eftirlitsstofnun EFTA að því sem vísu að aðstoðin sé heppilegt úrræði, enda sé öllum öðrum skilyrðum sé fullnægt. Heimilt er að veita bæði rekstraraðstoð og fjárfestingaraðstoð.
159. Veita má aðstoð til stuðnings rekstri orkuvera sem brenna jarðefnaeldsneyti og/eða þeirra sem nýta lífmassa (að meðtöldum verum sem brenna báðum tegundum eldsneytis), svo og annarra iðjuvera, sem starfrækja búnað til að fanga, flytja og geyma CO₂ eða einstaka hluta kolefnisföngunarkeðjunnar. Til aðstoðar vegna verkefna á sviði föngunar og geymslu koltvísýrings getur þó ekki talist aðstoð vegna rekstrar slíkrar koltvísýringslosandi stöðvar (iðjuvers eða orkuvers) sjálfrar, heldur aðeins aðstoð sem veitt er vegna kostnaðar við kolefnisföngunarverkefnið.

⁽⁷⁰⁾ „Áður þekkt tækni“ merkir hér viðtekna og arðbæra aðferð til framleiðslu á söluvöru sem felur í sér varnir gegn myndun úrgangs, endurnýtingu hans, endurvinnslu eða endurheimt. Hugtakið „áður þekkt tækni“ verður, eftir því sem við á, að túlka með hliðsjón af tæknilegum aðstæðum á Evrópska efnahagssvæðinu og reglum sameiginlega markaðarins.

⁽⁷¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/31/EB frá 23. apríl 2009 um geymslu koltvísýrings í jörðu og um breytingu á tilskipun ráðsins 85/337/EBE, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB og reglugerð (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 114), sem var felld inn í EES-samninginn, sjá XX. viðauka, lið 21at, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 115/2012 (Stjtið. ESB L 270, 4.10.2012, bls. 38, og EES-viðbætur nr. 56, 4.10.2012, bls. 39).

⁽⁷²⁾ COM(2013) 180 lokaútg., 27.3.2013.

160. Aðstoðin takmarkast við aukinn kostnað vegna föngunar, flutnings og geymslu koltvísýringsins sem losaður er. Almenn er viðurkennt að staðleysuáðstæðurnar væru sú staða mála að verkefnið kæmist ekki til framkvæmda, enda má jafna kolefnisföngunarkerfi við viðbótarbúnað sem ekki er þörf vegna starfrækslu aflstöðvar. Með vísan til þessara staðleysuáðstæðna er aðstoðarhæfur kostnaður skilgreindur þannig að hann samsvari fjármögnunargloppunni. Tekið er mið af öllum tekjum, að meðtöldum sparnaði sem er til kominn vegna minni þarfar á að kaupa losunarheimildir.
161. Eftirlitsstofnun EFTA metur röskun af völdum aðstoðarinnar með vísan til sjónarmiðanna sem rakin eru í undirkafla 3.2.6 og að teknu tilliti til þess hvort gerðir hafa verið samningar um að skiptast á framleiðslukunnáttu, hvort utanaðkomandi aðilar geta nýtt búnaðinn og hvort stuðningur við einstaka þætti kolefnisföngunarkeðjunnar nýtist öðrum aflstöðvum í eigu aðstoðarþega sem brenna jarðefnaeldsneyti.
- 3.7 Aðstoð sem er fólgin í lækkun umhverfisskatta eða undanþágu frá þeim og lækkun framlaga til að fjármagna stuðning við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum**
- 3.7.1 Aðstoð sem er fólgin í lækkun umhverfisskatta eða undanþágu frá þeim**
162. Umhverfisskattar eru lagðir á til að auka kostnað af háttsemi sem stuðlar að umhverfisspjöllum, en með því er dregið úr hvata til slíkrar háttsemi og umhverfisvernd aukin. Álagning umhverfisskatta skal að jafnaði miðast við heildarkostnaðinn sem samfélagið þarf að bera og í samræmi við það skal innheimtur skattur af hverri losunareiningu vera hinn sami hjá öllum fyrirtækjum sem losa mengunarefni. Lækkun umhverfisskatta og undanþágur frá slíkum sköttum geta unnið gegn þessu markmiði ⁽⁷³⁾, en ráðstafanir af því tagi geta þó verið nauðsynlegar þegar þannig stendur á að aðstoðarþegarnir stæðu að öðrum kosti svo höllum fæti í samkeppnislegu tilliti að óraunhæft væri að innheimta nokkurn umhverfisskatt yfirleitt.
163. Skattívilnanir, sem veittar eru tilteknum fyrirtækjum, geta raunar stuðlað að meiri innheimtu umhverfisskatta almennt. Í samræmi við það getur sú leið að lækka umhverfisskatta eða veita undanþágur frá þeim ⁽⁷⁴⁾, meðal annars með skattendurgreiðslum, stuðlað að minnsta kosti óbeint að aukinni umhverfisvernd. Ekki má þó grafa undan því meginmarkmiði umhverfisskatts að draga úr hvata til háttsemi sem stuðlar að umhverfisspjöllum. Skattalækkunin verður að vera nauðsynleg og gæta ber málefnaþegra sjónarmiða, gagnsæis og jafnræðis, og hlutaðeigandi fyrirtæki verða að leggja sitt að mörkum til aukinnar umhverfisverndar. Þessu markmiði má ná með stuðningi sem er fólgin í skattendurgreiðslum með þeim hætti að fyrirtækin eru ekki undanþegin skattinum sem slíkum en fá þess í stað fasta árlega greiðslu sem bætir þeim væntanlega hækkun álagðra skatta.
164. Veiti Eftirlitsstofnun EFTA heimild til rekstrar aðstoðarkerfis getur sú heimild lengst gilt í 10 ár, en að þeim tíma loknum geta stjórnvöld í viðkomandi aðildarríki tilkynnt kerfið að nýju ef þau telja enn að ráðstafanirnar séu heppilegar.
165. Litið verður svo á að skattalækkun grafi ekki undan því almenna markmiði sem unnið er að, og stuðli að minnsta kosti óbeint að aukinni umhverfisvernd, sýni stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríki fram á i) að lækkunin sé markviss á þann hátt að hún beinist fyrst og fremst að þeim fyrirtækjum sem skattahækkun bitnar helst á og ii) að skatthlutfallið verði almennt herra en verið hefði ef undanþága hefði ekki verið veitt.
166. Mat Eftirlitsstofnunar EFTA í þessu tilliti verður byggt á upplýsingum stjórnvalda í aðildarríkjunum. Þær upplýsingar verða annars vegar að taka til þess hvaða atvinnugreinar eða flokkar aðstoðarþega njóta undanþágu eða skattalækkunar og hins vegar hver staða helstu aðstoðarþega er í hverri atvinnugrein og hvernig skattlagningin getur stuðlað að umhverfisvernd. Lýsa skal á fullnægjandi hátt greinunum sem njóta undanþágu og geta um helstu aðstoðarþega í hverri grein (einkum með tilliti til veltu, markaðshlutar og skattstofns).
167. Þegar um ræðir hvers kyns umhverfisskatta sem ekki falla undir samræmingarákvæði, og til þess að sýna fram á að aðstoðin sé nauðsynleg og að meðalhófs sé gætt, skulu stjórnvöld í aðildarríkinu gera skýra grein fyrir því hversu víðtæk skattalækkunin er. Láta ber í té í þeim tilgangi upplýsingarnar sem getið er í 166. mgr. Stjórnvöldum er heimilt að ákveða að aðstoð,

⁽⁷³⁾ Í mörgum tilvikum eru fyrirtækin, sem njóta skattalækkunarinnar, hin sömu og eiga sök á skaðlegustu háttseminni sem skattinum er beint gegn.

⁽⁷⁴⁾ Svo dæmi sé tekið mætti bæta fyrirtækjum álagninguna með skattafslætti á þann hátt að þau væru ekki undanþegin skattinum en fengu álagðan skatt bættan með eingreiðslu.

sem úthlutað er til aðstoðarþega, skuli vera fólgin í skattendurgreiðslu (sbr. 163. mgr.). Með því móti búa aðstoðarþegar áfram við þau verðmerki sem umhverfisskattinum er ætlað að gefa en jafnframt er dregið úr væntanlegri hækkun álagðra skatta.

168. Litið verður svo á að aðstoðin sé nauðsynleg þegar öllum eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:
- a) Aðstoðarþegar séu valdir með vísan til málefnaþregra sjónarmiða og gagnsæis og aðstoð sé að jafnaði úthlutað á sama hátt til allra keppinauta í sömu grein sem búa við sambærilegar aðstæður.
 - b) Umhverfisskattur, innheimtur án lækkunar, myndi leiða til umtalsverðrar hækkunar framleiðslukostnaðar þegar sá kostnaður er reiknaður sem hlutfall af vinnsluvirði í hverri atvinnugrein eða hverjum flokki einstakra aðstoðarþega.
 - c) Þessi mikla hækkun framleiðslukostnaðar gæti ekki gengið inn í verð til viðskiptavina án þess að hafa í för með sér umtalsverðan sölusamdrátt.
169. Meðalhófs telst vera gætt við úthlutun aðstoðar ef einu eftirtalinna skilyrða er fullnægt:
- a) Aðstoðarþegar greiði að minnsta kosti 20% umhverfisskatts sem lagður er á samkvæmt landslögum eða
 - b) skattalækkunin sé bundin því skilyrði að stjórnvöld í aðildarríkinu og aðstoðarþegar eða samtök þeirra geri með sér samninga þess efnis að síðarnefndu aðilarnir skuldbindi sig til að ná umhverfisverndarmarkmiðum sem hafa sömu áhrif og ef þeir greiddu að minnsta kosti 20% umhverfisskatts samkvæmt landslögum. Samningar og skuldbindingar af þessu tagi geta meðal annars varðað aðgerðir til að minnka orkunotkun eða draga úr losun mengunarefna eða hvers kyns aðrar ráðstafanir sem stuðla að umhverfisvernd. Fullnægja verður öllum eftirtöldum skilyrðum:
 - i. Efnisatriði samninganna séu niðurstaða viðræðna við stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríki, tiltekin séu markmið og gerð föst áætlun um hvenær þeim markmiðum skuli náð.
 - ii. Stjórnvöld í aðildarríkinu tryggi að eftirlit með því að skuldbindingum samkvæmt samningunum sé framfylgt sé í höndum sjálfstæðra aðila ⁽⁷⁵⁾ og eigi sér stað á tilskildum tíma.
 - iii. Samningarnir séu endurskoðaðir með reglulegu millibili með hliðsjón af tæknilegum framförum og annarri þróun mála og hafi að geyma virk ákvæði um viðurlög sem beitt er ef skuldbindingar eru ekki virtar.
170. Ef kolefnisskattur er lagður á orkugjafa sem notaðir eru til raforkuvinnslu hvílir skattskyldan á raforkubirgjunum. Kolefnisskatti af þessu tagi má haga þannig að hann styðji undir og tengist beint verði heimilda í viðskiptakerfi losunarheimilda með gjalddöku vegna kolefnisnotkunar. Þetta leiðir þó til hækkaðs raforkuverðs ef kostnaðurinn er látinn ganga áfram til neytenda. Áhrifin af kolefnisskattinum eru þá svipuð áhrifunum af því að kostnaður við kaup á heimildum í viðskiptakerfi losunarheimilda sé látinn skila sér áfram og felldur inn í raforkuverðið (óbeinn kostnaður við losun).
171. Af þessu leiðir að sé framkvæmd skattheimtunnar, sem fjallað er um í 170. mgr., með þeim hætti að hún tengist beint verði heimilda í viðskiptakerfi losunarheimilda, og markmiðið sé að hækka verðið sem greiða þarf fyrir heimildirnar, kemur til greina að heimila greiðslur til að bæta slíka hækkun óbeins kostnaðar. Litið verður svo á slík ráðstöfun sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins því aðeins að öllum eftirtöldum skilyrðum sé fullnægt:
- a) Aðstoð sé aðeins veitt í þeim greinum og undirgreinum atvinnulífsins sem taldar eru upp í II. viðauka leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð í tengslum við viðskiptakerfi losunarheimilda ⁽⁷⁶⁾, og í þeim tilgangi að bæta fyrirtækjum aukin óbein útgjöld af völdum álagningarinnar.
 - b) Aðstoðarhlutfall og hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll séu reiknuð á þann hátt sem mælt er fyrir um í 27.–30. mgr. leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð í tengslum við viðskiptakerfi

⁽⁷⁵⁾ Í þessu tilliti skiptir ekki máli hvort eftirlitið er í höndum opinberrar stofnunar eða einkaaðila.

⁽⁷⁶⁾ Samþykktar með ákvörðun 522/12/COL.

losunarheimilda. Í stað framvirkis verðs heimilda í viðskiptakerfinu má nota skattfjárhæð samkvæmt því sem gildir í hverju landi.

- c) Aðstoð sé greidd aðstoðarþega í einu lagi, annaðhvort sama ár og kostnaðurinn fellur til eða árið eftir. Sé aðstoð greidd sama ár og kostnaðurinn fellur til verður að koma á fót skipulegu eftirliti til að tryggja að ofgreidd aðstoð, ef einhver er, verði endurgreidd eigi síðar en 1. júlí eftirfarandi árs.

3.7.2 *Aðstoð sem er fólgin í lækkun framlaga til að fjármagna stuðning við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum⁽⁷⁷⁾*

172. Gjaldtaka, sem notuð er til að fjármagna stuðning við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, er ekki sem slík leið til að ráða bót á neikvæðum úthrifum og hefur því engin bein áhrif til umhverfisverndar. Slík gjaldtaka er því í grundvallaratriðum frábrugðin óbeinum raforkusköttum af því tagi sem fjallað er um í 162. mgr., þó að hún geti einnig leitt til hækkunar raforkuverðs. Hækkun raforkukostnaðar getur komið fram beint með sérstakri gjalddöku sem bætist ofan á verðið sem neytendur greiða fyrir raforkuna, eða óbeint með auknum kostnaði, sem raforkubirgjar þurfa að bera vegna þeirrar kvaðar að kaupa orku sem unnin er úr endurnýjanlegum lindum, og þeir skila síðan áfram til viðskiptamanna sinna, þ.e. raforkuneytenda. Gott dæmi um þetta er þegar raforkubirgjum er gert skylt að sjá til þess, með kaupum á grænum skirteinum sem þeir fá engar bætur fyrir, að orka, sem unnin er úr endurnýjanlegum lindum, nemi tilteknu hlutfalli af framboði þeirra á raforku.
173. Að jafnaði, og að því marki sem kostnaður vegna fjármögnunar stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum er endurheimtur frá raforkuneytendum, skal standa þannig að endurheimtu að raforkuneytendum sé ekki mismunað. Þó getur reynst nauðsynlegt að lækka þennan kostnað með sértækum ráðstöfunum í nokkrum mæli til að tryggja nægilega trausta fjármögnun stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum og stuðla þannig að þeim markmiðum á sviði orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum sem sett hafa verið á vettvangi Evrópska efnahagssvæðisins⁽⁷⁸⁾. Annars vegar kunna stjórnvöld í aðildarríkjunum að vilja fara þá leið, til þess að veikja ekki til muna samkeppnisstöðu fyrirtækja sem bera mestan kostnað af fjármögnun stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, að bæta fyrirtækjunum kostnaðaraukann að nokkrum hluta. Að öðrum kosti getur reynst ógerningur að fjármagna til frambúðar stuðning við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum og vart getur orðið neikvæðrar afstöðu almennings til metnaðarfullra ráðstafana til stuðnings slíkrí orkuvinnslu. Hins vegar getur einnig farið svo, ef slíkar bætur verða of háar eða of margir raforkuneytendur njóta þeirra, að grafið sé undan heildarstuðningi við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum með þeim afleiðingum að afstaða almennings til stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum líði fyrir á sama hátt og fram komi afar mikil röskun á samkeppni og milliríkjavíðskiptum.
174. Mat Eftirlitsstofnunar EFTA á ríkisaðstoð, sem veitt er til að bæta kostnað vegna fjármögnunar stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, verður aðeins byggt á skilyrðunum sem rakin eru í þessum undirkafla og undirkafla 3.2.7.
175. Til þess að tryggt sé að aðstoðin nýtist til að auðvelda fjármögnun stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum verður stjórnvöldum í aðildarríkjunum gert skylt að sýna fram á að kostnaðarauka vegna hækkunar raforkuverðsins, sem aðstoðarþegarnir greiða, megi að öllu leyti rekja til stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum. Sá kostnaðarauki getur ekki orðið hærri en sem nemur fjárhæðinni sem rennur til stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum⁽⁷⁹⁾.

⁽⁷⁷⁾ Ákvæði í löggjöf um innra markaðinn (tilskipun 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku og um niðurfellingu tilskipunar 2003/54/EB (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 55), reglugerð (EB) nr. 714/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuvíðskipti yfir landamæri og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1228/2003 (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 15) ásamt kerfisreglum og leiðbeinandi reglum sem settar hafa verið í kjölfar þessara gerða) heimila ekki að gjaldskrár sé hagað með þeim hætti að neytendur njóti víxlniðurgreiðslna.

⁽⁷⁸⁾ Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB um að hvetja til notkunar orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum eru sett bindandi markmið um hvert hlutfall orku úr endurnýjanlegum lindum skuli vera af heildarorkunotkun í hverju aðildarríki. Stjórnvöld á Íslandi og í Noregi hafa einnig gengist undir markmið um nýtingu endurnýjanlegra orkulinda í samræmi við tilskipunina. Ákvæði tilskipunarinnar gilda ekki gagnvart Liechtenstein.

⁽⁷⁹⁾ Til að sýna fram á orsakatengsl liggur beinast við að vísa til gjalds sem innheimt er til viðbótar við raforkuverðið og er nýtt sérstaklega til fjármögnunar orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum. Sýna mátti fram á aukinn kostnað með óbeinum hætti með því að reikna út áhrifin af hækkun hreins kostnaðar raforkubirgja vegna kaupna á grænum skirteinum svo og áhrifin sem þetta hefur á raforkuverð þegar lagt er til grundvallar að birgirnir láti þessa hækkun hreins kostnaðar ganga áfram til kaupenda.

176. Aðstoð verður að takmarkast við atvinnugreinar sem eiga á hættu að samkeppnisstaða þeirra skerðist af völdum kostnaðar vegna fjármögnunar stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum sökum þess hversu hátt hlutfall raforkukostnaðar er í rekstri þeirra og hversu háðar þær eru utanríkisviðskiptum. Í samræmi við þetta er aðstoð óheimil nema hlutaðeigandi fyrirtæki tilheyri einni þeirra greina sem finna má á skránni í 3. viðauka⁽⁸⁰⁾. Sú skrá þjónar aðeins sem grundvöllur ákvörðunar um hvort þessi tiltekna tegund bóta er heimil.
177. Að auki ber að taka tillit til þess að í sumum greinum búa fyrirtæki við mismunandi hátt hlutfall raforkukostnaðar og er stjórnvöldum í hlutaðeigandi aðildarríki þá heimilt að fella fyrirtæki undir styrkjakerfi sitt til að lækka kostnað þess vegna stuðnings við endurnýjanlega orkuvinnslu ef hlutfall raforkukostnaðar fyrirtækisins er að minnsta kosti 20%⁽⁸¹⁾ og það tilheyrir atvinnugrein þar sem hlutfall viðskipta við ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins er að minnsta kosti 4% þegar litið er til efnahagssvæðisins í heild, enda þótt það tilheyri ekki einni þeirra greina sem talðar eru upp í 3. viðauka⁽⁸²⁾. Útreikningur á hlutfalli raforkukostnaðar í fyrirtækinu skal miðast við venjubundin viðmið að því er varðar hagkvæma raforkunotkun í viðkomandi grein þegar slíku er til að dreifa.
178. Stjórnvöld í aðildarríkjunum verða að sjá til þess að aðstoðarþegar séu valdir úr hópi fyrirtækja í aðstoðarhæfum greinum á þann hátt að gætt sé málefnaþegra sjónarmiða, jafnræðis og gagnsæis og að aðstoð sé að jafnaði úthlutað á sama hátt til allra keppinauta í sömu grein sem búa við sambærilegar aðstæður.
179. Meðalhófs telst vera gætt við úthlutun aðstoðar ef aðstoðarþegar bera sjálfir að minnsta kosti 15% óskerts kostnaðarauka.
180. Með vísan til þess að álag, sem innheimt er vegna orku sem unnin er úr endurnýjanlegum lindum, hefur hækkað mikið undanfarin ár er þó hugsanlegt að fyrirtækin, sem þyngsta byrði bera, geti ekki staðið undir eigin framlagi sem nemur 15% af óskertu álagi vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum. Þegar þörf gerist er stjórnvöldum í aðildarríkjunum því heimilt að lækka enn frekar þann kostnað vegna fjármögnunar stuðnings við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, sem einstökum fyrirtækjum ber að greiða, þannig að hann takmarkist við 4% af vinnsluvirði⁽⁸³⁾ hlutaðeigandi fyrirtækis. Hjá þeim fyrirtækjum, sem búa við 20% hlutfall raforkukostnaðar eða herra, geta stjórnvöld í aðildarríkjunum takmarkað heildarfjárhæðina, sem þeim ber að greiða, við 0,5% af vinnsluvirði hlutaðeigandi fyrirtækis.
181. Þegar stjórnvöld í aðildarríkjunum ákveða að takmarka greiðslurnar annaðhvort við 4% eða 0,5% af vinnsluvirði verður sú ákvörðun að gilda gagnvart öllum aðstoðarhæfum fyrirtækjum.
182. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum er heimilt að gera ráðstafanir til að tryggja að tölur um vinnsluvirði, sem notaðar eru í þessum tilgangi, séu reiknaðar að teknu tilliti til alls launakostnaðar sem tengist starfsemi.
183. Stjórnvöld í aðildarríkjunum geta ákveðið að aðstoð skuli vera fólgin í gjaldalækkun eða fastri árlegri greiðslu (skattendurgreiðslu) eða einhverri blöndu af þessu tvennu⁽⁸⁴⁾. Ef aðstoðin er fólgin í gjaldalækkun verður að koma á fót skipulegu eftirliti til að tryggja að ofgreidd aðstoð, ef einhver er, sé endurgreidd eigi síðar en 1. júlí eftirfarandi árs. Ef aðstoðin er fólgin í fastri árlegri greiðslu verður að reikna fjárhæð hennar með vísan til talna frá fyrri árum, þ.e. skráðrar

⁽⁸⁰⁾ Í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins kemur fram að þessi hætta steðji að greinum, sem búa við 10% hlutfall viðskipta við ríki utan sambandsins ef litið er til sambandsins í heild, þegar hlutfall raforkukostnaðar í viðkomandi grein er orðið 10% ef litið er til sambandsins í heild. Þá er sama hætta fyrir hendi í greinum sem búa við lægra hlutfall viðskipta við ríki utan sambandsins—þó ekki lægra en 4%—en miklu herra hlutfall raforkukostnaðar, eða að minnsta kosti 20%, svo og í greinum sem hafa svipuð efnahagsleg einkenni (t.d. vegna staðgengis). Sama hætta steðjar einnig að greinum sem búa við nokkru lægra hlutfall raforkukostnaðar—þó ekki lægra en 7%—en mjög hátt hlutfall viðskipta við ríki utan sambandsins, eða að minnsta kosti 80%. Skráin yfir aðstoðarhæfar greinar var tekin saman á grundvelli þessara forsendna. Loks bættust eftirtaldir greinar á skrána vegna þess að þær hafa svipuð efnahagsleg einkenni og aðrar greinar sem þar standa og framleiða staðgengar vörur (stálsteypa, steypa léttnálma og steypa annarra málma sem ekki innihalda járn sökum staðgengis við járnsteypu, endurheimt flokkaðra efna sökum staðgengis við ný hráefni sem eru á skránni).

⁽⁸¹⁾ Ítarlegar leiðbeiningar um hvernig reikna skal hlutfall raforkukostnaðar í einstökum fyrirtækjum er að finna í 4. viðauka.

⁽⁸²⁾ Sömu aðferð má nota þegar um ræðir fyrirtæki í þjónustugreinum.

⁽⁸³⁾ Ítarlegar leiðbeiningar um hvernig reikna skal vinnsluvirði hvers fyrirtækis er að finna í 4. viðauka.

⁽⁸⁴⁾ Sú aðferð að notast við fastar árlegar greiðslur (skattendurgreiðslur) hefur þann kost að jafnmikil hækkun jaðarkostnaðar raforku kemur fram hjá öllum fyrirtækjum sem njóta undanþágunnar (þ.e. jafnmikil hækkun raforkukostnaðar fyrir hverja MWh sem bætist við notkunina), en með því er dregið úr hugsanlegri samkeppnisröskun í viðkomandi grein.

raforkunotkunar og útreiknaðs vinnsluvirðis á tilteknu viðmiðunarári. Greiðslan má ekki verða hærri en sem nemur aðstoðinni sem fyrirtækið hefði fengið á slíku viðmiðunarári að teknu tilliti til þeirra atriða sem fjallað er um í þessum undirkafla.

3.7.3 *Bráðabirgðareglur um aðstoð sem veitt er til að draga úr kostnaði vegna fjármögnunar stuðnings við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum.*

184. Stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu taka að beita þeim aðstoðarhæfis- og meðalhófsviðmiðum, sem fjallað er um í undirkafla 3.7.2, eigi síðar en 1. janúar 2019. Litið verður svo á að aðstoð vegna kostnaðar, sem til fellur fyrir þann dag, sé samrýmanleg EES-samningnum ef hún fullnægir þessum sömu viðmiðum.

185. Eftirlitsstofnun EFTA lítur jafnframt svo á að öll aðstoð, sem veitt er til að draga úr kostnaði vegna fjármögnunar stuðnings við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum á árunum fyrir 2019, geti talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins ef fylgt er sérstakri aðlögunaráætlun.

186. Til þess að einstök fyrirtæki þurfi ekki að glíma við óvæntan rekstrarvanda verða slíkar aðlögunaráætlanir að miðast við að aðstoð sé löguð smám saman að því aðstoðarhlutfalli sem leiðir af beitingu aðstoðarhæfis- og meðalhófsviðmiðanna sem fjallað er um í undirkafla 3.7.2.

187. Hafi aðstoð verið veitt vegna kostnaðar sem til féll áður en þessar leiðbeinandi reglur öðluðust gildi skal í áætluninni einnig gert ráð fyrir að aðlögun að viðmiðunum eigi sér stað smám saman að því er varðar viðkomandi tímabil.

188. Hvers kyns aðstoð, sem fylgin er í lækkun kostnaðar vegna fjármögnunar stuðnings við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, eða undanþágu frá greiðslu þess kostnaðar, og veitt var fyrir gildistöku þessara leiðbeinandi reglna fyrirtækjum sem eru ekki aðstoðarhæf samkvæmt undirkafla 3.7.2, má lýsa samrýmanlega EES-samningnum ef gert er ráð fyrir því í aðlögunaráætluninni að fyrirtæki greiði eigið framlag sem nemi að minnsta kosti 20% kostnaðarauka vegna óskerts álags, og greiðsla þess framlags komist á í áföngum eða eigi síðar en 1. janúar 2019.

189. Í aðlögunaráætluninni skal tekið tillit til allra atriða sem máli skipta í tengslum við stefnumörkun á sviði endurnýjanlegra orkulinda.

190. Leita verður samþykkis Eftirlitsstofnunar EFTA við aðlögunaráætluninni.

191. Tilkynning um aðlögunaráætlunina verður að berast Eftirlitsstofnun EFTA eigi síðar en 12 mánuðum eftir gildistöku þessara leiðbeinandi reglna.

3.8 *Aðstoð vegna framkvæmda við orkuvirki*

192. Orkuvirki, sem standast kröfur nútímans, eru ómissandi þáttur í heilstæðum orkumarkaði, en starfræksla slíks markaðar er lykillinn að tryggu framboði orku á Evrópska efnahagssvæðinu og gerir aðildarríkjunum kleift að ná almennum markmiðum sínum á sviði loftslagsverndar og orkumála. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur áætlað að fjárfestingarþörf á sviði orkuvirkja, sem hafa þýðingu fyrir Evrópusambandið í heild, nemi um 200 milljónum evra alls fram til ársins 2020 ⁽⁸⁵⁾. Sú áætlun byggðist á áætlaðri þörf Evrópusambandsríkjanna fyrir innviði til að vinna brautargengi þeim megin stefnumálum að ljúka uppbyggingu innra orkumarkaðarins, sjá til þess að orkuframboð sé tryggt og gera framboð á orku úr endurnýjanlegum lindum að heilstæðum þætti orkumarkaðarins. Þegar þátttakendur á markaðnum hafa ekki bolmagn til að koma upp þeim innviðum sem þörf er á getur reynst nauðsynlegt að veita ríkisaðstoð til að sigrast á markaðsbrestum og tryggja að komið sé til móts við hina ríku þörf EES-ríkjanna á þessu sviði. Þetta á einkum við þær framkvæmdir við orkuvirki sem hafa þýðingu víðar en í einu landi eða treysta stöðu einstakra byggðasvæða. Aðstoð til framkvæmda við orkuvirki skal að jafnaði vera fjárfestingaraðstoð, en undir það hugtak fellur aðstoð til uppsetningar á nýrri og fullkomnari búnaði.

⁽⁸⁵⁾ Vinnuskjal framkvæmdastjórnarinnar *Energy infrastructure investment needs and financing requirements* („Fjárfestingar- og fjármögnunarþörf á sviði orkuvirkja“), 6.6.2011, SEC(2011) 755, bls. 2.

3.8.1 Markmið er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli

193. Orkuvirki eru forsendan fyrir eðlilegri starfsemi á orkumarkaði. Aðstoð til framkvæmda við orkuvirki styrkir því innra orkumarkaðinn. Hún stuðlar að auknum kerfisstöðugleika, fullnægjandi orkuvinnslugetu, samþættingu mismunandi orkulinda og framboði í lítt þróuðum orkukerfum. Eftirlitsstofnun EFTA lítur því svo á að innri markaðurinn njóti góðs af aðstoð til framkvæmda við orkuvirki og slík aðstoð stuðli þannig að markmiði er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli.

3.8.2 Þörf á íhlutun hins opinbera

194. Markaðsbrestir setja oft mark sitt á fjárfestingar í orkuvirkjum. Einn þeirra markaðsbresta, sem vart getur orðið á þessu sviði, tengist vandkvæðum við að samhæfa ólíka hagsmuni. Ólíkir hagsmunir fjárfesta, óvissa um árangur samstarfs og kerfisáhrif eru allt þættir sem geta hindrað að tiltekið verkefni komist á framkvæmdastig eða spilt árangursríkri útfærslu þess. Jafnframt þessu geta orkuvirki haft í för með sér umtalsverð jákvæð úthrif á þann hátt að misræmi sé í því hvernig kostnaður og ávinningur dreifist milli hlutaðeigandi markaðsaðila og aðildarríkja.
195. Venjulega er brugðist við markaðsbrestunum, sem um getur í 194. mgr., með því að fella rekstur orkuvirkja undir ákvæði um notkunargjöld og aðgang og áskilja að mismunandi tegundir þjónustu séu aðgreindar í samræmi við gildandi orkumarkaðslöggjöf hvers lands ⁽⁸⁶⁾.
196. Með tilliti til fjármögnunar er ríkisaðstoð ein þeirra leiða sem færar eru til að vinna bug á markaðsbresti án þess að taka upp lögboðna gjaldskrá. Til þess að sýna fram á að ríkisaðstoðar sé þörf vegna framkvæmda við orkuvirki skal því taka mið af þeim meginsjónarmiðum sem fram koma í 197. og 198. mgr.
197. Lítið er svo á að í tengslum við verkefni er snúa að sameiginlegu hagsmunamáli, sbr. skilgreiningu í reglugerð nr. 347/2013 ⁽⁸⁷⁾, snjallnet eða innviðafjárfestingar í héruðum sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð, sé við svo mikla markaðsbresti að glíma, hvort sem lítið er til jákvæðra úthrifa eða vandkvæða er lúta að samhæfingu, að óvíst sé að fjármögnun með notkunargjöldum hrökkvi til og því sé ástæða til að heimila ríkisaðstoð.
198. Þegar um ræðir framkvæmdir við orkuvirki sem falla undir 197. mgr. og eru að nokkrum hluta eða að fullu undanþegin ákvæðum löggjafar um innra orkumarkaðinn, svo og framkvæmdir sem falla ekki undir 197. mgr., ræðst mat Eftirlitsstofnunar EFTA á þörfinni á ríkisaðstoð af niðurstöðu athugunar í hverju einstöku máli. Eftirtalin atriði verða höfð til hliðsjónar í mati stofnunarinnar: i) í hversu ríkum mæli markaðsbrestur hindrar að nauðsynlegum orkuvirkjum verði komið upp, ii) í hversu ríkum mæli utanaðkomandi aðilar geta nýtt sér orkuvirkin og hversu ströng ákvæði gilda um gjaldskrá þeirra og iii) í hversu ríkum mæli framkvæmdirnar stuðla að tryggu framboði orku í EES-ríkjunum.
199. Að því er varðar framkvæmdir við mannvirki til olíuvinnslu er gengið að því sem vísu að ríkisaðstoð sé óþörf. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum er þó heimilt að veita slíka aðstoð í undantekningartilvikum þegar gildar ástæður eru til.

3.8.3 Aðstoð sé heppilegt úrræði

200. Lítið er svo á að notkunargjöld ⁽⁸⁸⁾ séu heppilegasta úrræðið sem völ er á sem meginfjármögnunarleið orkuvirkjaframkvæmda. Þegar um ræðir verkefni er snúa að sameiginlegu hagsmunamáli, snjallnet eða innviðafjárfestingar í héruðum sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð má þó líta á ríkisaðstoð sem heppilega leið til að fjármagna slíkar framkvæmdir að nokkrum hluta eða að fullu. Í slíkum tilvikum koma markaðsbrestir oft í veg fyrir að unnt sé að framfylgja til hins ýtrasta svonefndri nytjagreiðslureglu (þ.e. að þeir greiði sem njóta) sem liggur til grundvallar opinberum reglum um gjaldskrár, til að mynda vegna þess að gjaldskrárhækkun til að fjármagna

⁽⁸⁶⁾ Undir löggjöf innra markaðarins á sviði orkumála heyrar umfram allt tilskipun 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 55), tilskipun 2009/73/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 94), reglugerð (EB) nr. 713/2009 frá 13. júlí 2009 um að koma á fót Samstarfsstofnun eftirlitsaðila á orkumarkaði, reglugerð (EB) nr. 714/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuvíðskipti yfir landamæri (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 1) og reglugerð (EB) nr. 715/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að flutningskerfum fyrir jarðgas (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 36).

⁽⁸⁷⁾ Reglugerð (ESB) nr. 347/2013 um viðmiðunarreglur fyrir samevrópsk orkugrunnvirki.

⁽⁸⁸⁾ Lagaumgjörðin, sem fylgin er í tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2009/72/EB og 2009/73/EB, hefur að geyma þær röksemdir og meginsjónarmið sem liggja til grundvallar opinberum reglum um aðgangs- og notkunargjöld sem rekstrarfélög flutnings- og dreifikerfa nota til að standa straum af kostnaði við fjárfestingar í slíkum orkuvirkjum og viðhaldi þeirra.

nýjar fjárfestingar í orkuvirkjum þyrfti að vera svo mikil að hún myndi draga úr vilja til slíkra fjárfestinga eða fæla hugsanlega viðskiptavinum frá því að nota orkuvirkin.

3.8.4 Hvatningaráhrif

201. Hvatningaráhrif aðstoðarinnar verða metin með vísan til skilyrðanna sem rakin eru í undirkafla 3.2.4.

3.8.5 Meðalhóf

202. Veitt aðstoð verður að takmarkast við þá fjárhæð sem nauðsynlegt er að verja til framkvæmdanna að lágmarki eigi sett markmið að nást. Í tengslum við aðstoð til framkvæmda við orkuvirki er gengið að því sem vísu að staðleysuaðstæðurnar séu sú staða mála að ekki verði af verkefninu. Aðstoðarhæfur kostnaður samsvarar því fjármögnunargloppunni.
203. Aðstoðarráðstafanir vegna framkvæmda við orkuvirki mega ekki leiða til hærri aðstoðarhlutfalls en sem nemur 100% af aðstoðarhæfum kostnaði.
204. Stjórnvöld í EFTA-ríkjunum verða krafín um skýra greinargerð fyrir hvers kyns öðrum aðstoðarráðstöfunum sem gætu haft áhrif á ráðstafanir sem gerðar eru til stuðnings framkvæmdum við orkuvirki.

3.8.6 Unnið gegn óeðlilega hamlandi áhrifum á samkeppni og milliríkjavíðskipti

205. Með hliðsjón af kröfum í gildandi löggjöf um innra orkumarkaðinn, sem hafa það markmið að efla samkeppni, verður litið svo á að aðstoð til framkvæmda við orkuvirki, sem falla undir löggjöf um innra markaðinn, valdi ekki óeðlilega mikilli röskun á samkeppni.
206. Þegar um ræðir orkuvirki sem eru að nokkrum hluta eða að fullu undanþegin löggjöf um innra orkumarkaðinn, eða falla ekki undir ákvæði hennar, svo og neðanjarðargeyma fyrir gas, ræðst mat Eftirlitsstofnunar EFTA á hugsanlegri samkeppniröskun af niðurstöðu athugunar í hverju einstöku máli, og er þá einkum litið til þess í hversu ríkum mæli utanaðkomandi aðilar geta nýtt sér orkuvirkin sem aðstoðin rennur til, hvort völd er á aðgangi að öðrum orkuvirkjum og hversu stór markaðshlutar aðstoðarþegans er.

3.9 Aðstoð til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu

207. Með því að hlutur raforku, sem unnin er úr endurnýjanlegum lindum, fer nú vaxandi sér þeirrar breytingar stað í mörgum aðildarríkjanna að kerfi tiltölulega stöðugs og jafns framboðs vikur fyrir kerfi sem einkennist af framboði frá fleiri og umsvifaminni framleiðendum og notkun margvíslegra orkulinda. Þessari breytingu fylgja ný úrlausnarefni þegar að því kemur að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu.
208. Markaðs- og löggjafarbrestitir geta einnig valdið því að of litlu fé sé varið til að auka orkuvinnslugetu, til dæmis þegar þannig stendur á að hámark hefur verið sett á heildsöluverð og fjárfestingarhvatir á raforkumarkaði eru ekki nægir.
209. Sökum þessa íhuga stjórnvöld í sumum aðildarríkjanna ráðstafanir til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu, yfirleitt á þann hátt að veita framleiðendum aðstoð fyrir það eitt að viðhalda nægri orkuvinnslugetu ⁽⁸⁹⁾.

3.9.1 Markmið er snýr að sameiginlegu hagsmunamáli

210. Ráðstöfunum til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu má haga með ýmsum hætti, til að mynda þannig að þær séu fölgnaar í fjárfestingar- eða rekstraraðstoð (sem umbunar þá fyrirtækjum að jafnaði aðeins fyrir þá skuldbindingu að geta afhent raforku), og þær geta beinst að mismunandi markmiðum. Tilgangur þeirra getur til að mynda verið að ráða bót á skammtímavanda sem stafar af því að ekki er fyrir hendi nægilega mikil sveigjanleg orkuvinnslugeta til að bregðast við skyndilegum sveiflum í framleiðslu vind- og sólarorkuvera, en þær geta einnig snúist um að miða

⁽⁸⁹⁾ Framkvæmdastjórnin fjallaði sérstaklega um málefni er tengjast fullnægjandi orkuvinnslugetu í orðsendingu sinni „Delivering the internal market in electricity and making the most of public intervention“ frá 5. nóvember 2013 (C(2013) 7243 lokaútg.) og í vinnuskjali framkvæmdastjórnarinnar sem henni tengist „Generation Adequacy in the internal electricity market – guidance on public interventions“ SWD(2013) 438 lokaútg. frá 5. nóvember 2013.

fullnægjandi orkuvinnslugetu við tiltekin mörk sem stjórnvöld í aðildarríkjunum kunna að vilja setja sér óháð skammtímasjónarmiðum.

211. Aðstoð, sem veitt er til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu, getur unnið gegn því markmiði að fella smám saman niður opinbera styrki sem stuðla að umhverfisspjöllum, einnig þá sem renna til vinnslu á jarðefnaeldsneyti. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum ber því að huga framar öllu að nýjum aðferðum til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu sem vinna ekki gegn því markmiði að fella smám saman niður opinbera styrki sem stuðla að umhverfisspjöllum eða röskun í efnahagslífinu, svo sem þeim að efla eftirspurnarstjórnun og auka flutningsgetu millilandatenginga.
212. Gera skal nákvæma grein fyrir markmiðinu sem ráðstöfunin beinist að og tilgreina meðal annars hvenær og hvar búist sé við að orkuvinnsluvandi geri vart við sig. Lýsingin á orkuvinnsluvandanum skal vera í samræmi við þá greiningu á því hvort orkuvinnslugeta er fullnægjandi sem fram fer reglulega á vegum Evrópunets raforkuflutningskerfisstjóra (ENTSO-E) í samræmi við ákvæði löggjafar um innra markaðinn ⁽⁹⁰⁾.

3.9.2 Þörf á íhlutun hins opinbera

213. Vinna skal vandaða greiningu á eðli og orsökum orkuvinnsluvandans og áætla umfang hans, og þar með þörfina á að nota ríkisaðstoð til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu, og má þá til að mynda vísa til þess að orkuvinnslugeta sé ófullnægjandi á álagstímum eða á tilteknum árstímum, eða að eftirspurn geti aukist skyndilega komi til þess að skammtímaframboð á heildsölumarkaði fullnægi ekki eftirspurn. Lýsa skal mælieiningunni sem umfang vandans er miðað við og tilgreina aðferðina sem notuð er við útreikning.
214. Stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gera með skýrum hætti grein fyrir ástæðum þess að markaðsöflin geta ekki talist líkleg til að koma upp fullnægjandi orkuvinnslugetu án íhlutunar hins opinbera, að teknu tilliti til markaðs- og tækniþróunar nú um stundir ⁽⁹¹⁾.
215. Í mati Eftirlitsstofnunar EFTA koma til álita meðal annars, og eftir því sem við á, eftirtaldir þættir sem ætlast er til að stjórnvöld í viðkomandi aðildarríki upplýsi um:
- a) Úttekt á áhrifum sveiflna í orkuvinnslu, að meðtöldum sveiflum í nágrannakerfum.
 - b) Úttekt á áhrifum af þátttöku markaðsaðila á eftirspurnarhlið, ásamt lýsingu á ráðstöfunum sem gerðar hafa verið til að efla eftirspurnarstjórnun ⁽⁹²⁾.
 - c) Úttekt á millilandatengingum sem eru eða gætu verið fyrir hendi, að meðtalinni lýsingu á framkvæmdum á því sviði sem standa yfir eða eru áformuð.
 - d) Úttekt á hvers kyns atriðum öðrum sem gætu valdið orkuvinnsluvanda eða aukið á hann, svo sem löggjafar- eða markaðsbrestum, en undir þetta falla til að mynda ákvæði um hámark heildsöluverðs.

3.9.3 Aðstoð sé heppilegt úrræði

216. Aðstoðina má eingöngu nota til að umbuna framleiðendum fyrir þá þjónustu að hafa orku til reiðu, þ.e. framleiðandi skuldbindur sig til að geta afhent orku og hlýtur sérstaka umbun fyrir, til dæmis greiðslu fyrir hvert MW aflgetu sem hann hefur til reiðu. Aðstoðin má ekki fela í sér umbun fyrir selda raforku, þ.e. greiðslu fyrir hverja selda MWh.
217. Ráðstöfunin verður að vera opin og búa fullnægjandi hvata bæði starfandi framleiðendum og þeim sem kunna að hefja framleiðslu síðar, svo og fyrirtækjum sem notast við staðgöngutækni, til dæmis aðferðir til að stýra eftirspurn eða geymslulausnir. Þegar aðstoðin er veitt ber því að notast við kerfi sem gerir kleift að hafa afhendingarfrest breytilegan í samræmi við það hversu

⁽⁹⁰⁾ Reglugerð (EB) nr. 714/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri, einkum ákvæði 8. gr. um verkefni ENTSO-E. (Stjótið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 15). Hér skal þess einkum getið að gagnlegt getur verið að taka mið af aðferðunum sem Evrópunet raforkuflutningskerfisstjóra hefur komið sér upp til að meta hvort orkuvinnslugeta er fullnægjandi í Evrópusambandinu sem heild.

⁽⁹¹⁾ Þar getur til að mynda verið um að ræða uppbyggingu tengingar milli landsmarkaða (e. *market coupling*), markaða fyrir viðskipti með orku til afhendingar samdægurs, jöfnunarmarkaða og stoðþjónustumarkaða, svo og raforkugeymslu.

⁽⁹²⁾ Einnig verður tekið tillit til áforma sem tengjast uppsetningu snjallmæla, í samræmi við I. viðauka tilskipunar 2009/72/EB, og áskilnaði orkunýtnitilskipunarinnar.

langan tíma nýir framleiðendur, sem notast við mismunandi tækni, þurfa til nýfjárfestinga. Þá skal ráðstöfunin miðast við í hversu ríkum mæli flutningsgeta millilandatenginga getur nýst til að ráða bót á hugsanlegum orkuvinnsluvanda.

3.9.4 Hvatningaráhrif

218. Hvatningaráhrif aðstoðarinnar verða metin með vísan til skilyrðanna sem rakin eru í undirkafla 3.2.4 í þessum leiðbeinandi reglum.

3.9.5 Meðalhöf

219. Útreikningi á heildarfjárhæð aðstoðarinnar ber að haga þannig að ávöxtun aðstoðarþega geti talist hæfilega ákvörðuð.
220. Litið er svo á að samkeppnisútbóð þar sem gætt er skýrleika, gagnsæis og jafnræðis og markvisst unnið að settu markmiði leiði til ávöxtunar sem talist getur hæfilega ákvörðuð við venjulegar aðstæður.
221. Byggja ber inn í ráðstöfunina ákvæði sem koma í veg fyrir óvæntan ágóða aðstoðarþega.
222. Tryggja ber með tilhögun ráðstöfunarinnar að verðið, sem framleiðendum er greitt er fyrir að hafa orku til reiðu, leiti sjálfkrafa niður í núll þegar aðstæður eru með þeim hætti að tiltæk orkuvinnslugeta telst fullnægjandi að teknu tilliti til eftirspurnar.

3.9.6 Unnið gegn óeðlilega hamlandi áhrifum á samkeppni og milliríkjavíðskipti

223. Haga ber ráðstöfuninni þannig að hverjum þeim framleiðanda, sem getur nýtt orkuvinnslugetu sína til að stuðla að lausn orkuvinnsluvandans, sé gert það kleift, og skal þá hugað sérstaklega að þeim atriðum sem talin eru hér á eftir:
- a) Þátttaka sé heimil framleiðendum sem nota mismunandi tækni og fyrirtækjum sem bjóða fram ráðstafanir sem geta skilað sambærilegum tæknilegum árangri, svo sem eftirspurnarstjórnun, millilandatengingar og geymslu. Með fyrirvara um 219. mgr. verða hömlur á þátttöku aðeins réttlættar með vísan til þess að tæknilegur árangur yrði ófullnægjandi með hliðsjón af því sem þörf er á til að leysa orkuvinnsluvandann. Þátttaka í ráðstöfun til að tryggja fullnægjandi orkuvinnslugetu skal jafnframt heimil á grundvelli samsöfnunar annaðhvort eftirspurnar eða framboðs.
 - b) Þátttaka sé heimil framleiðendum í öðrum aðildarríkjum, einkum á vettvangi einstakra byggðasvæða, ef innviðir gera slíkt kleift, þ.e. þar sem efnislegir innviðir eru fyrir hendi til að aðildarríkið, sem stendur að ráðstöfuninni, geti nýtt sér orkuvinnslugetuna, og unnt er að framfylgja skuldbindingum sem ráðstöfunin felur í sér⁽⁹³⁾.
 - c) Tryggð sé þátttaka nægilega margra framleiðenda til að leiða í ljós samkeppnisverð fyrir orkuvinnslugetuna.
 - d) Forðast skal að fram komi óæskileg áhrif á innra markaðnum, til dæmis vegna útflutningshamla, hámarks sem sett er á heildsöluverð, takmarkana á tilboðsgerð eða annarra ráðstafana sem vinna gegn tengingu landsmarkaða, meðal annars markaða fyrir víðskipti með orku til afhendingar samdægurs og jöfnunarmarkaða.
224. Ráðstöfunin
- a) má ekki rýra hvata til fjárfestinga í flutningsgetu millilandatenginga,
 - b) má ekki grafa undan tengingu landsmarkaða, þar á meðal jöfnunarmarkaða,
 - c) má ekki grafa undan ákvörðunum um fjárfestingu í orkuvinnslu sem teknar voru áður en ráðstöfunin var gerð, né heldur ákvörðunum fyrirtækja sem varða jöfnunar- eða stoðþjónustumarkaðinn,

⁽⁹³⁾ Gera skal viðeigandi breytingar á aðstoðarkerfum ef tekin verður upp sameiginleg tilhögun til að greiða fyrir þátttöku fyrirtækja í öðrum ríkjum.

- d) má ekki styrkja óeðlilega mikið yfirburðastöðu fyrirtækja á markaði,
- e) skal miðast við að framleiðendur, sem nota tækni með lítilli koltvísýringslosun, njóti forgangs svo fremi sem þeir standa öðrum jafnfætis í tæknilegum og fjárhagslegum efnum.

3.10 Aðstoð í tengslum við kerfi framseljanlegra losunarheimilda

225. Setja má á fót kerfi framseljanlegra losunarheimilda til að draga úr losun mengunarefna, til að mynda NO_x ⁽⁹⁴⁾. Slík kerfi geta haft í för með sér ríkisaðstoð, einkum þegar stjórnvöld í aðildarríkjunum úthluta losunarheimildum og kvótum á lægra verði en sem nemur markaðsvirði. Ef stjórnvöld í aðildarríkinu úthluta færri heimildum en sem nemur áætlaðri þörf allra fyrirtækja verða heildaráhrif með tilliti til aukinnar umhverfisverndar jákvæð. Einstök fyrirtæki eiga um það að velja, ef losunarheimildir fullnægja ekki áætlaðri heildarþörf þeirra, að draga úr mengun, og stuðla þannig að aukinni umhverfisvernd, eða kaupa viðbótarheimildir á markaði, og láta þannig af hendi endurgjald fyrir mengunina.
226. Litið er svo á að kerfi framseljanlegra losunarheimilda séu samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins þegar öllum eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:
- a) Kerfum framseljanlegra losunarheimilda verður að haga með þeim hætti að árangur á sviði umhverfisverndar verði meiri en stefnt er að með þeim Evrópusambandsstöðlum sem viðkomandi fyrirtækjum er skylt að fylgja.
 - b) Úthlutun losunarheimilda verður að fara fram á gagnsæjan hátt og með vísan til málefna legra sjónarmiða og traustustu gagnaheimilda sem tiltækar eru, og heildarfjöldi framseljanlegra heimilda, sem hverju fyrirtæki er úthlutað á lægra verði en sem nemur markaðsvirði, má ekki vera umfram áætlaða þörf þess við aðstæður þar sem ekkert viðskiptakerfi er fyrir hendi.
 - c) Aðferðir, sem úthlutun ræðst af, mega ekki ívilna tilteknum fyrirtækjum eða greinum nema slíkt helgist af röklegum tilgangi kerfisins sjálfs að því er varðar umhverfisvernd svo og þegar nauðsynlegt er að haga reglum með þeim hætti til að gæta samkvæmni við önnur ákvæði á sviði umhverfisverndar.
 - d) Ný fyrirtæki á markaði eiga að jafnaði ekki að fá úthlutað losunarheimildum með hagfelldari skilyrðum en eldri fyrirtæki sem starfa á sama markaði. Ef starfsstöðvar, sem eru þegar í rekstri, fá úthlutað meiri heimildum en nýjar starfsstöðvar má það ekki leiða til óhóflegra aðgangshindrana.
227. Eftirtalin sjónarmið ráða mati Eftirlitsstofnunar EFTA á því hvort ríkisaðstoð í tengslum við kerfi framseljanlegra losunarheimilda er nauðsynleg og hvort meðalhófs hefur verið gætt:
- a) Aðstoðarþegar séu valdir með vísan til málefna legra sjónarmiða og á gagnsæjan hátt og aðstoð sé að jafnaði úthlutað á sama hátt til allra keppinauta í sömu grein sem búa við sambærilegar aðstæður.
 - b) Útboð á öllum losunarheimildum leiði til umtalsverðrar hækkunar framleiðslukostnaðar í hverri atvinnugrein eða hverjum flokki einstakra aðstoðarþega.
 - c) Umtalsverð hækkun framleiðslukostnaðar af þessu tagi geti ekki gengið inn í verð til viðskiptavina án þess að hafa í för með sér umtalsverðan sölusamdrátt. Greiningu á þessu má byggja á mati á verðnæmi í atvinnugreininni sem um ræðir, auk annarra þátta. Þegar metið er í hversu ríki mæli ógerlegt er að láta aukinn kostnað vegna kerfis framseljanlegra losunarheimilda ganga inn í verð til viðskiptavina má nota áætlaðar tölur um sölusamdrátt svo og áhrif slíkrar breytingar á arðsemi fyrirtækisins.
 - d) Einstök fyrirtæki í viðkomandi grein séu ekki í þeirri stöðu að geta dregið úr losun til að gera sér auðveldara að greiða fyrir skirteinin. Sýna má fram á að ekki sé unnt að draga úr notkun með því leggja fram tölur um losun með skilvirkustu tækni sem völ er á í EES-ríkjunum og nota þær sem viðmið. Hvert það fyrirtæki, sem nær að nýta sér skilvirkustu tæknina, getur þegar best lætur fengið úthlutað heimildum sem samsvara þeirri hækkun framleiðslukostnaðar sem kerfi framseljanlegra losunarheimilda leiðir til þegar skilvirkasta tækni er notuð og ekki er unnt að láta ganga inn í verð til viðskiptavina. Hvert það fyrirtæki, sem nær lakari umhverfisárangri, fær úthlutað lægri heimild í réttu hlutfalli við umhverfisárangur sinn.

⁽⁹⁴⁾ Mál C-279/08 P Framkvæmdastjórn gegn hollenska ríkinu, [2011] ECR I-7671.

3.11 Aðstoð vegna flutnings fyrirtækja

228. Markmið fjárfestingaraðstoðar vegna flutnings fyrirtækja er að hvetja einstaka rekstraraðila til að draga úr neikvæðum úthrifum með því að flytja fyrirtæki, sem valda mikilli mengun, til svæða sem bíða minni skaða af slíkri mengun og draga þannig úr ytri kostnaði vegna hennar. Aðstoð af þessu tagi getur því verið réttlætanleg ef flutningurinn á sér stað af umhverfisástæðum, en forðast ber að veita fyrirtækjum aðstoð vegna flutnings í öðrum tilgangi.
229. Litið er svo á að fjárfestingaraðstoð, sem veitt er vegna flutnings fyrirtækja í umhverfisverndarskyni, sé samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins þegar fullnægt er skilyrðum samkvæmt undirköflum 3.2.4 og 3.2.7 svo og öllum eftirtöldum skilyrðum:
- a) Flutningurinn fari fram af umhverfisverndarástæðum eða til að varna umhverfisspjöllum og ákvörðun um hann byggist á stjórnsýslu- eða dómsúrskurði lögbærs stjórnvalds eða samningi fyrirtækisins við slíkt stjórnvald.
 - b) Fyrirtækið fullnægi ströngustu umhverfisreglum sem eru í gildi á nýja starfsstaðnum.
230. Aðstoðarþegi getur verið:
- a) fyrirtæki sem starfar á þéttbýlissvæði eða sérstöku verndarsvæði sem tilgreint er í tilskipun 92/43/EBE ⁽⁹⁵⁾, stundar með löglegum hætti (þ.e. í samræmi við öll viðeigandi lagaákvæði, að meðtöldum umhverfiskröfum) starfsemi sem hefur mikla mengun í för með sér og verður vegna staðsetningar sinnar að flytja starfsemi sína á heppilegri stað, eða
 - b) starfstöð eða aflstöð sem fellur undir ákvæði tilskipunar 2012/18/ESB ⁽⁹⁶⁾ („Seveso III-tilskipunarinnar“).
231. Við ákvörðun aðstoðarhæfs kostnaðar í tengslum við aðstoð vegna flutnings fyrirtækja verður einkum litið til:
- a) ávinnings sem hér segir:
 - i. tekna af sölu eða leigu iðjuversins eða lóðarinnar sem flutt er af,
 - ii. bóta sem greiddar hafa verið vegna eignarnáms,
 - iii. hvers kyns annars ávinnings af flutningi iðjuversins, einkum þegar hann stafar af endurbótum á tæknibúnaði, sem fram fara í tengslum við flutninginn, eða bókhaldslegum ávinningi sem leiðir af betri nýtingu iðjuversins,
 - iv. fjárfestinga sem tengjast aukningu á vinnslugetu;
 - b) útgjalda sem hér segir:
 - i. útgjalda sem tengjast lóðar kaupum eða byggingu eða kaupum á nýju iðjuveri með sömu vinnslugetu og iðjuverið sem lagt var niður,
 - ii. bóta sem fyrirtækinu hefur verið gert að greiða vegna slíta á samningi um leigu á lóð eða byggingum þegar þannig stendur á að ráðist er í flutninginn til að hlíta stjórnsýslu- eða dómsúrskurði.
232. Aðstoðarhlutföll eru tilgreind í 1. viðauka.

4. Mat

233. Til þess að tryggja enn betur að samkeppnisröskun verði haldið í skefjum kann að verða áskilið að gildistími tiltekinna aðstoðarkerfa verði takmarkaður (venjulega við fjögur ár hið lengsta) og háð mati af því tagi sem fjallað er um í 23. mgr. Mat fer fram þegar um ræðir kerfi þess eðlis að hættan á samkeppnisröskun er einkar mikil, þ.e. hætt er við mikilli takmörkun eða röskun samkeppni ef framkvæmd þeirra er ekki endurskoðuð innan hæfilega langs tíma.

⁽⁹⁵⁾ Tilskipun 92/43/EBE frá 21. maí 1992 um vernd náttúrulegra búsvæða og villtra plantna og dýra (Stjtið. EB L 206, 22.7.1992, bls. 7). Breytingar urðu síðast á tilskipuninni með tilskipun 2013/17/ESB (Stjtið. ESB L 158, 10.6.2013, bls. 193).

⁽⁹⁶⁾ Tilskipun 2012/18/ESB frá 4. júlí 2012 um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættulegra efna og um breytingu og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 96/82/EB (Stjtið. ESB L 197, 24.7.2012, bls. 1).

234. Að teknu tilliti til settra markmiða, og til þess að gera matið ekki óþarflega íþyngjandi fyrir aðildarríkin og hin umfangsminni aðstoðarverkefni, fer það aðeins fram þegar um ræðir aðstoðarkerfi sem njóta mikilla fjárveitinga eða fela í sér nýnæmi svo og þegar umtalsverðra breytinga er að vænta á markaðsaðstæðum, tækniaðferðum eða gildandi opinberum reglum. Matið verður að vera í höndum sérfræðings sem er óháður stofnuninni sem úthlutar aðstoð og fara fram í samræmi við sameiginlega matsaðferð sem Eftirlitsstofnun EFTA gerir grein fyrir. Skylt er að birta niðurstöðu matsins opinberlega. Um leið og aðstoðarkerfi er tilkynnt verða stjórnvöld í aðildarríkinu að leggja fram drög að matsáætlun og verður hún felld inn í mat Eftirlitsstofnunar EFTA á kerfinu.
235. Þegar um ræðir aðstoðarkerfi sem falla utan gildissviðs almennu hópundanþágureglugerðarinnar af þeirri ástæðu einni hversu miklu fé er veitt til þeirra ræðst mat Eftirlitsstofnunar EFTA á því hvort kerfið, að undanskildri matsáætluninni, er samrýmanlegt EES-samningnum af þeim sjónarmiðum sem rakin eru í þeirri reglugerð, en ekki þeim fram koma í þessum leiðbeinandi reglum.
236. Matið verður að berast Eftirlitsstofnun EFTA nægilega snemma til að skera megi úr um hvort heppilegt er að framlengja gildistíma aðstoðarkerfisins, en í síðasta lagi þegar sá gildistími rennur út. Í ákvörðuninni, sem gefin er út til samþykktar aðstoðarkerfinu, verður tilgreint nákvæmlega til hvaða atriða mat á kerfinu á að taka og hvaða matsaðferð skuli fylgt. Taka ber mið af niðurstöðum þessa mats í tengslum við allar síðari aðstoðarráðstafanir sem hafa svipaðan tilgang (að meðtöldum hvers kyns breytingum á kerfum af því tagi sem um getur í 235. mgr.).

5. Beiting reglnanna

237. Ákvæði þessara leiðbeinandi reglna gilda frá samþykktardegi og koma þá í stað leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð til umhverfisverndar sem birtar voru 10. júní 2010 ⁽⁹⁷⁾. Gildistíminn rennur út 31. desember 2020.
238. Ákvæðum þessara leiðbeinandi reglna verður beitt gagnvart öllum aðstoðarráðstöfunum sem tilkynntar hafa verið og koma til ákvörðunar hjá Eftirlitsstofnun EFTA eftir að reglurnar hafa öðlast gildi, enda þótt verkefnin hafi verið tilkynnt fyrir þann dag. Stök aðstoð, sem úthlutað er á grundvelli samþykktra aðstoðarkerfa og tilkynnt er stofnuninni í samræmi við þá kvöð að tilkynna þurfi slíka aðstoð sérstaklega, verður þó metin samkvæmt þeim leiðbeinandi reglum sem gilda um samþykktar aðstoðarkerfið sem staka aðstoðin fellur undir.
239. Ólögmat aðstoð á sviði umhverfisverndar eða orkumála verður metin samkvæmt þeim reglum sem í gildi voru daginn sem henni var úthlutað, í samræmi við tilkynningu Eftirlitsstofnunar EFTA um hvaða reglum skuli fylgt við mat á ólögmatrí ríkisaðstoð ⁽⁹⁸⁾ með eftirfarandi undantekningu:
- Ólögmat aðstoð, sem fólgin er í lækkun framlaga til að fjármagna stuðning við orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, verður metin í samræmi við ákvæði undirkafla 3.7.2 og 3.7.3.
- Frá 1. janúar 2011 að telja skal einnig kveðið á um það í aðlögunaráætluninni, sem mælt er fyrir um í 185. mgr., að smám saman skuli tekið að beita viðmiðunum sem lýst er í undirkafla 3.7.2 og reglum um eigin framlög samkvæmt 193. mgr. Litið er svo á að fram að þeim degi geti öll aðstoð, sem fólgin er í lækkun framlaga til að fjármagna stuðning við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum, talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins ⁽⁹⁹⁾.
240. Stök aðstoð, sem úthlutað er á grundvelli ólögmaets aðstoðarkerfis, verður metin í samræmi við þær leiðbeinandi reglur sem giltu um ólögmaets aðstoðarkerfið á þeim tíma sem staka aðstoðin var veitt. Hafi viðtakandi slíkrar aðstoðar fengið staðfest hjá stjórnvöldum í aðildarríki að hann muni hljóta rekstraraðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum og samvinnslu varma og raforku samkvæmt ólögmaetu aðstoðarkerfi um tiltekið fyrirframákveðið skeið er heimilt að veita slíka aðstoð allan þann tíma samkvæmt þeim skilyrðum sem lögð voru til grundvallar í kerfinu á þeim tíma sem staðfestingin var veitt, enda sé aðstoðin samrýmanleg þeim reglum sem í gildi voru þegar staðfestingin var gefin út.

⁽⁹⁷⁾ Stjtið. ESB L 144, 10.6.2010, bls. 1, og EES-viðbætur nr. 29, 10.6.2010, bls. 1.

⁽⁹⁸⁾ Samþykkt með ákvörðun 154/07/COL.

⁽⁹⁹⁾ Litið er svo á að slík aðstoð spilli ekki viðskiptaskilyrðum að því marki að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum aðildarríkjanna.

241. Eftirlitsstofnun EFTA beinir því hér með til stjórnvalda í aðildarríkjunum, með vísan til 1. mgr. 62. gr. EES-samningsins, að þau geri eftirtaldir viðeigandi ráðstafanir í tengslum við gildandi aðstoðarkerfi á sviði umhverfisverndar og orkumála:

Aðstoðarkerfum af þessu tagi verði breytt til samræmis við ákvæði þessara leiðbeinandi reglna, eftir því sem þörf er á, eigi síðar en 1. janúar 2016, með eftirtöldum undantekningum:

Sé breytinga þörf gildir um aðstoðarkerfi, sem þegar eru við lýði í EFTA-ríkjunum, sbr. 1. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3 ⁽¹⁰⁰⁾, og varða rekstraraðstoð vegna orkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum og samvinnslu, að breytingar til samræmis við þessar leiðbeinandi reglur þurfa ekki að eiga sér stað fyrr en stjórnvöld í aðildarríkjunum framlengja gildistíma kerfanna, þegar kemur að endurnýjun tilkynningar um þau að 10 árum liðnum eða þegar gildistími ákvörðunar Eftirlitsstofnunar EFTA er runninn út, eða þegar aðrar breytingar ⁽¹⁰¹⁾ eru gerðar á kerfunum.

Hverju sinni sem aðstoðarþegi hefur fengið staðfest hjá stjórnvöldum í aðildarríki að hann muni njóta ríkisaðstoðar samkvæmt slíku kerfi um tiltekið fyrirframákveðið skeið er heimilt að veita slíka aðstoð allan þann tíma samkvæmt þeim skilyrðum sem lögð voru til grundvallar í kerfinu á þeim tíma sem staðfestingin var veitt.

242. Því er beint til stjórnvalda í aðildarríkjunum að þau gefi til kynna skýrt og fyrirvaralaust samþykki sitt við tillögunni um viðeigandi ráðstafanir áður en tveir mánuðir eru liðnir frá birtingardegi þessara leiðbeinandi reglna á vefsetri Eftirlitsstofnunar EFTA ⁽¹⁰²⁾. Berist ekki svar verður litið svo á að stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríki séu mótfallin tillögunni.

6. Skýrslugjöf og vöktun

243. Í samræmi við ákvæði bókunar 3 verða stjórnvöld í aðildarríkjunum að afhenda Eftirlitsstofnun EFTA skýrslu á hverju ári.
244. Stjórnvöldum í aðildarríkjunum ber að sjá til þess að tekin sé saman ítarleg gögn um allar ráðstafanir sem hafa í för með sér aðstoð. Gögnin verða að taka til allra upplýsinga sem nauðsynlegt er að hafa undir höndum til að geta staðfest, eftir því sem við á, að áskilnaði um aðstoðarhæfan kostnað og hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall hafi verið fullnægt. Varðveita ber gögnin í 10 ár frá þeim degi að telja sem aðstoðinni var úthlutað og láta þau Eftirlitsstofnun EFTA í té þegar eftir er leitað.

7. Endurskoðun

245. Eftirlitsstofnun EFTA getur ákveðið að endurskoða þessar leiðbeinandi reglur eða breyta þeim hvenær sem vera skal ef slíkt reynist nauðsynlegt af ástæðum sem varða stefnu á sviði samkeppnismála eða til þess að geta tekið fullnægjandi mið af öðrum EES-reglum eða milliríkjaskuldbindingum.

⁽¹⁰⁰⁾ Bókun 3 með samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

⁽¹⁰¹⁾ Með breytingu er átt við hvers kyns breytingu sem er tilkynningarskyld, sbr. 3. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3.

⁽¹⁰²⁾ <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines>.

1. VIÐAUKI

**Aðstoðarhlutföll að því er varðar fjárfestingaraðstoð, tilgreind sem hlutur af
aðstoðarhæfum kostnaði**

1. Eftirtalin aðstoðarhlutföll gilda í tengslum við aðstoðarráðstafanir á sviði umhverfisverndar:

	Lítið fyrirtæki	Meðalstórt fyrirtæki	Stórfyrirtæki
Aðstoð við fyrirtæki sem ganga lengra í umhverfisvernd en mælt er fyrir um í Evrópusambandsstöðlum eða auka slíka vernd þótt engum slíkum stöðlum sé til að dreifa (aðstoð vegna kaupa á nýjum samgöngutækjum til flutninga)	60%, 70% þegar um ræðir styrki til nýsköpunar á sviði umhverfismála, 100% þegar útboð er viðhaft	50%, 60% þegar um ræðir styrki til nýsköpunar á sviði umhverfismála, 100% þegar útboð er viðhaft	40%, 50% þegar um ræðir styrki til nýsköpunar á sviði umhverfismála, 100% þegar útboð er viðhaft
Aðstoð vegna rannsókna á umhverfisáhrifum	70%	60%	50%
Aðstoð vegna snemmbúinnar aðlögunar að fyrirhuguðum Evrópusambandsstöðlum			
meira en þremur árum	20%	15%	10%
einu til þremur árum fyrir gildistöku staðlanna	15%	10%	5%
Aðstoð vegna úrgangsmeðhöndlunar	55%	45%	35%
Aðstoð vegna nýtingar endurnýjanlegra orkulinda Aðstoð vegna uppsetningar á samvinnsluverum	65%, 100% þegar útboð er viðhaft	55%, 100% þegar útboð er viðhaft	45%, 100% þegar útboð er viðhaft
Aðstoð vegna orkusparandi ráðstafana	50%, 100% þegar útboð er viðhaft	40%, 100% þegar útboð er viðhaft	30%, 100% þegar útboð er viðhaft
Aðstoð vegna hitaveitu og kæliveitu með hefðbundnum orkugjöfum	65%, 100% þegar útboð er viðhaft	55%, 100% þegar útboð er viðhaft	45%, 100% þegar útboð er viðhaft
Aðstoð vegna hreinsunar mengunarstaða	100%	100%	100%
Aðstoð vegna flutnings fyrirtækja	70%	60%	50%
Aðstoð í tengslum við framseljanlegar losunarheimildir	100%	100%	100%
Aðstoð vegna framkvæmda við orkuvirki Orkuvirki hitaveitna	100%	100%	100%
Aðstoð vegna föngunar og geymslu koltvísýrings	100%	100%	100%
Aðstoðarhlutföllin, sem fram koma í þessari töflu, má hækka um sem nemur 5% styrkuka á byggðasvæðum sem falla undir ákvæði stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins og um sem nemur 15% styrkuka á byggðasvæðum sem falla undir ákvæði stafl. a) í sömu málsgrein. Aðstoðarhlutfallið má þó aldrei vera hærra en 100%.			

2. VIÐAUKI

Dæmigerðar ráðstafanir hins opinbera

1. Hér eru talin upp algeng dæmi um svið sem aðstoðarráðstafanir opinberra aðila í þeim tilgangi að +auka umhverfisvernd eða +efla innra orkumarkaðinn falla undir.
2. Neðangreindar upplýsingar geta verið til leiðsagnar um útreikning á aðstoðarhæfum kostnaði með vísan til staðleysuaðstæðna:

Tegund aðstoðar	Staðleysuaðstæður/aðstoðarhæfur kostnaður ⁽¹⁾
Samvinnsla varma og raforku	Staðleysuaðstæðurnar eru hefðbundið raforku- eða varmavinnslukerfi með sömu vinnslugetu þegar litið er til raunframleiðslu orku.
Rannsóknir á umhverfisáhrifum ⁽²⁾	Aðstoðarhæfur kostnaður er kostnaðurinn við rannsóknirnar.
Hreinsun mengunarstaða	Kostnaður ⁽³⁾ sem hlýst af hreinsunarstarfinu að fráðreginni virðisaukningu lóðar eða lands ⁽⁴⁾ .
Ver sem framleiða orku fyrir hita- eða kæliveitu	Fjárfestingarkostnaður vegna byggingar, stækkunar eða endurnýjunar einnar eða fleiri orkuvinnslueininga sem eru óaðskiljanlegur hluti viðkomandi orkunýtins hita- eða kæliveitukerfis.
Úrgangsmeðhöndlun ⁽⁵⁾	Kostnaðarauki vegna fjárfestinga í samanburði við kostnað við framleiðslu í hefðbundnu orkuveri án úrgangsmeðhöndlunar en með sömu fjárfestingu í vinnslugetu.
Aðstoð til að ganga lengra en mælt er fyrir um í Evrópusambandsstöðlum	Kostnaðarauki vegna fjárfestinga er kostnaðurinn við þær viðbótarfjárfestingar sem ráðast þarf í til að geta gengið lengra í umhverfisvernd en mælt er fyrir um í Evrópusambandsstöðlum ⁽⁶⁾ .
Engum Evrópusambandsstaðli eða staðli aðildarríkis til að dreifa	Kostnaðarauki vegna fjárfestinga er kostnaðurinn við þær fjárfestingar sem nauðsynlegar eru til að auka umhverfisvernd meira en viðkomandi fyrirtæki myndu gera ef aðstoð vegna ráðstafana á sviði umhverfisverndar kæmi ekki til.
Raforkuvinnsla úr endurnýjanlegum lindum	Kostnaðarauki vegna fjárfestinga í samanburði við kostnað við framleiðslu í hefðbundnu orkuveri með sömu vinnslugetu þegar litið er til raunframleiðslu orku.
Hitaveita sem nýtir endurnýjanlegar orkulindir	Kostnaðarauki vegna fjárfestinga í samanburði við kostnað við framleiðslu í hefðbundnu hitaveitukerfi með sömu vinnslugetu þegar litið er til raunframleiðslu orku.
Framleiðsla lífgass sem er hreinsað og gert sambærilegt við jarðgas	Ef aðstoð takmarkast við hreinsun lífgass eru staðleysuaðstæðurnar notkun þess lífgass án hreinsunar (til dæmis með brennslu).
Lífelsneyti og lífgas til notkunar í samgöngutækjum	Að jafnaði skal miða við kostnaðarauka vegna fjárfestinga í samanburði við kostnað í venjulegri hreinsistöð, en Eftirlitsstofnun EFTA getur fallist á að miða skuli við aðrar staðleysuaðstæður ef gildar ástæður eru til.
Nýting aukaafurða sem til verða í starfsemi iðjuvera	Ef aukaafurðin færi til spillis væri hún ekki endurnýtt er aðstoðarhæfur kostnaður sú viðbótarfjárfesting sem ráðast þarf í til að geta notað aukaafurðina, til dæmis varmaskiptir sem nýtir frávarma. Ef nauðsynlegt væri að gera sérstakar ráðstafanir vegna förgunar aukaafurðarinnar nemur fjárfestingin, sem ráðist væri í við staðleysuaðstæðurnar, kostnaðinum við förgun úrgangsins.
Aðstoð í tengslum við kerfi framseljanlegra losunarheimilda	Sýna ber fram á að meðalhófs hafi verið gætt með því að færa sönnur á að ekki hafi verið úthlutað of miklum heimildum.

⁽¹⁾ Eftirlitsstofnun EFTA getur fallist á að miða skuli við aðrar staðleysuaðstæður ef stjórnvöld í viðkomandi aðildarríki færa gildar ástæður fyrir því.

⁽²⁾ Undir þetta fellur aðstoð vegna greiningar á orkunotkun.

⁽³⁾ Undir umhverfisspjöll, sem nauðsynlegt þykir að ráða bót á, verður að fella spjöll á jarðvegi, yfirborðsvatni og grunnvatni. Öll útgjöld, sem falla til hjá fyrirtæki vegna hreinsunar á eigin starfsvæði má flokka sem aðstoðarhæfan fjárfestingarkostnað í tengslum við hreinsun mengunarstaða, óháð því hvort unnt er að skrá slík útgjöld sem fastafjármuni í efnahagsreikningi.

⁽⁴⁾ Mat á virðisaukningu lóðar eða lands vegna hreinsunar verður að vera í höndum óháðs sérfræðings.

⁽⁵⁾ Hér er vísað til úrgangsmeðhöndlunar hjá öðrum fyrirtækjum, þ.e. starfsemi á sviði endurnýtingar, endurvinnslu og endurheimtar.

⁽⁶⁾ Kostnaður af þeim fjárfestingum, sem ráðast þarf í til að auka umhverfisvernd til samræmis við Evrópusambandsstaðla, er ekki aðstoðarhæfur og skal hann koma til frádráttar.

3. VIÐAUKI

Skrá ⁽¹⁾ um aðstoðarhæfar greinar atvinnulífsins ⁽²⁾ samkvæmt undirkafla 3.7.2

NACE-kóði	Lýsing
510	Steinkolanám
729	Nám annarra málma en járns
811	Grjótnám til skrautsteinagerðar og til bygginga, kalksteins-, gífs-, krítar- og flögubergsnám
891	Nám og vinnsla á steinefnum til efnaiðnaðar og áburðargerðar
893	Saltnám
899	Nám og vinnsla annarra ótalinna hráefna úr jörðu
1032	Framleiðsla á ávaxta- og grænmetissafa
1039	Önnur ótalin vinnsla ávaxta og grænmetis
1041	Framleiðsla á olíu og feiti
1062	Framleiðsla á mjólva og mjölvavöru
1104	Framleiðsla á öðrum óeimuðum, gerjuðum drykkjarvörum
1106	Maltgerð
1310	Forvinnsla og spuni á textíltrefjum
1320	Textílvafnaður
1394	Framleiðsla á köðlum, seglgarni og netum
1395	Framleiðsla á trefjadúk og vörum úr þeim, þó ekki fatnaði
1411	Framleiðsla á leðurfatnaði
1610	Sögun, heflun og fúavörn á viði
1621	Framleiðsla á viðarspæni og plötum að grunni til úr viði
1711	Framleiðsla á pappírskvoðu
1712	Framleiðsla á pappír og pappa
1722	Framleiðsla á heimilis- og hreinlætisvörum úr pappír og pappa
1920	Framleiðsla á hreinsuðum olíuvörum
2012	Framleiðsla á lit og litarefnum
2013	Framleiðsla á öðrum ólífrænum grunnefnum til efnaiðnaðar
2014	Framleiðsla á öðrum lífrænum grunnefnum til efnaiðnaðar
2015	Framleiðsla á tilbúnum áburði og köfnunarefnissamböndum
2016	Framleiðsla á plasthráefnum
2017	Framleiðsla á syntetísku gúmmí til úrvinnslu
2060	Framleiðsla gervipráðar
2110	Framleiðsla á efnum til lyfjagerðar
2221	Framleiðsla á plötum, þynnum, slöngum og prófilum úr plasti
2222	Framleiðsla á umbúðaplasti
2311	Framleiðsla á flotgleri

⁽¹⁾ Eftirlitsstofnun EFTA kann að endurskoða skrána í 3. viðauka með vísan til sjónarmiðanna sem fram koma í 80. neðanmálsgrein ef lögð eru fram gögn því til sönnunar að umtalsverðar breytingar hafi orðið á upplýsingunum sem viðaukinn er byggður á.

⁽²⁾ Skráin sem hér birtist, og sjónarmiðin sem réðu gerð hennar, segir ekkert um þá afstöðu sem Eftirlitsstofnun EFTA kann að taka í framtíðinni til hættunnar á kolefnisleka í tengslum við viðskiptakerfi losunarheimilda og varðar ekki vinnuna við að móta reglur um kolefnisleka í tengslum við stefnumörkun á sviði loftslags- og orkumála til ársins 2030.

NACE-kóði	Lýsing
2312	Skurður og vinnsla á flotgleri
2313	Framleiðsla á glerilátum
2314	Framleiðsla á glertrefjum
2319	Framleiðsla og vinnsla á öðru gleri, þ.m.t. glervara til tæknilegra nota
2320	Framleiðsla á eldföstum vörum
2331	Framleiðsla á flisum og hellum úr leir
2342	Framleiðsla á hreinlætistækjum úr leir og postulíni
2343	Framleiðsla á einangrurum og tengjum úr leir
2349	Framleiðsla á öðrum leirvörum
2399	Framleiðsla á öðrum ótöldum vörum úr málmlausum steinefnum
2410	Framleiðsla á járn, stáli og járnblendi
2420	Framleiðsla á rörum, pípum, holum prófilum og tengihlutum úr stáli
2431	Kalldráttur stanga
2432	Kaldvölsun flatstáls
2434	Kalldráttur víra
2441	Framleiðsla góðmálma
2442	Álframleiðsla
2443	Blý-, sink- og tinframleiðsla
2444	Koparframleiðsla
2445	Framleiðsla annarra málma sem ekki innihalda járn
2446	Vinnsla á kjarnorkueldsneyti
2720	Framleiðsla rafhlæða og rafgeyma
3299	Önnur ótalin framleiðsla
2011	Framleiðsla á iðnaðargasi
2332	Framleiðsla á byggingarvörum úr brenndum leir
2351	Sementsframleiðsla
2352	Kalk- og gifsframleiðsla
2451/2452/ 2453/2454	Járnsteypa, stálsteypa, steypa léttmálma og steypa annarra málma sem ekki innihalda járn
2611	Framleiðsla á rafeindaíhlutum
2680	Framleiðsla á segul- og optískum miðlum
3832	Endurheimt flokkaðra efna

4. VIÐAUKI

Útreikningur á vinnsluvirði og hlutfalli raforkukostnaðar í einstökum fyrirtækjum í samræmi við undirkafla 3.7.2

1. Með tilliti til undirkafla 3.7.2 merkir vergur virðisauki fyrirtækis vinnsluvirði á þáttaverði, þ.e. vinnsluvirði á markaðsverði að fráðregnum öllum óbeinum sköttum og að viðbættum öllum opinberum styrkjum. Vinnsluvirði á þáttaverði má reikna sem veltu að viðbættu eignfærðu framleiðsluvirði, að viðbættum rekstrartekjum, að viðbættum eða fráðregnum birgðabreytingum, að fráðregnum kaupum á vöru og þjónustu ⁽¹⁾, að fráðregnum öðrum sköttum á vörur sem eru veltutengdir en ekki frádráttarbærir, að fráðregnum framleiðslutengdum gjöldum og sköttum. Einnig má reikna það sem vergan rekstrarafgang að viðbættum starfsmannakostnaði. Tekjur og gjöld, sem flokkast sem fjármunatengdar eða óreglulegar tekjur eða gjöld í reikningum fyrirtækis, teljast ekki til vinnsluvirðis. Vinnsluvirði á þáttaverði er reiknað á vergum grunni, þ.e. virðisbreytingar (til að mynda afskriftir) dragast ekki frá ⁽²⁾.
2. Með tilliti til beitingar undirkafla 3.7.2 skal notast við einfalt meðaltal síðustu þriggja ára ⁽³⁾ sem tölur um vinnsluvirði liggja fyrir um.
3. Með tilliti til undirkafla 3.7.2 er hlutfall raforkukostnaðar í fyrirtæki skilgreint þannig:
 - a) Raforkukostnaður fyrirtækisins (eins og hann reiknast samkvæmt 4. mgr. hér á eftir) deildur með
 - b) vinnsluvirði fyrirtækisins (eins og það reiknast samkvæmt 1. og 2. mgr. hér á undan).
4. Raforkukostnaður fyrirtækisins er skilgreindur þannig:
 - a) Raforkunotkun fyrirtækisins margfölduð með
 - b) raforkuverðinu sem lagt er til grundvallar.
5. Við útreikning á raforkunotkun fyrirtækisins skal taka mið af venjubundnum viðmiðum að því er varðar hagkvæma raforkunotkun í viðkomandi grein, þegar slíku er til að dreifa. Að öðrum kosti skal notast við einfalt meðaltal síðustu þriggja ára ⁽⁴⁾ sem tölur liggja fyrir um.
6. Með tilliti til staflíðar b) í 4. mgr. hér á undan gildir um raforkuverðið sem lagt er til grundvallar að átt er við meðalsmáðsluverð raforku í viðkomandi aðildarríki til fyrirtækja sem hafa svipaða raforkunotkun, síðasta árið sem tölur liggja fyrir um.
7. Með tilliti til staflíðar b) í 4. mgr. hér á undan gildir um raforkuverðið sem lagt er til grundvallar að inn í það má reikna allan kostnað vegna fjármögnunar stuðnings við raforkuvinnslu úr endurnýjanlegum lindum sem leggjast myndi á fyrirtækið ef ekki kæmi til neinnar lækkunar slíkra framlaga.

⁽¹⁾ Til þess að ekkert fari milli mála skal tekið fram að liðurinn „vara og þjónusta“ tekur ekki til starfsmannakostnaðar.

⁽²⁾ Kóði 12 15 0 samkvæmt löggjöfnni sem komið var á fót með reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 58/97 frá 20. desember 1996 um hagskýrslur um skipulag fyrirtækja, sem var endurúttefin með breytingum sem reglugerð 295/2008 og felld inn í EES-samninginn, sjá 1. lið XXI. viðauka, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 123/2008 (Stjtið. ESB L 339, 18.12.2008, bls. 115, og EES-viðbætur nr. 79, 18.12.2008, bls. 24).

⁽³⁾ Þegar um ræðir fyrirtæki, sem starfað hafa skemur en um eins árs skeið, er heimilt að notast við áætlaðar tölur á fyrsta rekstrarári. Stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu þó meta eftir, við lok fyrsta rekstrarársins, hvort fyrirtækið er aðstoðarhæft og hvaða kostnaðarmörk (sem hlutfall af vinnsluvirði) gilda um það samkvæmt 183. mgr. undirkafla 3.7.2. Að loknu slíku eftirámati ber stjórnvöldum í aðildarríkjunum að inna af hendi bætur til hlutaðeigandi fyrirtækja, eða endurheimta frá þeim greiddar bætur, eftir því sem við á. Á öðru rekstrarári skal nota tölur frá fyrsta rekstrarári. Á þriðja rekstrarári skal nota einfalt meðaltal talna frá fyrsta og öðru rekstrarári. Frá og með fjórða rekstrarári skal nota einfalt meðaltal talna frá næstliðnum þremur árum.

⁽⁴⁾ Sjá undanfarandi neðanmálsgrein.

5. VIÐAUKI

Námavinnslu- og framleiðslugreinar sem eru ekki taldar upp í 3. viðauka en svo háttar til um að hlutfall viðskipta við ríki utan EES er að minnsta kosti 4%

NACE-kóði	Lýsing
610	Vinnsla á hráolíu
620	Vinnsla á jarðgasi
710	Járn nám
812	Malar-, sand- og leir nám; nám eldfasts leirs og postulínsleirs
1011	Slátrun og vinnsla á kjöti, þó ekki alifuglakjöti
1012	Slátrun og vinnsla á alifuglakjöti
1013	Framleiðsla á kjötafurðum
1020	Fiskvinnsla; vinnsla krabbadýra og lindýra
1031	Vinnsla á kartöflum
1042	Framleiðsla á smjörliki og svipaðri feiti til manneldis
1051	Mjólkurbú og ostagerð
1061	Framleiðsla á kornvöru
1072	Framleiðsla á tvíbökum og kexi, framleiðsla á geymsluþolnu sætabrauði og kökum
1073	Framleiðsla á pastavörum og svipuðum vörum
1081	Sykurframleiðsla
1082	Framleiðsla á súkkulaði og sælgæti; kakói
1083	Te- og kaffivinnsla
1084	Framleiðsla á bragðefnum og kryddi
1085	Framleiðsla á tilbúnum máltíðum og réttum
1086	Framleiðsla á jafnblönduðum matvælum og sérfaði
1089	Önnur ótalin framleiðsla á matvælum
1091	Framleiðsla húsdýrafóðurs
1092	Framleiðsla gæludýrafóðurs
1101	Eiming, hreinsun og blöndun áfengra drykkja
1102	Framleiðsla á víni úr þrúgum
1103	Framleiðsla annarra ávaxtavína
1105	Bjórgerð
1107	Framleiðsla á gosdrykkjum, ölkelduvatni og öðru átöppuðu vatni
1200	Framleiðsla á tóbaksvörum
1391	Framleiðsla á hekludum og þrjónuðum dúk
1392	Framleiðsla á tilbúinni spunavöru annarri en fatnaði
1393	Framleiðsla á gólfteppum og mottum
1396	Framleiðsla annarra tækni- og iðnaðartextíla
1399	Framleiðsla á annarri ótalinni textílvöru
1412	Vinnufatagerð
1413	Framleiðsla á öðrum yfirfatnaði
1414	Framleiðsla á nærfatnaði

NACE-kóði	Lýsing
1419	Framleiðsla á öðrum fatnaði og fylgihlutum
1420	Framleiðsla á vörum úr loðskinnum
1431	Framleiðsla á sokkum og sokkavörum
1439	Framleiðsla á öðrum þrjónuðum og hekludum fatnaði
1511	Sútun leðurs; sútun og litun á loðskinni
1512	Framleiðsla á ferðatöskum, handtöskum og áþekktum vörum; reiðtygjum og skyldum vörum
1520	Framleiðsla á skófatnaði
1622	Framleiðsla á samsettum parketgólum
1623	Framleiðsla á öðrum trésmíðavörum til bygginga
1624	Framleiðsla á umbúðum úr viði
1629	Framleiðsla á annarri viðarvöru; framleiðsla á vörum úr korki, hálm og fléttiefnum
1721	Framleiðsla á bylgjupappír og -pappa og umbúðum úr pappír og pappa
1723	Framleiðsla á skrifpappír og skrifstofuvörum úr pappír og pappa
1724	Framleiðsla á veggfóðri
1729	Framleiðsla á annarri pappírs- og pappavöru
1813	Undirbúningur fyrir prentun
1910	Koksframleiðsla
2020	Framleiðsla á skordýra- og illgresiseyði og öðrum efnum til nota í landbúnaði
2030	Framleiðsla á málningu, lökkum og svipuðum þekjuefnum, prentbleki og fylli- og þéttiefnum
2041	Framleiðsla á sápu, hreinsi- og þvottaefnum, hreingerningar- og fægiefnum
2042	Framleiðsla á ilmvatni og snyrtivörum
2051	Framleiðsla á sprengiefnum
2052	Framleiðsla á lími
2053	Framleiðsla á ilmolíum
2059	Framleiðsla á annarri ótalinni efnavöru
2120	Lyfjaframleiðsla
2211	Framleiðsla á gúmmíhjólbörðum og hjólbardaslöngum, sólun notaðra gúmmíhjólbarda
2219	Framleiðsla á öðrum gúmmívörum
2223	Framleiðsla á byggingarvörum úr plasti
2229	Framleiðsla á öðrum plastvörum
2341	Framleiðsla á heimilisvörum og skrautmunum úr leir og postulíni
2344	Framleiðsla á annarri leirvöru til tæknilegra nota
2362	Framleiðsla á byggingarefni úr gífsi
2365	Framleiðsla á vörum úr trefjasementi
2369	Framleiðsla á öðrum vörum úr steinsteypu, sementi og gífsi
2370	Steinsmíði
2391	Framleiðsla á vörum til slípunar
2433	Kaldmótun
2511	Framleiðsla á burðarvirkjum og byggingareiningum úr málmi
2512	Framleiðsla á hurðum og gluggum úr málmi

NACE-kóði	Lýsing
2521	Framleiðsla á miðstöðvarofnum og -kötlum
2529	Framleiðsla á öðrum geymum, kerum og ílátum úr málm
2530	Framleiðsla á gufukötlum, þó ekki miðstöðvarkötlum
2540	Vopna- og skotfæraframleiðsla
2571	Framleiðsla á hnífapörum, hnífum, skærum, o.þ.h.
2572	Framleiðsla á lásnum og lómum
2573	Framleiðsla á verkfærum, þó ekki vélknúnum
2591	Framleiðsla á stáltunnum og svipuðum ílátum
2592	Framleiðsla á umbúðum úr léttnálm
2593	Framleiðsla á keðjum, fjöðrum og vörum úr vír
2594	Framleiðsla á boltum og skrúfum
2599	Framleiðsla á öðrum ótöldum málmvörum
2612	Framleiðsla á fullbúnum rafeindaspjöldum
2620	Framleiðsla á tölvum og jaðarbúnaði
2630	Framleiðsla fjarskiptabúnaðar
2640	Framleiðsla á sjónvarps-, útvarps- og hljómtækjum og skyldum búnaði
2651	Framleiðsla á tækjum og búnaði til mælinga, prófana og leiðsögu
2652	Framleiðsla á úrum og klukkum
2660	Framleiðsla á búnaði til geislunar, raftækjabúnaði til lækninga og meðferðar
2670	Framleiðsla á optískum tækjum og ljósmyndabúnaði
2680	Framleiðsla á segul- og optískum miðlum
2711	Framleiðsla á rafhreyflum, rafölum og spennubreytum
2712	Framleiðsla á dreifi- og stjórnbúnaði fyrir raforku
2731	Framleiðsla á ljósleiðaraköplum
2732	Framleiðsla á öðrum rafeinda- og rafmagnsvírum og köplum
2733	Framleiðsla á leiðslubúnaði
2740	Framleiðsla á rafljósabúnaði
2751	Framleiðsla rafknúinna heimilistækja
2752	Framleiðsla heimilistækja, annarra en rafknúinna
2790	Framleiðsla á öðrum rafbúnaði
2811	Framleiðsla hreyfla og hverfla, þó ekki í loftför, ökutæki eða vélhjól
2812	Framleiðsla á vökvaafsbúnaði
2813	Framleiðsla á öðrum dælum og þjöppum
2814	Framleiðsla á krönum og lokum
2815	Framleiðsla á legum, tannhjólum, drifum og drifbúnaði
2821	Framleiðsla á ofnum, bræðsluofnum og brennurum
2822	Framleiðsla á lyftitækjum og færslubúnaði
2823	Framleiðsla á skrifstofuvélum og -búnaði, þó ekki tölvum og jaðarbúnaði
2824	Framleiðsla á aflknúnum handverkfærum
2825	Framleiðsla á kæli- og lofttræstibúnaði, þó ekki til heimilisnota

NACE-kóði	Lýsing
2829	Framleiðsla á öðrum ótöldum vélum til almennra nota
2830	Framleiðsla á vélum til nota í landbúnaði og skógrækt
2841	Framleiðsla á vélum til mótunar á málmi
2849	Framleiðsla á öðrum ótöldum smíðavélum
2891	Framleiðsla á vélum til málmvinnslu
2892	Framleiðsla á vélum til mannvirkjagerðar, námugrafrar og vinnslu hráefna úr jörðu
2893	Framleiðsla á vélum fyrir matvæla-, drykkjarvöru- og tóbaksvinnslu
2894	Framleiðsla á vélum fyrir textíl-, fata- og leðurframleiðslu
2895	Framleiðsla á vélum til pappírs- og pappaframleiðslu
2896	Framleiðsla á vélum til plast- og gúmmívinnslu
2899	Framleiðsla á öðrum ótöldum sérhæfðum vélum
2910	Framleiðsla vélknúinna ökutækja
2920	Smíði yfirbygginga fyrir vélknúin ökutæki og framleiðsla tengivagna
2931	Framleiðsla á raf- og rafeindabúnaði í vélknúin ökutæki og hreyfla þeirra
2932	Framleiðsla á öðrum íhlutum og aukabúnaði í vélknúin ökutæki og hreyfla þeirra
3011	Smíði skipa og annarra fljótandi mannvirkja
3012	Smíði skemmti- og sportbáta
3020	Framleiðsla eimreiða og járnbrautarvagna
3030	Framleiðsla á loft- og geimföllum og tengdum vélbúnaði
3040	Framleiðsla á hernaðarökutækjum
3091	Framleiðsla vélhjóla
3092	Framleiðsla á reiðhjólum, barnavögnum og farartækjum fyrir hreyfihamlaða
3099	Framleiðsla annarra ótaldra farartækja
3101	Framleiðsla á húsgögnum og innréttingum fyrir atvinnuhúsnæði
3102	Framleiðsla á húsgögnum og innréttingum í eldhús
3103	Framleiðsla á dýnum
3109	Framleiðsla á öðrum húsgögnum og innréttingum
3211	Myntslátta
3212	Skartgripasmíði og skyld framleiðsla
3213	Framleiðsla á gerviskartgripum og skyldum vörum
3220	Hljóðfærasmíði
3230	Framleiðsla á íþróttavörum
3240	Framleiðsla á spilum og leikföngum
3250	Framleiðsla á tækjum og vörum til lækninga og tannlækninga
3291	Framleiðsla á sópum og burstum

ESB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7563 – CommScope/TE BNS)

2015/EES/30/02

1. Framkvæmdastjórninni barst 13. maí 2015 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandaríska fyrirtækið CommScope, Inc. („CommScope“), sem er hluti af bandarísku Carlyle-samsteypunni („Carlyle“), öðlast með hlutafjár- og eignakaupum að fullu yfirráð, í skilningi staflíðar b) í 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í þeirri deild svissneska fyrirtækisins TE Connectivity Ltd („TE“) sem lýtur að fjarskiptum, fyrirtækjum og þráðlausum lausnum (viðskiptaeiningunni Broadband Network Solutions („BNS“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Carlyle: fjölbreytt eignastýring utan hefðbundinna markaða um heim allan
 - CommScope: netgrunnvirki og tengingar um breiðband, fyrirtækjalausnir og þráðlausar lausnir
 - BNS: deild innan TE sem starfar á sviði fjarskipta, fyrirtækjapjónustu og þráðlausra lausna. BNS-viðskiptaeiningin hannar, framleiðir, selur, setur upp og dreifir íhlutum, köplum og kerfum í grunnvirki fyrir kapal-, kopar- og þráðlausar tengingar fyrir viðskiptavinum í fjarskiptapjónustu og fyrir fyrirtæki
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 168, 22. maí 2015). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti, með tilvísuninni M.7563 – CommScope/TE BNS, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja**2015/EES/30/03****(mál M.7564 – Mahle Behr/Delphi Thermal Systems Business)**

1. Framkvæmdastjórninni barst 18. maí 2015 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem þýska fyrirtækið Mahle Behr GmbH & Co. KG („Mahle Behr“), sem lýtur yfirráðum þýska fyrirtækisins Mahle GmbH („Mahle“), öðlast með hlutafjár- og eignakaupum yfirráð, í skilningi stafliðar b) í 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í varmakerfaeiningu („Delphi Thermal“) breska fyrirtækisins Delphi Automotive PLC.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Mahle og Mahle Behr: íhlutir fyrir framleiðendur bifreiða og véla, m.a. fyrir kælikerfi bílvéla og loftkælingu
 - Delphi Thermal: varmvörur fyrir bifreiðar og til atvinnunota, m.a. loftkælingareiningar (fyrir bæði bifreiðar og byggingar), þjöppur og vélakælingareiningar
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 170, 23. maí 2015). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti, með tilvísuninni M.7564 – Mahle Behr/Delphi Thermal Systems Business, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja**2015/EES/30/04****(mál M.7586 – Flextronics/Certain Assets Belonging to Alcatel-Lucent Italia)****Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð**

1. Framkvæmdastjórninni barst 13. maí 2015 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem ítalska fyrirtækið Flextronics Manufacturing S.r.l, sem tilheyrir singapúrsku fyrirtækinu Flextronics International Ltd. („Flextronics“), öðlast yfirráð, í skilningi staflíðar b) í 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í tilteknum eignum á Ítalíu með eignakaupum af ítalska fyrirtækinu Alcatel-Lucent Italia S.P.A. („Alcatel-Lucent Italia“), sem tilheyrir franska fyrirtækinu Alcatel-Lucent.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Flextronics: framleiðir rafeindatæki um heim allan fyrir framleiðendur upprunabúnaðar. Þjónustan tekur m.a. til vöruhönnunar, framleiðslu, vöruferlisstjórnunar og viðhaldsþjónustu
 - Framleiðslueignir Alcatel-Lucent Italia, sem fyrirhuguð samfylking tekur til, eru í Trieste á Ítalíu. Þær eru nýttar til að framleiða búnað fyrir fjarskiptakerfi og til að afhenda tengdar vörur og veita stuðningsþjónustu
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinnar samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 168, 22. maí 2015). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti, með tilvísuninni M.7586 – Flextronics/Certain Assets Belonging to Alcatel-Lucent Italia, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.7598 – Dr. Oetker/Coppenrath & Wiese)**

2015/EES/30/05

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 12. maí 2015 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem þýska fyrirtækið Dr. August Oetker KG („Dr. Oetker“) öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð, í skilningi staflaðar b) í 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í þýska fyrirtækinu Conditorei Coppenrath & Wiese GmbH & Co KG („Coppenrath & Wiese“). Sama samfylking var áður tilkynnt framkvæmdastjórninni 20. mars 2015 en síðan dregin til baka 15. apríl 2015
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Dr. Oetker: i) framleiðir, selur og dreifir matvörum (frystar pítsur, bakstursvörur og skreytingar, eftirréttaþöndur, bakstursþöndur, kældir eftirrétir, vörur fyrir bakarí og kökugerðir), fosföt til sérnötu, freyðivín, vín, brenndir drykkir, bjór og óáfengir drykkir, ii) skipaþjónusta (gámaskip), hótél, vörufélagstjórnun, fjármálaþjónusta, gagnaver og hýsing og iii) eigandi sérhæfðra fyrirtækja sem stunda veisluþjónustu og gefa út kokkabækur
 - Coppenrath & Wiese: i) framleiðir, selur og dreifir frystum kökum, frystum eftirrétum og frystum rúnnstykjum og ii) veitir sendingar- og vörugymsluþjónustu fyrir djúpfrost matvæli
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 170, 23. maí 2015). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti, með tilvísuninni M.7598 – Dr. Oetker/Coppenrath & Wiese, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.7635 – Lindsay Goldberg/VDM Metals Group)**

2015/EES/30/06

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 18. maí 2015 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandaríska fyrirtækið Goldberg, Lindsay & Co., LLC („Lindsay Goldberg“) öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð, í skilningi staflaðar b) í 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í fyrirtækjunum VDM Metals GmbH (Þýskaland), VDM Metals USA, LLC (Bandaríkin), VDM Metals Italia S.r.l. (Ítalía), VDM Metals Austria GmbH (Austurríki), VDM Metals Benelux B.V. (Holland), VDM Metals Trading Co. Ltd. (Kína), VDM High Performance Metals Trading Co. Ltd. (Kína) og VDM Metals France S.A.S. (Frakkland) (einu nafni „VDM Metals Group“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Lindsay Goldberg: einkafyrirtæki sem fjárfestir í óskráðum félögum og hefur umsjón með fjölda sjóða sem eiga félög sem stunda margvíslega starfsemi
 - VDM Metals Group: framleiðir, selur og á viðskipti með hágæða málmblendi, einkum nikkel- og títanblendi
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 170, 23. maí 2015). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti, með tilvísuninni M.7635 – Lindsay Goldberg/VDM Metals Group, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Orðsending stjórnvalda í Frakklandi með vísan til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni ⁽¹⁾

2015/EES/30/07

(Tilkynning um umsókn um sérleyfi til olíu- og gasleitar sem kennt er við „Gélannes“)

Hinn 17. nóvember 2014 sótti fyrirtækið Société Pétrolière de Production & d'Exploitation SAS (ZA Pense Folie, 45220 Château-Renard, France) um einkaleyfi til fimm ára, „Gélannes-leyfið“, til hefðbundinnar olíu- og gasleitar í Aube-sýslu.

Svæðið, sem leyfið tekur til, markast af beinum línunum sem tengja hornpunktana sem eru skilgreindir hér að neðan:

Hornpunktur	NTF núlllengdarbaugur sem liggur í gegnum Paris		RGF93 núlllengdarbaugur sem liggur í gegnum Greenwich	
	Austlæg lengd	Norðlæg breidd	Austlæg lengd	Norðlæg breidd
A	1,30 nýgr.	53,90 nýgr.	3°30'24"	48°30'36"
B	1,50 nýgr.	53,90 nýgr.	3°41'12"	48°30'36"
C	1,50 nýgr.	53,84 nýgr.	3°41'12"	48°27'21"
D	1,47 nýgr.	53,83 nýgr.	3°39'34"	48°26'59"
E	1,47 nýgr.	53,80 nýgr.	3°39'34"	48°25'12"
F	1,30 nýgr.	53,80 nýgr.	3°30'24"	48°25'12"

Svæðið sem skilgreint er hér að framan er um 126 km².

Tilhögun umsókna og skilyrði fyrir úthlutun leyfa

Upphaflegur umsækjandi og aðrir, sem keppa um leyfið, skulu færa sönnur á að þeir fullnægi kröfum sem gerðar eru til umsækjenda og skýrðar eru í 4. og 5. gr. tilskipunar 2006-648 frá 2. júní 2006 (með áorðnum breytingum) um námaréttindi og réttindi til geymslu efna í jörð (*Journal officiel de la République française* (frönsku stjórnartíðindin), 3. júní 2006).

Fyrirtækjum, sem þess kynnu að óska, er heimilt að keppa um einkaleyfið með umsókn sem leggja ber fram áður en 90 dagar eru liðnir frá því að auglýsing þessi birtist (*Stjtið. ESB C 162, 19.5.2015, bls. 6*), í samræmi við málsmæðferðina sem lýst er í tilkynningu um úthlutun námaréttinda fyrir kolvatnsefni í Frakklandi er birt var í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna C 374, 30. desember 1994, bls. 11*, og staðfest með tilskipun 2006-648 frá 2. júní 2006 (með áorðnum breytingum) um námaréttindi og réttindi til geymslu efna í jörð (*Journal officiel de la République française*, 3. júní 2006).

Samkeppnisumsóknir ber að senda til ráðuneytis umhverfismála, sjálfbærrar þróunar og orku á neðangreint pósthfang. Ákvarðanir um upphaflegu umsóknina og umsóknir, sem keppa við hana, verða teknar áður en tvö ár eru liðin frá því að upphaflega umsóknin barst stjórnvöldum í Frakklandi, þ.e. eigi síðar en 24. nóvember 2016.

Skilmálar og kröfur að því er varðar rekstur starfseminnar og lok hennar

Umsækjendum er bent á 79. gr. og gr. 79.1 í frönskum námalögum og á tilskipun 2006-649 frá 2. júní 2006 (með áorðnum breytingum) um námaréttindi, geymslu efna í jörð, auk námareglugerðar og reglugerðar um geymslu efna í jörð (*Journal officiel de la République française*, 3. júní 2006).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 3.

Nánari upplýsingar fást í ráðuneyti umhverfismála, sjálfbærrar þróunar og orku:

Direction générale de l'énergie et du climat — Direction de l'énergie

Bureau exploration et production des hydrocarbures

Tour Séquoia

1 place Carpeaux

92800 Puteaux

FRANCE

Sími: +33 140819527

Unnt er að nálgast lög og reglugerðir, sem að ofan greinir, á vefsetrinu Légifrance:

<http://www.legifrance.gouv.fr>

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
Evrópuþingsins og ráðsins 2004/108/EB frá 15. desember 2004 um samræmingu
laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi og um niðurfellingu tilskipunar
89/336/EEB**

2015/EES/30/08

*(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingar-
löggjöf Sambandsins)*

Evrópsk staðla- samtök (¹)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 617:2001+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) varð- andi tækjabúnað til nota við geymslu á lausu efni í turnum, tönkum, geymum og skömmturum.	EN 617:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2011)
CEN	EN 618:2002+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) varð- andi vélvæddan búnað til flutnings á lausu efni, að undanskildum föstum færriböndum	EN 618:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2011)
CEN	EN 619:2002+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) varðandi vélvæddan búnað til flutnings á einingum	EN 619:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2011)
CEN	EN 620:2002+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulsviðssamhæfi varðandi föst færribönd til flutnings á lausu efni	EN 620:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2011)
CEN	EN 1155:1997 Járnvara í byggingar – Rafknúinn festibúnaður til að halda vængjahurðum opnum – Kröfur og prófunar- aðferðir		
CEN	EN 12015:2014 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir lyftur, rennistiga og færribönd til fólksflutninga – Útgeislun	EN 12015:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2014)
CEN	EN 12016:2013+A1:2008 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir lyftur, rennistiga og færribönd til fólksflutninga – Önnæmi	EN 12016:2004+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2014)
CEN	EN 12895:2000 Vinnuvél í iðnaði – Rafsegulsviðssamhæfi		
CEN	EN 13241-1:2003+A1:2011 Hurðir og hlið á iðnaðar-, verslunar- og verkstæðisbyggingar – Vörustaðall – 1. hluti: Vörur án bruna- og reykvarnareiginleika	EN 13241-1:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2011)
CEN	EN 13309:2010 Byggingavélar – Rafsegulsviðssamhæfi í vélum með innbyggðan raforkugjafa	EN 13309:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2011)
CEN	EN 14010:2003+A1:2009 Öryggi véla – Vélabúnaður til þess að leggja bifreiðum í stæði – Öryggis- og rafsegulsviðssamhæfiskröfur á stigi hönnunar, fram- leiðslu, uppsetningar og töku í notkun	EN 14010:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2010)
CEN	EN ISO 14982:2009 Vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Rafsegulsviðssamhæfi – Prófunaraðferðir og viðtökuskilyrði (ISO 14982:1998)	EN ISO 14982:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.12.2009)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 16361:2013 Rafdrifnar hurðir fyrir fótgangandi umferð – Vörustaðall, eiginleikar í notkun – Hurðasamstæður fyrir fótgangandi umferð aðrar en hurðir á hjörum, upphaflega hannaðar til uppsetningar með rafmagnsstýringu án brunaþols- eða reykútbreiddslueiginleika		
CENELEC	EN 50065-1:2011 Merkjasending í lágspennurafbúnaði á tíðnibilinu 3 kHz til 148,5 kHz – Hluti 1: Almennar kröfur, tíðnisvið og rafsegultruflanir	EN 50065-1:2001 + A1:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2014)
CENELEC	EN 50065-2-1:2003 Merkjasending í lágspennurafbúnaði á tíðnibilinu 3 kHz til 148,5 kHz – Hluti 2-1: Önnæmskröfur varðandi búnað til boðskipta um almenn rafveitukerfi og kerfi sem virka á tíðnibilinu 95 kHz til 148,5 kHz og ætluð eru til nota í íbúðar-, verslunar- og smáðnaðarumhverfi	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.10.2004)
	EN 50065-2-1:2003/A1:2005	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2008)
	EN 50065-2-1:2003/AC:2003		
CENELEC	EN 50065-2-2:2003 Merkjasending í lágspennurafbúnaði á tíðnibilinu 3 kHz til 148,5 kHz – Hluti 2-2: Önnæmskröfur varðandi búnað til boðskipta um almenn rafveitukerfi og kerfi sem virka á tíðnibilinu 95 kHz til 148,5 kHz og ætluð eru til nota í iðnaðarumhverfi	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.10.2004)
	EN 50065-2-2:2003/A1:2005	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2008)
	EN 50065-2-2:2003/A1:2005/AC:2006		
	EN 50065-2-2:2003/AC:2003		
CENELEC	EN 50065-2-3:2003 Merkjasending í lágspennurafbúnaði á tíðnibilinu 3 kHz til 148,5 kHz – Hluti 2-3: Önnæmskröfur varðandi búnað til boðskipta um almenn rafveitukerfi og kerfi sem virka á tíðnibilinu 3 kHz til 95 kHz og ætluð eru til nota af hálfu sölu- og dreifingaraðila rafmagns	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.8.2004)
	EN 50065-2-3:2003/A1:2005	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2008)
	EN 50065-2-3:2003/AC:2003		
CENELEC	EN 50083-2:2012 Kapaldreifikerfi fyrir sjónvarpsmerki, hljóðmerki og gagnvirk margmiðlunarkerfi – Hluti 2: Rafsegulsviðssamhæfi búnaðar	EN 50083-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.6.2013)
CENELEC	EN 50121-1:2006 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Rafsegulsviðssamhæfi – 1. hluti: Almenn	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2009)
	EN 50121-1:2006/AC:2008		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 50121-2:2006 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Rafsegulsviðssamhæfi – 2. hluti: Útgeislun frá járnbrautarkerfinu í heild til umhverfisins	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.7.2009)
	EN 50121-2:2006/AC:2008		
CENELEC	EN 50121-3-1:2006 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 3-1: Járnbrautarvagnar – Lest og farartæki í heild	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.7.2009)
	EN 50121-3-1:2006/AC:2008		
CENELEC	EN 50121-3-2:2006 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 3-2: Járnbrautarvagnar – Tæki	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.7.2009)
	EN 50121-3-2:2006/AC:2008		
CENELEC	EN 50121-4:2006 Notkun járnbrauta – Rafsegulsviðssamhæfi – 4. hluti: Útgeislun og ónæmi merkja- og fjarskiptatækja	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.7.2009)
	EN 50121-4:2006/AC:2008		
CENELEC	EN 50121-5:2006 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Rafsegulsviðssamhæfi – 5. hluti: Útgeislun og ónæmi búnaðar og tækja í föstum aflgjöfum	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.7.2009)
	EN 50121-5:2006/AC:2008		
CENELEC	EN 50130-4:2011 Viðvörðunarkerfi – Hluti 4: Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall: Ónæmiskröfur vegna íhluta í eld- og þjófavarnarkerfi og viðvörðunarkerfi fyrir fólk	EN 50130-4:1995 ásamt breytingum Athugasemd 2.2	Liðinn (13.6.2014)
CENELEC	EN 50148:1995 Rafeindagjaldmælar fyrir leigubíla BT(IT/NOT)12	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (15.12.1995)
CENELEC	EN 50270:2006 Rafsegulsviðssamhæfi – Rafmagnsbúnaður til að greina og mæla eldfimar eða eitradar lofttegundir eða súrefni	EN 50270:1999 Athugasemd 2.3	Liðinn (1.6.2009)
CENELEC	EN 50293:2000 Rafsegulsviðssamhæfi – Umferðarljós – Vörustaðall	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.4.2003)
CENELEC	EN 50293:2012 Umferðarljós – Rafsegulsviðssamhæfi	EN 50293:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (11.5.2015)
CENELEC	EN 50295:1999 Lágspennurof- og stýribúnaður – Tengikerfi fyrir stýribúnað og tæki – Tenging nema og stýrirofa (ASI)	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.1999)
CENELEC	EN 50370-1:2005 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir vélsmíðaverkfæri – 1. hluti: Útgeislun	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.2.2008)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 50370-2:2003 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir vélsmíðaverkfæri – 2. hluti: Ónæmi	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2005)
CENELEC	EN 50412-2-1:2005 Samskiptataeki og kerfi til nota í lágsþennuraflögnum á tíðnisviðinu 1,6 MHz til 30 MHz – Hluti 2-1: Íbúðar-, verslunar- og iðnaðarumhverfi – Ónæmiskröfur	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2008)
	EN 50412-2-1:2005/AC:2009		
CENELEC	EN 50428:2005 Rofar fyrir raflagnir heimila og aðrar á móta fastar lagnir – Viðbótarstaðall – Rofar og skyldir fylgihlutir til nota í rafeindakerfum fyrir heimili og byggingar (HBES)	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.1.2008)
	EN 50428:2005/A1:2007	Athugasemd 3	Liðinn (1.10.2010)
	EN 50428:2005/A2:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.6.2012)
CENELEC	EN 50470-1:2006 Rafmagnsmælíbúnaður (a.c.) – Hluti 1: Almennar kröfur, prófanir og prófunarskilyrði – Mælíbúnaður (flokkar A, B og C)	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2009)
CENELEC	EN 50490:2008 Rafbúnaður fyrir lýsingar- og ljósvitakerfi flugvalla – Tæknilegar kröfur fyrir stjórnbúnað og vöktunarkerfi flugleiðsöguljósabúnaðar – Rofabúnaður til stjórnunar og vöktunar með valrofum fyrir stök ljós	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.4.2011)
CENELEC	EN 50491-5-1:2010 Almennar kröfur um rafeindakerfi fyrir heimili og byggingar (HBES) og sjálfstýringar- og stjórnkerfi fyrir byggingar (BACS) – Hluti 5-1: Rafsegulsviðskröfur, skilyrði og fyrirkomulag prófunar	EN 50090-2-2:1996 +A2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
CENELEC	EN 50491-5-2:2010 Almennar kröfur um rafeindakerfi fyrir heimili og byggingar (HBES) og sjálfstýringar- og stjórnkerfi fyrir byggingar (BACS) – Hluti 5-2: Rafsegulsviðskröfur um HBES/BACS (Flokkur A) til nota í íbúðar-, verslunar- og smáiðnaðarumhverfi	EN 50090-2-2:1996 +A2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
CENELEC	EN 50491-5-3:2010 Almennar kröfur um rafeindakerfi fyrir heimili og byggingar (HBES) og sjálfstýringar- og stjórnkerfi fyrir byggingar (BACS) – Hluti 5-3: Rafsegulsviðskröfur um HBES/BACS (Flokkur B) til nota í íbúðar-, verslunar- og smáiðnaðarumhverfi	EN 50090-2-2:1996 +A2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
CENELEC	EN 50498:2010 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir rafeindabúnað í farartækjum á eftirmarkaði	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2013)
CENELEC	EN 50512:2009 Rafbúnaður fyrir lýsingar- og ljósvitakerfi flugvalla – Háþróuð sjónræn stæðisleiðsögukerfi (A-VDGS)	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 50529-1:2010 Leidd flutningskerfi – Hluti 1: Fjarskiptalínur		
CENELEC	EN 50529-2:2010 Leidd flutningskerfi – Hluti 2: Samása strengir (CaTV)		
CENELEC	EN 50550:2011 Varnarbúnaður gegn yfirspennu raforkutiðni (POP) til heimilisnota og ámóta nota		
	EN 50550:2011/AC:2012		
	EN 50550:2011/A1:2014	Athugasemd 3	28.7.2017
CENELEC	EN 50557:2011 Kröfur varðandi sjálfvirkan innsláttarbúnað (ARD) fyrir straumrofa – RCBO-RCCB – til nota á heimilum og til ámóta nota		
CENELEC	EN 50561-1:2013 Samskiptatæki til nota í lágspennuraflögnum – Eiginleikar sem varða útvarpstruflanir – Takmörk og mæliaðferðir – Hluti 1: Tæki til heimilisnota	EN 55022:2010 + EN 55032:2012 Athugasemd 2.3	9.10.2016
CENELEC	EN 55011:2009 Iðnaðar-, vísinda- og lækninga- (ISM) útvarpstíðnibúnaður – Einkenni rafsegultruflana – Takmörk og mæliaðferðir CISPR 11:2003 (Breytt) (Breytt)	EN 55011:2007 + A2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2012)
	EN 55011:2009/A1:2010 CISPR 11:2009/A1:2010	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2013)
CENELEC	EN 55011:2009 Iðnaðar-, vísinda- og lækningabúnaður – Útvarpstíðni, einkenni rafsegultruflana – Takmörk og mæliaðferðir CISPR 11:2009 (Breytt)	EN 55011:2007 ásamt breytingu Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2012)
	EN 55011:2009/A1:2010 CISPR 11:2009/A1:2010	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2013)
CENELEC	EN 55012:2007 Bifreiðar, bátar og tæki sem knúin eru brunahreyflum – Eiginleikar sem varða útvarpstruflanir – Takmörk og mæliaðferðir til verndar viðtækjum sem ekki eru um borð CISPR 12:2007	EN 55012:2002 + A1:2005	Liðinn (1.9.2010)
	EN 55012:2007/A1:2009 CISPR 12:2007/A1:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2012)
EN 55012 má beita til að gefa til kynna samræmi skv. tilskipun 2004/108/EB að því er varðar farartæki, báta og tæki knúin brunahreyfli er falla ekki undir gildissvið tilskipana 95/54/EB, 97/24/EB, 2000/2/EB eða 2004/104/EB.			
CENELEC	EN 55013:2001 Móttökutæki hljóðvarps- og sjónvarpsútsendinga og tilheyrandi búnaður – Einkenni loftskýtatruflana – Takmörk og aðferðir við mælingu CISPR 13:2001 (Breytt)	EN 55013:1990 + A12:1994 + A13:1996 + A14:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2004)
	EN 55013:2001/A1:2003 CISPR 13:2001/A1:2003	Athugasemd 3	Liðinn (1.4.2006)
	EN 55013:2001/A2:2006 CISPR 13:2001/A2:2006	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2009)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 55013:2013 Móttökutæki hljóðvarps- og sjónvarpsútsendinga og tilheyrandi búnaður – Einkenni loftskeytatruflana – Takmörk og aðferðir við mælingu CISPR 13:2009 (Breytt)	EN 55013:2001 ásamt breytingum Athugasemd 2.1	22.4.2016
CENELEC	EN 55014-1:2006 Rafsegulsviðssamhæfi – Kröfur vegna heimilis-tækja, rafmagnsverkfæra og ámóta tækja – 1. hluti: Útgeislun CISPR 14-1:2005	EN 55014-1:2000 + A1:2001 + A2:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2009)
	EN 55014-1:2006/A1:2009 CISPR 14-1:2005/A1:2008	Athugasemd 3	Liðinn (1.5.2012)
	EN 55014-1:2006/A2:2011 CISPR 14-1:2005/A2:2011	Athugasemd 3	Liðinn (16.8.2014)
CENELEC	EN 55014-2:1997 Rafsegulsviðssamhæfi – Kröfur vegna heimilistækja, rafmagnsverkfæra og ámóta tækja – 2. hluti: Önæmi – Vöruhópsstaðall CISPR 14-2:1997	EN 55104:1995 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.1.2001)
	EN 55014-2:1997/A1:2001 CISPR 14-2:1997/A1:2001	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2004)
	EN 55014-2:1997/A2:2008 CISPR 14-2:1997/A2:2008	Athugasemd 3	Liðinn (1.9.2011)
	EN 55014-2:1997/AC:1997		
CENELEC	EN 55015:2006 Takmörk og aðferðir við mælingar á einkennum loftskeytatruflana frá rafmagnsljósum og skyldum búnaði CISPR 15:2005	EN 55015:2000 + A1:2001 + A2:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2009)
	EN 55015:2006/A1:2007 CISPR 15:2005/A1:2006	Athugasemd 3	Liðinn (1.5.2010)
	EN 55015:2006/A2:2009 CISPR 15:2005/A2:2008	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2012)
CENELEC	EN 55015:2013 Takmörk og aðferðir við mælingar á einkennum loftskeytatruflana frá rafmagnsljósum og skyldum búnaði CISPR 15:2013 + IS1:2013 + IS2:2013	EN 55015:2006 ásamt breytingum Athugasemd 2.1	12.6.2016
CENELEC	EN 55020:2007 Móttökutæki hljóðvarps- og sjónvarpsútsendinga og tilheyrandi búnaður – Önæmiseiginleikar – Takmörk og aðferðir við mælingu CISPR 20:2006	EN 55020:2002 + A1:2003 + A2:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.2009)
	EN 55020:2007/A11:2011	Athugasemd 3	Liðinn (1.1.2013)
CENELEC	EN 55022:2010 Upplýsingatæknibúnaður – Einkenni loftskeyta-truflana – Takmörk og mæliaðferðir CISPR 22:2008 (Breytt)	EN 55022:2006 +A1:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.2013)
	EN 55022:2010/AC:2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 55024:2010 Upplýsingatæknibúnaður – Ónæmiseiginleikar – Takmörk og mæliaðferðir CISPR 24:2010	EN 55024:1998 +A1:2001 +A2:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.2013)
CENELEC	EN 55032:2012 Rafsegulsviðssamhæfi margmiðlunarbúnaðar – Kröfur varðandi útgeislun CISPR 32:2012	EN 55013:2013 + EN 55022:2010 + EN 55103-1:2009 ásamt breytingu Athugasemd 2.1	5.3.2017
	EN 55032:2012/AC:2013		
CENELEC	EN 55103-1:2009 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir hljóðbúnað, myndbúnað, hljóð- og myndbúnað og ljósastýribúnað til nota í atvinnuskyni – Hluti 1: Útgeislun	EN 55103-1:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2012)
	EN 55103-1:2009/A1:2012	Athugasemd 3	5.11.2015
CENELEC	EN 55103-2:2009 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir hljóðbúnað, myndbúnað, hljóð- og myndbúnað og ljósastýribúnað til nota í atvinnuskyni – Hluti 2: Ónæmi	EN 55103-2:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2012)
CENELEC	EN 60034-1:2010 Rafmagnsvélur sem snúast – Hluti 1: Mat og afköst IEC 60034-1:2010 (Breytt)	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2013)
	EN 60034-1:2010/AC:2010		
CENELEC	EN 60204-31:1998 Öryggi véla – Rafbúnaður véla – 31. hluti: Sérstakt öryggi og EMC kröfur vegna saumavéla, eininga og kerfa IEC 60204-31:1996 (Breytt)	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.6.2002)
	EN 60204-31:1998/AC:2000		
CENELEC	EN 60204-31:2013 Öryggi véla – Rafbúnaður véla – Hluti 31: Sérstakt öryggi og EMC kröfur vegna saumavéla, eininga og kerfa IEC 60204-31:2013	EN 60204-31:1998 Athugasemd 2.1	28.5.2016
CENELEC	EN 60255-26:2013 Mæliliðar og varnarbúnaður – Hluti 26: Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi IEC 60255-26:2013		
	EN 60255-26:2013/AC:2013		
CENELEC	EN 60439-1:1999 Lágspennu rofbúnaður og stýribúnaður – 1. hluti: Búnaður sem hefur verið gerðarprófaður og gerðarprófaður að hluta IEC 60439-1:1999	EN 60439-1:1994 + A11:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.8.2002)
CENELEC	EN 60669-2-1:2004 Rofar fyrir raflagnir heimila og ámóta fastar lagnir – Hluti 2-1: Sérstakar kröfur – Rafeindarofar IEC 60669-2-1:2002 (Breytt) + ISI:2011+ IS2:2012	EN 60669-2-1:2000 + A2:2001 Athugasemd 2.3	Liðinn (1.7.2009)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
	EN 60669-2-1:2004/A1:2009 IEC 60669-2-1:2002/A1:2008 (Breytt)	Athugasemd 3	Liðinn (1.4.2012)
	EN 60669-2-1:2004/A12:2010	Athugasemd 3	Liðinn (1.6.2013)
	EN 60669-2-1:2004/AC:2007		
CENELEC	EN 60730-1:1995 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – 1. hluti: Almennar kröfur IEC 60730-1:1993 (Breytt)		
	EN 60730-1:1995/A11:1996	Athugasemd 3	Liðinn (1.1.1998)
	EN 60730-1:1995/A17:2000	Athugasemd 3	Liðinn (1.10.2002)
	EN 60730-1:1995/AC:2007		
CENELEC	EN 60730-1:2000 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – 1. hluti: Almennar kröfur IEC 60730-1:1999 (Breytt)	EN 60730-1:1995 ásamt breytingum Athugasemd 2.1	
	EN 60730-1:2000/A1:2004 IEC 60730-1:1999/A1:2003 (Breytt)	Athugasemd 3	Liðinn (17.3.2005)
	EN 60730-1:2000/A16:2007	Athugasemd 3	Liðinn (1.6.2010)
	EN 60730-1:2000/A2:2008 IEC 60730-1:1999/A2:2007 (Breytt)	Athugasemd 3	Liðinn (1.6.2011)
	EN 60730-1:2000/AC:2007		
	EN 60730-1:2000/A16:2007/AC:2010		
CENELEC	EN 60730-1:2011 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – 1. hluti: Almennar kröfur IEC 60730-1:2010 (Breytt)	EN 60730-1:2000 ásamt breytingum Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2013)
Athugasemd varðandi DOW: EN 60730-1:2000 helst í gildi þar til allir 2. hlutar sem beitt er með honum hafa verið afturkallaðir.			
CENELEC	EN 60730-2-5:2002 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – 2. hluti: Sérstakar kröfur vegna sjálfvirkra stýrikerfa fyrir rafmagnsbrennara IEC 60730-2-5:2000 (Breytt)		
	EN 60730-2-5:2002/A1:2004 IEC 60730-2-5:2000/A1:2004 (Breytt)	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2008)
	EN 60730-2-5:2002/A11:2005	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2008)
	EN 60730-2-5:2002/A2:2010 IEC 60730-2-5:2000/A2:2008 (Breytt)	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2013)
CENELEC	EN 60730-2-6:2008 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – Hluti 2-6: Sérstakar kröfur vegna sjálfvirkra þrýstingsnæmra stýritækja að meðtöldum vélrænum kröfum IEC 60730-2-6:2007 (Breytt)	EN 60730-2-6:1995 + A1:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2011)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60730-2-7:2010 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – Hluti 2: Sérstakar kröfur vegna tímaúra og tímarofa IEC 60730-2-7:2008 (Breytt)	EN 60730-2-7:1991 A1:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2013)
	EN 60730-2-7:2010/AC:2011		
CENELEC	EN 60730-2-8:2002 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – Hluti 2-8: Sérstakar kröfur vegna rafstýrðra vatnsloka að meðtöldum vélrænum kröfum IEC 60730-2-8:2000 (Breytt)	EN 60730-2-8:1995 + A1:1997 + A2:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.2008)
	EN 60730-2-8:2002/A1:2003 IEC 60730-2-8:2000/A1:2002 (Breytt)	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2008)
CENELEC	EN 60730-2-9:2010 Sjálfvirkar rafmagnsstýringar til heimilisnota og ámóta nota – Hluti 2-9. hluti: Sérstakar kröfur vegna hitanæmra stýringa IEC 60730-2-9:2008 (Breytt)	EN 60730-2-9:2002 +A1:2003 +A2:2005	Liðinn (1.11.2013)
CENELEC	EN 60730-2-14:1997 Sjálfvirkar rafmagnsstýringar til heimilisnota og ámóta nota – 2. hluti: Sérstakar kröfur vegna rafknúinna rofa IEC 60730-2-14:1995 (Breytt)	EN 60730-1:1995 ásamt breytingum Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2004)
	EN 60730-2-14:1997/A1:2001 IEC 60730-2-14:1995/A1:2001	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2008)
CENELEC	EN 60730-2-15:2010 Sjálfvirk rafstýrikerfi til heimilisnota og ámóta nota – Hluti 2-15: Sérstakar kröfur varðandi sjálfvirka stýringu loftflæðis, vatnsflæðis og vatnshæðarnema IEC 60730-2-15:2008 (Breytt)	EN 60730-2-18:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.3.2013)
CENELEC	EN 60870-2-1:1996 Fjarstýribúnaður og -kerfi – 2. hluti: Notkunarskil-yrði – 1. þáttur: Aflgjafi og rafsegulsviðssamhæfi IEC 60870-2-1:1995	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.9.1996)
CENELEC	EN 60945:2002 Siglinga- og fjarskiptabúnaður og -kerfi til nota á sjó – Almennar kröfur – Prófunaraðferðir og kröfur um niðurstöður prófana IEC 60945:2002	EN 60945:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2005)
CENELEC	EN 60947-1:2007 Lágspennu rof- og stýribúnaður – 1. hluti: Almennar reglur IEC 60947-1:2007	EN 60947-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2010)
	EN 60947-1:2007/A1:2011 IEC 60947-1:2007/A1:2010	Athugasemd 3	Liðinn (1.1.2014)
CENELEC	EN 60947-2:2006 Lágspennu rof- og stýribúnaður – 2. hluti: Afrofar IEC 60947-2:2006	EN 60947-2:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2009)
	EN 60947-2:2006/A1:2009 IEC 60947-2:2006/A1:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2012)
	EN 60947-2:2006/A2:2013 IEC 60947-2:2006/A2:2013	Athugasemd 3	7.3.2016

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60947-3:2009 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 3: Álagsrofar, skilrofar, álagsskilrofar og rofaeiningar með vörum IEC 60947-3:2008	EN 60947-3:1999 +A1:2001	Liðinn (1.5.2012)
	EN 60947-3:2009/A1:2012 IEC 60947-3:2008/A1:2012	Athugasemd 3	Liðinn (21.3.2015)
CENELEC	EN 60947-4-1:2010 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 4-1: Segulrofar og hreyfilræsar – Rafvélrænir segulrofar og hreyfilræsar IEC 60947-4-1:2009	EN 60947-4-1:2001 +A1:2002 +A2:2005	Liðinn (1.4.2013)
	EN 60947-4-1:2010/A1:2012 EN 60947-4-1:2009/A1:2012	Athugasemd 3	24.8.2015
CENELEC	EN 60947-4-2:2012 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 4-2: Spólurofar og hreyfilræsar: Hálfleiðarahreyfilstýribúnaður og hreyfilræsar fyrir riðstraumshreyfla IEC 60947-4-2:2011	EN 60947-4-2:2000 EN 60947-4-2:1996# + A2:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (22.6.2014)
CENELEC	EN 60947-4-3:2000 Lágspennurof- og stýribúnaður – Hluti 4-3: Spólurofar og hreyfilræsar – hálfleiðarastýribúnaður og -rofar fyrir riðstraumsálág en þó ekki hreyfla IEC 60947-4-3:1999	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.12.2002)
	EN 60947-4-3:2000/A1:2006 IEC 60947-4-3:1999/A1:2006	Athugasemd 3	Liðinn (1.11.2009)
	EN 60947-4-3:2000/A2:2011 IEC 60947-4-3:1999/A2:2011	Athugasemd 3	Liðinn (18.4.2014)
CENELEC	EN 60947-4-3:2014 Lágspennurof- og stýribúnaður – Hluti 4-3: Spólurofar og hreyfilræsar – hálfleiðarastýribúnaður og -rofar fyrir riðstraumsálág en þó ekki hreyfla IEC 60947-4-3:2014	EN 60947-4-3:2000 Athugasemd 2.1	11.6.2017
CENELEC	EN 60947-5-1:2004 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 5-1: Stýristraumrásabúnaður og -roflutar – Rafvélrænn stýristraumrásabúnaður IEC 60947-5-1:2003	EN 60947-5-1:1997 + A12:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2007)
	EN 60947-5-1:2004/A1:2009 IEC 60947-5-1:2003/A1:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.5.2012)
	EN 60947-5-1:2004/AC:2005		
CENELEC	EN 60947-5-2:2007 Lágspennurof- og stýribúnaður – Hluti 5-2: Stýrirásabúnaður og roflutar – Nálægðarrofar IEC 60947-5-2:2007	EN 60947-5-2:1998 + A2:2004	Liðinn (1.11.2010)
	EN 60947-5-2:2007/A1:2012 IEC 60947-5-2:2007/A1:2012	Athugasemd 3	1.11.2015
CENELEC	EN 60947-5-3:1999 Lágspennurof- og stýribúnaður – Hluti 5-3: Stýrirásabúnaður og roflutar – Kröfur um nándarrofa með skilgreindri hegðun í bilunartilvikum (PDF) IEC 60947-5-3:1999	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2002)
	EN 60947-5-3:1999/A1:2005 IEC 60947-5-3:1999/A1:2005	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2008)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60947-5-6:2000 Lágspennurof- og stýribúnaður – Hluti 5-6: Stýristraumrásabúnaður og rofhlutar – Jafnstraumsskilfletir fyrir nálægðarskynjara og rofmagnara (NAMUR) IEC 60947-5-6:1999	EN 50227:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.1.2003)
CENELEC	EN 60947-5-7:2003 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 5-7: Stýristraumrásabúnaður og rofhlutar – Kröfur til nálægðarskynjara og rofmagnara með hliðrænu frálagi IEC 60947-5-7:2003	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2006)
CENELEC	EN 60947-5-9:2007 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 5-9: Stýrirásabúnaður og rofhlutar – Rennslisrofar IEC 60947-5-9:2006		
CENELEC	EN 60947-6-1:2005 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 6-1: Margnota búnaður – Yfirfærslurofbúnaður IEC 60947-6-1:2005	EN 60947-6-1:1991 + A2:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2008)
	EN 60947-6-1:2005/A1:2014 IEC 60947-6-1:2005/A1:2013	Athugasemd 3	17.1.2017
CENELEC	EN 60947-6-2:2003 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 6-2: Margnota búnaður: Stýri- og verndarrofar IEC 60947-6-2:2002	EN 60947-6-2:1993 + A1:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2005)
	EN 60947-6-2:2003/A1:2007 IEC 60947-6-2:2002/A1:2007	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2010)
CENELEC	EN 60947-8:2003 Lágspennu rof- og stýribúnaður – 8. hluti: Stýribúnaður fyrir innbyggða hitavörð (PTC) í rafmagnsvélur sem snúast IEC 60947-8:2003	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.7.2006)
	EN 60947-8:2003/A1:2006 IEC 60947-8:2003/A1:2006	Athugasemd 3	Liðinn (1.10.2009)
	EN 60947-8:2003/A2:2012 IEC 60947-8:2003/A2:2011	Athugasemd 3	Liðinn (22.6.2014)
CENELEC	EN 60974-10:2007 Rafsuðubúnaður – Hluti 10: Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) IEC 60974-10:2007	EN 60974-10:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.2010)
CENELEC	EN 61000-3-2:2006 Rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 3-2: Takmörk – Takmörk fyrir útgeislun yfirsveiflustrauma (málstraumur búnaðar < 16 A á fasa) IEC 61000-3-2:2005	EN 61000-3-2:2000 + A2:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.2.2009)
	EN 61000-3-2:2006/A1:2009 IEC 61000-3-2:2005/A1:2008	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2012)
	EN 61000-3-2:2006/A2:2009 IEC 61000-3-2:2005/A2:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2012)
CENELEC	EN 61000-3-2:2014 Rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 3-2: Takmörk – Takmörk fyrir útgeislun yfirsveiflustrauma (málstraumur búnaðar < 16 A á fasa) IEC 61000-3-2:2014	EN 61000-3-2:2006 Athugasemd 2.1	30.6.2017

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 61000-3-3:2008 Rafsegulsviðssamhæfi – Hlut 3-3: Takmörk – Takmörkun spennusveiflna og flöks í lágspennudreifikerfum fyrir búnað sem hefur málstraum upp að 16 A IEC 61000-3-3:2008	EN 61000-3-3:1995	Liðinn (1.9.2011)
CENELEC	EN 61000-3-3:2013 Rafsegulsviðssamhæfi (EMC) – Hluti 3-3: Takmörk – Takmarkanir á spennubreytingum, spennusveiflum og flökti í almennum lágspennukerfum fyrir búnað með málstraum ≤ 16 A á fasa og óháð skilyrtri tengingu IEC 61000-3-3:2013	EN 61000-3-3:2008 Athugasemd 2.1	18.6.2016
CENELEC	EN 61000-3-11:2000 Rafsegulsviðssamhæfi (EMC) – 3.-11. hluti: Takmörk – Takmarkanir á spennubreytingum, spennusveiflum og flökti í almennum lágspennukerfum – búnaður með málstraum ≤ 75 A og háður skilyrtri tengingu IEC 61000-3-11:2000	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.11.2003)
CENELEC	EN 61000-3-12:2011 Rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 3-12: Takmörk – Takmörk fyrir yfirsveiflustrauma sem stafa frá búnaði sem tengdur er almennum lágspennukerfum með málstraum > 16 A og ≤ 75 A á fasa IEC 61000-3-12:2011	EN 61000-3-12:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (16.6.2014)
CENELEC	EN 61000-6-1:2007 Rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 6-1: Almennir staðlar – Ónæmi fyrir íbúðar-, verslunar- og smáiðnaðarumhverfi IEC 61000-6-1:2005	EN 61000-6-1:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.2009)
CENELEC	EN 61000-6-2:2005 Rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 6-2: Almennir staðlar – Ónæmi fyrir iðnaðarumhverfi IEC 61000-6-2:2005	EN 61000-6-2:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2008)
	EN 61000-6-2:2005/AC:2005		
CENELEC	EN 61000-6-3:2007 Rafsegulsviðssamhæfi (EMC) – Hluti 6-3: Almennir staðlar – Útgeislunarstaðall fyrir íbúðar-, verslunar og smáiðnaðarumhverfi IEC 61000-6-3:2006	EN 61000-6-3:2001 + A11:2004	Liðinn (1.12.2009)
	EN 61000-6-3:2007/A1:2011 IEC 61000-6-3:2006/A1:2010	Athugasemd 3	Liðinn (12.1.2014)
	EN 61000-6-3:2007/A1:2011/AC:2012		
CENELEC	EN 61000-6-4:2007 Rafsegulsviðssamhæfi (EMC) – Hluti 6-4: Almennir staðlar – Útgeislunarstaðall fyrir iðnaðarumhverfi IEC 61000-6-4:2006	EN 61000-6-4:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.12.2009)
	EN 61000-6-4:2007/A1:2011 IEC 61000-6-4:2006/A1:2010	Athugasemd 3	Liðinn (12.1.2014)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 61008-1:2004 Rafbúnaður – Mismunastraumsrofar án yfirstraumsvarnar fyrir heimili og svipaða notkun – 1. hluti: Almennar reglur IEC 61008-1:1996 (Breytt) + A1:2002 (Breytt)	EN 61008-1:1994 + A2:1995 + A14:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2009)
	EN 61008-1:2004/A12:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2011)
CENELEC	EN 61008-1:2012 Rafbúnaður – Bilunarstraumsrofar án yfirstraumsvarnar fyrir heimili og svipaða notkun – Hluti 1: Almennar reglur IEC 61008-1:2010 (Breytt)	EN 61008-1:2004 ásamt breytingu Athugasemd 2.1	18.6.2017
CENELEC	EN 61009-1:2004 Mismunastraumsrofar með yfirstraumsvörn fyrir heimili og svipaða notkun – 1. hluti: Almennar reglur IEC 61009-1:1996 (Breytt) + A1:2002 (Breytt)	EN 61009-1:1994 + A1:1995 + A14:1998	Liðinn (1.4.2009)
	EN 61009-1:2004/A13:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2011)
	EN 61009-1:2004/A12:2009	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2011)
	EN 61009-1:2004/AC:2006		
CENELEC	EN 61009-1:2012 Mismunastraumsrofar með yfirstraumsvörn fyrir heimili og svipaða notkun – Hluti 1: Almennar reglur IEC 61009-1:2010 (Breytt)	EN 61009-1:2004 ásamt breytingum Athugasemd 2.1	18.6.2017
CENELEC	EN 61131-2:2007 Forritanlegur stýribúnaður – 2. hluti: Kröfur og prófanir á búnaði IEC 61131-2:2007	EN 61131-2:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.8.2010)
CENELEC	EN 61204-3:2000 Lágspennuafgjafar, jafnstraumsúttak – 3. hluti: Rafsegulsviðssamhæfi (EMC) IEC 61204-3:2000	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.11.2003)
CENELEC	EN 61326-1:2006 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – 1. hluti: Almennar kröfur IEC 61326-1:2005	EN 61326:1997 ásamt breytingum +A1:1998 +A2:2001 +A3:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.2.2009)
CENELEC	EN 61326-1:2013 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 1: Almennar kröfur IEC 61326-1:2012	EN 61326-1:2006 Athugasemd 2.1	14.8.2015
CENELEC	EN 61326-2-1:2006 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-1: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir viðkvæman prófunar- og mælingarbúnað sem ætlaður er til notkunar þar sem ekki eru varnir gegn rafsegulsviði IEC 61326-2-1:2005	EN 61326:1997 + A1:1998 + A2:2001 + A3:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.2.2009)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 61326-2-1:2013 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-1: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir viðkvæman prófunar- og mælingarbúnað sem ætlaður er til notkunar þar sem ekki eru varnir gegn rafsegulsviði IEC 61326-2-1:2012	EN 61326-2-1:2006 Athugasemd 2.1	6.11.2015
CENELEC	EN 61326-2-2:2006 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-2: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir færanlegan prófunar-, mælingar- og vöktunarbúnað sem notaður er í lágspennudreifikerfum IEC 61326-2-2:2005	EN 61326:1997 + A1:1998+ A2:2001 + A3:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.2.2009)
CENELEC	EN 61326-2-2:2013 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-2: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir færanlegan prófunar-, mælingar- og vöktunarbúnað sem notaður er í lágspennudreifikerfum IEC 61326-2-2:2012	EN 61326-2-2:2006 Athugasemd 2.1	6.11.2015
CENELEC	EN 61326-2-3:2006 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-3: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærsla, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir ferjöld með innbyggðri eða fjartengdri merkjámótun IEC 61326-2-3:2006	EN 61326:1997 + A1:1998+ A2:2001 + A3:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.8.2009)
CENELEC	EN 61326-2-3:2013 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-3: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærsla, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir ferjöld með innbyggðri eða fjartengdri merkjámótun IEC 61326-2-3:2012	EN 61326-2-3:2006 Athugasemd 2.1	14.8.2015
CENELEC	EN 61326-2-4:2006 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-4: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir einangrunarvöktunarbúnað skv. IEC 61557-8 og búnað til þess að leita uppi einangrunargalla skv. IEC 61557-9 IEC 61326-2-4:2006	EN 61326:1997 + A1:1998+ A2:2001 + A3:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2009)
CENELEC	EN 61326-2-4:2013 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-4: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir einangrunarvöktunarbúnað skv. IEC 61557-8 og búnað til þess að leita uppi einangrunargalla skv. IEC 61557-9 IEC 61326-2-4:2012	EN 61326-2-4:2006 Athugasemd 2.1	14.8.2015

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 61326-2-5:2006 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulviðssamhæfi – Hluti 2-5: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir búnað til nota á vettvangi með samskiptaleti skv. IEC 61784-1, CP 3/2 IEC 61326-2-5:2006	EN 61326:1997 + A1:1998+ A2:2001 + A3:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2009)
CENELEC	EN 61326-2-5:2013 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulviðssamhæfi – Hluti 2-5: Sérstakar kröfur – Prófunarútfærslur, rekstrarskilyrði og nothæfisviðmiðanir fyrir búnað til nota á vettvangi með samskiptaleti skv. IEC 61784-IEC 61326-2-5:2012	EN 61326-2-5:2006 Athugasemd 2.1	6.11.2015
CENELEC	EN 61439-1:2009 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 1: Almennar reglur IEC 61439-1:2009 (Breytt)	EN 60439-1:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2014)
	EN 61439-1:2009/AC:2013		
Ekki skal gengið út frá samræmi við EN 61439-1:2009 nema annar Hluti staðalsins komi jafnframt til			
CENELEC	EN 61439-1:2011 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 1: Almennar reglur IEC 61439-1:2011	EN 61439-1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (23.9.2014)
CENELEC	EN 61439-2:2009 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 2: Orkuknúnar samsettar rof- og stýribúnaðareiningar IEC 61439-2:2009		
CENELEC	EN 61439-2:2011 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 2: Orkuknúnar samsettar rof- og stýribúnaðareiningar IEC 61439-2:2011	EN 61439-2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (23.9.2014)
CENELEC	EN 61439-3:2012 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 3: Dreifitöflur ætlaðar til stjórnunar af ófaglærðum (DBO) IEC 61439-3:2012		
CENELEC	EN 61439-4:2013 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 4: Sérstakar kröfur vegna samstæðna fyrir byggingarsvæði (ACS) IEC 61439-4:2012		
CENELEC	EN 61439-5:2011 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 5: Samstæður til orkudreifingar í almennum kerfum IEC 61439-5:2010		
CENELEC	EN 61439-6:2012 Samsettar rof- og stýribúnaðareiningar fyrir lággöngu – Hluti 6: Straumteinastokkar IEC 61439-6:2012		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 61543:1995 Lekastraumsvarnarbúnaður til heimilisnota og ámóta nota – Rafsegulsviðssamhæfi IEC 61543:1995	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (4.7.1998)
	EN 61543:1995/A11:2003	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2007)
	EN 61543:1995/A12:2005	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2008)
	EN 61543:1995/A2:2006 IEC 61543:1995/A2:2005	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2008)
	EN 61543:1995/AC:1997		
	EN 61543:1995/A11:2003/AC:2004		
CENELEC	EN 61547:2009 Búnaður til almennra nota við lýsingu – Rafsegulsviðssamhæfi – Kröfur um ónæmi IEC 61547:2009	EN 61547:1995 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2012)
CENELEC	EN 61557-12:2008 Rafmagnsöryggi í lágpennudreifikerfum allt að 1 000 V a.c. og 1 500 V d.c. – Búnaður til að prófa, mæla og fylgjast með varnarráðstöfunum – Hluti 12: Tæki til frammistöðumælinga og vöktunar (PMD) IEC 61557-12:2007		
CENELEC	EN 61800-3:2004 Rafknúin drifkerfi með stillanlegum hraða – 3. hluti: Rafsegulsviðssamhæfi ásamt sérstökum prófunar-aðferðum IEC 61800-3:2004	EN 61800-3:1996 + A11:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2007)
	EN 61800-3:2004/A1:2012 IEC 61800-3:2004/A1:2011	Athugasemd 3	Liðinn (19.12.2014)
CENELEC	EN 61812-1:2011 Tímaliðar til nota í iðnaði og heimahúsum – Hluti 1: Kröfur og prófanir IEC 61812-1:2011	EN 61812-1:1996 ásamt breytingu Athugasemd 2.1	Liðinn (29.6.2014)
CENELEC	EN 62020:1998 Rafeindaaukahlutir – Lekastraumsvakar til heimilisnota og ámóta nota (RCM) IEC 62020:1998		
	EN 62020:1998/A1:2005 IEC 62020:1998/A1:2003 (Breytt)	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2008)
CENELEC	EN 62026-1:2007 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Tengikerfi fyrir stýribúnað (CDI) – Hluti 1: Almennar reglur IEC 62026-1:2007	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2010)
Ekki skal gengið út frá samræmi við En 62026-1:2007 nema annar Hluti staðalsins komi jafnframt til			
CENELEC	EN 62026-2:2013 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Tengikerfi fyrir stýribúnað (CDI) – Hluti 2: Tenging nema og stýrirofa (ASI) IEC 62026-2:2008 (Breytt)	EN 50295:1999 Athugasemd 2.1	3.12.2015
CENELEC	EN 62026-3:2009 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Tengikerfi fyrir stýribúnað (CDI) – Hluti 3: DeviceNet IEC 62026-3:2008	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2012)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 62026-7:2013 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Tengikerfi fyrir stýribúnað (CDI) – Hluti 7: CompoNet tengi IEC 62026-7:2010 (Breytt)		
CENELEC	EN 62040-2:2006 Órofin aflkerfi (UPS) – Hluti 2: Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) IEC 62040-2:2005	EN 50091-2:1995 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2008)
	EN 62040-2:2006/AC:2006		
CENELEC	EN 62052-11:2003 Rafmagnsmælibúnaður (AC) – Almennar kröfur, prófanir og prófunarskilyrði – 11. hluti: Mælibúnaður IEC 62052-11:2003	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.3	Liðinn (1.3.2006)
Ekki skal gengið út frá samræmi við EN 62052-11:2003 án þess að til komi Hluti af EN 62053 röðinni			
CENELEC	EN 62052-21:2004 Rafmagnsmælibúnaður (a.c.) – Almennar kröfur, prófanir og prófunarskilyrði – 21. hluti: Gjaldskrár- og álagseftirlitsbúnaður IEC 62052-21:2004	EN 61037:1992 + A1:1996 + A2:1998 + EN 61038:1992 + A1:1996 + A2:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2007)
Ekki skal gengið út frá samræmi við EN 62054-21:2004 án þess að til komi Hluti af EN 62053 röðinni.			
CENELEC	EN 62053-11:2003 Rafmagnsmælibúnaður (a.c.) – Sérstakar kröfur – 11. hluti: Rafvélrænir mælar fyrir raunorku (flokkar 0,5, 1 og 2) IEC 62053-11:2003	EN 60521:1995 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-21:2003 Rafmagnsmælibúnaður (a.c.) – Sérstakar kröfur – 21. hluti: Rafeindamælar fyrir raunorku (flokkar 1 og 2) IEC 62053-21:2003	EN 61036:1996 + A1:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-22:2003 Rafmagnsmælibúnaður (a.c.) – Sérstakar kröfur – 22. hluti: Rafeindamælar fyrir raunorku (flokkar 0,2 S og 0,5 S) IEC 62053-22:2003	EN 60687:1992 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-23:2003 Rafmagnsmælibúnaður (a.c.) – Sérstakar kröfur – 23. hluti: Rafeindamælar fyrir raunorku (flokkar 2 og 3) IEC 62053-23:2003	EN 61268:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.3.2006)
CENELEC	EN 62054-11:2004 Rafmagnsmæling (AC) – Gjaldskrár- og álagseftirlit – 11. hluti: Sérstakar kröfur vegna rafeindaviðtöku-tækja með gárustýringu IEC 62054-11:2004	EN 61037:1992 + A1:1996 + A2:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2007)
CENELEC	EN 62054-21:2004 Rafmagnsmælibúnaður (a.c.) – Gjaldskrár- og álagseftirlit – 21. hluti: Sérstakar kröfur vegna tímarofa IEC 62054-21:2004	EN 61038:1992 + A1:1996 + A2:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2007)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 62135-2:2008 Viðnámssuðubúnaður – Hluti 2: Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) IEC 62135-2:2007	EN 50240:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.2.2011)
CENELEC	EN 62310-2:2007 Kýrrstöðuyfirfærslukerfi (STS) – Hluti 2: Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) IEC 62310-2:2006 (Breytt)	Almennir staðlar sem máli skipta Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2009)
CENELEC	EN 62423:2009 Bilunarstraumsrofar með og án yfirstraumsvarnar til notkunar á heimilum og til á móta notkunar (gerðir B RCCBs og B RCBOs) IEC 62423:2007 (Breytt) + IEC		
CENELEC	EN 62423:2012 Bilunarstraumsrofar, gerðir B og F með og án yfirstraumsvarnar til notkunar á heimilum og til á móta notkunar IEC 62423:2009 (Breytt)	EN 62423:2009 Athugasemd 2.1	19.6.2017
CENELEC	EN 62586-1:2014 Mæling á rafmagnsgæðum í aflgjafakerfum – Hluti 1: Rafmagnsgæðatæki (PQI) IEC 62586-1:2013		
CENELEC	EN 62586-2:2014 Mæling á rafmagnsgæðum í aflgjafakerfum – Hluti 2: Virkniprófanir og kröfur varðandi óvissu IEC 62586-2:2013		
CENELEC	EN 62606:2013 Almennar kröfur um tæki til ljósbogavillugreiningar IEC 62606:2013 (Breytt)		
ETSI	EN 300 386 V1.4.1 Þættir sem varða rafsegulsviðssamhæfi og fjar- skiptatíðni (ERM); Fjarskiptanetbúnaður; Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC)	EN 300 386 V1.3.3 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
ETSI	EN 300 386 V1.5.1 Þættir sem varða rafsegulsviðssamhæfi og fjar- skiptatíðni (ERM); Fjarskiptanetbúnaður; Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC)	EN 300 386 V1.4.1 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2014)
ETSI	EN 300 386 V1.6.1 Þættir sem varða rafsegulsviðssamhæfi og fjar- skiptatíðni (ERM); Fjarskiptanetbúnaður; Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi (EMC)	EN 300 386 V1.5.1 Athugasemd 2.1	30.11.2015
ETSI	EN 301 489-1 V1.9.2 Þættir sem varða rafsegulsviðssamhæfi og fjar- skiptatíðni (ERM); Staðall um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) fyrir þráðlausan fjarskiptabúnað; – 1. hluti: Sameiginlegar tæknilegar kröfur	EN 301 489-1 V1.8.1 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2013)
ETSI	EN 301 489-34 V1.1.1 Þættir sem varða rafsegulsviðssamhæfi og fjar- skiptatíðni (ERM); Staðall um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) fyrir þráðlausan fjarskiptabúnað og þjónustu; Hluti 34: Sérstök skilyrði um ytri aflgjafa (EPS) fyrir farsíma		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
ETSI	EN 301 489-34 V1.3.1 Þættir sem varða rafsegulsviðssamhæfi og fjarskiptatiðni (ERM); Staðall um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) fyrir þráðlausan fjarskiptabúnað og þjónustu; Hluti 34: Sérstök skilyrði um ytri aflgjafa (EPS) fyrir farsíma	EN 301 489-34 V1.1.1 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2014)
ETSI	EN 301 489-34 V1.4.1 Þættir sem varða rafsegulsviðssamhæfi og fjarskiptatiðni (ERM); Staðall um rafsegulsviðssamhæfi (EMC) fyrir þráðlausan fjarskiptabúnað og þjónustu; Hluti 34: Sérstök skilyrði um ytri aflgjafa (EPS) fyrir farsíma	EN 301 489-34 V1.3.1 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2015)

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819

(<http://www.cen.eu>)

CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919

(<http://www.CENELEC.eu>)

ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716

(<http://www.etsi.eu>)

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, sjá skrá sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Visanir í leiðréttingar „.../AC:YYYY“ eru aðeins birtar til upplýsingar. Með leiðréttingu eru prentvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og þær geta varðað eina eða fleiri tungumálaútgáfur (ensku, frönsku og/eða þýsku) staðals sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samræmda staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

2015/EES/30/09

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB frá 3. desember 2001 um öryggi vöru**

(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum evrópskra staðla samkvæmt tilskipuninni)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Birtist fyrst í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi
CEN	EN 581-1:2006 Útihúsgögn – Stólar og borð til útilegu-, heimilis- og atvinnunota – 1. hluti: Almennar öryggiskröfur	22.7.2006	
CEN	EN 913:2008 Fimleikabúnaður – Almennar öryggiskröfur og prófunaraðferðir	11.7.2014	EN 913:1996 Athugasemd 2.1
CEN	EN 914:2008 Fimleikabúnaður – Tvíslár karla og samstæður tvísláa karla og kvenna – Kröfur og prófunaraðferðir, þ.m.t. vegna öryggis	11.7.2014	
CEN	EN 915:2008 Fimleikabúnaður – Tvíslár kvenna – Kröfur og prófunaraðferðir, þ.m.t. vegna öryggis	11.7.2014	
CEN	EN 916:2003 Fimleikabúnaður – Stökkkistur – Kröfur og prófunaraðferðir, þ.m.t. vegna öryggis	15.10.2005	
CEN	EN 957-2:2003 Líkamsræktartæki – Hluti 2: Styrktarþjálfunartæki, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 957-4:2006+A1:2010 Líkamsræktartæki – Hluti 4: Styrktarþjálfunarbekkir, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	11.7.2014	EN 957-4:2006 Athugasemd 2.1
CEN	EN 957-5:2009 Líkamsræktartæki – Hluti 5: Líkamsræktartæki með pedólum, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	11.7.2014	EN 957-5:1996 Athugasemd 2.1
CEN	EN 957-6:2010+A1:2014 Líkamsræktartæki – Hluti 6: Göngu- og hlaupabretti, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	16.1.2015	EN 957-6:2001 Athugasemd 2.1
CEN	EN 957-7:1998 Líkamsræktartæki – Hluti 7: Róðrarvélar, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 957-8:1998 Líkamsræktartæki – Hluti 8: Stigvélar og þrekstigar – Sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 957-9:2003 Líkamsræktartæki – Hluti 9: Skíðavélar, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 957-10:2005 Líkamsræktartæki – Hluti 10: Þrekhlól með föstu hlól eða án frihjóls, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 1129-1:1995 Húsgögn – Beddar sem leggjast saman – Öryggiskröfur og prófun	15.10.2005	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Birtist fyrst í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi
CEN	EN 1129-2:1995 Húsgögn – Beddar sem leggjast saman – Öryggiskröfur og prófun – 2. hluti: Prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 1130-1:1996 Húsgögn – Ungbarnarúm og vöggur til heimilisnota – 1. hluti: Öryggiskröfur	24.4.2004	
CEN	EN 1130-2:1996 Húsgögn – Ungbarnarúm og vöggur til heimilisnota – 2. hluti: Prófunaraðferðir	24.4.2004	
CEN	EN 1273:2005 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – Göngugrindur – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	17.2.2009	
CEN	EN 1400-1:2002 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – Snuð fyrir börn og ungbörn – 1. hluti: Almennar öryggiskröfur og vöruupplýsingar	24.4.2004	
CEN	EN 1400-2:2002 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – Snuð fyrir börn og ungbörn – 2. hluti: Tæknilegar kröfur og prófanir	24.4.2004	
CEN	EN 1400-3:2002 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – Snuð fyrir börn og ungbörn – 3. hluti: Kröfur og prófanir varðandi efnisinnihald	24.4.2004	
CEN	EN 1466:2004 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – burðarrúm og standur – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	24.4.2004	
CEN	EN 1651:1999 Svifhlífabúnaður – Belti – Öryggiskröfur og styrkleikaprófanir	15.10.2005	
CEN	EN 1860-1:2003 Tæki, fast eldsneyti og kveikiefni til nota í grill – 1. hluti: Grilltæki sem brenna föstu eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir	15.10.2005	
	EN 1860-1:2003/A1:2006	11.7.2014	Athugasemd 3
CEN	EN ISO 9994:2006 Kveikjarar – Öryggisákvæði (ISO 9994:2005)	22.7.2006	EN ISO 9994:2002 Athugasemd 2.1
CEN	EN 12196:2003 Fimleikabúnaður – Hestar og kubbar – Virkni- og öryggiskröfur, prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 12197:1997 Fimleikabúnaður – Svifrár – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 12346:1998 Fimleikabúnaður – Veggrimlar, reitarimlar og klifurgrindur – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 12432:1998 Fimleikabúnaður – Jafnvægisslár – Virkni- og öryggiskröfur, prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 12491:2001 Svifhlífabúnaður – Neyðarfallhlíf – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	15.10.2005	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Birtist fyrst í Stjóð. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi
CEN	EN 12586:1999 Hlutir til nota við barnaumönnun – Snuðkeðja – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	24.4.2004	
	EN 12586:1999/AC:2002	24.4.2004	
CEN	EN 12655:1998 Fimleikabúnaður – Hringir – Virkni- og öryggiskröfur, prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN ISO 12863:2010 Staðlaðar prófunaraðferðir til að meta kviknunaræiginleika vindlinga	17.11.2011	
CEN	EN 13120:2009+A1:2014 Gluggatjöld til nota innanhúss – Nothæfiskröfur, þ.m.t. um öryggi	10.10.2014	
CEN	EN 13138-2:2002 Flotbúnaður til nota við sundkennslu – 2. hluti: Öryggiskröfur og prófunaraðferðir fyrir flotbúnað sem fólk heldur á	15.10.2005	
CEN	EN 13209-1:2004 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – Barnaburðarpokar – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir – Hluti 1: Bakburðarpokar með grind	22.7.2006	
CEN	EN 13319:2000 Fylgibúnaður til nota við köfun – Dýptarmælar og samstæður dýptar- og tímamæla – Virkni- og öryggiskröfur, prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 13899:2003 Íþróttabúnaður á hjólum – Hjólaskautar – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 14059:2002 Oliulampar til skrauts – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	24.4.2004	
CEN	EN 14344:2004 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – Barnastólar á reiðhjól – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	15.10.2005	
CEN	EN 14350-1:2004 Barnavara og vara til nota við umönnun barna – Drykkjaráhöld – 1. hluti: Almennar og tæknilegar kröfur og prófanir	15.10.2005	
CEN	EN 14682:2007 Öryggi barnafatnaðar – Bönd og reimar í barnafatnaði – Forskriftir	13.4.2011	EN 14682:2004 Athugasemd 2.1
CEN	EN 14764:2005 Borgar- og torfærureiðhjól – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 14766:2005 Fjallareiðhjól – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 14781:2005 Keppnisreiðhjól – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	22.7.2006	
CEN	EN 14872:2006 Reiðhjól – Aukahlutir fyrir reiðhjól – Bögglaberar	22.7.2006	

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Birtist fyrst í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi
CEN	EN 15649-1:2009+A2:2013 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 1: Flokkun, efni, almennar kröfur og prófunaraðferðir	11.7.2014	EN 15649-1:2009 +A1:2012 Athugasemd 2.1
CEN	EN 15649-2:2009+A1:2012 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 2: Upplýsingar til neytenda	4.9.2013	EN 15649-2:2009 Athugasemd 2.1
CEN	EN 15649-2:2009+A2:2013 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 2: Upplýsingar til neytenda	16.1.2015	EN 15649-2:2009 +A1:2012 Athugasemd 2.1
CEN	EN 15649-3:2009+A1:2012 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 3: Búnaður í A-flokki, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	4.9.2013	EN 15649-3:2009 Athugasemd 2.1
CEN	EN 15649-4:2010+A1:2012 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 4: Búnaður í B-flokki, viðbótarsérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	4.9.2013	EN 15649-4:2010 Athugasemd 2.1
CEN	EN 15649-5:2009 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 5: Búnaður í C-flokki, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	4.9.2013	
CEN	EN 15649-6:2009+A1:2013 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 6: Búnaður í D-flokki, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	11.7.2014	EN 15649-6:2009 Athugasemd 2.1
CEN	EN 15649-7:2009 Flotbúnaður til afþreyingarnota á vatni og í vatni – Hluti 7: Búnaður í E-flokki, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	4.9.2013	
CEN	EN 16156:2010 Vindlingar – Mat á kvikunareiginleikum – Öryggiskrafa	17.11.2011	
CEN	EN 16281:2013 Barnaverndarvörur – Barnalæsingar á glugga og svalahurðir sem neytendur setja sjálfir upp – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	11.7.2014	
CEN	EN 16433:2014 Gluggatjöld til nota innanhúss – Varnir gegn kæfingaráhættu – Prófunaraðferðir	10.10.2014	
CEN	EN 16434:2014 Gluggatjöld til nota innanhúss – Varnir gegn kæfingaráhættu – Kröfur og prófunaraðferðir öryggisbúnaðar	10.10.2014	
CEN	EN ISO 20957-1:2013 Líkamsræktartæki – Hluti 1: Almennar öryggiskröfur og prófunaraðferðir (ISO 20957-1:2013)	11.7.2014	EN 957-1:2005 Athugasemd 2.1
CENELEC	EN 60065:2002 Hljóð- og myndbúnaður og ámóta rafeindabúnaður – Öryggiskröfur IEC 60065:2001 (Breytt)	4.9.2013	
	EN 60065:2002/A12:2011(*)	28.2.2012	Athugasemd 3

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Birtist fyrst í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi
CENELEC	EN 60950-1:2006 Upplýsingatæknibúnaður – Öryggi – 1. hluti: Almennar kröfur IEC 60950-1:2005 (Breytt)	4.9.2013	
	EN 60950-1:2006/A12:2011(*)	28.2.2012	Athugasemd 3

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819

(<http://www.cen.eu>)

CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919

(<http://www.cenelec.eu>)

ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716

(<http://www.etsi.eu>)

(*) Samkvæmt framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/29/ESB frá 13. janúar 2012 (Stjtið. ESB L 13, 17.1.2012, bls. 7) verður að birta tilvísunarnúmer staðla EN 60065:2002/A12:2011 og EN 60950-1:2006/A12:2011 um vernd gegn óhóflegum hljóðþrýstingi frá einkatónlistarspilurum.

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, en skrá yfir þær birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, séu rétt.
- Visanir til leiðréttinga „.../AC:YYYY“ eru eingöngu birtar í upplýsingaskyni. Með leiðréttingu eru ásláttarvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og kann hún að tengjast útgáfu staðals, sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt, á einu eða fleiri tungumálum (ensku, frönsku og/eða þýsku).
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samhæfða staðla og aðra evrópska staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjórnartíð. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
90/385/EEB frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna um virk,
ígræðanleg lækningatæki**

2015/EES/30/10

(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samræmdra staðla samkvæmt tilskipuninni)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 556-1:2001 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 1. hluti: Kröfur sem gilda um endanlega dauðhreinsuð lækningatæki	31.7.2002	EN 556:1994 + A1:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2002)
	EN 556-1:2001/AC:2006	15.11.2006		
CEN	EN 556-2:2003 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 2. hluti: Kröfur sem gilda um smitsæfð lækningatæki	9.8.2007		
CEN	EN 980:2008 Tákn sem fylgja lækningatækjum	23.7.2008	EN 980:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2010)
CEN	EN ISO 10993-1:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 1: Mat og prófun innan gæðastjórnunarkerfis (ISO 10993-1:2009)	2.12.2009	EN ISO 10993-1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
	EN ISO 10993-1:2009/AC:2010	18.1.2011		
CEN	EN ISO 10993-4:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 4. hluti: Val á prófunaraðferðum til að rannsaka samvirkni við blóð	2.12.2009	EN ISO 10993-4:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-5:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 5. hluti: Prófanir á frumueitrun (ISO 10993-5:2009)	2.12.2009	EN ISO 10993-5:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2009)
CEN	EN ISO 10993-6:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 6: Prófanir á staðbundnum áhrifum eftir ígræðslu (ISO 10993-6:2007)	2.12.2009	EN ISO 10993-6:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-7:2008 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 7. hluti: Etýlonxíðleifar við dauðhreinsun (ISO 10993-7:2008)	7.7.2010		
	EN ISO 10993-7:2008/AC:2009	7.7.2010		
CEN	EN ISO 10993-9:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 9: Rammi fyrir greiningu og mælingu á mögulegum niðurbrotsefnum (ISO 10993-9:2009)	2.12.2009	EN ISO 10993-9:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-11:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 11. hluti: Mat á allsherjareiturvirkni (ISO 10993-11:2006)	2.12.2009	EN ISO 10993-11:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-12:2012 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 12. hluti: Undirbúningur sýna og viðmiðunarefna (ISO 10993-12:2012)	24.1.2013	EN ISO 10993-12:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2013)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 10993-13:2010 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 13: Kennsl borin á niðurbrotsefni úr fjölliðum og magn þeirra metið (ISO 10993-13:2010)	18.1.2011	EN ISO 10993-13:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN ISO 10993-16:2010 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 16: Hönnun rannsóknna á eiturefnaferlum vegna niðurbrotsefna og útskolanlegra efna (ISO 10993-16:2010)	7.7.2010	EN ISO 10993-16:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2010)
CEN	EN ISO 10993-17:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 17. hluti: Ákvörðun leyfilegra marka fyrir útskolanleg efni (ISO 10993-17:2002)	2.12.2009	EN ISO 10993-17:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-18:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 18. hluti: Efnislýsing (ISO 10993-18:2005)	2.12.2009	EN ISO 10993-18:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11135-1:2007 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Etylenoxíð – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningartæki (ISO 11135-1:2007)	9.8.2007	EN 550:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2010)
CEN	EN ISO 11137-1:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Geislun – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningartæki (ISO 11137-1:2006)	7.9.2006	EN 552:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2009)
	EN ISO 11137-1:2006/A1:2013	16.1.2015	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2014)
CEN	EN ISO 11137-2:2013 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Geislun – Hluti 2: Ákvörðun dauðhreinsunarskammts (ISO 11137-2:2013)	16.1.2015	EN ISO 11137-2:2012 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2013)
CEN	EN ISO 11138-2:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Lífrænir vísar – Hluti 2: Lífrænir vísar fyrir dauðhreinsunarferli með etýlenoxíði (ISO 11138-2:2006)	2.12.2009	EN ISO 11138-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11138-3:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Lífrænir vísar – Hluti 3: Lífrænir vísar fyrir dauðhreinsunarferli með rökum hita (ISO 11138-3:2006)	2.12.2009	EN ISO 11138-3:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11140-1:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Efnisvísar – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 11140-1:2005)	2.12.2009	EN ISO 11140-1:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11607-1:2009 Þökkun endanlega dauðhreinsaðra lækningatækja – Hluti 1: Kröfur um efni, dauðhreinsunarskil og þökkunarkerfi (ISO 11607-1:2006)	2.12.2009	EN ISO 11607-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11737-1:2006 Dauðhreinsun lækningatækja – Örvufraðilegar aðferðir – Hluti 1: Ákvörðun á þýði örvera á vöru (ISO 11737-1:2006)	7.9.2006	EN 1174-2:1996 EN 1174-1:1996 EN 1174-3:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2006)
	EN ISO 11737-1:2006/AC:2009	2.12.2009		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11737-2:2009 Dauðhreinsun lækningatækja – Örverufræðilegar aðferðir – Hluti 2: Dauðhreinsunarprófanir við skilgreiningu, fullgildingu og viðhald á dauðhreinsunarferli (ISO 11737-2:2009)	7.7.2010		
CEN	EN ISO 13408-1:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 1: Almennar kröfur (ISO 13408-1:2008)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
	EN ISO 13408-1:2011/A1:2013	16.1.2015	Athugasemd 3	Liðinn (30.11.2013)
CEN	EN ISO 13408-2:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 2: Siun (ISO 13408-2:2003)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13408-3:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 3: Frostþurrkun (ISO 13408-3:2006)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13408-4:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 4: Tæknilegar aðferðir við hreinsun á staðnum (ISO 13408-4:2005)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13408-5:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 5: Dauðhreinsun á staðnum (ISO 13408-5:2006)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13408-6:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 6: Einangrunarkerfi (ISO 13408-6:2005)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13485:2012 Lækningatæki – Gæðastjórnunarkerfi – Kröfur til þess að samræmast reglugerðum (ISO 13485:2003)	30.8.2012	EN ISO 13485:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.8.2012)
	EN ISO 13485:2012/AC:2012	30.8.2012		
CEN	EN ISO 14155:2011 Klínísk athugun á lækningatækjum fyrir fólk – Góðar klínískar starfsvenjur (ISO 14155:2011)	27.4.2012	En ISO 14155:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 14937:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Almennar kröfur um lýsingar á eiginleikum dauðhreinsiefnis og þróun, sannpröfun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningatæki (ISO 14937:2009)	7.7.2010	EN ISO 14937:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 14971:2012 Lækningatæki – Notkun áhættustýringar í tengslum við lækningatæki (ISO 14971:2007, Leiðrétt útgáfa 2007-10-01)	30.8.2012	EN ISO 14971:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.8.2012)
CEN	EN ISO 17665-1:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Rakur hiti – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannpröfun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningatæki (ISO 17665-1:2006)	15.11.2006	EN 554:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2009)
CENELEC	EN 45502-1:1997 Virk ígræði – 1. hluti: Almennar kröfur um öryggi, merkingar og upplýsingar sem framleiðandi veitir (*)	27.8.1998		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 45502-2-1:2003 Virk, ígræðanleg lækningatæki – 2-1. hluti: Sérstakar kröfur varðandi virk, ígræðanleg lækningatæki sem ætlað er að meðhöndla hægslátt [bradyarrhythmia] (hjartagangráðar) (*)	8.7.2004		
CENELEC	EN 45502-2-2:2008 Virk ígræði – Hluti 22: Sérstakar kröfur varðandi virk, ígræðanleg lækningatæki sem ætlað er að meðhöndla hraðslátt [tachyarrhythmia] (þ.m.t. ígræðanleg hjartastuðtæki)	27.11.2008		
	EN 45502-2-2:2008/AC:2009 (*)	18.1.2011		
CENELEC	EN 45502-2-3:2010 Virk ígræði – Hluti 2-3: Sérstakar kröfur vegna kuðungsígræða og heilastofnsígræða til að örva heym (*)	18.1.2011		
CENELEC	EN 60601-1:2006 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1: Almennar kröfur um öryggi og áskilið nothæfi IEC 60601-1:2005 (*)	27.11.2008	EN 60601-1:1990 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2012)
	EN 60601-1:2006/AC:2010	18.1.2011		

Viðbót við athugasemd 1 og athugasemd 3 varðandi síðasta dag ætlaðs samræmis vegna beitingar EN 60601-1:2006. Síðasti dagur ætlaðs samræmis vegna beitingar EN 60601-1:2006 er 31.5.2017. Viðauki ZZ við EN 60601-1:2006 hættir þó að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunar 93/42/EBE hinn 31.12.2015. Frá og með 1.1.2016 gilda aðeins þeir liðir og undirliðir EN 60601-1:2006, sem samsvara liðum og undirliðum sem um getur í viðauka ZZ við EN 60601-1:2006/A1:2013, sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunar 93/42/EBE, að svo miklu leyti sem það er tilgreint í viðauka ZZ við EN 60601-1:2006/A1:2013.

CENELEC	EN 60601-1-6:2010 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-6: Almennar kröfur um öryggi og áskilið nothæfi – Viðbótarstaðall: Nothæfi IEC 60601-1-6:2010 (*)	18.1.2011		
CENELEC	EN 62304:2006 Hugbúnaður í lækningatæki – Líftímaferlar hugbúnaðar IEC 62304:2006	27.11.2008		
	EN 62304:2006/AC:2008 (*)	18.1.2011		

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)

CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.CENELEC.eu>)

ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

(*) : Þessi Evrópustaðall uppfyllir ekki endilega kröfur innleiddar með tilskipun 2007/47/EB

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur tilskipunarinnar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi (3. dalkur), er því EN CCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja sem taldar eru upp í viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB ⁽¹⁾, með áorðnum breytingum skv. tilskipun 98/48/EB ⁽²⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samræmda staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
ráðsins 93/42/EEB frá 14. júní 1993 um lækningatæki**

2015/EES/30/11

*(Birthing á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt
samhæfingarlöggjöf Sambandsins)*

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birthingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 285:2006+A2:2009 Dauðhreinsun – Gufudauðhreinsunartæki – Stór dauðhreinsunartæki	2.12.2009	EN 285:2006+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 455-1:2000 Einnota hanskar fyrir heilbrigðisstofnanir – 1.hluti: Kröfur og þéttleikaprófun	30.9.2005	EN 455-1:1993 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2001)
CEN	EN 455-2:2009+A2:2013 Einnota hanskar fyrir heilbrigðisstofnanir – Hluti 2: Kröfur og eiginleikaprófun	16.5.2014	EN 455-2:2009+A1:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2014)
CEN	EN 455-3:2006 Einnota hanskar fyrir heilbrigðisstofnanir – 3. hluti: Kröfur og prófanir fyrir lífsamrýmanleika	9.8.2007	EN 455-3:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2007)
CEN	EN 455-4:2009 Einnota hanskar fyrir heilbrigðisstofnanir – Hluti 4: Kröfur og prófanir til ákvörðunar á geymsluþoli	7.7.2010		
CEN	EN 556-1:2001 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 1. hluti: Kröfur sem gilda um endanlega dauðhreinsuð lækningatæki	31.7.2002	EN 556:1994 + A1:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2002)
	EN 556-1:2001/AC:2006	15.11.2006		
CEN	EN 556-2:2003 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 2. hluti: Kröfur sem gilda um smitsæfð lækningatæki	9.8.2007		
CEN	EN 794-3:1998+A2:2009 Rafmagnslækningatæki – Öndunarvélar – 3. hluti: Sérstakar kröfur vegna öndunarvéla fyrir neyðartilvik og flutninga	7.7.2010	EN 794-3:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 980:2008 Tákn sem fylgja lækningatækjum	23.7.2008	EN 980:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2010)
CEN	EN 1041:2008 Upplýsingar sem framleiðandi lætur fylgja lækningatækjum	19.2.2009	EN 1041:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2011)
CEN	EN 1060-3:1997+A2:2009 Utanálíggjandi blóðþrýstingsmælar – 3. hluti: Viðbótarkröfur vegna rafvérlæna kerfa til að mæla blóðþrýsting	7.7.2010	EN 1060-3:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2010)
CEN	EN 1060-4:2004 Utanálíggjandi blóðþrýstingsmælar – 4. hluti: Prófunaraðferðir til þess að ákvarða heildarkerfisnákvæmni sjálfvirkra utanálíggjandi blóðþrýstingsmæla	30.9.2005		
CEN	EN ISO 1135-4:2011 Blóðgjafarþúnaður til lækisfræðilegra nota – Hluti 4: Einnota blóðgjafarþúnaður (ISO 1135-4:2010)	27.4.2012	EN ISO 1135-4:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN 1282-2:2005+A1:2009 Barkaraufaröngur – 2. hluti: Slöngur fyrir börn	7.7.2010	EN 1282-2:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1422:1997+A1:2009 Sóttþreinsunartæki fyrir heilbrigðisstofnanir – Sóttþreinsunartæki fyrir etýlenoxíð – Kröfur og prófunaraðferðir	2.12.2009	EN 1422:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 1618:1997 Holleggir aðrir en æðaleggir – Aðferðir til prófunar á almennum eiginleikum	9.5.1998		
CEN	EN 1639:2009 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Tæki	7.7.2010	EN 1639:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2010)
CEN	EN 1640:2009 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Búnaður	7.7.2010	EN 1640:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2010)
CEN	EN 1641:2009 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Efni	7.7.2010	EN 1641:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2010)
CEN	EN 1642:2011 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Tannstólpur	27.4.2012	EN 1642:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN 1707:1996 Keilulaga tengi með 6% uppmjókkun (Luer-læsing) fyrir sprautur, nálar og tiltekin önnur lækningatæki – Lástengi	17.5.1997		
CEN	EN 1782:1998+A1:2009 Barkaslöngur og tenglar	7.7.2010	EN 1782:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 1789:2007+A1:2010 Bifreiðar til heilbrigðisþjónustu og búnaður þeirra – Sjúkrabifreiðar	18.1.2011		
CEN	EN 1820:2005+A1:2009 Geymslupokar til nota við svæfingar	7.7.2010	EN 1820:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 1865-3:2012 Sjúkraflutningabúnaður til nota í sjúkrabifreiðum – Hluti 3: Sterkbyggðar sjúkrabörur	30.8.2012	EN 1865:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN 1865-4:2012 Sjúkraflutningabúnaður til nota í sjúkrabifreiðum – Hluti 4: Aflstyrðir flutningsstólar	30.8.2012	EN 1865:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2012)
CEN	EN 1865-5:2012 Sjúkraflutningabúnaður til nota í sjúkrabifreiðum – Hluti 5: Sjúkrabörustuðningur	30.8.2012	EN 1865:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2012)
CEN	EN 1985:1998 (**) Stoðtæki fyrir gang – Kröfur og prófunaraðferðir	10.8.1999		
CEN	EN ISO 3826-2:2008 Plastpokar undir mannsblóð og blóðþætti – Hluti 2: Myndræn tákni til nota í áletrunum og leiðbeiningum (ISO 3826-2:2008)	19.2.2009		
CEN	EN ISO 3826-3:2007 Plastpokar undir mannsblóð og blóðþætti – Hluti 3: Blóðpokakerfi með innbyggðum fylgihlutum (ISO 3826-3:2006)	27.2.2008		
CEN	EN ISO 4074:2002 Verjur úr náttúrulegu latex gúmmíi – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 4074:2002)	31.7.2002	EN 600:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2005)
	EN ISO 4074:2002/AC:2008	2.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 4135:2001 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Orðasafn (ISO 4135:2001)	31.7.2002	EN ISO 4135:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2002)
CEN	EN ISO 5356-1:2004 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Keilulaga tengi – 1. hluti: Keilur og tenglar (ISO 5356-1:2004)	30.9.2005	EN 1281-1:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2004)
CEN	EN ISO 5359:2008 Lágþrýstingsslöngukerfi fyrir gastegundir sem notaðar eru til lækninga (ISO 5359:2008)	23.7.2008	EN 739:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2010)
	EN ISO 5359:2008/A1:2011	30.8.2012	Athugasemd 3	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 5360:2009 Úðarar til svæfingar – Áfyllingarkerfi sem eru sérhæfð fyrir tiltekin lyf (ISO 5360:2006)	2.12.2009	EN ISO 5360:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 5366-1:2009 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Barkaraufarslöngur – Hluti 1: Slöngur og tengi fyrir fullorðna (ISO 5366-1:2000)	2.12.2009	EN ISO 5366-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 5840:2009 Ígræðingar til nota í hjarta- og æðakerfi – Gervilokur í hjarta (ISO 5840:2005)	2.12.2009	EN ISO 5840:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 7197:2009 Ígræðingar til nota við taugaskurðlækningar – Dauðhreinsaðar, einnota hjáveitur og ihlutir til nota gegn vatnshöfði	2.12.2009	EN ISO 7197:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 7376:2009 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Barkakýlisspeglar til að þræða barkaslöngur (ISO 7376:2009)	2.12.2009	EN ISO 7376:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 7396-1:2007 Loftleiðslur fyrir heilbrigðisstofnanir – Hluti 1: Leiðslur fyrir þjappað lækningagass og lofttæmi (ISO 7396-1:2007)	9.8.2007	EN 737-3:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2009)
	EN ISO 7396-1:2007/A1:2010	7.7.2010	Athugasemd 3	Liðinn (31.7.2010)
	EN ISO 7396-1:2007/A2:2010	7.7.2010	Athugasemd 3	Liðinn (31.8.2010)
CEN	EN ISO 7396-2:2007 Loftleiðslur fyrir heilbrigðisstofnanir – Hluti 2: Losunarkerfi fyrir útblástur svæfingagass (ISO 7396-2:2007)	9.8.2007	EN 737-2:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2009)
CEN	EN ISO 7886-3:2009 Dauðhreinsaðar einnota sprautur til dælingar undir húð – 3. hluti: Sjálfspillandi sprautur til ónæmingar með föstum skammti (ISO 7886-3:2005)	7.7.2010	EN ISO 7886-3:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 7886-4:2009 Dauðhreinsaðar einnota sprautur til dælingar undir húð – Hluti 4: Sprautur með búnaði sem kemur í veg fyrir endurnotkun (ISO 7886-4:2006)	7.7.2010	EN ISO 7886-4:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 8185:2009 Rakataeki fyrir heilbrigðisstofnanir – Almennar kröfur vegna rakakerfa (ISO 8185:2007)	2.12.2009	EN ISO 8185:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 8359:2009 Tæki til að stilla súrefnisstyrk fyrir heilbrigðisstofnanir – Öryggiskröfur (ISO 8359:1996)	2.12.2009	EN ISO 8359:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
	EN ISO 8359:2009/A1:2012	16.1.2015	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2013)
CEN	EN ISO 8835-2:2009 Innöndunarkerfi til svæfingar – Hluti 2: Innöndunarkerfi til svæfingar sem ætluð eru fullorðnum (ISO 8835-2:2007)	2.12.2009	EN ISO 8835-2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 8835-3:2009 Innöndunarkerfi til svæfingar – Hluti 3: Flutnings- og móttökukerfi virkra útblásturskerfa fyrir svæfingargas (ISO 8835-3:2007)	2.12.2009	EN ISO 8835-3:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
	EN ISO 8835-3:2009/A1:2010	13.5.2011	Athugasemd 3	Liðinn (30.4.2011)
CEN	EN ISO 8835-4:2009 Innöndunarkerfi til svæfingar – Hluti 4: Gufuflutningskerfi til nota við svæfingar (ISO 8835-4:2004)	2.12.2009	EN ISO 8835-4:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 8835-5:2009 Innöndunarkerfi til svæfingar – Hluti 5: Öndunarvélar til nota við svæfingar (ISO 8835-5:2004)	2.12.2009	EN ISO 8835-5:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 9170-1:2008 Endaeiningar slöngukerfa fyrir gas til nota við lækningar – Hluti 1: Eindaeiningar til notkunar með þrýstilofti til lækninga og lofttæmi (ISO 9170-1:2008)	19.2.2009	EN 737-1:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2010)
CEN	EN ISO 9170-2:2008 Endaeiningar slöngukerfa fyrir gas til nota við lækningar – Hluti 2: Endaeiningar útblásturskerfa fyrir svæfingargas (ISO 9170-2:2008)	19.2.2009	EN 737-4:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2010)
CEN	EN ISO 9360-1:2009 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Hita- og rakaskiptar (HRS) til að hækka rakastig í lofti sem fólk andar – Hluti 1: HRS til nota með 250 ml andrýmd (ISO 9360-1:2000)	2.12.2009	EN ISO 9360-1:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 9360-2:2009 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Hita- og rakaskiptar (HRS) til að hækka rakastig í lofti sem fólk andar – Hluti 2: HRS til nota við sjúklinga með barkarauf með 250 ml lágmarksflóðmagni (ISO 9360-2:2001)	2.12.2009	EN ISO 9360-2:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 9713:2009 Ígræðlingar til nota við taugaskurðlækningar – Sjálflokandi klemmur á slagæðagúlpa innan höfuðkúpu (ISO 9713:2002)	2.12.2009	EN ISO 9713:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10079-1:2009 Sogbúnaður til lækninga – Hluti 1 : Rafknúinn sogbúnaður – Öryggiskröfur (ISO 10079-1:1999)	2.12.2009	EN ISO 10079-1:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 10079-2:2009 Sogbúnaður til lækninga – Hluti 2: Handknúinn sogbúnaður (ISO 10079-2:1999)	2.12.2009	EN ISO 10079-2:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10079-3:2009 Sogbúnaður til lækninga – Hluti 3: Sogbúnaður sem fær afl frá lofttæmi- eða þrýstingsbúnaði (ISO 10079-3:1999)	2.12.2009	EN ISO 10079-3:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10328:2006 (**) Stoðtæki – Styrkprófanir á gerviganglimum – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 10328:2006)	9.8.2007		
CEN	EN ISO 10524-1:2006 Þrýstijafnarar fyrir gaskerfi sem notuð eru til lækninga – Hluti 1: Þrýstijafnarar og þrýstijafnarar með loftstreymismælum (ISO 10524-1:2006)	2.6.2006	EN 738-1:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2008)
CEN	EN ISO 10524-2:2006 Þrýstijafnarar fyrir gastegundir sem notaðar eru til lækninga – Hluti 2: Þrýstijafnarar fyrir soggreinar og leiðslur (ISO 10524-2:2005)	7.6.2009	EN 738-2:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2008)
CEN	EN ISO 10524-3:2006 Þrýstijafnarar fyrir gastegundir sem notaðar eru til lækninga – Hluti 3: Þrýstijafnarar innbyggðir í gashylkjálöka (ISO 10524-3:2005)	7.9.2006	EN 738-3:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2008)
CEN	EN ISO 10524-4:2008 Þrýstijafnarar fyrir gastegundir sem notaðar eru til lækninga – Hluti 4: Lágþrýstingsjafnarar (ISO 10524-4:2008)	23.7.2008	EN 738-4:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2010)
CEN	EN ISO 10535:2006 (**) Persónulyftarar til að flytja hreyfihamlaða – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 10535:2006)	9.8.2007	EN ISO 10535:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2007)
CEN	EN ISO 10555-1:2009 Dauðhreinisáðir einnota æðaleggir – 1. hluti: Almennar kröfur	2.12.2009	EN ISO 10555-1:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10651-2:2009 Öndunarvélur fyrir heilbrigðisstofnanir – Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi – Hluti 2: Öndunarvélur til nota við heimahlynningu fyrir sjúklinga sem háðir eru öndunarvélum (ISO 10651-2:2004)	2.12.2009	EN ISO 10651-2:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10651-4:2009 Súrefnisgjafar – Hluti 4: Sérstakar kröfur um handknúinn súrefnistæki (ISO 10651-4:2002)	2.12.2009	EN ISO 10651-4:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10651-6:2009 Öndunarvélur fyrir heilbrigðisstofnanir – Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi – Hluti 6: Öndunarstuðningsbúnaður til nota við heimahlynningu (ISO 10651-6:2004)	2.12.2009	EN ISO 10651-6:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-1:2009 Lífæðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 1: Mat og prófun innan gæðastjórnunarkerfis (ISO 10993-1:2009)	2.12.2009	EN ISO 10993-1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
	EN ISO 10993-1:2009/AC:2010	18.1.2011		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 10993-3:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 3. hluti: Erfðaeiturverkun, krabbameinsmyndun og æxlunareiturverkun (ISO 10993-3:2003)	2.12.2009	EN ISO 10993-3:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-4:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 4. hluti: Val á prófunaraðferðum til að rannsaka samvirkni við blóð (ISO 10993-4:2002 með leiðréttingu 1:2006)	2.12.2009	EN ISO 10993-4:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-5:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 5. hluti: Prófanir á frumueitrun (ISO 10993-5:2009)	2.12.2009	EN ISO 10993-5:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2009)
CEN	EN ISO 10993-6:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 6: Prófanir á staðbundnum áhrifum eftir ígræðslu (ISO 10993-6:2007)	2.12.2009	EN ISO 10993-6:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-7:2008 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 7. hluti: Etýlonxíðleifar við dauðhreinsun (ISO 10993-7:2008)	19.2.2009		
	EN ISO 10993-7:2008/AC:2009	7.7.2010		
CEN	EN ISO 10993-9:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 9: Rammi fyrir greiningu og mælingu á mögulegum niðurbrotsefnum (ISO 10993-9:2009)	2.12.2009	EN ISO 10993-9:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-11:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 11. hluti: Mat á allsherjareiturvirkni (ISO 10993-11:2006)	2.12.2009	EN ISO 10993-11:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-12:2012 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 12. hluti: Undirbúningur sýna og viðmiðunarefna (ISO 10993-12:2007)	24.1.2012	EN ISO 10993-12:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2013)
CEN	EN ISO 10993-13:2010 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 13: Kennsl borin á niðurbrotsefni úr fjölliðum og magn þeirra metið (ISO 10993-13:2010)	18.1.2011	EN ISO 10993-13:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN ISO 10993-14:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 14. hluti: Greining og mæling á niðurbrotsefnum frá keramik (ISO 10993-14:2001)	2.12.2009	EN ISO 10993-14:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-15:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 15. hluti: Greining og mæling á niðurbrotsefnum málma og málmblanda (ISO 10993-15:2000)	2.12.2009	EN ISO 10993-15:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 10993-16:2010 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – Hluti 16: Hönnun rannsókna á eiturefnaferlum vegna niðurbrotsefna og útskolanlegra efna (ISO 10993-16:2010)	7.7.2010	EN ISO 10993-16:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2010)
CEN	EN ISO 10993-17:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 17. hluti: Ákvörðun leyfilegra marka fyrir útskolanleg efni (ISO 10993-17:2002)	2.12.2009	EN ISO 10993-17:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 10993-18:2009 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 18. hluti: Efnislýsing (ISO 10993-18:2005)	2.12.2009	EN ISO 10993-18:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11135-1:2007 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Etylenoxíð – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningartæki (ISO 11135-1:2007)	9.8.2007	EN 550:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2010)
CEN	EN ISO 11137-1:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Geislun – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningartæki (ISO 11137-1:2006)	7.9.2006	EN 552:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2009)
	EN ISO 11137-1:2006/A1:2013	16.5.2014	Athugasemd 3	Liðinn (30.11.2014)
CEN	EN ISO 11137-2:2013 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Geislun – Hluti 2: Ákvörðun dauðhreinsunarskammts (ISO 11137-2:2013)	16.5.2014	EN ISO 11137-2:2012 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2014)
CEN	EN ISO 11138-2:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Lífrænir vísar – Hluti 2: Lífrænir vísar fyrir dauðhreinsunarferli með etýlenoxíði (ISO 11138-2:2006)	2.12.2009	EN ISO 11138-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11138-3:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Lífrænir vísar – Hluti 3: Lífrænir vísar fyrir dauðhreinsunarferli með rökum hita (ISO 11138-3:2006)	2.12.2009	EN ISO 11138-3:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11140-1:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Efnisvísar – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 11140-1:2005)	2.12.2009	EN ISO 11140-1:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11140-3:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Efnisvísar – Hluti 3: Vísakerfi í flokki 2 til nota í gufugegnflæðisprófunum af gerðinni Bowie og Dick	2.12.2009	EN ISO 11140-3:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11197:2009 Veitueiningar fyrir sjúkrastofnanir (ISO 11197:2004)	2.12.2009	EN ISO 11197:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11607-1:2009 Þökkun endanlega dauðhreinsaðra lækningatækja – Hluti 1: Kröfur um efni, dauðhreinsunarskil og þökkunarkerfi (ISO 11607-1:2006)	2.12.2009	EN ISO 11607-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11607-2:2006 Þökkun endanlega dauðhreinsaðra lækningatækja – Hluti 2: Sannprófunarkröfur um formunar-, þéttingar- og samsetningarferli (ISO 11607-2:2006)	7.9.2006		
CEN	EN ISO 11737-1:2006 Dauðhreinsun lækningatækja – Örvurfræðilegar aðferðir – Hluti 1: Ákvörðun á þýði örvera á vöru (ISO 11737-1:2006)	7.9.2006	EN 1174-2:1996 EN 1174-1:1996 EN 1174-3:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2006)
	EN ISO 11737-1:2006/AC:2009	2.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11737-2:2009 Dauðhreinsun lækningatækja – Örverufræðilegar aðferðir – Hluti 2: Dauðhreinsunarprófanir við skilgreiningu, fullgildingu og viðhald á dauðhreinsunarferli (ISO 11737-2:2009)	7.7.2010		
CEN	EN ISO 11810-1:2009 Leysibúnaður og skyldur búnaður – Prófunaraðferðir og flokkun á leysigeislaþoli skurðstofudúka og/eða hlífðarvoða fyrir sjúklinga – Hluti 1: Frumíkveikja og gegnumbruni (ISO 11810-1:2005)	2.12.2009		
CEN	EN ISO 11810-2:2009 Leysibúnaður og skyldur búnaður – Prófunaraðferðir og flokkun á leysigeislaþoli skurðstofudúka og/eða hlífðarvoða fyrir sjúklinga – Hluti 2: Afleidd íkveikja (ISO 11810-2:2007)	2.12.2009	EN ISO 11810-2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 11979-8:2009 Augnigræðslur – Gerviaugasteinar – Hluti 8: Grunnkröfur (ISO 11979-8:2006)	2.12.2009	EN ISO 11979-8:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 12006-2:1998+A1:2009 Óvirk ígræði – Sérstakar kröfur vegna hjarta- og æðaígræða – Hluti 2: Æðagervi og hjarta- og æðabætur	2.12.2009	EN 12006-2:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 12183:2009 Handknúnir hjólastólar – Kröfur og prófunaraðferðir	7.7.2010		
CEN	EN 12184:2009 Rafmagnshjólastólar og hleðslutæki fyrir þá – Kröfur og prófunaraðferðir	7.7.2010		
CEN	EN 12342:1998+A1:2009 Öndunarslóngur til nota með svæfingartækjum og öndunarvélum	7.7.2010	EN 12342:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 12470-1:2000+A1:2009 Hitamælar til nota við lækningar – 1. hluti: Glerhitamælar fylltir fljótandi málm með hámarksbúnaði	2.12.2009	EN 12470-1:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 12470-2:2000+A1:2009 Hitamælar til nota við lækningar – 2. hluti: Hitamælar af fasviksgerð (punktafylkismælar)	2.12.2009	EN 12470-2:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 12870:2009 Ljóstækni til augnlækninga – Glæraugnaumgjarðir – Grunnkröfur og prófunaraðferðir (ISO 12870:2004)	2.12.2009	EN ISO 12870:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 13060:2004+A2:2010 Lítill gufudauðhreinsunartæki	7.7.2010	EN 13060:2004+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2010)
CEN	EN ISO 13408-1:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 1: Almennar kröfur (ISO 13408-1:2008)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
	EN ISO 13408-1:2011/A1:2013	16.5.2014	Athugasemd 3	Liðinn (30.11.2014)
CEN	EN ISO 13408-2:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 2: Siun (ISO 13408-2:2003)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13408-3:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 3: Frostþurrkun (ISO 13408-3:2006)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 13408-4:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 4: Tæknilegar aðferðir við hreinsun á staðnum (ISO 13408-4:2005)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13408-5:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 5: Dauðhreinsun á staðnum (ISO 13408-5:2006)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13408-6:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 6: Einangrunarkerfi (ISO 13408-6:2005)	19.8.2011	EN 13824:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2011)
CEN	EN ISO 13485:2012 Lækningatæki – Gæðastjórnunarkerfi – Kröfur til þess að samræmast reglugerðum (ISO 13485:2003)	30.8.2012	EN ISO 13485:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.8.2012)
	EN ISO 13485:2012/AC:2012	30.8.2012		
CEN	EN 13544-1:2007+A1:2009 Búnaður til nota við lækni meðferð á öndunarfærum – 1. hluti: Ýrunarkerfi og íhlutir þeirra	7.7.2010	EN 13544-1:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 13544-2:2002+A1:2009 Búnaður til nota við lækni meðferð á öndunarfærum – 2. hluti: Slöngur og tengi	7.7.2010	EN 13544-2:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 13544-3:2001+A1:2009 Búnaður til nota við lækni meðferð á öndunarfærum – 3. hluti: Meðsogstæki	7.7.2010	EN 13544-3:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 13624:2003 Kemísk sóttgreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið dreifupróf til að meta sveppadrepani virkni kemískra sóttgreinsunarefna fyrir búnað til lækni fræðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi/1. skref)	30.9.2005		
CEN	EN 13718-1:2008 Bifreiðar til heilbrigðisþjónustu og búnaður þeirra – Farartæki til sjúkraflutninga í lofti – Hluti 1: Kröfur varðandi lækningatæki sem notuð eru um borð í sjúkralöftörum	19.2.2009	EN 13718-1:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2009)
CEN	EN 13726-1:2002 Prófunaraðferðir fyrir sáraumbúðir sem liggja að sári – 1. hluti: Gleypnisþættir	27.3.2003		
	EN 13726-1:2002/AC:2003	2.12.2009		
CEN	EN 13726-2:2002 Prófunaraðferðir fyrir sáraumbúðir sem liggja að sári – 2. hluti: Flutningshraði gufu frá raka um gegndræpar filmuumbúðir	27.3.2003		
CEN	EN 13727:2012 Kemísk sóttgreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið dreifupróf til að meta bakteriudrepani virkni kemískra sóttgreinsunarefna fyrir búnað til lækni fræðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi/1. skref)	30.8.2012	EN 13727:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2012)
CEN	EN 13867:2002+A1:2009 Þykkni sem notuð eru við blóðskilun og skylda meðferð	2.12.2009	EN 13867:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 13976-1:2011 Björgunarkerfi – Flutningur nýburakassa – 1. hluti: Tengiskilyrði	19.8.2011	EN 13976-1:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2011)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13976-2:2011 Björgunarkerfi – Flutningur nýburakassa – 2. hluti: Kerfiskröfur	19.8.2011	EN 13976-2:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2011)
CEN	EN 14079:2003 Óvirk lækningatæki – Nothæfiskröfur og prófunaraðferðir fyrir gleypnar baðmullargrisjur og gleypnar baðmullar- og viskósagrisjur	30.9.2005		
CEN	EN 14139:2010 Ljóstækni til augnlækninga – Kröfur varðandi gleraugu sem seld eru án sjónmælingar	18.1.2011		
CEN	EN ISO 14155:2011 Klínísk athugun á lækningatækjum fyrir fólk – Góðar klínískar starfsvenjur (ISO 14155:2011)	27.4.2012	EN ISO 14155:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN 14180:2003+A2:2009 Dauðhreinsunartæki fyrir heilbrigðisstofnanir – Lághita formálíngufusæfar – Kröfur og prófun	7.7.2010	EN 14180:2003+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 14348:2005 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið dreifupróf til að meta sýkladrepani virkni kemískra sóttthreinsunarefna fyrir búnað til læknisfræðilegra nota, þ.m.t. efna til sóttthreinsunar á áhöldum – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi, 1.skref)	30.9.2005		
CEN	EN ISO 14408:2009 Barkaslöngur til nota við leysiaðgerðir – Kröfur um merkingar og upplýsingar sem fylgja (ISO 14408:2005)	2.12.2009	EN ISO 14408:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 14561:2006 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið yfirborðspróf til að meta bakteríudrepani virkni fyrir búnað til læknisfræðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi, 2. skref)	15.11.2006		
CEN	EN 14562:2006 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið yfirborðspróf til að meta sveppa- og gersveppadrepani virkni fyrir búnað til læknisfræðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi, 2. skref)	15.11.2006		
CEN	EN 14563:2008 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið dreifupróf til að meta mýkó- eða berklabakteríudrepani virkni kemískra sóttthreinsunarefna fyrir búnað til læknisfræðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi, 2. skref)	19.2.2009		
CEN	EN ISO 14602:2011 Óvirk ígræði – Gervibeinaígræði – Sérstakar kröfur (ISO 14602:2010)	27.4.2012	EN ISO 14602:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 14607:2009 Óvirk ígræði – Brjóstaígræði – Sérstakar kröfur (ISO 14607:2007)	2.12.2009	EN ISO 14607:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 14683:2005 Skurðstofufugrímur – Kröfur og prófunaraðferðir	2.6.2006		
CEN	EN ISO 14889:2009 Ljóstækni til augnlækninga – Gleraugnalinsur – Grunnkröfur vegna óslípaðra tilbúinna gleraugnalinsa (ISO 14889:2003)	2.12.2009	EN ISO 14889:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14931:2006 Þrýstihylki fyrir fólk (PVHO) – Þrýstihólfakerfi fyrir fleiri en einn sjúkling í einu til nota við þrýstimeðferð – Nothæfi, öryggiskröfur og prófun	15.11.2006		
CEN	EN ISO 14937:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Almennar kröfur um lýsingar á eiginleikum dauðhreinsiefnis og þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningatæki (ISO 14937:2009)	7.7.2010	EN ISO 14937:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2010)
CEN	EN ISO 14971:2012 Lækningatæki – Notkun áhættustýringar í tengslum við lækningatæki (ISO 14971:2007, leiðrétt útgáfa 2007-10-01)	30.8.2012	EN ISO 14971:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.8.2012)
CEN	EN ISO 15001:2011 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Súrefnissamhæfi (ISO 15001:2010)	27.4.2012	EN ISO 15001:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 15002:2008 Streymismælar til tengingar við endaeiningar slöngukerfa fyrir gas til nota við lækningar (ISO 15002:2008)	19.2.2009	EN 13220:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2010)
CEN	EN ISO 15004-1:2009 Augnlækningatæki – Grunnkröfur og prófunaraðferðir – Hluti 1: Almennar kröfur sem gilda um öll augnlækningatæki (ISO 15004-1:2006)	2.12.2009	EN ISO 15004-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 15747:2011 Plasthylki til nota við inndælingu í bláæðar (ISO 15747:2010)	27.4.2012	EN ISO 15747:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 15798:2010 Augnigræði – Seigjuefni til nota við augnskurðaðgerðir (ISO 15798:2010)	7.7.2010		
CEN	EN ISO 15883-1:2009 Þvotta-/sóttþreinsunartæki – Hluti 1: Almennar kröfur, skilgreiningar og prófanir (ISO 15883-1:2006)	2.12.2009	EN ISO 15883-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 15883-2:2009 Þvotta-/sóttþreinsunartæki – Hluti 2: Kröfur og prófanir fyrir þvotta- og sóttþreinsunartæki sem nota hita til sóttþreinsunar á skurðlækningaráhöldum, svæfingarbúnaði, holvöru, áhöldum, glervöru o.fl. (ISO 15883-2:2006)	2.12.2009	EN ISO 15883-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 15883-3:2009 Þvotta-/sóttþreinsunartæki – Hluti 3: Kröfur og prófanir fyrir þvotta- og sóttvarnarvélar sem nota hitasóttþreinsun fyrir ílát undir mannlegan úrgang (ISO 15883-3:2006)	2.12.2009	EN ISO 15883-3:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 15883-4:2009 Þvotta-/sóttþreinsunartæki – 4. hluti: Kröfur og prófanir fyrir þvotta-/sóttþreinsunartæki sem nota kemiska sóttþreinsun fyrir hitnæmar holsjár (ISO 15883-4:2008)	2.12.2009	EN ISO 15883-4:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN 15986:2011 Tákn til notkunar við merkingu lækningatækja – Kröfur um merkingu lækningatækja sem innihalda þalöt	13.5.2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 16061:2009 Tæki til nota í sambandi við óvirk ígræði – Almennar kröfur (ISO 16061:2008, Leiðrétt útgáfa 2009-03-15)	7.7.2010	EN ISO 16061:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2010)
CEN	EN ISO 16201:2006 Tæknileg hjálpertæki fyrir fatlaða – Umhverfisstjórnunarkerfi til nota í daglegu lífi (ISO 16201:2006)	19.2.2009		
CEN	EN ISO 17510-1:2009 Öndunarmedferð við kæfisvefni – Hluti 1: Búnaður til nota í öndunarmedferð við kæfisvefni (ISO 17510-1:2007)	2.12.2009	EN ISO 17510-1:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 17510-2:2009 Öndunarmedferð við kæfisvefni – Hluti 2: Grímur og tengibúnaður (ISO 17510-2:2007)	2.12.2009	EN ISO 17510-2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 17664:2004 Dauðhreinsun lækningatækja – Upplýsingar framleiðanda varðandi meðhöndlun endursóthreinsanlegra lækningatækja (ISO 17664:2004)	30.9.2005		
CEN	EN ISO 17665-1:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Rakur hiti – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannpröfun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningartæki (ISO 17665-1:2006)	15.11.2006	EN 554:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2009)
CEN	EN ISO 18777:2009 Færanlegur öndunarbúnaður með fljótandi súrefni til læknisfræðilegra nota – Sérstakar kröfur (ISO 18777:2005)	2.12.2009	EN ISO 18777:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 18778:2009 Öndunarbúnaður – Vöktunarbúnaður fyrir ungbörn – Sérstakar kröfur (ISO 18778:2005)	2.12.2009	EN ISO 18778:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 18779:2005 Lækningatæki til þess að varðveita súrefni og súrefnisblöndur – Sérstakar kröfur (ISO 18779:2005)	30.9.2005		
CEN	EN ISO 19054:2006 Brautarkerfi fyrir lækningatæki (ISO 19054:2005)	7.9.2006	EN 12218:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2008)
CEN	EN 20594-1:1993 Keilulaga tengi með 6% uppmjókkun (Luer-læsing) fyrir sprautur, nálar og önnur tiltekin lækningatæki – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 594-1:1986)	18.11.1995		
	EN 20594-1:1993/A1:1997	10.8.1999	Athugasemd 3	Liðinn (31.5.1998)
	EN 20594-1:1993/AC:1996	2.12.2009		
CEN	EN ISO 21534:2009 Óvirk ígræði – Gerviliðir – Sérstakar kröfur (ISO 21534:2007)	2.12.2009	EN ISO 21534:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 21535:2009 Óvirk ígræði – Gerviliðir – Sérstakar kröfur vegna gervimjaðmarliða (ISO 21535:2007)	2.12.2009	EN ISO 21535:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 21536:2009 Óvirk ígræði – Gerviliðir – Sérstakar kröfur vegna gervihnjálda (ISO 21536:2007)	2.12.2009	EN ISO 21536:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 21649:2009 Nálarlausar sprautur til lækisfræðilegra nota – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 21649:2006)	7.7.2010	EN ISO 21649:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 21969:2009 Sveigjanleg háþrýstingstengi fyrir gaskerfi sem notuð eru til lækninga (ISO 21969:2009)	7.7.2010	EN ISO 21969:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2010)
CEN	EN ISO 21987:2009 Sjöntækni til augnlækninga – Sjónlinsur í umgerðum (ISO 21987:2009)	7.7.2010		
CEN	EN ISO 22442-1:2007 Lækningatæki sem nota dýravefi og afurðir þeirra – Hluti 1: Útfærsla áhættustjórnunar (ISO 22442-1:2007)	27.2.2008	EN 12442-1:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2008)
CEN	EN ISO 22442-2:2007 Lækningatæki sem nota dýravefi og afurðir þeirra – Hluti 2: Eftirlit með öflun, söfnun og meðhöndlun (ISO 22442-2:2007)	27.2.2008	EN 12442-2:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2008)
CEN	EN ISO 22442-3:2007 Lækningatæki sem nota dýravefi og afurðir þeirra – Hluti 3: Sannprófun á eyðingu og/eða óvirkjun veira og smitvalda heilahörnnunar (TSE) (ISO 22442-3:2007)	27.2.2008	EN 12442-3:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2008)
CEN	EN ISO 22523:2006 (**) Gervilímur og ytri stoðtæki – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 22523:2006)	9.8.2007	EN 12523:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2007)
CEN	EN ISO 22675:2006 (**) Stoðtæki – Prófun gerviökla og fóta – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 22675:2006)	9.8.2007		
CEN	EN ISO 23328-1:2008 Síur í öndunarkerfi til notkunar við svæfingu og öndunarhjálp – Hluti 1: Prófunaraðferð til þess að meta síunargetu (ISO 23328-1:2003)	19.2.2009	EN 13328-1:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2008)
CEN	EN ISO 23328-2:2009 Síur í öndunarkerfi til notkunar við svæfingu og öndunarhjálp – Hluti 2: Atriði önnur en síun (ISO 23328-2:2002)	2.12.2009	EN ISO 23328-2:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 23747:2009 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Hámarksöndunarflæðismælar til mats á lungnavirkni í mönnum sem anda sjálfir (ISO 23747:2007)	2.12.2009	EN ISO 23747:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
CEN	EN ISO 25539-1:2009 Ígræðingar til nota í hjarta- og æðakerfi – Æðáígræði og holæðasíur – Hluti 1: Æðastoðir (ISO 25539-1:2003 með leiðréttingu 1:2003)	2.12.2009	EN ISO 25539-1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (21.3.2010)
	EN ISO 25539-1:2009/AC:2011	30.8.2012		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 26782:2009 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Öndunarmælar sem ætlaðir eru til mælingar á hámarksútöndunarrúmmáli á tímæiningu í mönnum (ISO 26782:2009)	7.7.2010		
	EN ISO 26782:2009/AC:2009	7.7.2010		
CEN	EN 27740:1992 Skurðlækningatæki – Einjárnungar með blöðum til skipta – Fastastærðir festinga (ISO 7740:1985)	18.11.1995		
	EN 27740:1992/A1:1997	10.8.1999	Athugasemd 3	Liðinn (31.5.1998)
	EN 27740:1992/AC:1996	2.12.2009		
CEN	EN ISO 81060-1:2012 Útanáliggjandi blóðþrýstingsmælar – Hluti 1: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir ósjálfvirka mælingagerð (ISO 81060-1:2007)	30.8.2012	EN 1060-2:1995+A1:2009 EN 1060-1:1995+A2:2009 Athugasemd 2.1	31.5.2015
CENELEC	EN 60118-13:2005 Rafhljóðtækni – Heyrnartæki – 13. hluti: Rafsegulsviðssamhæfi IEC 60118-13:2004 (*)	19.1.2006	EN 60118-13:1997 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.2.2008)
CENELEC	EN 60522:1999 Ákvörðun stöðugrar síunar röntgenlampasamsetninga IEC 60522:1999 (*)	14.11.2001		
CENELEC	EN 60580:2000 Rafmagnslækningatæki – geislunarflatarmælar IEC 60580:2000 (*)	13.12.2002		
CENELEC	EN 60601-1:2006 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1: Almennar kröfur um öryggi og áskilið nothæfi IEC 60601-1:2005 (*)	27.11.2008	EN 60601-1:1990 + EN 60601-1-4:1996 + EN 60601-1-1:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2012)
	EN 60601-1:2006/A1:2013 IEC 60601-1:2005/A1:2012	16.5.2014	Athugasemd 3	31.12.2017
	EN 60601-1:2006/AC:2010	18.1.2011		
CENELEC	EN 60601-1-1:2001 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-1: Almennar kröfur um öryggi – Viðbótarstaðall: Öryggiskröfur fyrir rafmagnslækningakerfi IEC 60601-1-1:2000	14.11.2001		Liðinn (1.11.2003)
CENELEC	EN 60601-1-2:2007 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-2: Almennar kröfur um öryggi og áskilið nothæfi – Viðbótarstaðall: Rafsegulsviðssamhæfi – Kröfur og prófanir IEC 60601-1-2:2007 (Breytt) (*)	27.11.2008	EN 60601-1-2:2001	Liðinn (1.6.2012)
	EN 60601-1-2:2007/AC:2010 (***)	18.1.2011		
CENELEC	EN 60601-1-3:2008 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-3: Almennar kröfur um öryggi og áskilið nothæfi – Viðbótarstaðall: Geislavarnir í röntgenbúnaði sem er notaður til sjúkdómsgreiningar IEC 60601-1-3:2008*	27.11.2008	EN 60601-1-3:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2012)
	EN 60601-1-3:2008/AC:2010	18.1.2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60601-1-4:1996 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-4: Almennar kröfur um öryggi – Viðbótarstaðall: Forritanleg rafmagnslækningakerfi IEC 60601-1-4:1996	8.11.1997		
	EN 60601-1-4:1996/A1:1999 IEC 60601-1-4:1996/A1:1999	8.11.1997	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2002)
CENELEC	EN 60601-1-6:2010 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-6: Almennar kröfur um öryggi og áskilið nothæfi – Viðbótarstaðall: Nothæfi IEC 60601-1-6:2010 (*)	18.1.2011	EN 60601-1-6:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
CENELEC	EN 60601-1-8:2007 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-8: Almennar kröfur um öryggi og áskilið nothæfi – Viðbótarstaðall: Almennar kröfur, prófanir og leiðbeiningar um viðvörðunarkerfi í raflækningartækjum og raflækningarkerfum IEC 60601-1-8:2006 (*)	27.11.2008	EN 60601-1-8:2004 ásamt breytingu Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2012)
	EN 60601-1-8:2007/AC:2010	18.1.2011		
CENELEC	EN 60601-1-10:2008 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-10: Almennar kröfur um grundavallaröryggi og áskilið nothæfi – Viðbótarstaðall: Kröfur varðandi þróun lífeðlisfræðilegs stýribúnaðar með endurgjöf um lokaða hringrás IEC 60601-1-10:2007 (*)	27.11.2008		
CENELEC	EN 60601-1-11:2010 Rafmagnslækningatæki – Hluti 1-11: Almennar kröfur um grundavallaröryggi og áskilið nothæfi – Viðbótarstaðall: Kröfur varðandi rafmagnslækningartæki og rafmagnslækningarkerfi sem notuð eru við heilsugæslu í heimilsumhverfi IEC 60601-1-11:2010 (*)	18.1.2011		
CENELEC	EN 60601-2-1:1998 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-1: Sérstakar kröfur um öryggi rafeindahraðla á bilinu 1 til 50 MeV IEC 60601-2-1:1998	14.11.2001		
	EN 60601-2-1:1998/A1:2002 IEC 60601-2-1:1998/A1:2002 (*)	13.12.2002	Athugasemd 3	Liðinn (1.6.2005)
CENELEC	EN 60601-2-2:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-2: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi hátíðniskurðlækningatækja og hátíðnifylgihluta þeirra IEC 60601-2-2:2009 (*)	7.7.2010	EN 60601-2-2:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2012)
CENELEC	EN 60601-2-3:1993 Rafmagnslækningatæki – 2. hluti: Sérkröfur um öryggi stuttbylgjubúnaðar sem er notaður við lækni-meðferð IEC 60601-2-3:1991	18.11.1995		
	EN 60601-2-3:1993/A1:1998 IEC 60601-2-3:1991/A1:1998 (*)	18.11.1995	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.2001)
CENELEC	EN 60601-2-4:2003 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-4: Sérkröfur um öryggi hjartastuðtækja IEC 60601-2-4:2002 (*)	15.10.2003		
CENELEC	EN 60601-2-5:2000 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-5: Sérstakar kröfur um öryggi úthljóðssjúkraþjálfunarbúnaðar IEC 60601-2-5:2000 (*)	13.12.2002		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60601-2-8:1997 Rafmagnslækningatæki – 2. hluti: Sérstakar kröfur um öryggi röntgenlækningatækja sem starfa á bilinu 10 kV til 1 MV IEC 60601-2-8:1987	14.11.2001		
	EN 60601-2-8:1997/A1:1997 IEC 60601-2-8:1987/A1:1997 (*)	14.11.2001	Athugasemd 3	Liðinn (1.7.1998)
CENELEC	EN 60601-2-10:2000 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-10: Sérstakar kröfur um öryggi ertingarskauta fyrir taugar og vöðva IEC 60601-2-10:1987	13.12.2002		
	EN 60601-2-10:2000/A1:2001 IEC 60601-2-10:1987/A1:2001 (*)	13.12.2002	Athugasemd 3	Liðinn (1.11.2004)
CENELEC	EN 60601-2-11:1997 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-11: Sérstakar kröfur um öryggi búnaðar til meðferðar með gammageislum IEC 60601-2-11:1997	9.10.1999		
	EN 60601-2-11:1997/A1:2004 IEC 60601-2-11:1997/A1:2004 (*)	9.10.1999	Athugasemd 3	Liðinn (1.9.2007)
CENELEC	EN 60601-2-12:2006 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-12: Sérstakar kröfur um öryggi öndunarvéla – Öndunarvélar til nota við gjörgæslu IEC 60601-2-12:2001 (*)	22.12.2007		
CENELEC	EN 60601-2-13:2006 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-13: Sérstakar kröfur vegna öryggis og grunnkröfur vegna svæfingarkerfa IEC 60601-2-13:2003	22.12.2007		
	EN 60601-2-13:2006/A1:2007 IEC 60601-2-13:2003/A1:2006 (*)	22.12.2007	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2010)
CENELEC	EN 60601-2-16:1998 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-16: Sérstakar kröfur um öryggi tækja til blóðskilunar, blóðsiunar með skilun og blóðsiunar IEC 60601-2-16:1998 (*)	9.10.1999		
	EN 60601-2-16:1998/AC:1999	18.1.2011		
CENELEC	EN 60601-2-17:2004 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-17: Sérstakar kröfur um öryggi fjarstýrðra sjálfvirkra geislameðferðartækja sem nota gammageisla IEC 60601-2-17:2004 (*)	8.11.2005		Liðinn (1.3.2007)
CENELEC	EN 60601-2-18:1996 Rafmagnslækningatæki – 2. hluti: Sérstakar kröfur um öryggi holspeglunarbúnaðar IEC 60601-2-18:1996	9.10.1999		
	EN 60601-2-18:1996/A1:2000 IEC 60601-2-18:1996/A1:2000 (*)	9.10.1999	Athugasemd 3	Liðinn (1.8.2003)
CENELEC	EN 60601-2-19:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-19: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi nýburakassa IEC 60601-2-19:2009 (*)	7.7.2010	EN 60601-2-19:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2012)
CENELEC	EN 60601-2-20:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-20: Sérstakar kröfur um öryggi hitakassa til flutninga IEC 60601-2-20:2009 (*)	18.1.2011	EN 60601-2-20:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.9.2012)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60601-2-21:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-21: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi geislahitara fyrir nýbura IEC 60601-2-21:2009 (*)	7.7.2010	EN 60601-2-21:1994 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2012)
CENELEC	EN 60601-2-22:1996 Rafmagnslækningatæki – 2. hluti: Sérstakar kröfur vegna öryggis leysitækja sem eru notuð við sjúkdómsgreiningu og lækni meðferð IEC 60601-2-22:1995 (*)	17.5.1997		
CENELEC	EN 60601-2-23:2000 Rafmagnslækningatæki – 2. hluti: Sérstakar kröfur um öryggi búnaðar til að fylgjast með hlutþrýstingi gegnum húð IEC 60601-2-23:1999 (*)	14.11.2001		Liðinn (1.1.2003)
CENELEC	EN 60601-2-24:1998 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-24: Sérstakar kröfur um öryggi stunguveitudælna og stýritækja þeirra IEC 60601-2-24:1998 (*)	9.10.1999		
CENELEC	EN 60601-2-25:1995 Rafmagnslækningatæki – 2. hluti: Sérstakar kröfur um öryggi hjartarita IEC 60601-2-25:1993	17.5.1997		
	EN 60601-2-25:1995/A1:1999 IEC 60601-2-25:1993/A1:1999 (*)	13.12.2002	Athugasemd 3	Liðinn (1.5.2002)
CENELEC	EN 60601-2-26:2003 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-26: Sérkröfur um öryggi heilarita IEC 60601-2-26:2002 (*)	8.11.2005		Liðinn (1.3.2006)
CENELEC	EN 60601-2-27:2006 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-27: Sérstakar kröfur um öryggi, þ.m.t. um áskilið nothæfi, hjartarafrítavöktunarbúnaðar IEC 60601-2-27:2005 (*)	26.7.2006		Liðinn (1.11.2008)
	EN 60601-2-27:2006/AC:2006	18.1.2011		
CENELEC	EN 60601-2-28:2010 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-28: Sérstakar kröfur um öryggi grunnsamstæða og lampasamstæða röntgenbúnaðar sem er notaður til sjúkdómsgreiningar IEC 60601-2-28:2010 (*)	18.1.2011	EN 60601-2-28:1993 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
CENELEC	EN 60601-2-29:2008 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2: Sérstakar kröfur um grunnöryggi geislameðferðarherma IEC 60601-2-29:2008 (*)	15.7.2009	EN 60601-2-29:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2011)
CENELEC	EN 60601-2-34:2000 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-34: Sérstakar kröfur um öryggi blóðþrýstingsvöktunarbúnaðar sem fer inn í líkama, þ.m.t. um áskilið nothæfi IEC 60601-2-34:2000 (*)	15.10.2003	EN 60601-2-34:1995 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2003)
CENELEC	EN 60601-2-36:1997 Rafmagnslækningatæki – 2. hluti: Sérstakar kröfur um öryggi búnaðar til steinmolunar utan frá IEC 60601-2-36:1997 (*)	9.10.1999		
CENELEC	EN 60601-2-37:2008 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-37: Sérstakar kröfur um öryggi úthljóðslækningatækja til sjúkdómsgreiningar og vöktunar IEC 60601-2-37:2007 (*)	27.11.2008	EN 60601-2-37:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60601-2-39:2008 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-39: Sérstakar kröfur um öryggi kviðskilunarbúnaðar IEC 60601-2-39:2007 (*)	27.11.2008	EN 60601-2-39:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.3.2011)
CENELEC	EN 60601-2-40:1998 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-40: Sérstakar kröfur um öryggi vöðvarita og búnaðar fyrir framkölluð viðbrögð IEC 60601-2-40:1998 (*)	9.10.1999		
CENELEC	EN 60601-2-41:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-41: Sérstakar kröfur um öryggi skurðstofulampa og lampa til sjúkdómsgreiningar IEC 60601-2-41:2009 (*)	18.1.2011	EN 60601-2-41:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2012)
CENELEC	EN 60601-2-43:2010 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-43: Sérstakar kröfur um öryggi röntgenbúnaðar til nota við inngríp IEC 60601-2-43:2010 (*)	18.1.2011	EN 60601-2-43:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2013)
CENELEC	EN 60601-2-44:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-44: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi röntgenbúnaðar til töku tölvusneiðmynda IEC 60601-2-44:2009 (*)	7.7.2010	EN 60601-2-44:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2012)
CENELEC	EN 60601-2-45:2001 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-45: Sérstakar kröfur um öryggi röntgentækja til brjóstamyndatöku og tækja til þrívíddarmiðunar á brjóstum IEC 60601-2-45:2001 (*)	14.11.2001	EN 60601-2-45:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2004)
CENELEC	EN 60601-2-46:1998 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-46: Sérstakar kröfur um öryggi skurðarborða IEC 60601-2-46:1998 (*)	14.11.2001		
CENELEC	EN 60601-2-47:2001 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-47: Sérstakar kröfur um öryggi færanlegra hjartarafrita, þ.m.t. um áskilið nothæfi IEC 60601-2-47:2001 (*)	13.12.2002		
CENELEC	EN 60601-2-49:2001 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-49: Sérstakar kröfur vegna öryggis fjölvirks vöktunarbúnaðar fyrir sjúklinga IEC 60601-2-49:2001 (*)	13.12.2002		
CENELEC	EN 60601-2-50:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-50: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi búnaðar til ljósameðferðar á ungbörnum IEC 60601-2-50:2009 (*)	7.7.2010	EN 60601-2-50:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2012)
CENELEC	EN 60601-2-51:2003 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-51: Sérstakar kröfur um öryggi, þ.m.t. áskilið nothæfi, einrása og fjölrása hjartarafrita til skráningar og greiningar IEC 60601-2-51:2003 (*)	24.6.2004		
CENELEC	EN 60601-2-52:2010 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-52: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi sjúkrarúma IEC 60601-2-52:2009 (*)	13.5.2011	EN 1970:2000 EN 60601-2-38:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2012)
	EN 60601-2-52:2010/AC:2011	30.8.2012		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60601-2-54:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-54: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi röntgenbúnaðar til gegnumlýsingar og skyggningar IEC 60601-2-54:2009 (*)	18.1.2011	EN 60601-2-32:1994 EN 60601-2-7:1998	Liðinn (1.8.2012)
CENELEC	EN 60627:2001 Röntgenmyndatökubúnaður til nota við sjúkdómsgreiningar – Eiginleikar neta til að koma í veg fyrir geisladreifingu við almenna notkun og við brjóstmyndatöku IEC 60627:2001 (*)	13.12.2002		
	EN 60627:2001/AC:2002	18.1.2011		
CENELEC	EN 60645-1:2001 Rafhljóðtækni – Heyrnarmælubúnaður – 1. hluti: Hreintónsheyrnarmælar IEC 60645-1:2001 (*)	13.12.2002		Liðinn (1.10.2004)
CENELEC	EN 60645-2:1997 Hljóðmælar – 2. hluti: Búnaður til talhljóðmælinga IEC 60645-2:1993 (*)	17.5.1997		
CENELEC	EN 60645-3:2007 Rafmagnshljóðtækni – Hljóðmælingarbúnaður – Hluti 3: Stutt prófunarmerki IEC 60645-3:2007 (*)	27.11.2008	EN 60645-3:1995 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2010)
CENELEC	EN 60645-4:1995 Hljóðmælar – 4. hluti: Búnaður til heyrnarmælinga á hárrí tíðni IEC 60645-4:1994 (*)	23.8.1996		
CENELEC	EN 61217:1996 Búnaður til geislameðferðar – Hnit, hreyfingar og kvarðar IEC 61217:1996	14.11.2001		
	EN 61217:1996/A1:2001 IEC 61217:1996/A1:2000	14.11.2001	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2003)
	EN 61217:1996/A2:2008 IEC 61217:1996/A2:2007 (*)	27.11.2008	Athugasemd 3	Liðinn (1.2.2011)
CENELEC	EN 61217:2012 Búnaður til geislameðferðar – Hnit, hreyfingar og kvarðar IEC 61217:2011	30.8.2012	EN 61217:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (11.1.2015)
CENELEC	EN 61676:2002 Rafmagnslækningatæki – Skammtamælingatæki sem notuð eru til óbeinnar mælinga á spennu röntgenlampa við geislalæknisfræðilega greiningu IEC 61676:2002	15.10.2003		
	EN 61676:2002/A1:2009 IEC 61676:2002/A1:2008 (*)	7.7.2010	Athugasemd 3	Liðinn (1.3.2012)
CENELEC	EN 62083:2009 Rafmagnslækningatæki – Kröfur varðandi öryggi í kerfum til skipulagningar á geislameðferð IEC 62083:2009 (*)	18.1.2011	EN 62083:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2012)
CENELEC	EN 62220-1:2004 Rafmagnslækningatæki – Einkenni stafrænna röntgenmyndhermitækja – 1. hluti: Ákvörðun á skammtanæmi IEC 62220-1:2003 (*)	24.6.2004		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 62220-1-2:2007 Rafmagnslækningatæki – Einkenni stafrænna röntgenmyndhermitækja – Hluti 1-2: Ákvörðun á skammtanæmi skynjara til notkunar við brjóstmyndatöku IEC 62220-1-2:2007 (*)	27.11.2008		
CENELEC	EN 62220-1-3:2008 Rafmagnslækningatæki – Einkenni stafrænna röntgenmyndhermitækja – Hluti 1-3: Ákvörðun á skammtanæmi – Skynjarar til notkunar við sívirkra myndatöku IEC 62220-1-3:2008 (*)	15.7.2009		
CENELEC	EN 62304:2006 Hugbúnaður í lækningatæki – Líftímaferlar hugbúnaðar IEC 62304:2006 (*)	27.11.2008		
	EN 62304:2006/AC:2008	18.1.2011		
CENELEC	EN 62366:2008 Lækningatæki – Notkun nytsemisverkfræði í tengslum við lækningartæki IEC 62366:2007 (*)	27.11.2008		
CENELEC	EN 80601-2-35:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-35: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi teppa, púða og dýna sem ætluð eru til hitunar við lækningar IEC 80601-2-35:2009 (*)	18.1.2011	EN 60601-2-35:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2012)
CENELEC	EN 80601-2-58:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-58: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi tækja til nota við brotnám augasteins og glerkleggja í augnskurðlækningum IEC 80601-2-58:2008 (*)	7.7.2010		
CENELEC	EN 80601-2-59:2009 Rafmagnslækningatæki – Hluti 2-59: Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi skimunarhitarita til að fylgjast með líkamshita manna IEC 80601-2-59:2008 (*)	18.1.2011		

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)

CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)

ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

(*) Breyta verður staðli þessum til að taka tillit til krafna innleiddra með tilskipun 2007/47/EB

(**) Breyta verður staðli þessum til að taka tillit til krafna innleiddra með tilskipun 2007/47/EB. Breyttur staðall verður birtur af Staðlasamtökum Evrópu (CEN) eins fljótt og audið er. Framleiðendum er ráðlagt að athuga hvort helstu kröfum vegna breytts staðals hafi verið tilhlýðilega fylgt.

(***) Viðbót við athugasemd 1 og athugasemd 3 varðandi síðasta dag ætlaðs samræmis vegna beitingar EN 60601-1:2006. Síðasti dagur ætlaðs samræmis vegna beitingar EN 60601-1:2006 er 31.5.2017. Viðauki ZZ við EN 60601-1:2006 hættir þó að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunar 93/42/EBE hinn 31.12.2015. Frá og með 1.1.2016 gilda aðeins þeir liðir og undirliðir EN 60601-1:2006, sem samsvara liðum og undirliðum sem um getur í viðauka ZZ við EN 60601-1:2006/A1:2013, sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunar 93/42/EBE, að svo miklu leyti sem það er tilgreint í viðauka ZZ við EN 60601-1:2006/A1:2013.

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, en skrá yfir þær birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, séu rétt.
- Visanir til leiðréttinga „.../AC:YYYY“ eru eingöngu birtar í upplýsingaskyni. Með leiðréttingu eru ásláttarvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og kann hún að tengjast útgáfu staðals, sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt, á einu eða fleiri tungumálum (ensku, frönsku og/eða þýsku).
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samhæfða staðla og aðra evrópska staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar 2015/EES/30/12
Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 um lækningabúnað til
sjúkdómsgreiningar í glasi**

(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samræmdra staðla samkvæmt tilskipuninni)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 556-1:2001 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 1. hluti: Kröfur sem gilda um endanlega dauðhreinsuð lækningatæki	31.7.2002	EN 556:1994 + A1:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2002)
	EN 556-1:2001/AC:2006	15.11.2006		
CEN	EN 556-2:2003 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 2. hluti: Kröfur sem gilda um smitsæfð lækningatæki	9.8.2007		
CEN	EN 980:2008 Tákn sem fylgja lækningatækjum	23.7.2008	EN 980:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2010)
CEN	EN ISO 11137-2:2013 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Geislun – Hluti 2: Ákvörðun dauðhreinsunarskammis (ISO 11137-2:2013)	16.1.2014	EN ISO 11137-2:2012 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2014)
CEN	EN ISO 11737-2:2009 Dauðhreinsun lækningatækja – Örverufræðilegar aðferðir – Hluti 2: Dauðhreinsunarprófanir við skilgreiningu, fullgildingu og viðhald á dauðhreinsunarferli (ISO 11737-2:2009)	7.7.2010		
CEN	EN 12322:1999 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Gerlaeti fyrir örverufræði – Nothæfisviðmiðanir	9.10.1999		
	EN 12322:1999/A1:2001	31.7.2002	Athugasemd 3	Liðinn (30.4.2002)
CEN	EN ISO 13408-1:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 1: Almennar kröfur (ISO 13408-1:2008)	19.8.2011		
CEN	EN ISO 13408-2:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 2: Síun (ISO 13408-2:2003)	19.8.2011		
CEN	EN ISO 13408-3:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 3: Frostþurrkun (ISO 13408-3:2006)	19.8.2011		
CEN	EN ISO 13408-4:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 4: Tæknilegar aðferðir við hreinsun á staðnum (ISO 13408-4:2005)	19.8.2011		
CEN	EN ISO 13408-5:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 5: Dauðhreinsun á staðnum (ISO 13408-5:2006)	19.8.2011		
CEN	EN ISO 13408-6:2011 Smitgát við meðferð heilbrigðisvöru – Hluti 6: Einangrunarkerfi (ISO 13408-6:2005)	19.8.2011		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 13485:2012 Lækningataeki – Gæðastjórnunarkerfi – Kröfur til þess að samræmast reglugerðum (ISO 13485:2003)	30.8.2012	EN ISO 13485:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2012)
	EN ISO 13485:2012/AC:2012	30.8.2012		
CEN	EN 13532:2002 Almennar kröfur varðandi lækningataeki sem ætluð eru til nota við sjálfsprófunargreiningar í glasi	17.12.2002		
CEN	EN 13612:2002 Nothæfismat á lækningatækjum til sjúkdómsgreininga í glasi	17.12.2002		
	EN 13612:2002/AC:2002	2.12.2009		
CEN	EN 13641:2002 Útilokun eða minnkun áhættu á smiti í tengslum við prófunarefni til sjúkdómsgreininga í glasi	17.12.2002		
CEN	EN 13975:2003 Sýnatökuaðferðir notaðar við samþykkisprófun lækningatækja til sjúkdómsgreininga í glasi – Tölfræðilegir þættir	21.11.2003		
CEN	EN 14136:2004 Notkun ytri gæðamatsaðferða við árangursmat á skoðunar- og sjúkdómsgreiningaraðferðum í glasi	15.11.2006		
CEN	EN 14254:2004 Lækningataeki til sjúkdómsgreininga í glasi – Einnota ílát til töku á sýnum, öðrum en blóði, úr fólki	28.4.2005		
CEN	EN 14820:2004 Einnota ílát til töku á blóðsýnum úr bláæðum manna	28.4.2005		
CEN	EN ISO 14937:2009 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Almennar kröfur um lýsingar á eiginleikum dauðhreinisefnis og þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinunarferli fyrir lækningataeki (ISO 14937:2009)	7.7.2010	EN ISO 14937:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2010)
CEN	EN ISO 14971:2012 Lækningataeki – Notkun áhættustýringar í tengslum við lækningataeki (ISO 14971:2007, leiðrétt útgáfa 2007-10-01)	30.8.2012	EN ISO 14971:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.8.2012)
CEN	EN ISO 15193:2009 Lækningataeki til sjúkdómsgreininga í glasi – Mæling á magni í sýnum af lífrænum uppruna – Kröfur varðandi innihald og framsetningu tilvísunarmæliaðferða (ISO 15193:2009)	7.7.2010		
CEN	EN ISO 15194:2009 Lækningataeki til sjúkdómsgreininga í glasi – Mæling á magni í sýnum af lífrænum uppruna – Kröfur varðandi vottuð viðmiðunarefni og innihald stuðningsgagna Lækningataeki til sjúkdómsgreininga í glasi – Mæling á magni í sýnum af lífrænum uppruna – Kröfur varðandi vottuð viðmiðunarefni og innihald stuðningsgagna (ISO 15194:2009)	7.7.2010		
CEN	EN ISO 15197:2003 Kerfi til greiningarprófunar í glasi – Kröfur varðandi blóðglúkósavöktunarkerfi til nota við sjálfsprófun til þess að hafa stjórn á sykursýki (ISO 15197:2003)	28.4.2005		
	EN ISO 15197:2003/AC:2005	2.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjórn. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 17511:2003 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Mæling á magni í lífrænum sýnum – Mælifræðilegur rekjanleiki gilda sem tiltekin eru fyrir kvörðunartæki og samanburðarefni. (ISO 17511:2003)	28.4.2005		
CEN	EN ISO 18113-1:2011 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Upplýsingar frá framleiðanda (merking) – Hluti 1: Hugtök, skilgreiningar og almennar kröfur (ISO 18113-1:2009)	27.4.2012	EN ISO 18113-1:2009	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 18113-2:2011 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Upplýsingar frá framleiðanda (merking) – Hluti 2: Prófefni til sjúkdómsgreiningar í glasi til nota í atvinnuskyni (ISO 18113-2:2009)	27.4.2012	EN ISO 18113-2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 18113-3:2011 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Upplýsingar frá framleiðanda (merking) – Hluti 3: Tæki til sjúkdómsgreiningar í glasi til nota í atvinnuskyni (ISO 18113-3:2009)	27.4.2012	EN ISO 18113-3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 18113-4:2011 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Upplýsingar frá framleiðanda (merking) – Hluti 4: Prófefni til sjúkdómsgreiningar í glasi til sjálfsprófunar (ISO 18113-4:2009)	27.4.2012	EN ISO 18113-4:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 18113-5:2011 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Upplýsingar frá framleiðanda (merking) – Hluti 5: Tæki til sjúkdómsgreiningar í glasi til sjálfsprófunar (ISO 18113-5:2009)	27.4.2012	EN ISO 18113-5:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN ISO 18153:2003 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Mæling á magni í lífrænum sýnum – Mælifræðilegur rekjanleiki gilda sem tiltekin eru fyrir hvatastyrk ensíma í kvörðunartækjum og samanburðarefnum. (ISO 18153:2003)	21.11.2003		
CEN	EN ISO 20776-1:2006 Klínískar prófanir í tilraunastofum og prófunarkerfi til nota við sjúkdómsgreiningar í glasi – Næmniprófun á smitefnum og mat á skilvirkni tækja til prófunar á næmni gegn örverueyðandi efnum – Hluti 1: Samanburðaraðferð til prófunar í glasi á virkni örverueyðandi efna gegn hratt vaxandi loftháðum bakteríum sem eiga þátt í að valda smitsjúkdómum (ISO 20776-1:2006)	9.8.2007		
CENELEC	EN 61010-2-101:2002 Öryggiskröfur um rafmagnsbúnað til mælinga, eftirlits og notkunar á rannsóknarstofu – Hluti 2-101: Sérstakar kröfur varðandi lækningatæki til nota við sjúkdómsgreiningar í glasi (IVD) IEC 61010-2-101:2002 (Breytt)	17.12.2002		
CENELEC	EN 61326-2-6:2006 Rafbúnaður til nota við mælingar, stýringu og á rannsóknarstofum – Kröfur um rafsegulsviðssamhæfi – Hluti 2-6: Sérstakar kröfur – Lækningatæki til sjúkdómsgreiningar í glasi IEC 61326-2-6:2005	27.11.2008		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Hefur ekki birst áður í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 62304:2006 Hugbúnaður í lækningatæki – Líftímaferlar hugbúnaðar IEC 62304:2006	27.11.2008		
	EN 62304:2006/AC:2008	18.1.2011		
CENELEC	EN 62366:2008 Lækningatæki – Notkun nytsemisverkfræði í tengslum við lækningartæki IEC 62366:2007	27.11.2008		

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.

Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar.

Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar.

Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur tilskipunarinnar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.

Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi (3. dalkur), er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur tilskipunarinnar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja sem taldar eru upp í viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB ⁽¹⁾, með áorðnum breytingum skv. tilskipun 98/48/EB ⁽²⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samræmda staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd reglugerðar
Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd
skilyrði fyrir markaðssetningu byggingarvara og niðurfellingu á tilskipun ráðsins
89/106/EEB**

2015/EES/30/13

*(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt
samhæfingarlöggjöf Sambandsins)*

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1:1998 Oliuofnar með ýribrennurum		1.1.2008	1.1.2009
	EN 1:1998/A1:2007		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 40-4:2005 Ljósastaurar – 4. hluti: Kröfur til ljósastaura úr bentri steinsteypu		1.10.2006	1.10.2007
	EN 40-4:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 40-5:2002 Ljósastaurar – 5. hluti: Kröfur til ljósastaura úr stáli		1.2.2003	1.2.2005
CEN	EN 40-6:2002 Ljósastaurar – 6. hluti: Kröfur til ljósastaura úr áli		1.2.2003	1.2.2005
CEN	EN 40-7:2002 Ljósastaurar – 7. hluti: Kröfur til ljósastaura úr trefjastyrktum fjölíðublöndum		1.10.2003	1.10.2004
CEN	EN 54-2:1997 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 2: Stjórnstöðvar		1.1.2008	1.8.2009
	EN 54-2:1997/A1:2006		1.1.2008	1.8.2009
	EN 54-2:1997/AC:1999		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 54-3:2001 Brunaviðvörðunarkerfi – 3. hluti: Brunaviðvörðunarbúnaður – Hljóðgjafar		1.4.2003	1.6.2009
	EN 54-3:2001/A1:2002		1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-3:2001/A2:2006		1.3.2007	1.6.2009
CEN	EN 54-4:1997 Brunaviðvörðunarkerfi – 4. hluti: Aflgjafar		1.10.2003	1.8.2009
	EN 54-4:1997/A1:2002		1.10.2003	1.8.2009
	EN 54-4:1997/A2:2006		1.6.2007	1.8.2009
	EN 54-4:1997/AC:1999		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 54-5:2000 Brunaviðvörðunarkerfi – 5. hluti: Hitaskynjarar – Punktiskynjarar		1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-5:2000/A1:2002		1.4.2003	30.6.2005
CEN	EN 54-7:2000 Brunaviðvörðunarkerfi – 7. hluti: Reykskynjarar – Optískir og jónískir punktiskynjarar		1.4.2003	1.8.2009
	EN 54-7:2000/A1:2002		1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-7:2000/A2:2006		1.5.2007	1.8.2009
CEN	EN 54-10:2002 Brunaviðvörðunarkerfi – 10. hluti: Eldskynjarar – Punktiskynjarar		1.9.2006	1.9.2008
	EN 54-10:2002/A1:2005		1.9.2006	1.9.2008

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 54-11:2001 Brunaviðvörðunarkerfi – 11. hluti: Handvirkir boðar		1.9.2006	1.9.2008
	EN 54-11:2001/A1:2005		1.9.2006	1.9.2008
CEN	EN 54-12:2002 Brunaviðvörðunarkerfi – 12. hluti: Reykskynjarar – Línuskynjarar sem nota ljósgeisla		1.10.2003	31.12.2005
CEN	EN 54-16:2008 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 16: Stýri- og aflestrarbúnaður fyrir talviðvörðunarkerfi		1.1.2009	1.4.2011
CEN	EN 54-17:2005 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 17: Skammhlaupseinangrarar		1.10.2006	1.12.2008
	EN 54-17:2005/AC:2007		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 54-18:2005 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 18: sendi- og móttökubúnaður		1.10.2006	1.12.2008
	EN 54-18:2005/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 54-20:2006 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 20: Reyksogsskynjarar		1.4.2007	1.7.2009
	EN 54-20:2006/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 54-21:2006 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 21: Beiningarbúnaður fyrir neyðarboð og bilunarviðvaranir		1.3.2007	1.6.2009
CEN	EN 54-23:2010 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 23: Brunaviðvörðunarbúnaður – Sjónviðvörðunarbúnaður		1.12.2010	31.12.2013
CEN	EN 54-24:2008 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 24: Hlutir í talviðvörðunarkerfi – Hátalarar		1.1.2009	1.4.2011
CEN	EN 54-25:2008 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 25: Kerfisþættir sem nota þráðlausar fjarskiptaleiðir		1.1.2009	1.4.2011
	EN 54-25:2008/AC:2012		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 179:2008 Járnvara í byggingar – Neyðarútgangsbúnaður sem stjórnað er með handfangi eða þrýstiplötu til notkunar við flóttaleiðir – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 197-1:2011 Sement – Hluti 1: Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur fyrir venjulegt sement		1.7.2012	1.7.2013
CEN	EN 295-1:2013 Frárennslislagnir úr brenndum leir – Hluti 1: Kröfur sem varða rör, festingar og tengi		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-4:2013 Frárennslislagnir úr brenndum leir – Hluti 4: Kröfur fyrir breytistykki, tengibúnað og sveigjanleg tengi		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-5:2013 Frárennslislagnir úr brenndum leir – Hluti 5: Kröfur fyrir götuð rör og tengi		1.11.2013	1.11.2014

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfæður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhlíða
CEN	EN 295-6:2013 Frárennslislagnir úr brenndum leir – Hluti 6: Kröfur fyrir samsetningarhluta mannopa og eftirlitsbrunna		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-7:2013 Frárennslislagnir úr brenndum leir – Hluti 7: Kröfur varðandi rör og tengingar til nota við undirrekstur		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 331:1998 Handstýrðir kúlulokar og keilulokar með lokuðum botni til nota í gasleiðslum í byggingum		1.9.2011	1.9.2012
	EN 331:1998/A1:2010		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 413-1:2011 Sement til nota í múrvirki – Hluti 1: Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 416-1:2009 Gaskyntir geislahitarar með einum brennara til að hengja upp – Hluti 1: Öryggi		1.12.2009	1.12.2010
CEN	EN 438-7:2005 Háþrýstimótaðar lagskiptar skreytiplötur (HPL) – Plötur sem eru byggðar á hitahefðandi resinum (yfirleitt kallaðar lagskiptar þynnur) – 7. hluti: Þéttar lagskiptar plötur og HPL plötur úr samsettum efnum til nota utanhúss og innanhúss á vegg og í loft		1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 442-1:1995 Geisla- og hringstreymisofnar – 1. hluti: Tæknilýsing og kröfur		1.12.2004	1.12.2005
	EN 442-1:1995/A1:2003		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 450-1:2012 Svífaska í steinsteypu – Hluti 1: Skilgreining, eiginleikar og samræmisskilyrði		1.5.2013	1.5.2014
CEN	EN 459-1:2010 Kalksteinsméla – Hluti 1: Skilgreiningar, eiginleikar og samræmisskilyrði		1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 490:2011 Þakskífur úr steinsteypu og festingar til þak- og veggklæðningar – Eiginleikar vöru		1.8.2012	1.8.2012
CEN	EN 492:2012 Þakplötur úr trefjasteypu og fylgihlutir – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.7.2013	1.7.2013
CEN	EN 494:2012 Bylgjulaga þakplötur úr trefjasteypu og fylgihlutir – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.8.2013	1.8.2013
CEN	EN 516:2006 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Aðgönguleiðir að þökum – Göngupallar, þrep og stig		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 517:2006 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Öryggiskrókar á þök		1.12.2006	1.12.2007
CEN	EN 520:2004+A1:2009 Gífsplötur – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.6.2010	1.12.2010
CEN	EN 523:2003 Stálkápur fyrir forspennustrengi – Íðorð, kröfur og gæðaeftirlit		1.6.2004	1.6.2005
CEN	EN 534:2006+A1:2010 Bárulaga jarðbiksplötur – Framleiðslukröfur og prófunaraðferðir		1.1.2011	1.1.2011

Evrópsk staðla-samtök (¹)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 544:2011 Jarðbikspakflögur styrktar með steinefnum og/eða gerviefnum – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.4.2012	1.4.2012
CEN	EN 572-9:2004 Gler í byggingar – Almennar glervörur úr natríumkalksilíkati – 9. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 588-2:2001 Trefjasteypurur fyrir niðurföll og ræsi – 2. hluti: Mannop og eftirlitsbrunnar		1.10.2002	1.10.2003
CEN	EN 598:2007+A1:2009 Rör, tengi og fylgihlutir úr seigu jární ásamt samsetningum þeirra til nota við fráveitur – Kröfur og prófunaraðferðir		1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 621:2009 Gaskyntir iðuhitarar til hitunar á rými annarsstaðar en á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er ekki meira en 300 kW, án viftu til að flytja brunaloft og/eða afgangsgas		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 671-1:2012 Föst slökkvikerfi – Slöngukerfi – Hluti 1: Slöngukefli með hálfstífum slöngum		1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 671-2:2012 Föst slökkvikerfi – Slöngukerfi – Hluti 2: Slöngukerfi með samanbrotnum slöngum		1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 681-1:1996 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 1. hluti: Hitahert gúmmí		1.1.2003	1.1.2009
	EN 681-1:1996/A1:1998		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-1:1996/A2:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-1:1996/A3:2005		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 681-2:2000 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 2. hluti: Hitadeigt gúmmikennt efni		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-2:2000/A1:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-2:2000/A2:2005		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 681-3:2000 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 3. hluti: Blöðrótt efni úr hitahertu gúmmí		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-3:2000/A1:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-3:2000/A2:2005		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 681-4:2000 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 4. hluti: Þéttingar úr steypu pólýúretani		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-4:2000/A1:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-4:2000/A2:2005		1.7.2012	1.7.2012

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 682:2002 Gúmmíkenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi þéttingar sem notaðar eru á rör og festingar sem flytja gas og kolvetnisvökva		1.10.2002	1.12.2003
	EN 682:2002/A1:2005		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 771-1:2011 Kröfur til múrsteina – 1. hluti: Múrsteinar úr leir		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-2:2011 Kröfur til múrsteina – 2. hluti: Múrsteinar úr kalsíumsilikati		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-3:2011 Kröfur til múrsteina – 3. hluti: Múrsteinar úr steinsteypu (þung og létt fylliefni)		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-4:2011 Kröfur til múrsteina – 4. hluti: Múrsteinar úr hita- og þrýstihærtri frauðsteypu		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-5:2011 Kröfur til múrsteina – 5. hluti: Sérframleiddir múrsteinar úr steinsteypu		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-6:2011 Kröfur til múrsteina – Hluti 6: Múrsteinar úr náttúrulegum steini		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 777-1:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – Hluti 1: Kerfi D, öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-2:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – 2. hluti: Kerfi E, öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-3:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – Hluti 3: Kerfi F, öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-4:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – Hluti 4: Kerfi H – Öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 778:2009 Gasknúrir iðuhitarar til hitunar á rými á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er meira en 70 kW, án viftu til að flytja brunaloft og/eða afgangsgas		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 845-1:2013 Skilgreining stoðþátta fyrir múrvirki – Hluti 1: Bindingar, togbönd, upphengi og knegti	EN 845-1:2003	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 845-2:2013 Skilgreining stoðþátta fyrir múrvirki – Hluti 2: Burðarbitar yfir dyrum og gluggum	EN 845-2:2003	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 845-3:2013 Skilgreining stoðþátta fyrir múrvirki – Hluti 3: Fúgustyrking úr stálneti	EN 845-3:2003	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 858-1:2002 Skiljukerfi fyrir léttu vökva (t.d. olíu og bensín) – 1. hluti: Grunnatriði vöruhönnunar, skilvirkni og prófunar, merking og gæðaeftirlit		1.9.2005	1.9.2006
	EN 858-1:2002/A1:2004		1.9.2005	1.9.2006

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 877:1999 Steypujárnör og -tengi, samskeyti og aukahlutir fyrir fráveitur – Kröfur, prófunaraðferðir og gæðatrygging		1.1.2008	1.9.2009
	EN 877:1999/A1:2006		1.1.2008	1.9.2009
	EN 877:1999/A1:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 934-2:2009+A1:2012 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – Hluti 2: Íblöndunarefni í steinsteypu – Skilgreiningar, kröfur, samræmisauðkenningar og merkingar		1.3.2013	1.9.2013
CEN	EN 934-3:2009+A1:2012 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – Hluti 3: Íblöndunarefni í múr til nota í múrvirki – Skilgreiningar, kröfur, samræmi, auðkenning og merking		1.3.2013	1.9.2013
CEN	EN 934-4:2009 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – 4. hluti: Íblöndunarefni í þunnfljótandi múr til nota með forspennustrengjum – Skilgreiningar, kröfur, samræmisauðkenningar og merkingar		1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 934-5:2007 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – 5. hluti: Íblöndunarefni til nota í sprautusteypu – Skilgreiningar, kröfur, samræmi, auðkenning og merking		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 969:2009 Ör, tengi og fylgihlutir úr seigu jární ásamt samsetningum þeirra til nota í gasleiðslur – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 997:2012 Salernisskálur og salerni með vatnslás		1.12.2012	1.6.2013
	EN 997:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 998-1:2010 Kröfur til mýrs til nota í múrvirki – Hluti 1: Þússningarmúr		1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 998-2:2010 Kröfur til mýrs til nota í múrvirki – Hluti 2: Múr til nota í múrvirki		1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 1013:2012 Ljósbleypin, mótuð plastklæðning til innri og ytri nota á einföld þök, vegg og loft – Kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2013	1.9.2014
CEN	EN 1020:2009 Gaskyntir iðuhitarar til hitunar á rými annarsstaðar en á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er ekki meira en 300 kW, með viftu til að flytja brunaloft eða afgangsgas		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 1036-2:2008 Gler í byggingar – Speglar úr silfurhúðuðu flotgleri til nota innan húss – Hluti 2: Samræmismat; vörustaðall		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1051-2:2007 Gler í byggingar – Glerhleðslusteinir og glergötusteinir – Hluti 2: Samræmismat/vörustaðall		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1057:2006+A1:2010 Kopar og koparblöndur – Heildregin kringlótt koparör fyrir vatn og gas til nota í hreinlætis- og hitunarbúnaði		1.12.2010	1.12.2010
CEN	EN 1090-1:2009+A1:2011 Byggingareiningar úr stáli og áli – Almenn afhendingarskilyrði		1.9.2012	1.7.2014

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1096-4:2004 Gler í byggingar – Húðað gler – 4. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1123-1:1999 Heitsinkhúðaðar múffutengdar stálpípur með saum og tengistykki fyrir fráveitur – 1. hluti: Kröfur, prófanir og gæðaeftirlit		1.6.2005	1.6.2006
	EN 1123-1:1999/A1:2004		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 1124-1:1999 Ryðfriar, múffutengdar stálpípur með saum og tengistykki fyrir fráveitur – 1. hluti: Kröfur, prófanir og gæðaeftirlit		1.6.2005	1.6.2006
	EN 1124-1:1999/A1:2004		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 1125:2008 Járnvara í byggingar – Neyðarútgangsbúnaður stjórnað með slá til notkunar við flóttaleiðir – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1154:1996 Járnvara í byggingar – Stýrður dyralokunarbúnaður – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1154:1996/A1:2002		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1154:1996/A1:2002/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 1155:1997 Járnvara í byggingar – Rafknúinn festibúnaður til að halda vængjahurðum opnum – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1155:1997/A1:2002		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1155:1997/A1:2002/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 1158:1997 Járnvara í byggingar – Samstillingarbúnaður fyrir hurðir – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1158:1997/A1:2002		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1158:1997/A1:2002/AC:2006		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 1168:2005+A3:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Holplötur		1.7.2012	1.7.2013
CEN	EN 1279-5:2005+A2:2010 Gler í byggingar – Einangrunargler – 5. hluti: Samræmismat		1.2.2011	1.2.2012
CEN	EN 1304:2005 Þakskífur úr leir og festingar – Skilgreiningar og eiginleikar vöru		1.2.2006	1.2.2007
CEN	EN 1317-5:2007+A2:2012 Öryggisbúnaður vega – Hluti 5: Vörukröfur og samræmismat fyrir vegahindranir		1.1.2013	1.1.2013
	EN 1317-5:2007+A2:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 1319:2009 Gasknúinir iðuhitarar til hitunar á rými á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er ekki meira en 70 kW, með viftu		1.10.2010	1.10.2011
CEN	EN 1337-3:2005 Legur – 3. hluti: gúmmilegur		1.1.2006	1.1.2007
CEN	EN 1337-4:2004 Legur – 4. hluti: Rúllulegur		1.2.2005	1.2.2006
	EN 1337-4:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008

Evrópsk staðla-samtök (¹)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1337-5:2005 Legur – 5. hluti: pottlegur		1.1.2006	1.1.2007
CEN	EN 1337-6:2004 Legur – 6. hluti: Armafóðringar		1.2.2005	1.2.2006
CEN	EN 1337-7:2004 Legur – 7. hluti: Kúlulaga og sívalar PTFE (Polytetrafluoroethylen) legur		1.12.2004	1.6.2005
CEN	EN 1337-8:2007 Legur í mannvirki – Hluti 8: Láréttar stýringar og festingar		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1338:2003 Steinar úr steinsteypu til steinlagna – Kröfur og prófunaraðferðir		1.3.2004	1.3.2005
	EN 1338:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1339:2003 Hellur úr steinsteypu til hellulagna – Kröfur og prófunaraðferðir		1.3.2004	1.3.2005
	EN 1339:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1340:2003 Kantsteinar úr steinsteypu – Kröfur og prófunaraðferðir		1.2.2004	1.2.2005
	EN 1340:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1341:2012 Hellur úr náttúrulegum steini fyrir steinlagn utanhúss – Kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1342:2012 Götusteinar úr náttúrulegum steini fyrir steinlagn utanhúss – Kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1343:2012 Kantsteinar úr náttúrulegum steini fyrir steinlagn utanhúss – Kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1344:2013 Götusteinar úr leir – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1344:2002	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 1423:2012 Efni til vegmerkinga – Sáldurefni – Glerperlur, viðnámsaukandi korn og blöndur af hvoru tveggja		1.11.2012	1.11.2012
	EN 1423:2012/AC:2013		1.7.2013	1.7.2013
CEN	EN 1433:2002 Frárennslisrör á svæðum sem ætluð eru akandi og gangandi vegfarendum – Flokkun, hönnun og prófunarkröfur, merking og mat á samræmi		1.8.2003	1.8.2004
	EN 1433:2002/A1:2005		1.1.2006	1.1.2006
CEN	EN 1457-1:2012 Reykháfar – Reykrör í loftrásir úr leir eða keramik – Hluti 1: Reykrör sem starfa við þurrar aðstæður – Kröfur og prófunaraðferðir		1.11.2012	1.11.2013
CEN	EN 1457-2:2012 Reykháfar – Reykrör í loftrásir úr leir eða keramik – Hluti 2: Reykrör sem starfa við blautar aðstæður – Kröfur og prófunaraðferðir		1.11.2012	1.11.2013
CEN	EN 1463-1:2009 Efni til vegmerkinga – Vegbólur með endurskini – Hluti 1: Nothæfiskröfur í upphaflegu ástandi		1.1.2010	1.1.2011

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 1469:2004 Vörur úr náttúrulegum steini – Plötur til klæðningar – Kröfur		1.7.2005	1.7.2006
CEN	EN 1504-2:2004 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðæftirlit og mat á samræmi – 2. hluti: Yfirborðsverndarkerfi fyrir steinsteypu		1.9.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-3:2005 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðæftirlit og mat á samræmi – 3. hluti: Viðgerðir á steinsteypu með og án burðarhlutverks		1.10.2006	1.1.2009
CEN	EN 1504-4:2004 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðæftirlit og mat á samræmi – 4. hluti: Lím til byggingarnota		1.9.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-5:2004 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðæftirlit og mat á samræmi – 5. hluti: Innsprautun í steinsteypuvirki		1.10.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-6:2006 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðæftirlit og mat á samræmi – Hluti 6: Festing bendistáls		1.6.2007	1.1.2009
CEN	EN 1504-7:2006 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðæftirlit og mat á samræmi – Hluti 7: Tæringarvarnir bendingar		1.6.2007	1.1.2009
CEN	EN 1520:2011 Forsteypar bentar einingar með opnum léttum fylliefnum		1.1.2012	1.1.2013
CEN	EN 1748-1-2:2004 Gler í byggingar – Sérstakar grunnvörur – Hluti 1-2: Bórsilikatgler – Samræmismat/vörustaðall		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1748-2-2:2004 Gler í byggingar – Sérstakar grunnvörur – Hluti 2-2: Keramikgler – Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1806:2006 Reykháfar – Reykrörseiningar úr leir eða keramik fyrir einfalda reykháfa – Kröfur og prófunaraðferðir		1.5.2007	1.5.2008
CEN	EN 1825-1:2004 Smuróluskiljur – 1. hluti: Grunnatriði hönnunar, skilvirkni og prófun, merking og gæðæftirlit		1.9.2005	1.9.2006
	EN 1825-1:2004/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1856-1:2009 Reykháfar – Kröfur til reykháfa úr málm – 1. hluti: Hlutar í reykháfakerfi		1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 1856-2:2009 Reykháfar – Nothæfiskröfur til reykháfa úr málm – 2. hluti: Málmföðringar og reykrör til tenginga		1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 1857:2010 Reykháfar – Einingar – Reykrörsföðringar úr steinsteypu		1.1.2011	1.1.2012
CEN	EN 1858:2008+A1:2011 Reykháfar – Einingar – Reykrörseiningar úr steinsteypu		1.4.2012	1.4.2013

Evrópsk staðla-samtök (¹)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1863-2:2004 Gler í byggingar – Hitahert gler úr natríumkalksilícati – 2. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1873:2005 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Ofanljós úr plasti – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.10.2006	1.10.2009
CEN	EN 1916:2002 Rör og fylgihlutir úr steinsteypu, óbent, með stáltrefjum og með bendistáli		1.8.2003	23.11.2004
	EN 1916:2002/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 1917:2002 Mannop og eftirlitsbrunnar úr steinsteypu, óbent, með stáltrefjum og með bendistáli		1.8.2003	23.11.2004
	EN 1917:2002/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 1935:2002 Járnvara í byggingar – Einása lamir – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2002	1.12.2003
	EN 1935:2002/AC:2003		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 10025-1:2004 Heitvalsað efni úr óblönduðu byggingarstáli – 1. hluti: Almenn skilyrði fyrir afhendingu		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 10088-4:2009 Ryðfrítt stál – Hluti 4: Tæknileg afhendingarskilyrði fyrir plötur/þynnur úr tæringarþolnu stáli til nota í byggingum		1.2.2010	1.2.2011
CEN	EN 10088-5:2009 Ryðfrítt stál – Hluti 5: Tæknileg afhendingarskilyrði fyrir teina, stangir, vír og vörur úr björtu tæringarþolnu stáli til nota í byggingum		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 10210-1:2006 Holar burðareiningar framleiddar við hita úr óblönduðu stáli og fínkorna stáli – Hluti 1: Tæknileg afhendingarskilyrði		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 10219-1:2006 Kaldformaðar soðnar holar burðareiningar úr óblönduðu stáli og fínkorna stáli – Hluti 1: Tæknileg afhendingarskilyrði		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 10224:2002 Rör og tengihlutir úr stáli fyrir flutning á vatnsríkum vökvum, svo sem neysluvatni – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.4.2006	1.4.2007
	EN 10224:2002/A1:2005		1.4.2006	1.4.2007
CEN	EN 10255:2004+A1:2007 Rör úr óblönduðu stáli sem henta til rafsúðu og snittunar – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 10311:2005 Rörtengi til tengingar á stálrörum og festingar til nota við flutning á vatni og öðrum vatnsríkum vökvum		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 10312:2002 Soðin rör úr ryðfríu stáli til flutnings á vatnsríkum vökvum, svo sem neysluvatni – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.4.2006	1.4.2007
	EN 10312:2002/A1:2005		1.4.2006	1.4.2007
CEN	EN 10340:2007 Steypujárnvörur til mannvirkjagerðar		1.1.2010	1.1.2011
	EN 10340:2007/AC:2008		1.1.2010	1.1.2010

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 10343:2009 Stál til snöggkælingar og temprunar til nota í byggingum – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 12004:2007+A1:2012 Flísalím – Kröfur, samræmismat, flokkun og merking		1.4.2013	1.7.2013
CEN	EN 12050-1:2001 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 1. hluti: Dælubúnaður til að dæla fráveituvatni með seyr		1.11.2001	1.11.2002
CEN	EN 12050-2:2000 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 2. hluti: Dælubúnaður til að dæla fráveituvatni án seyr		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12050-3:2000 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 3. hluti: Dælubúnaður til takmarkaðra nota að dæla fráveituvatni með seyr		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12050-4:2000 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 4. hluti: Einstreymislokar fyrir fráveituvatn með eða án seyr		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12057:2004 Vörur úr náttúrulegum steini – Flísar – Kröfur		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12058:2004 Vörur úr náttúrulegum steini – Plötur á gólf og þrep – Kröfur		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12094-1:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 1. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir rafknúinn sjálfvirkan stjórn- og seinkunarbúnað		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-2:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 2. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir órafknúinn sjálfvirkan stjórn- og seinkunarbúnað		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-3:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 3. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir handvirkan gangsetningar- og stöðvunarbúnað		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-4:2004 Föst slökkvikerfi – Hlutir í CO ₂ -kerfi – 4. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir loka á háþrýstihylki og opnunarbúnað þeirra		1.5.2005	1.8.2007
CEN	EN 12094-5:2006 Föst slökkvikerfi – Hlutir í CO ₂ -kerfi – 5. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir há- og lághrýstistýriloka og opnunarbúnað þeirra		1.2.2007	1.5.2009
CEN	EN 12094-6:2006 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 6. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir rofbúnað sem ekki er rafknúinn		1.2.2007	1.5.2009
CEN	EN 12094-7:2000 Föst slökkvikerfi – Íhlutar í CO ₂ -kerfi – 7. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir dreifara		1.10.2001	1.4.2004
	EN 12094-7:2000/A1:2005		1.11.2005	1.11.2006

Evrópsk staðla-samtök (¹)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhlíða
CEN	EN 12094-8:2006 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – Hluti 8: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir tengi		1.2.2007	1.5.2009
CEN	EN 12094-9:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 9. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir sérhæfða brunaskynjara		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-10:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 10. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir þrýstimæla og þrýstirofa		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-11:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 11. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir vogir		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-12:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 12. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir loftknúinn viðvörðunarbúnað		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-13:2001 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 13. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir eftirlits- og einstreymisloka		1.1.2002	1.4.2004
	EN 12094-13:2001/AC:2002		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 12101-1:2005 Reyk- og hitastýribúnaður – 1. hluti: Tæknilýsing fyrir reykálma		1.6.2006	1.9.2008
	EN 12101-1:2005/A1:2006		1.12.2006	1.9.2008
CEN	EN 12101-2:2003 Reyk- og hitastýribúnaður – 2. hluti: Kröfur til náttúrulegra reyk- og hitaræsikerfa		1.4.2004	1.9.2006
CEN	EN 12101-3:2002 Reyk- og hitastýribúnaður – 3. hluti: Kröfur til vélknúinna reyk- og hitavifta		1.4.2004	1.4.2005
	EN 12101-3:2002/AC:2005		1.1.2006	1.1.2006
CEN	EN 12101-6:2005 Reyk- og hitastýribúnaður – 6. hluti: Kröfur til þrýstingsmunarkerfa – Ósamsett		1.4.2006	1.4.2007
	EN 12101-6:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 12101-7:2011 Reyk- og hitastýribúnaður – Hluti 7: Reykstýrirásir		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 12101-8:2011 Reyk- og hitastýribúnaður – Hluti 8: Reykstýrilokur		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 12101-10:2005 Reyk- og hitastýribúnaður – Hluti 10: Aflgjafar		1.10.2006	1.5.2012
	EN 12101-10:2005/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12150-2:2004 Gler í byggingar – Hitahert öryggisgler úr natríumkalksilícati – 2. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12209:2003 Járnvara í byggingar – Lásar og læsingar – Handvirkir lásar og læsingar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.12.2004	1.6.2006
	EN 12209:2003/AC:2005		1.6.2006	1.6.2006

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 12259-1:1999 + A1:2001 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 1. hluti: Úðarar		1.4.2002	1.9.2005
	EN 12259-1:1999 + A1:2001/A2:2004		1.3.2005	1.3.2006
	EN 12259-1:1999 + A1:2001/A3:2006		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 12259-2:1999 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 2. hluti: Varðlokar fyrir blaut kerfi		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/A1:2001		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/A2:2005		1.9.2006	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/AC:2002		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 12259-3:2000 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 3. hluti: Varðlokar fyrir þurr úðakerfi		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-3:2000/A1:2001		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-3:2000/A2:2005		1.9.2006	1.8.2007
CEN	EN 12259-4:2000 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 4. hluti: Vatnsknúnar bjöllur		1.1.2002	1.4.2004
	EN 12259-4:2000/A1:2001		1.1.2002	1.4.2004
CEN	EN 12259-5:2002 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 5. hluti: Vatnsflæðisnemar		1.7.2003	1.9.2005
CEN	EN 12271:2006 Yfirborðsþekja – Kröfur		1.1.2008	1.1.2011
CEN	EN 12273:2008 Klæðning með flotbiki – Kröfur		1.1.2009	1.1.2011
CEN	EN 12285-2:2005 Verkstæðisframleiddir stáltankar – 2. hluti: Láréttir sívalir tankar með einfaldri eða tvöfaldri klæðningu til ofanjarðargeymslu á eldfimum og óeldfimum vatnsmengandi vökvum		1.1.2006	1.1.2008
CEN	EN 12326-1:2014 Flöguberg og steinn til nota í þak- og ytri veggklæðningar – Hluti 1: Eiginleikar flögubergs og karbónatflögubergs	EN 12326-1:2004	13.2.2015	13.2.2016
CEN	EN 12337-2:2004 Gler í byggingar – Efnahert gler úr natríumkalksilikati – 2. hluti: Samræmismat/vörustaðall		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12352:2006 Umferðarstjórnúnaður – Viðvörunar- og öryggisljósabúnaður		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 12368:2006 Umferðarstjórnúnaður – Umferðarljós		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 12380:2002 Undirþrýstingslokar fyrir frárennsliskerfi – Kröfur, prófunaraðferðir og mat á samræmi		1.10.2003	1.10.2004
CEN	EN 12446:2011 Reykháfar – Einingar – Ytri veggeiningar úr steinsteypu		1.4.2012	1.4.2013
CEN	EN 12467:2012 Plötur úr trefjasteypu – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.7.2013	1.7.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 12566-1:2000 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi, ígildi allt að 50 íbúa – 1. hluti: Verksmiðjuframleiddar rotþrær		1.12.2004	1.12.2005
	EN 12566-1:2000/A1:2003		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 12566-3:2005+A2:2013 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 3: Samsettar og/eða ósamsettar skólphreinsistöðvar fyrir íbúabyggð		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 12566-4:2007 Skólplagnir fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 4: Rotþrær sem settar eru saman á vettvangi úr forsmíðuðum einingum		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12566-6:2013 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 6: Tilbúnað hreinsieiningar fyrir skólp úr rotþróum		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 12566-7:2013 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 7: Einingar fyrir lokahreinsun		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 12591:2009 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Eiginleikar jarðbiks til nota í slitlög		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 12602:2008+A1:2013 Forsteyptir styrktir byggingarhlutar úr hita- og þrýstihertri fraðsteypu		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 12620:2002+A1:2008 Fylliefni í steinsteypu		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12676-1:2000 Ljósskermar til nota á vegum – 1. hluti: Kröfur og eiginleikar		1.2.2004	1.2.2006
	EN 12676-1:2000/A1:2003		1.2.2004	1.2.2006
CEN	EN 12737:2004+A1:2007 Forsteyptar steinsteypuvörur – Gólfrim í gripahús		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12764:2004+A1:2008 Hreinlætistæki – Tæknilýsing fyrir nuddpotta		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12794:2005+A1:2007 Forsteyptar steinsteypuvörur – Grundunarstaurar		1.2.2008	1.2.2009
	EN 12794:2005+A1:2007/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 12809:2001 Sjálfstæðir katlar í heimahúsi sem nota fast eldsneyti – Nafnvarmagjöf allt að 50 kW – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12809:2001/A1:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12809:2001/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
	EN 12809:2001/A1:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12815:2001 Sjálfstæðar eldavélar í heimahúsum sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12815:2001/A1:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12815:2001/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
	EN 12815:2001/A1:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 12839:2012 Forsteypar einingar úr steinsteypu – Einingar í girðingar		1.10.2012	1.10.2013
CEN	EN 12843:2004 Forsteypar steinsteypuvörur – Möstur og staurar		1.9.2005	1.9.2007
CEN	EN 12859:2011 Gifsblokkir – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 12860:2001 Gifslím fyrir gifsblokkir – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.4.2002	1.4.2003
	EN 12860:2001/AC:2002		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 12878:2005 Litarefni fyrir byggingarefni úr sementi og/eða kalki – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.3.2006	1.3.2007
	EN 12878:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 12899-1:2007 Föst, lóðrétt umferðarmerki – Hluti 1: Föst merki		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12899-2:2007 Föst, lóðrétt umferðarmerki – Hluti 2: Upplýstir umferðarpollar (TTB)		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12899-3:2007 Föst, lóðrétt umferðarmerki – Hluti 3: Aðgreiningarstaurar og endurskinsfletir		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12951:2004 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Fastir þakstigar – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12966-1:2005+A1:2009 Lóðrétt vegaskilti – Skilti með breytanlegum skilaboðum – 1. hluti: Vörustaðall		1.8.2010	1.8.2010
CEN	EN 13024-2:2004 Gler í byggingar – Hitahert öryggisgler úr bórsilikati – 2. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 13043:2002 Steinefni í malbik og klæðningar á vegi, flugvelli og önnur umferðarsvæði		1.7.2003	1.6.2004
	EN 13043:2002/AC:2004		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13055-1:2002 Létt fylliefni – 1. hluti: Létt fylliefni fyrir steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13055-1:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13055-2:2004 Létt fylliefni – 2. hluti: Létt fylliefni í malbik og til meðhöndlunar á yfirborði og í bundna og óbundna notkun		1.5.2005	1.5.2006
CEN	EN 13063-1:2005+A1:2007 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroörsföðringum úr leir eða keramik – 1. hluti: Kröfur og aðferðir við prófun á eldþoli við sótbruna		1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13063-2:2005+A1:2007 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroörsföðringum úr leir eða keramik – 2. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir við rakar aðstæður		1.5.2008	1.5.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samþæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13063-3:2007 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroðringum úr leir eða keramik – Hluti 3: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir loftárræykháfa		1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13069:2005 Reykháfar – Ytri veggir úr leir eða keramik fyrir reykáfakerfi – Kröfur og prófunaraðferðir		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 13084-5:2005 Fristandandi verksmiðjureykháfar – 5. hluti: Efni í múrsteinsföðringar – Eiginleikar		1.4.2006	1.4.2007
	EN 13084-5:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13084-7:2012 Fristandandi reykáfáfar – Hluti 7: Eiginleikar sívalra stálsmiða til nota í einföldum stálreykháfum og stálföðringum		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13101:2002 Þrep í manngeng neðanjarðarrými – Kröfur, merkingar, prófanir og mat á samræmi		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13108-1:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 1: Malbik		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-1:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-2:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 2: Malbik til nota í mjög þunn lög		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-2:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-3:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 3: Malbik með mjúku bindiefni		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-3:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-4:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 4: Ívaltað malbik		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-4:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-5:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 5: Steinríkt malbik (SMA)		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-5:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-6:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 6: Biksteypa		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-6:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-7:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 7: Gegndræpt malbik		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-7:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13139:2002 Fylliefni í múr		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13139:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13160-1:2003 Lekageiningarkerfi – 1. hluti: Almennar reglur		1.3.2004	1.3.2005

Evrópsk staðla-samtök (¹)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13162:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar glerullar- eða steinullarvörur (MW) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13163:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndu pólýstýreni (EPS) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13164:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þrýstimótuðu pólýstýrenfraði (XPS) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13165:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr stífu pólýúretanfraði (PUR) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13166:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr fénólfraði (PF) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13167:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr frauðgleri (CG) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13168:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr tréull (WW) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13169:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndum perlusteini (EPS) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13170:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndum korki (ICB) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13171:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr viðartrefjum (WF) – Kröfur		1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13224:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Rifjaplötur		1.8.2012	1.8.2013
CEN	EN 13225:2013 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitar- og súlueiningar í byggingar	EN 13225:2004	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 13229:2001 Innfeld tæki, þ.m.t. opin eldstæði, sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13229:2001/A1:2003		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13229:2001/A2:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13229:2001/AC:2006		1.7.2007	1.7.2007
	EN 13229:2001/A2:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 13240:2001 Rýmishítarar sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13240:2001/A2:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13240:2001/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
	EN 13240:2001/A2:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 13241-1:2003+A1:2011 Hurðir og hlið á iðnaðar-, verslunar- og verkstæðisbyggingar – Vörustaðall – 1. hluti: Vörur án bruna- og reykvarnareiginleika		1.1.2012	1.1.2013
CEN	EN 13242:2002+A1:2007 Óbundin fylliefni og fylliefni bundin með vatnshverfum bindiefnum til notkunar í mannvirki og vegagerð		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 13245-2:2008 Plastefni – Prófilar úr ómýktu pólývinýlkloríði (PVC-U) til nota í byggingar – Hluti 2: Prófilar til nota utanhúss og innanhúss á veggi og í loft		1.7.2010	1.7.2012
	EN 13245-2:2008/AC:2009		1.7.2010	1.7.2010
CEN	EN 13249:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð vega og annarra umferðarsvæða (undanskilin er notkun við lagningu járnbrauta og malbiksslitlaga)		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13249:2000/A1:2005		1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 13250:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við lagningu járnbrauta		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13250:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13251:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við jarðvegsframkvæmdir og gerð undirstaða og stoðvirkja		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13251:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13252:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð þerrikerfa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13252:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13253:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð mannvirkja til varnar landeyðingu (sjóvarnargarðar, varnargarðar á bökkum áa og vatna)		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13253:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13254:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð uppistöðulóna og stíflna		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13254:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13254:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13255:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð vatnsvega		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13255:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13255:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13256:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð jarðganga og neðanjarðarvirkja		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13256:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13256:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13257:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við förgun á föstum úrgangi		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13257:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13257:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13263-1:2005+A1:2009 Kísilryk í steinsteypu – Hluti 1: Skilgreiningar, kröfur og samræmisskilyrði		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 13265:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð mannvirkja fyrir fljótandi úrgang		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13265:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13265:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13279-1:2008 Yfirborðsefni úr gífsi og gífsblöndum – 1. hluti: Skilgreiningar og kröfur		1.10.2009	1.10.2010
CEN	EN 13282-1:2013 Rakavirk bindiefni til vegagerðar – Hluti 1: Rakavirk bindiefni til vegagerðar með hraðherslu – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 13310:2003 Eldhúsvaskar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.2.2004	1.2.2006
CEN	EN 13341:2005+A1:2011 Hitadeigir fastir tankar til ofanjarðargeymslu á húshitunarolíu, steinolíu og dísilolíu – Tankar úr blástursmótuðu pólýetýleni, snúningsmótuðu pólýetýleni og pólýamíð 6 sem framleitt er með anjonískri fjölliðu – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2011	1.10.2011
CEN	EN 13361:2004 Þéttlög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er vegna nota við gerð uppistöðulóna og jarðstíflna.		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13361:2004/A1:2006		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13362:2005 Þéttlög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er við gerð vatnsvega		1.2.2006	1.2.2007
CEN	EN 13383-1:2002 Grjótvörn – 1. hluti: Eiginleikar		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13383-1:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13407:2006 Vegghengdar þvagskálar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13450:2002 Fylliefni til nota í brautarteinastæði		1.10.2003	1.6.2004
	EN 13450:2002/AC:2004		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13454-1:2004 Bindiefni, samsett bindiefni og verksmiðjuframleiddar blöndur með kalsíumsúlfati til nota í gólfílagir – 1. hluti: Skilgreiningar og kröfur		1.7.2005	1.7.2006
CEN	EN 13479:2004 Suðufylliefni – Almennur vörustaðall um fyllimálma og fylliduft til nota við samsuðu málmefna		1.10.2005	1.10.2006

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 13491:2004 Þéttilög úr blöndu af jarðvegi gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er vegna þéttingar við gerð gangna og neðanjarðarmannvirkja		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13491:2004/A1:2006		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13492:2004 Þéttilög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er við notkun til smíði á förgunarstöðvum fljótandi úrgangs eða flutningsstöðvum eða til lekavarnar		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13492:2004/A1:2006		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13493:2005 Þéttilög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er vegna nota við gerð geymslusvæða fyrir úrgang í föstu formi og förgunarstöðva		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13502:2002 Reykháfar – Kröfur og prófunaraðferðir fyrir hettur úr keramik á reykháfa		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13561:2004+A1:2008 Gluggatjöld til nota utanhúss – Kröfur, flokkun og öryggi		1.8.2009	1.8.2010
CEN	EN 13564-1:2002 Vatnstjónavarnanemar í byggingar – 1. hluti: Kröfur		1.5.2003	1.5.2004
CEN	EN 13616:2004 Búnaður til að koma í veg fyrir yfirfyllingu fastra olíuelsneytistanka		1.5.2005	1.5.2006
	EN 13616:2004/AC:2006		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13658-1:2005 Bendinet og styrkingar úr málmi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – 1. hluti: Gifshúðun innanhúss		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13658-2:2005 Bendinet og styrkingar úr málmi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – 2. hluti: Gifshúðun utanhúss		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13659:2004+A1:2008 Gluggahlerar – Nothæfiskröfur, þ.m.t. um öryggi		1.8.2009	1.8.2010
CEN	EN 13693:2004+A1:2009 Forsteyptar steinsteypuvörur – Sérstakar þakeiningar		1.5.2010	1.5.2011
CEN	EN 13707:2004+A2:2009 Sveigjanleg lög til vatnsþéttingar – Styrktur þakpappi til vatnsþéttingar – Skilgreiningar og eiginleikar		1.4.2010	1.10.2010
CEN	EN 13747:2005+A2:2010 Forsteyptar steinsteypuvörur – Forsteyptar gólfaplötur		1.1.2011	1.1.2011
CEN	EN 13748-1:2004 Terrazzo flísar – 1. hluti: Terrazzo flísar til nota innanhúss		1.6.2005	1.10.2006
	EN 13748-1:2004/A1:2005		1.4.2006	1.10.2006
	EN 13748-1:2004/AC:2005		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 13748-2:2004 Terrazzo flísar – 2. hluti: Terrazzo flísar til nota utanhúss		1.4.2005	1.4.2006
CEN	EN 13808:2013 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Grunnur til nota við skilgreiningar á jákvætt hlöðnum jarðbiksblöndum	EN 13808:2005	8.8.2014	8.8.2015

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 13813:2002 Ílagnarefni og gólfílgna – Ílagnarefni – Eiginleikar og kröfur		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13815:2006 Mót úr trefjastyrktu gífsi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13830:2003 Ekki berandi útveggir – Vörustaðall		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 13859-1:2010 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Skilgreiningar og eiginleikar undirlaga – 1. hluti: Undirlög undir þakklæðningar		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 13859-2:2010 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Skilgreiningar og eiginleikar undirlaga – 2. hluti: Undirlög fyrir veggi		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 13877-3:2004 Slitlög úr steinsteypu – 3. hluti: Eiginleikar blindingja til nota í steinsteypuslitlögum		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 13915:2007 Verksmiðjuframleiddar veggplötueiningar úr gífsi með pappakjarna – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.6.2008	1.6.2009
CEN	EN 13924:2006 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Eiginleikar harðs jarðbiks til nota í slitlög		1.1.2010	1.1.2011
	EN 13924:2006/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13950:2014 Gífsplötur með áföstum efnum til varma- og hljóðeinangrunar – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 13950:2005	13.2.2015	13.2.2016
CEN	EN 13956:2012 Sveigjanlegar plötur til vatnspéttingar – Plast- og gúmmídúkar til vatnspéttingar þaka – Skilgreiningar og eiginleikar		1.10.2013	1.10.2013
CEN	EN 13963:2005 Fylliefni til nota í gífsplötuskeyti – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.3.2006	1.3.2007
	EN 13963:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13964:2004 Niðurhengd loft – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2005	1.1.2007
	EN 13964:2004/A1:2006		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13967:2012 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Rakavarnarlög úr plasti og gúmmi, þ.m.t. plast- og gúmmíklæðningar til vatnspéttingar í kjöllum – Skilgreiningar og eiginleikar		1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 13969:2004 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Rakavarnarlög úr jarðbiki, þ.m.t. jarðbiksdúkar til vatnspéttingar í kjöllum – Skilgreiningar og eiginleikar		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13969:2004/A1:2006		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13970:2004 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Jarðbikslög til að þétta gegn rakaflæði – Skilgreiningar og eiginleikar		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13970:2004/A1:2006		1.1.2008	1.1.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhlíða
CEN	EN 13978-1:2005 Forsteyptar steinsteypuvörur – Forsteyptir bílskúrar – 1. hluti: Kröfur varðandi benta bílskúra, heilsteypa eða úr steypum einingum í rýmisstærð		1.3.2006	1.3.2008
CEN	EN 13984:2013 Sveigjanleg lög til vatnsþéttingar – Plast- og gúmmílög til að þétta gegn rakaflæði – Skilgreiningar og eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 13986:2004 Trétrefjaplötur til nota í byggingum – Eiginleikar, samræmismat og merking		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14016-1:2004 Bindiefni í magnesítílagir – Brennd magnesínefni og magnesínklóríð – 1. hluti: Skilgreiningar, kröfur		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 14023:2010 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Almennar kröfur um fjölliðublandað jarðbik		1.1.2011	1.1.2012
CEN	EN 14037-1:2003 Geislahitunarplötur í loft fyrir vatn undir 120°C – 1. hluti: Tæknilýsing og kröfur		1.2.2004	1.2.2005
CEN	EN 14041:2004 Fjaðrandi gólfefni úr textíl- og dúkefnum – Heilbrigðis-, öryggis- og orkusparnaðarkröfur		1.1.2006	1.1.2007
	EN 14041:2004/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 14055:2010 Vatnskassar fyrir salernis- og þvagskálar		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14063-1:2004 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr léttum fylliefnum úr þöndum leir – 1. hluti: Eiginleikar ómótaðs efnis fyrir uppsetningu		1.6.2005	1.6.2006
	EN 14063-1:2004/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14064-1:2010 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr lausri glerull eða steinull (MW) – Hluti 1: Eiginleikar lausullar fyrir uppsetningu		1.12.2010	1.12.2011
CEN	EN 14080:2013 Timburvirki – Límtré og gegnheilt límtré		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14081-1:2005+A1:2011 Timburvirki – Styrkleikaflokkað timbur í burðarvirki með rétthyrndu þversniði – Hluti 1: Almennar kröfur		1.10.2011	31.12.2011
CEN	EN 14178-2:2004 Gler í byggingar – Almennar jarðalkalínatríumsilíkatvörur – 2. hluti: Samræmismat/vörustaðall		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 14179-2:2005 Gler í byggingar – Hitahert og gegnhitað öryggisglas úr natríumkalksilícati – 2. hluti: Samræmismat/vörustaðall		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 14188-1:2004 Fylli- og þéttiefni í samskeyti – 1. hluti: Kröfur fyrir hituð þéttiefni		1.7.2005	1.1.2007
CEN	EN 14188-2:2004 Fylli- og þéttiefni í samskeyti – 2. hluti: Kröfur fyrir óhituð þéttiefni		1.10.2005	1.1.2007

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhlða
CEN	EN 14188-3:2006 Fylli- og þéttiefni í samskeyti – Hluti 3: Eiginleikar tilbúinna fúgubéttinga		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 14190:2014 Sérunnar gífsplötur – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 14190:2005	13.2.2015	13.2.2016
CEN	EN 14195:2005 Málmgrindarhlutar fyrir gífsplötukerfi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2006	1.1.2007
	EN 14195:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 14209:2005 Tilsniðnir vegglistar úr gífsi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2006	1.9.2007
CEN	EN 14216:2004 Sement – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur fyrir sérframleitt lághitasement		1.2.2005	1.2.2006
CEN	EN 14229:2010 Burðartimbur – Timburstaurar fyrir loftlínur		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14246:2006 Gíseiningar í niðurhengd loft – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.4.2007	1.4.2008
	EN 14246:2006/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14250:2010 Timburvirki – Kröfur til raðframleiddra grinda með gataplötufestingum		1.11.2010	1.11.2010
CEN	EN 14296:2005 Hreinlætistæki – Þvottarennur		1.3.2006	1.3.2008
CEN	EN 14303:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar glerullar- eða steinullarvörur (MW) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14304:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr sveigjanlegu elastómerfauði (FEF) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14305:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr frauðgleri (CG) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14306:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr kalsíumsílikati (CS) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14307:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þrýstímótuðu pólýstýrenfauði (XPS) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14308:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr stífu pólýúretanfauði (PUR) og pólýsósýanúratfauði (PIR) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 14309:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndu pólýstýreni (EPS) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14313:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr pólýetýlenfrouði (PEF) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14314:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr fenólfrouði (PF) – Eiginleikar		1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14315-1:2013 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Frauðvörur, sem er sprautað til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfrouði (PUR) og pólýsósýanúratfrouði (PIR)		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14316-1:2004 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr þöndum perlusteini (EP) – 1. hluti: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14317-1:2004 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr vermikúlítflogum (EP) – 1. hluti: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14318-1:2013 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Frauðvörur, sem er dreift til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfrouði (PUR) og pólýsósýanúratfrouði (PIR) – Hluti 1: Eiginleikar frauðkerfis fyrir uppsetningu		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14319-1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Frauðvörur, sem er dreift til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfrouði (PUR) og pólýsósýanúratfrouði (PIR) – Hluti 1: Eiginleikar frauðkerfis fyrir uppsetningu		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14320-1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Frauðvörur, sem er sprautað til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfrouði (PUR) og pólýsósýanúratfrouði (PIR) – Hluti 1: Eiginleikar frauðkerfis fyrir uppsetningu		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14321-2:2005 Gler í byggingar – Hitahert öryggisgler úr jarðalkalínatríumsílikati – Hluti 2: Samræmismat/vörustaðall		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 14339:2005 Brunahanatengingar í jörðu		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 14342:2013 Gólfefni úr timbri – Eiginleikar, samræmismat og merking	EN 14342:2005	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14351-1:2006+A1:2010 Gluggar og útgöngudyr – Vörustaðall, eiginleikar í notkun – Hluti 1: Gluggar og útidyrasmætður sem ekki eru með eldvarnar- eða reykgleikaeiginleika en með ytri brunaeiginleika fyrir þakglugga		1.12.2010	1.12.2010

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 14353:2007+A1:2010 Skraut- og styrktarlistar úr málm til nota með gífsplötum – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.11.2010	1.11.2010
CEN	EN 14374:2004 Timburvirki – Límtré (LVL) til nota í byggingum – Kröfur		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 14384:2005 Brunahanar		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 14388:2005 Hljóðtálmar vegna umferðar – Eiginleikar		1.5.2006	1.5.2007
	EN 14388:2005/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 14396:2004 Fastir stigar í mannop		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 14399-1:2005 Hástyrksboltar til nota við forspenningu í mannvirkjum 1. hluti: Almennar kröfur		1.1.2006	1.10.2007
CEN	EN 14411:2012 Keramíkfílsar – Skilgreiningar, flokkun, eiginleikar og merkingar		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 14428:2004+A1:2008 Sturtuskilrúm – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 14449:2005 Gler í byggingar – Lagskipt gler og lagskipt öryggisglar – Samræmismat/vörustaðall		1.3.2006	1.3.2007
	EN 14449:2005/AC:2005		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 14471:2005 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroörsföðringum úr plasti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 14496:2005 Gíflím fyrir plötur úr samsettu efnum og gífsplötur til varma- og hljóðeinangrunar – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2006	1.9.2007
CEN	EN 14509:2013 Sjálfbærandi samlokueiningar úr málm með einangrun – Verksmiðjuframleiddar vörur – Eiginleikar	EN 14509:2006	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14516:2006+A1:2010 Baðkór til heimilisnota		1.5.2011	1.5.2012
CEN	EN 14527:2006+A1:2010 Sturtubotnar til heimilisnota		1.5.2011	1.5.2012
CEN	EN 14528:2007 Skolskálur – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14545:2008 Timburvirki – Tenglar – Kröfur		1.8.2009	1.8.2010
CEN	EN 14566:2008+A1:2009 Festingar fyrir gífsplötukerfi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.5.2010	1.11.2010
CEN	EN 14592:2008+A1:2012 Timburvirki – Festingar – Kröfur		1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 14604:2005 Reykskynjarar með hljóðgjafa		1.5.2006	1.8.2008
	EN 14604:2005/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhliða
CEN	EN 14647:2005 Kalsíumálsement – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur		1.8.2006	1.8.2007
	EN 14647:2005/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14680:2006 Lím fyrir þrýstingslausar lagnir úr hitadeigu plasti – Eiginleikar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14688:2006 Hreinlætistæki – Handlaugar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14695:2010 Sveigjanleg rakavarnarlög – Styrkt rakavarnarlög úr biki fyrir steypar brýr og önnur steipt yfirborð sem ætluð eru fyrir umferð – Skilgreiningar og eiginleikar		1.10.2010	1.10.2011
CEN	EN 14716:2004 Strekkir loftdúkar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2005	1.10.2006
CEN	EN 14782:2006 Sjálfbærandi málmplötur til þak- og veggklæðningar innan- og utanhúss – Vörueiginleikar og kröfur		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 14783:2013 Málmplötur til þak- og veggklæðningar innan- og utanhúss á berandi fleti – Vörueiginleikar og kröfur	EN 14783:2006	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14785:2006 Rýmishitunarbúnaður í íbúðarhúsnæði sem brennir viðarkurli – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 14800:2007 Slöngukerfi úr bylgyumálmi til nota við tengingu heimilistækja sem nota gaseldsneyti		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14814:2007 Límefni fyrir hitadeigar rörlagnir fyrir vökva undir þrýstingi – Eiginleikar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14843:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum í námum neðanjarðar – Búnaður og öryggiskerfi til losunar á eldfimu gasi		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14844:2006+A2:2011 Forsteypar steinsteypuvörur – Holkassar		1.9.2012	1.9.2013
CEN	EN 14846:2008 Járnvara í byggingar – Lásar og læsingar – Raflæsingar og slúttjárn – Kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14889-1:2006 Trefjar í steinsteypu – Hluti 1: Stáltrefjar – Skilgreining, eiginleikar og samræmi		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 14889-2:2006 Trefjar í steinsteypu – Hluti 2: Fjölliðutrefjar – Skilgreining, eiginleikar og samræmi		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 14891:2012 Ógegndræp efni sem lögð eru í fljótandi formi til nota undir keramikflísar sem festar eru með límefnum – Kröfur, prófunaraðferðir, samræmismat, flokkun og merking		1.3.2013	1.3.2014
	EN 14891:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 14904:2006 Yfirborðsefni á íþróttasvæði – Gólfefni til fjölliðpróttanota – Eiginleikar		1.2.2007	1.2.2008

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 14909:2012 Sveigjanleg lög til vatnsþéttingar – Rakapétt lög úr plasti og gúmmí – Skilgreiningar og eiginleikar		1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 14915:2013 Gegnheill viðarpanell og klæðningar – Eiginleikar, samræmismat og merking	EN 14915:2006	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14933:2007 Léttar fylli- og einangrunarvörur til nota við mannvirkjagerð – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndu pólýstýreni (EPS) – Eiginleikar		1.7.2008	1.7.2009
CEN	EN 14934:2007 Léttar fylli- og einangrunarvörur til nota við mannvirkjagerð – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þrýstímótuðu pólýstýrenfrauði (XPS) – Eiginleikar		1.7.2008	1.7.2009
CEN	EN 14963:2006 Þakefni – Samfelld ofanljós úr plasti með eða án burðarramma – Flokkun, kröfur og prófunaraðferðir		1.8.2009	1.8.2012
CEN	EN 14964:2006 Stíf undirlög undir þakklæðningar – Skilgreiningar og eiginleikar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14967:2006 Sveigjanleg lög til vatnsþéttingar – Rakapétt biklög – Skilgreiningar og eiginleikar		1.3.2007	1.3.2008
CEN	EN 14989-1:2007 Reykháfar – Kröfur og prófunaraðferðir fyrir málmreykháfa og loftrásir úr hvers kyns efnum fyrir lokaða rýmishitara – Hluti 1: Lóðréttar hettur fyrir búnað af gerðinni C6		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14989-2:2007 Reykháfar og loftrásarkerfi fyrir rýmiseinangruð tæki – Kröfur og prófunaraðferðir – Hluti 2: Reykrör og loftrásarkerfi fyrir stök rýmiseinangruð tæki		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 14991:2007 Forsteyptar steinsteypuvörur – Undirstöðueiningar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14992:2007+A1:2012 Forsteyptar steinsteypuvörur – Veggeiningar		1.4.2013	1.7.2013
CEN	EN 15037-1:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15037-2:2009+A1:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum – Hluti 2: Þvereiningar úr steinsteypu		1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 15037-3:2009+A1:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum – Hluti 3: Þvereiningar úr leir		1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 15037-4:2010+A1:2013 Forsteyptar steinsteypuvörur – Gólfkerfi úr bitum og blokkum – Hluti 4: Blokkir úr þöndu pólýstýreni		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15037-5:2013 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum – Hluti 5: Léttar þvereiningar fyrir einföld mótakerfi	EN 15037-5:2010	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15048-1:2007 Óforspenntar boltasamstæður með burðarhlutverk – Hluti 1: Almennar kröfur		1.1.2008	1.10.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 15050:2007+A1:2012 Kynditæki sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.12.2012	1.12.2012
CEN	EN 15069:2008 Öryggistengilokar fyrir málmleiðslur í gaskerfum til nota við tengingu heimilistækja sem nota gaseldsneyti		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 15088:2005 Ál og álblöndur – Burðarhlutar í byggingarmannvirki – Tæknileg skilyrði fyrir skoðun og afhendingu		1.10.2006	1.10.2007
CEN	EN 15102:2007+A1:2011 Veggklæðningar til skrauts – Vörur í rúllu- og plötuforni		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 15129:2009 Jarðskjálftavarnarbúnaður		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 15167-1:2006 Malað, kornað brennsluofnagjall til nota í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – Hluti 1: Skilgreiningar, eiginleikar og samræmisskilyrði		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 15250:2007 Kynditæki sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2008	1.1.2010
CEN	EN 15258:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Stoðveggeiningar		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15274:2007 Límefti til almennrar notkunar í burðarvirki – Kröfur og prófunaraðferðir		1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 15275:2007 Límefti til nota í burðarvirkjum – Eiginleikar loftfirtra límefta til nota við samása samsetningar í byggingum og mannvirkjum		1.4.2010	1.4.2011
	EN 15275:2007/AC:2010		1.1.2011	1.1.2011
CEN	EN 15283-1:2008+A1:2009 Gifspötur með trefjastyrkingu – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – Hluti 1: Gifspötur með mottustyrkingu		1.6.2010	1.6.2011
CEN	EN 15283-2:2008+A1:2009 Gifspötur með trefjastyrkingu – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – Hluti 2: Gifstrefjapötur		1.6.2010	1.6.2011
CEN	EN 15285:2008 Brotasteinn – Gólfllisæiningar (til nota innan- og utandyra)		1.1.2009	1.1.2010
	EN 15285:2008/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 15286:2013 Brotasteinn – Hellur og flísar til nota í veggklæðningar (innan- og utanhúss)		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15322:2013 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Flokkunarkerfi til nota við tilgreiningu á þunnbiki og þjálbiki	EN 15322:2009	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15368:2008+A1:2010 Rakavirk bindiefni án burðarhlutverks – Skilgreining, eiginleikar og samræmisskilyrði		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 15381:2008 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Kröfur vegna nota í slitlögum og malbiksklæðningum		1.1.2010	1.1.2011

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftnar gilda samhlða
CEN	EN 15382:2013 Þéttilög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er við notkun í samgöngumannvirkjum	EN 15382:2008	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15435:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Steypumótablokkir úr venjulegri og léttari steinsteypu – Vörueiginleikar og nothæfi		1.2.2009	1.2.2010
CEN	EN 15497:2014 Gegnhælt fingurskeytt burðartimbur – Nothæfiskröfur og lágmarksframleiðslukröfur		10.10.2014	10.10.2015
CEN	EN 15498:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Steypumótablokkir úr spónasteypu – Vörueiginleikar og nothæfi		1.2.2009	1.2.2010
CEN	EN 15501:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndum perlusteini (EF) og þöndu vermikulíti (EV) – Eiginleikar		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15599-1:2010 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr þöndum perlusteini (EP) – Hluti 1: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 15600-1:2010 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr vermikulítflögum (EV) – Hluti 1: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 15650:2010 Loftræsting bygginga – Brunalokur sem festar eru í stokka		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 15651-1:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 1: Þéttiefni fyrir ytra byrði húsa		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-2:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 2: Þéttiefni til glerjunar		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-3:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 3: Þéttiefni til samskeyti hreinlætisbúnaðar		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-4:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 4: Þéttiefni til nota í göngusvæðum		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15682-2:2013 Gler í byggingar – Hitahert og gegnhitað öryggisgler úr jarðalkalínatríumsilíkati – Hluti 2: Samræmismat/vörustaðall		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15683-2:2013 Gler í byggingar – Hitahert prófilgler úr natríumkalksilíkati – Hluti 2: Samræmismat/vörustaðall		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15732:2012 Léttar fylli- og varmaeinangrunarvörur til nota við mannvirkjagerð (CEA) – Létt fylliefni (LWA) úr þöndum leir		1.8.2013	1.8.2014

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 15743:2010 Súlfatríkt háofnagjallssement – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur		1.11.2010	1.11.2011
CEN	EN 15814:2011+A1:2012 Pólýmerbreytt þykk bikklæðning til þéttingar gegn vatnsleka – Skilgreiningar og kröfur		1.8.2013	1.8.2014
CEN	EN 15821:2010 Sánaofnar með fleiri en einum brennara sem kyntir eru með föstu eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2011	1.7.2012
CEN	EN 15824:2009 Kröfur til utan- og innanhúss múrhúðunarefna með lífrænum bindiefnum		1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 16069:2012 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr pólýetýlenfraði (PEF) – Eiginleikar		1.9.2013	1.9.2014
CEN	EN 16153:2013 Ljósbleypin, flöt, margra laga pólýkarbonatklæðning til nota að innan eða utan fyrir þök, veggi og loft – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2014	1.1.2015

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000, Brussels, sími +32 (0)25 50 08 11, bréfasími +32 (0)25 50 08 19 (<http://www.cen.eu/>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000, Brussels, sími +32 (0)25 19 68 71, bréfasími +32 (0)25 19 69 19 (<http://www.cenelec.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, sími +33 492 94 42 00, bréfasími +33 493 65 47 16 (<http://www.etsi.eu>)

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, en skrá yfir þær birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, séu rétt.
- Visanir til leiðréttinga „.../AC:YYYY“ eru eingöngu birtar í upplýsingaskyni. Með leiðréttingu eru ásláttarvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og kann hún að tengjast útgáfu staðals, sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt, á einu eða fleiri tungumálum (ensku, frönsku og/eða þýsku).
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samhæfða staðla og aðra evrópska staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar 2015/EES/30/14
Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórn-
sýslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta**

*(Birthing á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt viðkomandi
Sambandslöggjöf)*

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt- ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 6185-1:2001 Uppblásanlegir bátar – 1. hluti: Bátar með 4,5 kW hámarks- vélaraflí (ISO 6185-1:2001)	17.4.2002		
CEN	EN ISO 6185-2:2001 Uppblásanlegir bátar – 2. hluti: Bátar með hámarksvélaraflinu 4,5 kW til og með 15 kW (ISO 6185-2:2001)	17.4.2002		
CEN	EN ISO 6185-3:2014 Uppblásanlegir bátar – Hluti 3: Bátar sem eru undir 8 m að lengd með 15 kW hámarksvélarafl og meira (ISO 6185-3:2014)	16.1.2015	EN ISO 6185-3:2001 Athugasemd 2.1	31.8.2016
CEN	EN ISO 6185-4:2011 Uppblásanlegir bátar – Hluti 4: Bátar af heildarlengd milli 8 og 24 m og með 15 kW vélarafl eða meira (ISO 6185-4:2011)	4.1.2012		
CEN	EN ISO 7840:2013 Smábátar – Eldtraustar eldsneytisslóngur (ISO 7840:2004)	18.12.2013	EN ISO 7840:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (24.7.2014)
CEN	EN ISO 8099:2000 Smábátar – Söfnunarkerfi fyrir salernisúrgang (ISO 8099:2000)	11.5.2001		
CEN	EN ISO 8469:2013 Smábátar – Eldsneytisslóngur sem eru ekki eldtraustar (ISO 8469:2006)	18.12.2013	EN ISO 8469:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (24.7.2014)
CEN	EN ISO 8665:2006 Smábátar – Stimpilbrunahreyflar í báta – Mæling og yfirlýsing um vélarafl (ISO 8665:2006)	16.9.2006	EN ISO 8665:1995 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2006)
CEN	EN ISO 8666:2002 Smábátar – Meginupplýsingar (ISO 8666:2002)	20.5.2003		
CEN	EN ISO 8847:2004 Smábátar – Strýrisbúnaður – Virar og trissur (ISO 8847:2004)	8.1.2005	EN 28847:1989 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2004)
	EN ISO 8847:2004/AC:2005	14.3.2006		
CEN	EN ISO 8849:2003 Smábátar – Rafknúnar jafnstraums austurdælur (ISO 8849:2003)	8.1.2005	EN 28849:1993 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2004)
CEN	EN ISO 9093-1:1997 Smábátar – Vatnsgáttir og lokur gegnum skrokk – 1. hluti: Gáttir og lokur úr málmi (ISO 9093-1:1994)	11.5.2001		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 9093-2:2002 Smábátar – Vatnsgáttir og lokur gegnum skrokk – 2. hluti: Úr öðru efni en málm (ISO 9093-2:2002)	3.4.2003		
CEN	EN ISO 9094-1:2003 Smábátar – Eldvarnir – 1. hluti: Bátar með skrokk lengd allt að 15 m (ISO 9094-1:2003)	12.7.2003		
CEN	EN ISO 9094-2:2002 Smábátar – Eldvarnir – 2. hluti: Bátar með skrokk lengd yfir 15 m (ISO 9094-2:2002)	20.5.2003		
CEN	EN ISO 9097:1994 Smábátar – Rafknúnar viftur (ISO 9097:1991)	25.2.1998		
	EN ISO 9097:1994/A1:2000	11.5.2001	Athugasemd 3	Liðinn (31.3.2001)
CEN	EN ISO 10087:2006 Smábátar – Auðkenning bols – Skráningarkerfi (ISO 10087:2006)	13.5.2006	EN ISO 10087:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2006)
CEN	EN ISO 10088:2013 Bátar – Föst eldsneytiskerfi (ISO 10088:2009)	18.12.2013	EN ISO 10088:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.8.2014)
CEN	EN ISO 10133:2012 Smábátar – Rafkerfi – Jafnstraumslagnir með mjög lágrí spennu (ISO 10133:2012)	13.3.2013	EN ISO 10133:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2013)
CEN	EN ISO 10239:2014 Smábátar – Kerfi fyrir fljótandi jarðolíugas (LPG) (ISO 10239:2014)	13.3.2015	EN ISO 10239:2008 Athugasemd 2.1	31.12.2015
CEN	EN ISO 10240:2004 Smábátar – Notendahandbók (ISO 10240:2004)	3.5.2005	EN ISO 10240:1996 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2005)
CEN	EN ISO 10592:1995 Smábátar – Vökvastýrikerfi (ISO 10592:1994)	25.2.1998		
	EN ISO 10592:1995/A1:2000	11.5.2001	Athugasemd 3	Liðinn (31.3.2001)
CEN	EN ISO 11105:1997 Bátar – Loftræstikerfi á rými fyrir bensínvélar og/eða bensíngeyma (ISO 11105:1997)	18.12.1997		
CEN	EN ISO 11192:2005 Bátar – Myndræn tákn (ISO 11192:2005)	14.3.2006		
CEN	EN ISO 11547:1995 Smábátar – Ræsvörn fyrir utanborðsvél sem er í gír (ISO 11547:1994)	18.12.1997		
	EN ISO 11547:1995/A1:2000	11.5.2001	Athugasemd 3	Liðinn (31.3.2001)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11591:2011 Smábátar, vélknúrir – Sjónsvið frá stýrisstöð (ISO 11591:2011)	4.1.2012	EN ISO 11591:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2012)
CEN	EN ISO 11592:2001 Smábátar undir 8 m skrokk lengd – Ákvörðun á málgildi hámarksknúningsafls (ISO 11592:2001)	6.3.2002		
CEN	EN ISO 11812:2001 Smábátar – Vatnspétt stýrisrúm og stýrisrúm sem tæma sig fljótt (ISO 11812:2001)	17.4.2002		
CEN	EN ISO 12215-1:2000 Smábátar – Smíði skrokks – Efnismál – 1. hluti: Efni: Hitaharðnandi resín, trefjaglersstyrking, viðmiðunarlagsskipting (ISO 12215-1:2000)	11.5.2001		
CEN	EN ISO 12215-2:2002 Smábátar – Smíði skrokks og efnismál – 2. hluti: Efni: Efni í samlokukjarna til nota við samlokusmið, innsteypt efni (ISO 12215-2:2002)	1.10.2002		
CEN	EN ISO 12215-3:2002 Smábátar – Smíði skrokks og efnismál – 3. hluti: Efni: Stál, álblöndur, viður og önnur efni (ISO 12215-3:2002)	1.10.2002		
CEN	EN ISO 12215-4:2002 Smábátar – Smíði skrokks og efnismál – 4. hluti: Verkstæði og framleiðsla (ISO 12215-4:2002)	1.10.2002		
CEN	EN ISO 12215-5:2008 Bátar – Smíði skrokks og efnismál – Hluti 5: Hönnunarþrýstingur einbolunga, hönnunarspenna, ákvörðun efnismáls (ISO 12215-5:2008)	3.12.2008		
	EN ISO 12215-5:2008/A1:2014	16.1.2015	Athugasemd 3	Liðinn (28.2.2015)
CEN	EN ISO 12215-6:2008 Bátar – Smíði skrokks og efnismál – Hluti 6: Byggingarfyrirkomulag og frágangur (ISO 12215-6:2008)	3.12.2008		
CEN	EN ISO 12215-8:2009 Bátar – Smíði skrokks og efnismál – Hluti 8: Stýrisblað (ISO 12215-8:2009)	17.4.2010		
	EN ISO 12215-8:2009/AC:2010	11.11.2010		
CEN	EN ISO 12215-9:2012 Bátar – Smíði skrokks og efnismál – Hluti 9: Áfestir hlutar seglbáta (ISO 12215-9:2012)	15.8.2012		
CEN	EN ISO 12216:2002 Smábátar – Gluggar, kýraugu, lúgur, ljórar og hurðir – Kröfur um styrk og vatnsheldni (ISO 12216:2002)	19.12.2002		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt- ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 12217-1:2013 Smábátar – Mat og flokkun á stöðugleika og flotmagni – 1. hluti: Bátar aðrir en seglbátar sem eru 6m að lengd og lengri (ISO 12217-1:2002)	18.12.2013	EN ISO 12217-1:2002 Athugasemd 2.1	17.1.2016
CEN	EN ISO 12217-2:2013 Smábátar – Mat og flokkun á stöðugleika og flotmagni – 2. hluti: Seglbátar sem eru 6m að lengd og lengri (ISO 12217-2:2002)	14.3.2014	EN ISO 12217-2:2002 Athugasemd 2.1	17.1.2016
CEN	EN ISO 12217-3:2013 Smábátar – Mat og flokkun á stöðugleika og flotmagni – 3. hluti: Bátar sem eru undir 6 m að lengd (ISO 12217-3:2002)	18.12.2013	EN ISO 12217-3:2002 Athugasemd 2.1	17.1.2016
CEN	EN ISO 13297:2014 Smábátar – Rafkerfi – Riðstraumsraflagnir (ISO 13297:2014)	13.3.2015	EN ISO 13297:2012 Athugasemd 2.1	30.6.2015
CEN	EN ISO 13590:2003 Bátar – Sæpotur – Kröfur varðandi byggingu og kerfisuppsetningu (ISO 13590:2003)	8.1.2005		
	EN ISO 13590:2003/AC:2004	3.5.2005		
CEN	EN ISO 13929:2001 Smábátar – Stýrisbúnaður – Tannhjólakerfi (ISO 13929:2001)	6.3.2002		
CEN	EN ISO 14509-1:2008 Bátar – Hljóð sem berst um loft frá vélknúnum skemmtibátum – Hluti 1: Aðferðir við mælingar á hljóði sem berst frá bát á siglingu framhjá (ISO 14509-1:2008)	4.3.2009	EN ISO 14509:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2009)
CEN	EN ISO 14509-2:2006 Smábátar – Hljóð sem berst um loft frá vélknúnum skemmtibátum – Hluti 2: Mat á hljóðstigi með samanburðar- bátum (ISO 14509-2:2006)	19.7.2007		
CEN	EN ISO 14509-3:2009 Bátar – Hljóð sem berst um loft frá vélknúnum skemmtibátum – Hluti 3: Hljóðstyrksmat með útreiknings- og mæliaðferðum (ISO 14509-3:2009)	17.4.2010		
CEN	EN ISO 14895:2003 Smábátar – eldavélar sem nota fljótandi eldsneyti (ISO 14895:2000)	30.10.2003		
CEN	EN ISO 14945:2004 Bátar – Skilti framleiðanda (ISO 14945:2004)	8.1.2005		
	EN ISO 14945:2004/AC:2005	14.3.2006		
CEN	EN ISO 14946:2001 Smábátar – hámarkshleðsluþol (ISO 14946:2001)	6.3.2002		
	EN ISO 14946:2001/AC:2005	14.3.2006		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 15083:2003 Smábátar – Austursdælukerfi (ISO 15083:2003)	30.10.2003		
CEN	EN ISO 15084:2003 Smábátar – Akkeris-, festi- og dráttarbúnaður – Styrktir festistaðir (ISO 15084:2003)	12.7.2003		
CEN	EN ISO 15085:2003 Smábátar – Varnir gegn missi manna fyrir borð og endurheimt manna sem falla fyrir borð (ISO 15085:2003)	30.10.2003		
	EN ISO 15085:2003/A1:2009	17.4.2010	Athugasemd 3	Liðinn (30.11.2009)
CEN	EN ISO 15584:2001 Smábátar – Innanborðsbensínvélur – Eldsneytis- og rafkerfisíhlutir sem áfastir eru vél (ISO 15584:2001)	6.3.2002		
CEN	EN 15609:2012 Búnaður og aukahlutir fyrir fljótandi jarðolíugas (LPG) – LPG knúningskerfi fyrir smábáta, skemmtibáta og önnur sjóför – Kröfur varðandi ísetningu	15.8.2012	EN 15609:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2012)
CEN	EN ISO 15652:2005 Bátar – Fjarstýringarbúnaður fyrir litla þotubáta með innanborðsvél (ISO 15652:2003)	7.9.2005		
CEN	EN ISO 16147:2002 Smábátar – Innanborðsdísilvélur – Eldsneytis- og rafkerfisíhlutir sem áfastir eru vél (ISO 16147:2002)	3.4.2003		
	EN ISO 16147:2002/A1:2013	10.7.2013	Athugasemd 3	Liðinn (31.8.2013)
CEN	EN ISO 16180:2013 Bátar – Siglingaljós – Uppsetning og staðsetning (ISO 16180:2013)	10.7.2013		
CEN	EN ISO 21487:2012 Smábátar – Fastir bensín- og dísilolíutankar (ISO 21487:2012)	13.3.2013	EN ISO 21487:2012 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2013)
	EN ISO 21487:2012/A1:2014	13.3.2015	Athugasemd 3	30.6.2015
CEN	EN ISO 25197:2012 Bátar – Rafknúin eða rafræn stýrikerfi fyrir stýrisbúnað, gírskiptingar og eldsneytisgjöf (ISO 25197:2012)	13.3.2013		
	EN ISO 25197:2012/A1:2014	13.3.2015	Athugasemd 3	30.6.2015
CEN	EN 28846:1993 Smábátar – Raftæki – Vörn gegn ikveikju eldfimra lofttegunda (ISO 8846:1990)	30.9.1995		
	EN 28846:1993/A1:2000	11.5.2001	Athugasemd 3	Liðinn (31.3.2001)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjórn. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 28848:1993 Smábátar – Fjarstýribúnaður fyrir stýri (ISO 8848:1990)	30.9.1995		
	EN 28848:1993/A1:2000	11.5.2001	Athugasemd 3	Liðinn (31.3.2001)
CEN	EN 29775:1993 Smábátar – Fjarstýribúnaður til að stjórna einni utanborðs vél með vélarafl frá 15 kW til 40 kW (ISO 9775:1990)	30.9.1995		
	EN 29775:1993/A1:2000	11.5.2001	Athugasemd 3	Liðinn (31.3.2001)
CENELEC	EN 60092-507:2000 Rafmagnsbúnaður í skipum – Hluti 507: Skemmtibátar IEC 60092-507:2000	12.6.2003		

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, sjá skrá sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og

Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.

- Visanir í leiðréttingar „.../AC:YYYY“ eru aðeins birtar til upplýsingar. Með leiðréttingu eru prentvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og þær geta varðað eina eða fleiri tungumálaútgáfur (ensku, frönsku og/eða þýsku) staðals sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samhæfða staðla og aðra evrópska staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

(¹) Stj.úð. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar 2015/EES/30/15
Evrópuþingsins og ráðsins 2006/42/EB frá 17. maí 2006 um vélarbúnað og um breytingu á tilskipun 95/16/EB (endurútfærin)**

*(Birthing á heitum og tilvísunarnúmerum samræmdra staðla samkvæmt
samhæfingarlöggjöf ESB)*

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birthingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
--------------------------------------	---	--------------------------------------	--	--

CEN-staðlar

Staðlar af gerð A

Staðlar af gerð A tilgreina grundvallarhugtök, hugtakanotkun og hönnunarreglur sem gilda um alla flokka vélbúnaðar. Beiting slíkra staðla ein og sér, þó svo að hún skapi mikilvægan ramma um rétta beitingu vélbúnaðartilskipunarinnar, nægir ekki til að tryggja að viðeigandi grunnkröfur tilskipunarinnar um heilsuvernd og öryggi séu virtar og veitir því ekki fullt, ætlað samræmi.

CEN	EN ISO 12100:2010 Öryggi véla – Almennar grunnreglur um hönnun, áhættumat og áhættuminnkun (ISO 12100:2010)	8.4.2011	EN ISO 12100-1:2003 EN ISO 12100-2:2003 EN ISO 14121-1:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2013)
-----	--	----------	---	------------------------

Staðlar af gerð B

Staðlar af gerð B fjalla um sérstaka þætti öryggis vélbúnaðar eða sérstakar gerðir öryggisráðstafana sem unnt er að nota gagnvart margvíslegum flokkum vélbúnaðar. Við beitingu forskrifta staðla af gerð B er gengið út frá samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi í vélbúnaðartilskipuninni sem þær taka til þegar staðall af gerð C eða áhættumat framleiðanda sýnir að tæknilausn sem er tilgreind í staðli af gerð B sé fullnægjandi fyrir tiltekinn flokk eða tegund viðkomandi vélbúnaðar. Við beitingu staðla af gerð B sem veita forskrift að öryggisíhlutum sem eru settir sjálfstætt á markað er gengið út frá því að viðkomandi öryggisíhlutir og grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi fullnægi stöðlunum.

CEN	EN 349:1993+A1:2008 Öryggi véla – Lágmarksfjarlægðir til að fyrirbyggja að líkamshlutar kremjast	8.9.2009		
CEN	EN 547-1:1996+A1:2008 Öryggi véla – Mál mannslíkamans – 1. hluti: Meginreglur til að ákvarða hvaða mál skuli vera á mannengum opum á vélum	8.9.2009		
CEN	EN 547-2:1996+A1:2008 Öryggi véla – Mál mannslíkamans – 2. hluti: Meginreglur til að ákvarða hvaða mál skuli vera á aðgangsupum	8.9.2009		
CEN	EN 547-3:1996+A1:2008 Öryggi véla – Mál mannslíkamans – 3. hluti: Mannmælingafræðileg gögn	8.9.2009		
CEN	EN 574:1996+A1:2008 Öryggi véla – Beggja handa stjórnþætti – Meginreglur um hönnun	8.9.2009		
CEN	EN 614-1:2006+A1:2009 Öryggi véla – Vinnuvistfræðilegar reglur um hönnun – 1. hluti: Íðorð og almennar vinnureglur	8.9.2009		
CEN	EN 614-2:2000+A1:2008 Öryggi véla – Vinnuvistfræðilegar reglur um hönnun – 2. hluti: Vixlverkun milli hönnunar véla og verkefna	8.9.2009		
CEN	EN 626-1:1994+A1:2008 Öryggi véla – Dregið úr hættu á heilsutjóni vegna hættulegra efna sem vélar gefa frá sér – 1. hluti: Meginreglur og forskriftir fyrir framleiðendur véla	8.9.2009		
CEN	EN 626-2:1996+A1:2008 Öryggi véla – Dregið úr heilsufarsáhættu vegna hættulegra efna sem vélar og tæki gefa frá sér – 2. hluti: Aðferðafræði við að skilgreina sannprófunaraðferðir	8.9.2009		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 842:1996+A1:2008 Öryggi véla – Sjónræn hættumerki – Almennar kröfur, hönnun og prófun	8.9.2009		
CEN	EN 894-1:1997+A1:2008 Öryggi véla – Vinnuvistfræðilegar kröfur um hönnun skjáa og stýrirofa – 1. hluti: Almennar meginreglur vegna samskipta manna við skjái og stýrirofa	8.9.2009		
CEN	EN 894-2:1997+A1:2008 Öryggi véla – Vinnuvistfræðilegar kröfur um hönnun skjáa og stýrirofa – 2. hluti: Skjáir	8.9.2009		
CEN	EN 894-3:2000+A1:2008 Öryggi véla – Vinnuvistfræðilegar kröfur um hönnun skjáa og stýrirofa – 3. hluti: Stýrirofar	8.9.2009		
CEN	EN 894-4:2010 Öryggi véla – Vinnuvistfræðilegar kröfur um hönnun skjáa og stýrirofa – 4. hluti: Staðsetning og fyrirkomulag skjáa og stýrirofa	20.10.2010		
CEN	EN 953:1997+A1:2009 Öryggi véla – Hlífar – Almennar kröfur um hönnun og smíði fastra og hreyfanlegra hlífa	8.9.2009		
CEN	EN 981:1996+A1:2008 Öryggi véla – Kerfi hljóðrænna og sjónrænna hættumerkja og upplýsingamerkja	8.9.2009		
CEN	EN 1005-1:2001+A1:2008 Öryggi vinnuvéla – Líkamlegt álag á notendur – 1. hluti: Hugtök og skilgreiningar	8.9.2009		
CEN	EN 1005-2:2003+A1:2008 Öryggi véla – Líkamlegt álag á notendur – 2. hluti: Handaflsvinna við vélar og vélarhluta	8.9.2009		
CEN	EN 1005-3:2002+A1:2008 Öryggi véla – Líkamlegt álag á notendur – 3. hluti: Æskileg átaksmörk við notkun véla	8.9.2009		
CEN	EN 1005-4:2005+A1:2008 Öryggi véla – Líkamlegt álag á notendur – 4. hluti: Mat á starfsstillingum og hreyfingum í tengslum við vélar	8.9.2009		
CEN	EN 1032:2003+A1:2008 Vélrænn titringur – Prófunaraðferð til að kanna titring frá hreyfanlegum vélbúnaði	8.9.2009		
CEN	EN 1037:1995+A1:2008 Öryggi véla – Vörn gegn óvæntri gangsetningu.	8.9.2009		
CEN	EN 1093-1:2008 Öryggi véla – Mat á útblæstri véla á hættulegum efnum sem berast með lofti – 1. hluti: Val á prófunaraðferðum	8.9.2009		
CEN	EN 1093-2:2006+A1:2008 Öryggi véla – Mat á útblæstri véla á hættulegum efnum sem berast með lofti – Hluti 2: Sporloftsaðferð við mælingu á losunarhraða tiltekins mengunarefnis	8.9.2009		
CEN	EN 1093-3:2006+A1:2008 Öryggi véla – Mat á útblæstri véla á hættulegum efnum sem berast með lofti – Hluti 3: Prófunarbekksaðferð við mælingu á losunarhraða tiltekins mengunarefnis	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1093-4:1996+A1:2008 Öryggi véla – Mat á losun hættulegra efna sem berast í lofti – 4. hluti: Hremmingargeta útblásturkerfis – Sporaðferð	8.9.2009		
CEN	EN 1093-6:1998+A1:2008 Öryggi véla – Mat á útblæstri véla á hættulegum efnum sem berast með lofti – 6. hluti: Afköst skilunar miðað við massa, úttak utan stokka	8.9.2009		
CEN	EN 1093-7:1998+A1:2008 Öryggi véla – Mat á útblæstri véla á hættulegum efnum sem berast með lofti – 7. hluti: Afköst skilunar miðað við massa, úttak í stokkum	8.9.2009		
CEN	EN 1093-8:1998+A1:2008 Öryggi véla – Mat á útblæstri véla á hættulegum efnum sem berast með lofti – 8. hluti: Styrkbreyta fyrir mengunarefni – Prófunarbekksaðferð	8.9.2009		
CEN	EN 1093-9:1998+A1:2008 Öryggi véla – Mat á útblæstri véla á hættulegum efnum sem berast með lofti – 9. hluti: Styrkbreyta fyrir mengunarefni – Prófunarherbergisaðferð	8.9.2009		
CEN	EN 1093-11:2001+A1:2008 Öryggi véla – Mat á losun hættulegra efna sem berast í lofti – 11. hluti: Afmengunarstuðull	8.9.2009		
CEN	EN 1127-1:2011 Sprengihættustaðir – Forvarnir og vernd gegn sprengingum – 1. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði	18.11.2011	EN 1127-1:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2014)
CEN	EN 1299:1997+A1:2008 Vélrænn titringur og högg – Einangrun vélartitringa – Upplýsingar um hvernig skuli standa að einangrun við upptök	8.9.2009		
CEN	EN 1837:1999+A1:2009 Öryggi véla – Innbyggð lýsing í vélum	18.12.2009		
CEN	EN ISO 3741:2010 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðafsstigi og hljóðorkustigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings – Nákvæmar aðferðir fyrir ómþrýstingarrými (ISO 3741:2010)	8.4.2011	EN ISO 3741:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2011)
CEN	EN ISO 3743-1:2010 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðafsstigi og hljóðorkustigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings – Verkfræðileg mæliaðferð fyrir litla hreyfanlega hljóðgjafa í ómsviði – Hluti 1: Samanburðaraðferð í mælirými með hörðum veggjum (ISO 3743-1:2010)	8.4.2011	EN ISO 3743-1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2011)
CEN	EN ISO 3743-2:2009 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðafsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings – Verkfræðilegar mæliaðferðir fyrir litla hreyfanlega hljóðgjafa í ómsviði – Hluti 2: Aðferðir fyrir sérhönnuð prófunarrými með ómtíma samkvæmt ákveðinni forskrift (ISO 3743-2:1994)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 3744:2010 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðafsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings – Mæliaðferð með verkfræðilegri nákvæmni í nánast opnu sviði yfir endurkastfleti (ISO 3744:2010)	8.4.2011	EN ISO 3744:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2011)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 3745:2012 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðaflsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings – Nákvæmar aðferðir fyrir ómlaus og hálf-ómlaus rými (ISO 3745:2012)	5.6.2012	EN ISO 3745:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN ISO 3746:2010 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðaflsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings – Yfirlitsmæliaðferð með umlykjandi mælingu yfir endurkastfleti (ISO 3746:2010)	8.4.2011	EN ISO 3746:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2011)
CEN	EN ISO 3747:2010 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðaflsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings – Samanburðaraðferð við mælingar á staðnum (ISO 3747:2010)	8.4.2011	EN ISO 3747:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2011)
CEN	EN ISO 4413:2010 Loftaflækni – Almennar reglur og öryggiskröfur varðandi kerfi og kerfishluta (ISO 4413:2010)	8.4.2011	EN 982:1996+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2011)
CEN	EN ISO 4414:2010 Loftaflækni – Almennar reglur og öryggiskröfur varðandi kerfi og kerfishluta (ISO 4414:2010)	8.4.2011	EN 983:1996+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2011)
CEN	EN ISO 4871:2009 Hljóðtækni – Framsetning og sannpröfun á upplýsingum um útsendan hávaða frá vélum og búnaði (ISO 4871:1996)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 5136:2009 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðaflsi sem berst inn í loftstokk frá blásara eða öðrum búnaði sem kemur lofti á hreyfingu – Aðferð til mælinga inni í loftstökkum (ISO 5136:2003)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 7235:2009 Hljóðtækni – Mæliaðferðir fyrir loftstökkahljóðdeyfa – Innsetningardeyfing, streymishljóð og heildarþrýstifall (ISO 7235:2003)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 7731:2008 Vinnuvistfræði – Hættumerki fyrir almenninga- og vinnusvæði – Hljóðræn hættumerki (ISO 7731:2003)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 9614-1:2009 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðaflsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþéttni – Hluti 1: Mælingar í stökum punktum (ISO 9614-1:1993)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 9614-3:2009 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðaflsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþéttni – Hluti 3: Nákvæm mæliaðferð með skönnun (ISO 9614-3:2002)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11145:2008 Sjón- og ljóstækni – Leysi- og leysitengdur búnaður – Orðaforði og tákn (ISO 11145:2006)	8.9.2009		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11161:2007 Öryggi véla – Samþætt framleiðsluferfi – Grunnkröfur (ISO 11161:2007)	26.5.2010		
	EN ISO 11161:2007/A1:2010	26.5.2010	Athugasemd 3	Liðinn (30.9.2010)
CEN	EN ISO 11200:2014 Hljóðtækni – Hávaði sem vélar og búnaður gefa frá sér – Leiðbeiningar um notkun grunnstaðla til að ákvarða útsent hljóðþrýstingsstig í verkstöð og á öðrum tilgreindum stöðum (ISO 11200:2014)	13.2.2015	EN ISO 11200:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN ISO 11201:2010 Hljóðtækni – Hávaði sem vélar og búnaður gefa frá sér – Ákvörðun á útsendu hljóðþrýstingsstigi í verkstöð og á öðrum tilgreindum stöðum í nánast opnu sviði yfir endurkastsfleti með óverulegum leiðréttingum fyrir umhverfisáhrifum (ISO 11201:2010)	20.10.2010	EN ISO 11201:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2010)
CEN	EN ISO 11202:2010 Hljóðtækni – Hávaði sem vélar og búnaður gefa frá sér – Mæling á útsendu hljóðþrýstingsstigi í verkstöð og á öðrum tilgreindum stöðum – Mæling á staðnum með yfirlitsnákvæmni (ISO 11202:2010)	20.10.2010	EN ISO 11202:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2010)
CEN	EN ISO 11203:2009 Hljóðtækni – Hávaði sem vélar og búnaður gefa frá sér – Ákvörðun á útsendu hljóðþrýstingsstigi í verkstöð og á öðrum tilgreindum stöðum (ISO 11203:1995)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11204:2010 Hljóðtækni – Hávaði sem vélar og búnaður gefa frá sér – Ákvörðun á útsendu hljóðþrýstingsstigi í verkstöð og á öðrum tilgreindum stöðum – Niðurstöður eru leiðréttar með tilliti til umhverfisáhrifa (ISO 11204:2010)	20.10.2010	EN ISO 11204:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2010)
CEN	EN ISO 11205:2009 Hljóðtækni – Hávaði sem vélar og búnaður gefa frá sér – Mæliaðferð með verkfræðilegri nákvæmni til ákvörðun- ar á hljóðþrýstingsstigi á staðnum við verkstöð og á öðrum tilgreindum stöðum með notkun hljóðþéttni (ISO 11205:2003)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11546-1:2009 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðeinangrun byrgis (innsetningardeygingu) – Hluti 1: Mælingar á litlu byrgi við rannsóknarstofuaðstæður (ISO 11546-1:1995)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11546-2:2009 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðeinangrun byrgis (innsetningardeygingu) – Hluti 2: Mælingar á staðnum til þess að ákvarða hljóðeinangrun byrgis (til samþykkis eða sannpróf- unar) (ISO 11546-2:1995)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11554:2008 Ljóstækni og ljóstækniþúnaður – Leysibúnaður og skyldur þúnaður – Prófunaraðferðir fyrir afl, orku og tímaeiginleika leysigeisla (ISO 11554:2006)	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11688-1:2009 Hljóðtækni – Leiðbeiningar um hönnun véla og búnaðar svo að sem minnstur hávaði komi frá þeim – Hluti 1: Skipulagning (ISO/TR 11688-1:1995)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11691:2009 Hljóðtækni – Mæling gerð án loftstraums á innsetningardeyfangi hljóðdeyfa í loftstokkum – Mæling á tilraunastofu með yfirlitsnámkvæmni (ISO 11691:1995)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11957:2009 Hljóðtækni – Ákvörðun á hljóðeinangrun klefa – Mælingar á rannsóknarstofu og á staðnum (ISO 11957:1996)	18.12.2009		
CEN	EN 12198-1:2000+A1:2008 Öryggi véla – Mat á og minnkun áhættu sem stafar af geislun sem vélar gefa frá sér – 1. hluti: Meginreglur	8.9.2009		
CEN	EN 12198-2:2002+A1:2008 Öryggi véla – Mat á og minnkun áhættu sem stafar af geislun sem vélar gefa frá sér – 2. hluti: Mæliaðferðir fyrir útgeislun	8.9.2009		
CEN	EN 12198-3:2002+A1:2008 Öryggi véla – Mat á og minnkun áhættu sem stafar af geislun sem vélar gefa frá sér – 3. hluti: Minnkun geislunar með deyfingu eða skermun	8.9.2009		
CEN	EN 12254:2010 Skermar fyrir staði þar sem unnið er með leysigeisla – Öryggiskröfur og prófanir	26.5.2010	EN 12254:1998+A2:2008	Liðinn (30.9.2010)
	EN 12254:2010/AC:2011	29.2.2012	Athugasemd 2.1	
CEN	EN 12786:2013 Öryggi véla – Reglur um samningu titringsákvæða í öryggisstöðlum	28.11.2013		
CEN	EN 13478:2001+A1:2008 Öryggi véla – Brunavarnir	8.9.2009		
CEN	EN 13490:2001+A1:2008 Vélrænn titringur – Vinnuvélar í iðnaði – Mat rannsóknarstofu og forskrift varðandi titring í sæti stjórnanda	8.9.2009		
CEN	EN ISO 13732-1:2008 Vinnuvistfræði hitaumhverfis – Aðferðir til þess að meta mannleg viðbrögð við snertingu yfirborðs – Hluti 1: Heit yfirborð (ISO 13732-1:2006)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 13732-3:2008 Vinnuvistfræði hitaumhverfis – Aðferðir til þess að meta mannleg viðbrögð við snertingu yfirborðs – Hluti 3: Kaldir fletir (ISO 13732-3:2005)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 13753:2008 Vélrænn titringur og högg – Titringur handar og handleggs – Aðferð til að mæla titringsyfirfærslu fjaðrandi efna þegar þau eru hlaðin með handar-handleggs-kerfinu (ISO 13753:1998)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 13849-1:2008 Öryggi véla – Öryggishlutar stýrikerfa – Hluti 1: Almennar meginreglur um hönnun (ISO 13849-1:2006)	8.9.2009	EN ISO 13849-1:2006 EN 954-1:1996	Liðinn (31.12.2011)
	EN ISO 13849-1:2008/AC:2009		Athugasemd 2.1	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 13849-2:2008 Öryggi véla – Öryggishlutar stýrikerfa – 2. hluti: Fullgilding (ISO 13849-2:2003)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 13850:2008 Öryggi véla – Neyðarstöðvunarbúnaður – Meginreglur um hönnun (ISO 13850:2006)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 13855:2010 Öryggi véla – Staðsetning hlífðarbúnaðar með tilliti til nálgunarhraða líkamshluta (ISO 13855:2010)	20.10.2010	EN 999:1998+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2010)
CEN	EN ISO 13856-1:2013 Öryggi véla – Þrýstingsnæmur varnarbúnaður – Hluti 1: Meginreglur varðandi hönnun og prófun á þrýstingsnæmum mottum og þrýstingsnæmum gólfum (ISO 13856-1:2013)	28.11.2013	EN 1760-1:1997+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN ISO 13856-2:2013 Öryggi véla – Þrýstingsnæmur hlífðarbúnaður – Hluti 2: Almennar meginreglur um hönnun og prófun þrýstingsnæmra brúna og stanga (ISO 13856-2:2013)	28.11.2013	EN 1760-2:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN ISO 13856-3:2013 Öryggi véla – Þrýstingsnæmur varnarbúnaður – Hluti 3: Meginreglur varðandi hönnun og prófun á þrýstingsnæmum stuðurum, plötum, vírum og sams konar búnaði (ISO 13856-3:2013)	28.11.2013	EN 1760-3:2004+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2014)
CEN	EN ISO 13857:2008 Öryggi véla – Öryggisfjarlægðir til að koma í veg fyrir að fótleggir og handleggir nái inn á hættusvæði (ISO 13857:2008)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 14119:2013 Öryggi véla – Lokunarbúnaður tengdur við hlífur – Meginreglur um hönnun og val (ISO 14119:2013)	11.4.2014	EN 1088:1995+A2:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2015)
CEN	EN ISO 14122-1:2001 Öryggi véla – Varanlegar aðgönguleiðir að vélum – 1. hluti: Val á fastri aðgönguleið milli tveggja hæða (ISO 14122-1:2001)	20.10.2010		
	EN ISO 14122-1:2001/A1:2010	20.10.2010	Athugasemd 3	Liðinn (31.10.2010)
CEN	EN ISO 14122-2:2001 Öryggi véla – Varanlegar aðgönguleiðir að vélum – 2. hluti: Vinnupallar og göngubrýr (ISO 14122-2:2001)	20.10.2010		
	EN ISO 14122-2:2001/A1:2010	20.10.2010	Athugasemd 3	Liðinn (31.10.2010)
CEN	EN ISO 14122-3:2001 Öryggi véla – Varanlegar aðgönguleiðir að vélum – 3. hluti: Stigar, klifurstigar og handrið (ISO 14122-3:2001)	20.10.2010		
	EN ISO 14122-3:2001/A1:2010	20.10.2010	Athugasemd 3	Liðinn (31.10.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 14122-4:2004 Öryggi véla – Varanlegar aðgönguleiðir að vélum – 4. hluti: Fastir klifurstigar (ISO 14122-4:2004)	8.4.2011		
	EN ISO 14122-4:2004/A1:2010	8.4.2011	Athugasemd 3	Liðinn (8.4.2011)
CEN	EN ISO 14159:2008 Öryggi véla – Hreinlætiskröfur varðandi hönnun véla (ISO 14159:2002)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 14738:2008 Öryggi véla – Mannmælingafræðilegar kröfur varðandi hönnun vinnustöðva við vélar	8.9.2009		
CEN	EN ISO 15536-1:2008 Vinnuvistfræði – Tölvugínur og líkamsmát – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 15536-1:2005)	8.9.2009		
CEN	EN 15967:2011 Ákvörðun hámarkssprenghæðisprýstings og hámarkshraða prýstingsaukningar lofttegunda og gufa	18.11.2011		
CEN	EN ISO 20643:2008 Vélrænn titringur – Búnaður sem haldið er á og handstýrður búnaður – Grundvallarreglur um mat á titringi (ISO 20643:2005)	8.9.2009		
	EN ISO 20643:2008/A1:2012	15.11.2012	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2013)
CEN	EN 30326-1:1994 Vélrænn titringur – Rannsóknarstofuaðferð til að meta titring í sæti ökutækis – 1. hluti: Grunnkröfur (ISO 10326-1:1992)	8.9.2009		
	EN 30326-1:1994/A1:2007	8.9.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
	EN 30326-1:1994/A2:2011	29.2.2012	Athugasemd 3	Liðinn (30.6.2012)

Staðlar af gerð C

Í stöðlum af gerð C eru forskriftir fyrir tiltekinn flokk vélbúnaðar. Fyrirhuguð notkun mismunandi gerða vélbúnaðar sem falla undir þann flokk sem staðall af gerð C tekur til er sambærileg og hættan sem af þeim stafar er svipuð. Staðlar af gerð C geta vísað til staðla af gerðum A eða B og tilgreint hvaða forskriftir staðla af gerðum A eða B gilda um viðkomandi flokk vélbúnaðar. Þegar staðall af gerð C víkur frá forskriftum staðals af gerð A eða B, að því er varðar tiltekinn þátt öryggis vélbúnaðar, ganga forskriftir staðals af gerð C framár en forskriftir staðals af gerð A eða B. Við beitingu forskrifta staðals af gerð C á grundvelli áhættumats framleiðanda er gengið út frá samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi í vélbúnaðartilskipuninni sem staðallinn tekur til. Tilteknum stöðlum af gerð C er skipt upp í nokkra hluta, þar sem 1. Hluti staðalsins veitir almennar forskriftir sem gilda um flokka vélbúnaðar og aðrir hlutar staðalsins veita forskriftir fyrir tiltekna flokka vélbúnaðar sem tilheyra hópnum og koma til viðbótar við eða breyta almennum forskriftum í 1. hluta. Að því er varðar staðla af gerð C sem skiptast þannig, er gengið út frá því að grunnkröfum um heilsuvernd og öryggi sé fullnægt með beitingu hins almenna 1. hluta staðalsins ásamt viðkomandi sérstökum hluta staðalsins.

CEN	EN 81-3:2000+A1:2008 Öryggisreglur um smíði og uppsetningu á lyftum og vörulyftum – 3. hluti: Raf- og vökvaknúnar vörulyftur	8.9.2009		
	EN 81-3:2000+A1:2008/AC:2009	18.12.2009		
CEN	EN 81-31:2010 Öryggisreglur um smíði og ísetningu á lyftum – Lyftur sem eru einungis til vöruflytninga – Hluti 31: Aðgengilegar lyftur til vöruflytninga	20.10.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 81-40:2008 Öryggisreglur um smíði og ísetningu á lyftum – Sérstakar lyftur til fólks- og vöruflutninga – Hluti 40: Stigalyftur og lyftipallar á skábrautum fyrir hreyfihamlað fólk	8.9.2009		
CEN	EN 81-41:2010 Öryggisreglur um smíði og ísetningu á lyftum – Sérstakar lyftur til fólks- og vöruflutninga – Hluti 41: Lyftipallar á lóðréttum brautum til nota fyrir hreyfihamlað fólk	8.4.2011		
CEN	EN 81-43:2009 Öryggisreglur um smíði og ísetningu á lyftum – Sérstakar lyftur til fólks- og vöruflutninga – Hluti 43: Lyftur fyrir krana	8.9.2009		
CEN	EN 115-1:2008+A1:2010 Öryggi rúllustiga og göngufærifanda – Hluti 1: Smíði og uppsetning	26.5.2010	EN 115-1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2010)
CEN	EN 201:2009 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Sprautusteypivélar – Öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 267:2009+A1:2011 Sjálfvirkir súgbrennarar fyrir fljótandi eldsneyti	18.11.2011	EN 267:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (29.2.2012)
CEN	EN 280:2013 Færanlegir vinnupallar sem lyftast – Hönnunarútreikningar – Stöðugleikaviðmiðanir – Smíði – Öryggi – Athuganir og prófanir	28.11.2013	EN 280:2001+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2015)
CEN	EN 289:2014 Plast- og gúmmívélar – Brýstimótunarpressur og sprautumótunarpressur – Öryggiskröfur	13.2.2015	EN 289:2004+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 303-5:2012 Hitunarkatlar – Hluti 5: Hitunarkatlar fyrir fast eldsneyti, sem kyntir eru handvirkt eða sjálfvirkt, með nafnhitaafköst allt að 500 kW – Íðorð, kröfur, prófun og merking	24.8.2012		
CEN	EN 378-2:2008+A2:2012 Kælikerfi og varmadælur – Kröfur er varða öryggi og umhverfi – Hluti 2: Hönnun, smíði, prófanir, merkingar og skjöl	24.8.2012	EN 378-2:2008+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2012)
CEN	EN 415-1:2000+A1:2009 Öryggi pökkunarvéla – 1. hluti: Íðorð og flokkun pökkunarvéla og tengds búnaðar	8.9.2009		
CEN	EN 415-3:1999+A1:2009 Öryggi pökkunarvéla – 3. hluti: Mótunar-, fylli- og lokunarvélar	18.12.2009		
CEN	EN 415-5:2006+A1:2009 Öryggi pökkunarvéla – 5. hluti: Innpökkunarvélar	18.12.2009		
CEN	EN 415-6:2013 Öryggi pökkunarvéla – 6. hluti: Brettapökkunarvélar	28.11.2013	EN 415-6:2006+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2013)
CEN	EN 415-7:2006+A1:2008 Öryggi pökkunarvéla – 7. hluti: Pökkunarvélasamstæður	8.9.2009		
CEN	EN 415-8:2008 Öryggi pökkunarvéla – 8. Hluti : Bindivélar	8.9.2009		
CEN	EN 415-9:2009 Öryggi pökkunarvéla – 9. hluti: Aðferðir við hávaðamælingar á pökkunarvélum, pökkunarlinum og tilheyrandi búnaði, nákvæmnisstig 2 og 3	18.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 415-10:2014 Öryggi þökkunarvéla – Hluti 10: Almennar kröfur	11.7.2014		
CEN	EN 422:2009 Plast- og gúmmívinnsluvélar – Blástursmótunarár – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 453:2000+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Deigvinnsluvélar (eltikör) – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 454:2000+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Hrærivélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 474-1:2006+A4:2013 Jarðvinnuvélar – Öryggi – Hluti 1: Almennar kröfur	28.11.2013	EN 474-1:2006+A3:2013 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
	EN 474-1:2006+A4:2013/AC:2014			

Viðvörðun: Birting þessi varðar ekki lið 5.8.1 Útsýni – Sjónsvið stjórnanda í þessum staðli, en beiting hans felur ekki í sér ætlað samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi í liðum 1.2.2 og 3.2.1 í I. viðauka við tilskipun 2006/42/EB.

CEN	EN 474-2:2006+A1:2008 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 2. hluti: Kröfur vegna jarðýta	8.9.2009		
CEN	EN 474-3:2006+A1:2009 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 3. hluti: Kröfur vegna ámokstursvéla	8.9.2009		
CEN	EN 474-4:2006+A2:2012 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 4. hluti: Kröfur vegna vélaskófla	23.3.2012		
CEN	EN 474-5:2006+A3:2013 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 5. hluti: Kröfur vegna vökvagrafa	28.11.2013	EN 474-5:2006+A2:2012 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2014)
CEN	EN 474-6:2006+A1:2009 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 6. hluti: Kröfur vegna vagna með sturtupalli	8.9.2009		
CEN	EN 474-7:2006+A1:2009 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 7. hluti: Kröfur vegna skafna	8.9.2009		
CEN	EN 474-8:2006+A1:2009 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 8. hluti: Kröfur vegna veghefla	8.9.2009		
CEN	EN 474-9:2006+A1:2009 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 9. hluti: Kröfur vegna leiðslulagningarvéla	8.9.2009		
CEN	EN 474-10:2006+A1:2009 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 10. hluti: Kröfur vegna skurðgrafna	8.9.2009		
CEN	EN 474-11:2006+A1:2008 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 11. hluti: Kröfur vegna jarðvegspjappna	8.9.2009		
CEN	EN 474-12:2006+A1:2008 Jarðvinnuvélar – Öryggi – 12. hluti: Kröfur um leiðaraskurðgröfur	8.9.2009		
CEN	EN 500-1:2006+A1:2009 Færanlegar vegavinnuvélar – Öryggi – Hluti 1: Almennar kröfur	26.5.2010		
CEN	EN 500-2:2006+A1:2008 Færanlegar vegavinnuvélar – Öryggi – Hluti 2: Sérstakar kröfur vegna vegafræsara	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 500-3:2006+A1:2008 Færanlegar vegavinnuvélar – Öryggi – Hluti 3: Sérstakar kröfur vegna véla sem eru notaðar við festun jarðvegs	8.9.2009		
CEN	EN 500-4:2011 Færanlegar vegavinnuvélar – Öryggi – Hluti 4: Sérstakar kröfur vegna þjöppunarvéla	20.7.2011	EN 500-4:2006+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2011)
CEN	EN 500-6:2006+A1:2008 Færanlegar vegavinnuvélar – Öryggi – 6. hluti: Sérstakar kröfur vegna malbikunarvéla	8.9.2009		
CEN	EN 528:2008 Búnaður á teinum notaður til að stafla og afferma – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 609-1:1999+A2:2009 Vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Öryggi véla til að kljúfa trjáboli – 1. hluti: Vélar með fleygum til að kljúfa trjáboli	18.12.2009		
CEN	EN 609-2:1999+A1:2009 Vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Vélar til að kljúfa trjáboli – Öryggi – 2. hluti: Vélar með skrúfum til að kljúfa trjáboli	18.12.2009		
CEN	EN 617:2001+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulviðssamhæfi (EMC) varðandi tækjabúnað til nota við geymslu á lausu efni í turnum, tönkum, geymum og skömmturum	8.4.2011		
CEN	EN 618:2002+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulviðssamhæfi (EMC) varðandi vélvæddan búnað til flutnings á lausu efni, að undanskildum föstum færriböndum	8.4.2011		
CEN	EN 619:2002+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulviðssamhæfi (EMC) varðandi vélvæddan búnað til flutnings á einingum	8.4.2011		
CEN	EN 620:2002+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur og kröfur um rafsegulviðssamhæfi varðandi föst færribönd til flutnings á lausu efni	8.4.2011		
CEN	EN 676:2003+A2:2008 Sjálfvirkir súgbrennarar fyrir loftkennt eldsneyti	8.9.2009		
	EN 676:2003+A2:2008/AC:2008	8.9.2009		
CEN	EN 690:2013 Landbúnaðarvélar – Mykjudreifarar – Öryggi	1.5.2014	EN 690:1994+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2014)
CEN	EN 692:2005+A1:2009 Vinnuvélar – Vélknúnar pressur – Öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 693:2001+A2:2011 Vinnuvélar – Öryggi – Vökvapjöppur	18.11.2011	EN 693:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2012)
CEN	EN 703:2004+A1:2009 Landbúnaðarvélar – Vélar til fóðurhleðslu, blöndunar og/eða skurðar og dreifingar – Öryggi	18.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 706:1996+A1:2009 Landbúnaðarvélar – Vinviðarklippur – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 707:1999+A1:2009 Landbúnaðarvélar – Haugsugur – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 709:1997+A4:2009 Vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Tveggja hjóla dráttarvélar með áfestum jarðvinnsluvélum, véltætum eða véltætum með drifhjólum eða -hjólum – Öryggi	26.5.2010	EN 709:1997+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
	EN 709:1997+A4:2009/AC:2012			
CEN	EN 710:1997+A1:2010 Öryggiskröfur vegna tækja og stöðva til málmsteypu og kjarnagerðar og búnaðar sem því tengist	20.10.2010		
	EN 710:1997+A1:2010/AC:2012			
CEN	EN 741:2000+A1:2010 Samfelldur flutningsbúnaður og kerfi – Öryggiskröfur fyrir lofknúin kerfi til flutnings á lausafarmi og íhluti þeirra	8.4.2011		
CEN	EN 746-1:1997+A1:2009 Tækjabúnaður fyrir iðnaðarferli sem þarfnast varma – 1. hluti: Almennar öryggiskröfur vegna hitavinnslubúnaðar til iðnaðarnota	18.12.2009		
CEN	EN 746-2:2010 Tækjabúnaður fyrir iðnaðarferli sem þarfnast varma – 2. hluti: Öryggiskröfur vegna bruna og eldsneytiskerfa	20.10.2010		
CEN	EN 746-3:1997+A1:2009 Tækjabúnaður fyrir iðnaðarferli sem þarfnast varma – 3. hluti: Öryggiskröfur vegna framleiðslu og notkunar umhverfislofttegunda	8.9.2009		
CEN	EN 786:1996+A2:2009 Garðyrkjuáhöld – Rafknúnar beranlegar og handstýrðar sláttuþylur og kantskerar – Afþræðilegt öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 792-13:2000+A1:2008 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 13. hluti: Festingabyssur	8.9.2009		
CEN	EN 809:1998+A1:2009 Dælur og dælusamstæður fyrir vökva – Almennar öryggiskröfur	18.12.2009		
	EN 809:1998+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 818-1:1996+A1:2008 Stálkeðjur með stuttum hlekkjum til lyftinota – Öryggi – 1. hluti: Almenn skilyrði fyrir samþykki	8.9.2009		
CEN	EN 818-2:1996+A1:2008 Stálkeðjur með stuttum hlekkjum til lyftinota – Öryggi – 2. hluti: Meðalþolin keðja fyrir keðjustroffu – 8. gæðaflokkur	8.9.2009		
CEN	EN 818-3:1999+A1:2008 Stálkeðjur með stuttum hlekkjum til lyftinota – Öryggi – 3. hluti: Meðalþolin keðja fyrir keðjustroffu – 4. gæðaflokkur	8.9.2009		
CEN	EN 818-4:1996+A1:2008 Stálkeðjur með stuttum hlekkjum til lyftinota – Öryggi – 4. hluti: Keðjustroffur – 8. gæðaflokkur	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 818-5:1999+A1:2008 Stálkeðjur með stuttum hlekkjum til lyftinota – Öryggi – 5. hluti: Keðjustroffur – 4. gæðaflokkur	8.9.2009		
CEN	EN 818-6:2000+A1:2008 Stálkeðjur með stuttum hlekkjum til lyftinota – Öryggi – 6. hluti: Keðjustroffur – Forskrift um notkunar- og viðhaldsupplýsingar sem framleiðandi á að láta í té	8.9.2009		
CEN	EN 818-7:2002+A1:2008 Stálkeðjur með stuttum hlekkjum til lyftinota – Öryggi – 7. hluti: Lyftikeðja með þröng vörmörk, gæðaflokkur T (Tegundir T, DAT og DT)	8.9.2009		
CEN	EN 848-1:2007+A2:2012 Öryggi trésmiðavéla – Fræsarar með hverfli til að vinna með eina hlið – 1. hluti: Lóðréttir fræsarar með einum fræsihaus	15.11.2012	EN 848-1:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2013)
CEN	EN 848-2:2007+A2:2012 Öryggi trésmiðavéla – Fræsarar með hverfli til að vinna með eina hlið – 2. hluti: Hand- og vélmataðir gröffræsarar með einum snúð	15.11.2012	EN 848-2:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2013)
CEN	EN 848-3:2013 Öryggi trésmiðavéla – Fræsarar með fræsihjól sem vinna á annarri hlið efnisins – 3. hluti: Tölvustýrðar borvélar og ferlisfræsarar	5.4.2013	EN 848-3:2007+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2013)
CEN	EN 859:2007+A2:2012 Öryggi trésmiðavéla – Handmataðir afréttarar	24.8.2012	EN 859:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN 860:2007+A2:2012 Öryggi trésmiðavéla – Þykktarheflar til vinnslu á einni hlið	24.8.2012	EN 860:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN 861:2007+A2:2012 Öryggi trésmiðavéla – Sambyggðir þykktarheflar og afréttarar	24.8.2012	EN 861:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN 869:2006+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur vegna tækja til málmsteypu undir þrýstingi	8.9.2009		
CEN	EN 908:1999+A1:2009 Vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Vökvunarvélar með kefli fyrir slöngu – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 909:1998+A1:2009 Vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Vökvunarvélar með snúnings- og hliðarhreyfingu – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 930:1997+A2:2009 Vélar til framleiðslu skófátnaðar og leður- og gervileðurvara – Vélar til að tæta upp, skafa, fægja og snyrta – Öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 931:1997+A2:2009 Vélar til framleiðslu skófátnaðar – Mótunarvélar – Öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 940:2009+A1:2012 Trésmiðavélar – Öryggi – Fjölnota trésmiðavélar	5.6.2012	EN 940:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2012)
CEN	EN 957-6:2010+A1:2014 Líkamsræktartæki – Hluti 6: Göngu- og hlaupabretti, sérkröfur um öryggi og prófunaraðferðir	13.2.2015		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi
				Athugasemd 1
CEN	EN 972:1998+A1:2010 Sútunarvélar – Valsavélar – Öryggiskröfur	8.4.2011		
	EN 972:1998+A1:2010/AC:2011			
CEN	EN 1010-1:2004+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – Hluti 1: Sameiginlegar kröfur	8.4.2011		
CEN	EN 1010-2:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 2. hluti: Prent- og lakkvélar, þ.m.t. vélar til undirbúnings undir prentun	8.4.2011		
CEN	EN 1010-3:2002+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 3. hluti: Skurðvélar	18.12.2009		
CEN	EN 1010-4:2004+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 3. hluti: Skurðvélar	18.12.2009		
CEN	EN 1012-1:2010 Þjöppur og loftæmidælur – Öryggiskröfur – Hluti 1: Þjöppur	8.4.2011		
CEN	EN 1012-2:1996+A1:2009 Þjöppur og loftæmidælur – Öryggiskröfur – 2. hluti: Loftæmidælur	18.12.2009		
CEN	EN 1012-3:2013 Þjöppur og loftæmidælur – Öryggiskröfur – Hluti 3: Ferlisþjöppur	11.4.2014		
CEN	EN 1028-1:2002+A1:2008 Slökkvidælur – Miðflótttaflsslökkvidæla með sogdælubúnaði – 1. hluti: Flokkun – Almennar kröfur og öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 1028-2:2002+A1:2008 Slökkvidælur – Miðflótttaflsslökkvidæla með sogdælubúnaði – 2. hluti: Sannpröfun á almennum kröfum og öryggiskröfum	8.9.2009		
CEN	EN 1034-1:2000+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og -vinnslu – 1. hluti: Almennar kröfur	26.5.2010		
CEN	EN 1034-2:2005 + A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 2: Vélar til að fjarlægja trjáborrk	26.5.2010		
CEN	EN 1034-3:2011 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og -vinnslu – 3. hluti: Vafvélar, snælduvélar, lagskiptingarvélar	29.2.2012	EN 1034-3:1999+ A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN 1034-4:2005+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – 4. hluti: Deiggerðarvélar og hleðslubúnaður þeirra	26.5.2010		
CEN	EN 1034-5:2005+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – 5. hluti: Arkagerðarvélar	26.5.2010		
CEN	EN 1034-6:2005+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – 6. hluti: Valsapressur	26.5.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1034-7:2005+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – 7. hluti: Kistur	26.5.2010		
CEN	EN 1034-8:2012 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 8: Hreinsunarstöðvar	5.6.2012		
CEN	EN 1034-13:2005+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 13: Vélar til þess að klippa víra af böllum og pakkingum	26.5.2010		
CEN	EN 1034-14:2005+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 14: Vélar til að kljúfa pappírsrúllur	26.5.2010		
CEN	EN 1034-16:2012 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 16: Pappírs- og pappáframleiðsluvélar	5.6.2012		
CEN	EN 1034-17:2012 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 17: Vélar til framleiðslu hreinlætispappírs	15.11.2012		
CEN	EN 1034-21:2012 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 21: Húðunarvélar	15.11.2012		
CEN	EN 1034-22:2005+A1:2009 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – 22. hluti: Timburtætarar	26.5.2010		
CEN	EN 1034-26:2012 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 26: Rúllupökkunarvélar	24.8.2012		
CEN	EN 1034-27:2012 Öryggi véla – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til pappírsgerðar og pappírsvinnslu – Hluti 27: Rúllumeðhöndlunarvélar	15.11.2012		
CEN	EN 1114-1:2011 Plast- og gúmmívinnsluvélar – Strengsprautur (extruders) og strengsprautusamstæður – 1. hluti: Öryggiskröfur vegna strengsprauta	29.2.2012		
CEN	EN 1114-3:2001+A1:2008 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Útþrýstivélar og færðibönd þeirra – 3. hluti: Öryggiskröfur vegna útblástursopa	8.9.2009		
CEN	EN 1127-2:2014 Sprengihættustaðir – Forvarnir og varnir gegn sprengingum – 2. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði í námuvinnslu	13.2.2015	EN 1127-2:2002+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 1175-1:1998+A1:2010 Öryggi vagna í iðnaði – Rafmagnskröfur – 1. hluti: Almennar kröfur vegna rafgeymisknúinna vagna	8.4.2011		
CEN	EN 1175-2:1998+A1:2010 Öryggi vagna í iðnaði – Rafmagnskröfur – 2. hluti: Almennar kröfur vegna vagna sem knúnir eru brunahreyfli	8.4.2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1175-3:1998+A1:2010 Öryggi vagna í iðnaði – Rafmagnskröfur – 3. hluti: Sérstakar kröfur vegna rafknúinna girskiptinga í vögnum sem knúnir eru brunahreyfli	8.4.2011		
CEN	EN 1218-1:1999+A1:2009 Öryggi trésmíðavéla – Tappavélar – 1. hluti: Tappavélar með bútsleða fyrir einn enda í einu	18.12.2009		
CEN	EN 1218-2:2004+A1:2009 Öryggi trésmíðavéla – Tappavélar – 2. hluti: Tvíhliða tappavélar og/eða sniðvélar mataðar með keðju eða keðjum	8.9.2009		
CEN	EN 1218-3:2001+A1:2009 Öryggi trésmíðavéla – Tappavélar – 3. hluti: Handmataðar vélar með hreyfanlegu borði til að sníða þakramma úr tré	8.9.2009		
CEN	EN 1218-4:2004+A2:2009 Öryggi trésmíðavéla – Tappavélar – 4. hluti: Vélar til að setja límrönd á kanta, mataðar með keðju eða keðjum	8.9.2009		
CEN	EN 1218-5:2004+A1:2009 Öryggi trésmíðavéla – Tappavélar – 5. hluti: Grófheflar fyrir aðra hlið með föstu borði og mótunarvölsum eða keðjumötun	18.12.2009		
CEN	EN 1247:2004+A1:2010 Málmsteypuvélar – Öryggiskröfur varðandi deiglur, hellingarbúnað, útsteypingarvélar með skilvindubúnaði, samfelldar og hálfamfelldar málmsteypuflæðilínur	8.4.2011		
CEN	EN 1248:2001+A1:2009 Málmsteypuvélar – Öryggiskröfur um sandblástursbúnað	8.9.2009		
CEN	EN 1265:1999+A1:2008 Hávaðaprófunaraðferð fyrir steypuvélar og -búnað	8.9.2009		
CEN	EN 1374:2000+A1:2010 Landbúnaðarvélar – Kyrrstæð afhleðslutæki fyrir sívala geymsluturna – Öryggi	20.10.2010		
CEN	EN 1398:2009 Hleðslurampar	8.9.2009		
CEN	EN 1417:1996+A1:2008 Gúmmi- og plastvinnsluvélar – Tveggja valsa vélar – Öryggiskröfur	8.9.2009		
	EN 1417:1996+A1:2008/AC:2009	8.9.2009		
CEN	EN 1459:1998+A3:2012 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Sjálfknúnar vinnuvélar með breytilegt yfirgríp	23.3.2012		
CEN	EN 1492-1:2000+A1:2008 Textílstroffur – Öryggi – 1. hluti: Flatofnar netstroffur, framleiddar úr manngerðum trefjum, til almennra nota	8.9.2009		
CEN	EN 1492-2:2000+A1:2008 Textílstroffur – Öryggi – 2. hluti: Hringstroffur, framleiddar úr manngerðum trefjum, til almennra nota	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1492-4:2004+A1:2008 Textilstroffur – Öryggi – 4. hluti: Lyftistroffur til almennra nota úr náttúrlegum og manngerðum trefjareipum	8.9.2009		
CEN	EN 1493:2010 Ökutækjalyftur	8.4.2011	EN 1493:1998+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (4.8.2011)
CEN	EN 1494:2000+A1:2008 Fartjappar eða færanlegir tjappar og tengdur lyftibúnaður	8.9.2009		
CEN	EN 1495:1997+A2:2009 Lyftipallar – Vinnupallar sem lyftast upp eftir mastri	18.12.2009		
	EN 1495:1997+A2:2009/AC:2010	26.5.2010		

Viðvörðun: Birting þessi varðar ekki lið 5.3.2.4, síðustu undirgrein í lið 7.1.2.12, töflu 8 og mynd 9 í staðli EN 1495:1997, en birtingin felur ekki í sér ætlað samræmi við ákvæði tilskipunar 2006/42/EB.

CEN	EN 1501-1:2011 Sorphirðuökutæki og lyftibúnaður þeirra – Almennar kröfur og öryggiskröfur – 1. hluti: Sorphirðuökutæki sem hlaðin eru að aftan	18.11.2011	EN 1501-1:1998+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (29.2.2012)
CEN	EN 1501-2:2005+A1:2009 Sorphirðuökutæki og lyftibúnaður þeirra – Almennar kröfur og öryggiskröfur – 2. hluti: Sorphirðuökutæki sem hlaðin eru frá hlið	29.12.2009		
CEN	EN 1501-3:2008 Sorphirðubifreiðar og lyftibúnaður þeirra – Almennar kröfur og öryggiskröfur – 3. hluti: Sorphirðuökutæki með hleðslubúnaði að framan	8.9.2009		
CEN	EN 1501-4:2007 Sorphirðubifreiðar og lyftibúnaður þeirra – 4. hluti: Hávaðapróf-unaraðferðir fyrir sorphirðubifreiðar	8.9.2009		
CEN	EN 1501-5:2011 Sorphirðubifreiðar – Almennar kröfur og öryggiskröfur – 5. hluti: Lyftibúnaður fyrir sorphirðubifreiðar	18.11.2011	EN 1501-1:1998+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (29.2.2012)
CEN	EN 1526:1997+A1:2008 Öryggi vagna í iðnaði – Viðbótarkröfur vegna sjálfvirkra aðferða á vögnum	8.9.2009		
CEN	EN 1539:2009 Purrkarar og ofnar sem eldfim efni losna í – Öryggiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 1547:2001+A1:2009 Hitavinnslubúnaður til nota í iðnaði – Hávaðaprófunar-aðferð fyrir hitavinnslubúnað til nota í iðnaði, að meðtöldum fylgibúnaði	8.9.2009		
CEN	EN 1550:1997+A1:2008 Öryggi vélaverkfæra – Öryggiskröfur um hönnun og smíði rennigreipa	8.9.2009		
CEN	EN 1554:2012 Færibönd – Prófun á núningi kefla	24.8.2012		
CEN	EN 1570-1:2011 Öryggiskröfur vegna lyftiborða	29.2.2012	EN 1570:1998+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN 1612-1:1997+A1:2008 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Hvarfsteypivélar – 1. hluti: Öryggiskröfur vegna blöndunar- og skömmtnunarein-ingar	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1672-2:2005+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Grunnhugtök – 2. hluti: Hreinlætiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 1673:2000+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Ofnar með snúningsgrindum – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 1674:2000+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Deigfletjunarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 1677-1:2000+A1:2008 Íhlutir í stroffur – Öryggi – 1. Hluti: Smíðastálsíhlutir, 8. flokkur	8.9.2009		
CEN	EN 1677-2:2000+A1:2008 Íhlutir í stroffur – Öryggi – 2. Hluti: Lyftikrókar úr smíðastáli með lásum, 8. flokkur	8.9.2009		
CEN	EN 1677-3:2001+A1:2008 Íhlutir í stroffur – Öryggi – 3 hluti: Sjálflæsandi krókar úr smíðastáli – Gæðaflokkur 8	8.9.2009		
CEN	EN 1677-4:2000+A1:2008 Íhlutir í stroffur – Öryggi – 4. hluti: Hlekkir, gæðaflokkur 8	8.9.2009		
CEN	EN 1677-5:2001+A1:2008 Íhlutir í stroffur – Öryggi – 5. hluti: Lyftikrókar úr smíðastáli með loku – Gæðaflokkur 4	8.9.2009		
CEN	EN 1677-6:2001+A1:2008 Íhlutir í stroffur – Öryggi – 6. hluti: Hlekkir – Gæðaflokkur 4	8.9.2009		
CEN	EN 1678:1998+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Grænmetisskurðarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 1679-1:1998+A1:2011 Stimpilbrunahreyflar – Öryggi – 1 Hluti: Þrýstikveikjuhreyflar	20.7.2011		
CEN	EN 1710:2005+A1:2008 Búnaður og íhlutir til nota á sprengihættusvæðum í neðanjarðarnámum	8.9.2009		
	EN 1710:2005+A1:2008/AC:2010			
CEN	EN 1755:2000+A2:2013 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Notkun á sprengihættustöðum – Notkun þar sem eldfimar lofttegundir, gufur, úði eða ryk eru í loftinu	28.11.2013	EN 1755:2000+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 1756-1:2001+A1:2008 Skutlyftur – Pallalyftur sem festar eru á ökutæki á hjólum – Öryggiskröfur – 1. hluti: Skutlyftur fyrir vörur	8.9.2009		
CEN	EN 1756-2:2004+A1:2009 Skutlyftur – Pallalyftur sem festar eru á ökutæki á hjólum – Öryggiskröfur – 2. hluti: Skutlyftur fyrir farþega	18.12.2009		
CEN	EN 1777:2010 Vökvaknúnnir pallar fyrir slökkvi- og björgunarstarf – Öryggiskröfur og prófanir	26.5.2010	EN 1777:2004+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2010)
CEN	EN 1804-1:2001+A1:2010 Vélar fyrir neðanjarðarnámur – Öryggiskröfur vegna vökvaknúinna þakstoða – 1. hluti: Stoðeiningar og almennar kröfur	26.5.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1804-2:2001+A1:2010 Vélar fyrir neðanjarðarnámur – Öryggiskröfur vegna vökvaknúinna þakstoða – 2. hluti: Aflstilltir fætur og stimplar	26.5.2010		
CEN	EN 1804-3:2006+A1:2010 Vélar fyrir neðanjarðarnámur – Öryggiskröfur vegna vökvaknúinna þakstoða – 3. hluti: Vökvaknúin stýrikerfi	26.5.2010		
CEN	EN 1807-1:2013 Öryggi trésmiðavéla – Vélknúnar bandsagir	28.11.2013	EN 1807:1999+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 1807-2:2013 Öryggi trésmiðavéla – Vélknúnar bandsagir	28.11.2013	EN 1807:1999+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 1808:1999+A1:2010 Öryggiskröfur til hangandi lyftibúnaðar – Hönnunarútreikningar, stöðugleikaviðmiðanir, smíði – Prófanir	20.10.2010		
CEN	EN 1829-1:2010 Háþrýstidælur – Öryggiskröfur – 1. hluti: Vélbúnaður	26.5.2010		
CEN	EN 1829-2:2008 Háþrýstisprautur – Öryggiskröfur – 2. hluti: Slöngur, leiðslur og tengi	8.9.2009		
	EN 1829-2:2008/AC:2011			
CEN	EN 1845:2007 Vélar til að framleiða skófátnað – Vélar til að móta skófátnað – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 1846-2:2009+A1:2013 Slökkviliðsbílar – 2. hluti: Almennar kröfur – Öryggi og eiginleikar	28.11.2013	EN 1846-2:2001+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 1846-3:2013 Slökkviliðsbílar – 3. hluti: Fastur búnaður – Öryggi og eiginleikar	28.11.2013	EN 1846-3:2002+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2014)
CEN	EN 1853:1999+A1:2009 Landbúnaðarvélar – Efturvagnar með steypipalli	18.12.2009		
CEN	EN 1870-3:2001+A1:2009 Öryggi trésmiðavéla – Hjólsagir – 3. hluti: Bútsagir sem saga niður á við og vélar sem bæði geta saga niður á við og sem sögunarbekkir	8.9.2009		
CEN	EN 1870-4:2012 Öryggi trésmiðavéla – Hjólsagir – 4. hluti: Vélknúnar ristisagir með einu eða fleiri blöðum sem eru handhlaðnar og/eða -afhlaðnar	5.6.2012	EN 1870-4:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN 1870-5:2002+A2:2012 Öryggi trésmiðavéla – Hjólsagir – 5. hluti: Hjólsagarbekkir/þverskurðarsagir sem saga upp á við	15.11.2012	EN 1870-5:2002+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2013)
CEN	EN 1870-6:2002+A1:2009 Öryggi trésmiðavéla – Hjólsagir – 6. hluti: Eldiviðarsögunarvél/hringsagarbekkur, handhlaðið og/eða -tæmt	18.12.2009		
CEN	EN 1870-7:2012 Öryggi trésmiðavéla – Hjólsagir – 7. hluti: Hringsög fyrir trjábolli með innbyggðu mötunarborði, handhlaðið og/eða -tæmt	5.4.2013	EN 1870-7:2002+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2013)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1870-8:2012 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 8. hluti: Vélknúnar ristisagir til sögunar á kantlímdu efni með einu blaði, handhlaðnar og/eða -afhlaðnar	5.4.2013	EN 1870-8:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2013)
CEN	EN 1870-9:2012 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 9. hluti: Tvíblaða hjólsagir til þverskurðar með vélrænni mötun og handvirkri hleðslu og/eða afhleðslu	15.11.2012	EN 1870-9:2000+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2013)
CEN	EN 1870-10:2013 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 10. hluti: Sjálfvirkar og hálf sjálfvirkar sagir með einu blaði sem saga upp á við	28.11.2013	EN 1870-10:2003+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2013)
CEN	EN 1870-11:2013 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 11. hluti: Hálf sjálfvirkar og sjálfvirkar bútsagir með einni sagareiningu (sagir með geislaörmmum)	11.4.2014	EN 1870-11:2003+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2014)
CEN	EN 1870-12:2013 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 12. hluti: Upphengdar bútsagir	11.4.2014	EN 1870-12:2003+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2014)
CEN	EN 1870-13:2007+A2:2012 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 13. hluti: Láréttar plötusagir	5.6.2012	EN 1870-13:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN 1870-14:2007+A2:2012 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 14. hluti: Lóðréttar plötusagir	5.6.2012	EN 1870-14:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN 1870-15:2012 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 15. hluti: Vélknúnar bútsagir með einu eða fleiri blöðum og sambyggðri mötun á sögunarefni sem eru handhlaðnar og/eða afhlaðnar	5.4.2013	EN 1870-15:2004+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2013)
CEN	EN 1870-16:2012 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – 16. hluti: Tvöfaldar geirskurðarsagir til V-skurðar	5.4.2013	EN 1870-16:2005+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2013)
CEN	EN 1870-17:2012 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – Hluti 17: Láréttar vélknúnar handstýrðar bútsagir með einni sagareiningu (sagir með geislaörmmum)	13.2.2015	EN 1870-17:2007+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)

Viðvörðun: Varðandi val á hlífum fyrir sagarblaðið, varðar útgáfa þessi ekki 3. mgr. liðar 5.3.6.1 í staðli þessum, en beiting hans þýðir ekki að ganga megi út frá samræmi við grunnkröfur um heilsu og öryggi í lið 1.4.2 í I. viðauka við tilskipun 2006/42/EB.

CEN	EN 1870-18:2013 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – Hluti 18: Bútsagir	28.11.2013	EN 1870-1:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 1870-19:2013 Öryggi trésmíðavéla – Hjólsagir – Hluti 19: Borðsagir (með eða án bútsleða) og bútsagir til nota á byggingarstað	11.4.2014	EN 1870-1:2007+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2014)
CEN	EN 1889-1:2011 Vélar fyrir neðanjarðarnámur – Færanlegar vélar sem notaðar eru neðanjarðar – Öryggi – 1. hluti: Ökutæki með gúmmihjólbarða	18.11.2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1889-2:2003+A1:2009 Vélar fyrir neðanjarðarnámur – Færanlegar vélar sem notaðar eru neðanjarðar – Öryggi – 2. hluti: Dráttarvélar á teinum	8.9.2009		
CEN	EN 1915-1:2013 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Almennar kröfur – 1. Hluti Grundvallaröryggiskröfur	28.11.2013	EN 1915-1:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 1915-2:2001+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Almennar kröfur – 1. hluti: Kröfur um stöðugleika og styrk, útreikningar og prófunaraðferðir	8.9.2009		
CEN	EN 1915-3:2004+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Almennar kröfur – 3 hluti: Aðferðir til að mæla og draga úr titringi	8.9.2009		
CEN	EN 1915-4:2004+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Almennar kröfur – Hluti 4: Hljóðmæling og hljóðdeyging	8.9.2009		
CEN	EN 1953:2013 Úðabúnaður til að húða efni – Öryggiskröfur	28.11.2013	EN 1953:1998+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2014)
CEN	EN 1974:1998+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Sneiðingarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN ISO 2151:2008 Hljóðtækni – Hávaðaprófunaraðferð fyrir þjöppur og loftæmidælur – Verkfræðileg aðferð (2. nákvæmnisstig) (ISO 2151:2004)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 2860:2008 Jarðvinnuvélar – Lágmarksmál opa (ISO 2860:1992)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 2867:2011 Jarðvinnuvélar – Aðgangur (ISO 2867:2011)	8.9.2009	EN ISO 2867:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2014)
CEN	EN ISO 3164:2013 Jarðvinnuvélar – Mat rannsóknarstofu á varnavirkjum – Forskriftir um rúmmál sveigjutakmörkunar (ISO 3164:1995)	28.11.2013	EN ISO 3164:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2013)
CEN	EN ISO 3266:2010 Augaboltar úr smíðastáli í flokki 4 til almennra lyftinota (ISO 3266:2010)	20.10.2010		
CEN	EN ISO 3411:2007 Jarðvinnuvélar – Mál stjórnanda og lágmarksrými umhverfis hann (ISO 3411:2007)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 3449:2008 Jarðvinnuvélar – Varnarhlifar gegn fallandi hlutum – Prófanir í rannsóknarstofu og nothæfiskröfur (ISO 3449:2005)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 3450:2011 Jarðvinnuvélar – Vélar á hjólum eða háhraða gúmmibeltum – Nothæfiskröfur og prófunaraðferðir fyrir hemlakerfi (ISO 3450:2011)	29.2.2012	EN ISO 3450:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2012)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 3457:2008 Jarðvinnuvélar – Hlífir – Skilgreiningar og forskriftir (ISO 3457:2003)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 3471:2008 Jarðvinnuvélar – Veltigrindur – Prófanir á rannsóknarstofu og nothæfiskröfur (ISO 3471:2008)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 3691-5:2014 Vinnuvélar í iðnaði – Öryggiskröfur og sannprófun – Hluti 5: Handdregnar kerrur (ISO 3691-5:2014)	11.7.2014	EN ISO 3691-5:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2014)
CEN	EN ISO 3691-6:2013 Vinnuvélar í iðnaði – Öryggiskröfur og sannprófun – Hluti 6: Vélar sem bera hláss og fólk (ISO 3691-6:2013)	11.7.2014		
	EN ISO 3691-6:2013/AC:2014			
CEN	EN ISO 4254-1:2013 Landbúnaðarvélar – Öryggi – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 4254-1:2013)	28.11.2013	EN ISO 4254-1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2013)
CEN	EN ISO 4254-5:2009 Landbúnaðarvélar – Öryggi – 5. hluti: Vélknúnar jarðvinnsluvélar (ISO 4254-5:2008)	26.5.2010		
	EN ISO 4254-5:2009/AC:2011			
CEN	EN ISO 4254-6:2009 Landbúnaðarvélar – Öryggi – 6. hluti: Úðarar og dreifarar fyrir fljótandi áburð (ISO 4254-6:2009)	26.5.2010		
	EN ISO 4254-6:2009/AC:2010			
CEN	EN ISO 4254-7:2009 Landbúnaðarvélar – Öryggi – 7. hluti: Þreskivélar, kornskurðarvélar og baðmullarsafnarar (ISO 4254-7:2008)	26.5.2010		
	EN ISO 4254-7:2009/AC:2010			
CEN	EN ISO 4254-10:2009 Landbúnaðarvélar – Öryggi – 10. hluti: Heyþýrlur og mógavélar (ISO 4254-10:2009)	26.5.2010		
	EN ISO 4254-10:2009/AC:2010			
CEN	EN ISO 4254-11:2010 Landbúnaðarvélar – Öryggi – 11. hluti: Baggatínur (ISO 4254-11:2010)	8.4.2011	EN 704:1999+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2011)
CEN	EN ISO 4254-12:2012 Landbúnaðarvélar – Öryggi – 12. hluti: Snúningssláttuvélar og þústarsláttuvélar (ISO 4254-12:2012)	24.8.2012	EN 745:1999+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN ISO 5395-1:2013 Garðyrkjuáhöld – Öryggiskröfur varðandi sláttuvélar með brunahreyfli – Hluti 1: Íðorð og almennar prófanir (ISO 5395-1:2013)	28.11.2013	EN 836:1997+A4:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2014)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 5395-2:2013 Garðyrkjuáhöld – Öryggiskröfur varðandi sláttuvélar með brunahreyfli – Hluti 2: Sláttuvélar sem gengið er með (ISO 5395-2:2013)	28.11.2013	EN 836:1997+A4:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2014)
CEN	EN ISO 5395-3:2013 Garðyrkjuáhöld – Öryggiskröfur varðandi sláttuvélar með brunahreyfli – Hluti 3: Sláttuvélar með ökumannssæti (ISO 5395-3:2013)	28.11.2013	EN 836:1997+A4:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2014)
CEN	EN ISO 5674:2009 Dráttarvélar og vélar til nota í landbúnaði og skógrækt – Hlifar fyrir aflúttak drifskafna (PTO) – Styrkleika- og slitprófanir og samþykktarviðmið (ISO 5674:2004, leiðrétt útgáfa 1.7.2005)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 6682:2008 Jarðvinnuvélar – Hagræðis- og seilingarsvæði stýribúnaðar	8.9.2009		
CEN	EN ISO 6683:2008 Jarðvinnuvélar – Sætisbelti og sætisbeltafestingar (ISO 6683:2005)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 7096:2008 Jarðvinnuvélar – Mat rannsóknarstofu á titringi á sæti stjórnanda (ISO 7096:2000)	8.9.2009		
	EN ISO 7096:2008/AC:2009	8.9.2009		
CEN	EN ISO 8230-1:2008 Öryggiskröfur varðandi þurrhreinunarvélar – Hluti 1: Almennar öryggiskröfur (ISO 8230-1:2008)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 8230-2:2008 Öryggiskröfur varðandi þurrhreinunarvélar – Hluti 2: Vélar sem nota perklorétýlen (ISO 8230-2:2008)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 8230-3:2008 Öryggiskröfur varðandi þurrhreinunarvélar – Hluti 3: Vélar sem nota eldfim leysiefni (ISO 8230-3:2008)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 9902-1:2001 Textilvélar – Hávaðaprófunaraðferð – 1. hluti: Sameiginlegar kröfur (ISO 9902-1:2001)	18.12.2009		
	EN ISO 9902-1:2001/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
CEN	EN ISO 9902-2:2001 Textilvélar – Hávaðaprófunaraðferð – 2. hluti: Forspuna- og spunavélar (ISO 9902-2:2001)	18.12.2009		
	EN ISO 9902-2:2001/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
	EN ISO 9902-2:2001/A2:2014	13.2.2015	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN ISO 9902-3:2001 Textilvélar – Hávaðaprófunaraðferð – 3. hluti: Veflaus vélbúnaður (ISO 9902-3:2001)	18.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
	EN ISO 9902-3:2001/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
	EN ISO 9902-3:2001/A2:2014	13.2.2015	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN ISO 9902-4:2001 Textílvélar – Hávaðaprófunaraðferð – 4. hluti: Garnvinnsla, reipa- og kaðlaframleiðsluvélar (ISO 9902-4:2001)	18.12.2009		
	EN ISO 9902-4:2001/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
	EN ISO 9902-4:2001/A2:2014	13.2.2015	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN ISO 9902-5:2001 Textílvélar – Hávaðaprófunaraðferð – 5. hluti: Forvefnaðar- og forþrjónvélar (ISO 9902-5:2001)	18.12.2009		
	EN ISO 9902-5:2001/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
	EN ISO 9902-4:2001/A2:2014	13.2.2015	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN ISO 9902-6:2001 Textílvélar – Hávaðaprófunaraðferð – 6. hluti: Dúkaframleiðsluvélar (ISO 9902-6:2001)	18.12.2009		
	EN ISO 9902-6:2001/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
	EN ISO 9902-6:2001/A2:2014	13.2.2015	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN ISO 9902-7:2001 Textílvélar – Hávaðaprófunaraðferð – 7. hluti: Litunar- og áferðarfrágangsvélar (ISO 9902-7:2001)	18.12.2009		
	EN ISO 9902-7:2001/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
	EN ISO 9902-7:2001/A2:2014	13.2.2015	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN ISO 10218-1:2011 Þjarkar og þjarkabúnaður – Öryggiskröfur fyrir iðnaðarþjarkar – Hluti 1: Þjarkar	18.11.2011	EN ISO 10218-1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.1.2013)
CEN	EN ISO 10218-2:2011 Þjarkar og þjarkabúnaður – Öryggiskröfur fyrir iðnaðarþjarkar – Hluti 2: Þjarkakerfi og samþætting	18.11.2011		
CEN	EN ISO 10472-1:2008 Öryggiskröfur vegna iðnaðarþvottavéla – 1. hluti: Sameiginlegar kröfur (ISO 10472-1:1997)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 10472-2:2008 Öryggiskröfur vegna iðnaðarþvottavéla – 2. hluti: Þvottavélar og þvottavélar með vindu (ISO 10472-2:1997)	8.9.2009		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 10472-3:2008 Öryggiskröfur vegna iðnaðarþvottavéla – 3. hluti: Þvottagöng ásamt einstökum vélum (ISO 10472-3:1997)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 10472-4:2008 Öryggiskröfur vegna iðnaðarþvottavéla – 4. hluti: Þurrkarar (ISO 10472-4:1997)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 10472-5:2008 Öryggiskröfur vegna iðnaðarþvottavéla – 5. hluti: Strauvélar, matarar og brotvélar (ISO 10472-5:1997)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 10472-6:2008 Öryggiskröfur vegna iðnaðarþvottavéla – 6. hluti: Straupressur (ISO 10472-6:1997)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 10517:2009 Vélknúnar beranlegar limgerðisklippur – Afþræðilegt öryggi (ISO 10517:2009)	18.12.2009		
	EN ISO 10517:2009/A1:2013	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (30.9.2014)
CEN	EN ISO 10821:2005 Iðnaðarsaumavélar – Öryggiskröfur vegna saumavéla, eininga og kerfa (ISO 10821:2005)	18.12.2009		
	EN ISO 10821:2005/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (28.12.2009)
CEN	EN ISO 11102-1:2009 Stimpilbrunahreyflar – Handræsibúnaður – 1. hluti: Öryggiskröfur og prófanir (ISO 11102-1:1997)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11102-2:2009 Stimpilbrunahreyflar – Handræsibúnaður – 1. hluti: Öryggiskröfur og prófanir (ISO 11102-2:1997)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 11111-1:2009 Textílvélar – Öryggiskröfur – 1. hluti: Sameiginlegar kröfur (ISO 11111-1:2009)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 11111-2:2005 Textílvélar – Öryggiskröfur – 2. hluti: Forspuna- og spunavélar (ISO 11111-2:2005)	18.12.2009		
	EN ISO 11111-2:2005/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2010)
CEN	EN ISO 11111-3:2005 Textílvélar – Öryggiskröfur – 3. hluti: Veflaus vélbúnaður (ISO 11111-3:2005)	18.12.2009		
	EN ISO 11111-3:2005/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2010)
CEN	EN ISO 11111-4:2005 Textílvélar – Öryggiskröfur – 4. hluti: Garnvinnslu-, reipa- og kaðlaframleiðsluvélar (ISO 11111-4:2005)	18.12.2009		
	EN ISO 11111-4:2005/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2010)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11111-5:2005 Textílvélar – Öryggiskröfur – 5. hluti: Forvefnaðar- og forprjónvélar (ISO 11111-5:2005)	18.12.2009		
	EN ISO 11111-5:2005/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2010)
CEN	EN ISO 11111-6:2005 Textílvélar – Öryggiskröfur – 6. hluti: Dúkaframleiðsluvélar (ISO 11111-6:2005)	18.12.2009		
	EN ISO 11111-6:2005/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2010)
CEN	EN ISO 11111-7:2005 Textílvélar – Öryggiskröfur – 7. hluti: Litunar- og áferðarfrágangsvélar (ISO 11111-7:2005)	18.12.2009		
	EN ISO 11111-7:2005/A1:2009	18.12.2009	Athugasemd 3	Liðinn (31.1.2010)
CEN	EN ISO 11148-1:2011 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – Hluti 1: Almennar öryggiskröfur vegna vélknúinna handverkfæra sem ekki nota rafmagn (ISO 11148-1:2011)	24.8.2012	EN 792-2:2000+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11148-2:2011 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 2 hluti: Vélknúna klippur og þrykkiverkfæri (ISO/FDIS 11148-2:2011)	29.2.2012	EN 792-2:2000+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11148-3:2012 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 3. hluti: Bor- og snittvélar (ISO 11148-3:2010)	5.4.2013	EN ISO 11148-3:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2013)
CEN	EN ISO 11148-4:2012 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 4. hluti: Höggafsvélar án snúnings (ISO 11148-4:2010)	5.4.2013	EN ISO 11148-4:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2013)
CEN	EN ISO 11148-5:2011 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 5. hluti: Höggborar með snúning (ISO 11148-5:2011)	29.2.2012	EN 792-5:2000+A1:2008	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11148-6:2012 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 6. hluti: Vélknúin samsetningartæki fyrir festingar með gengjum (ISO 11148-6:2010)	5.4.2013	EN ISO 11148-6:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2013)
CEN	EN ISO 11148-7:2012 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – Hluti 7: Slípivélar (ISO 11148-7:2012)	15.11.2012	EN 792-7:2001+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2013)
CEN	EN ISO 11148-8:2011 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 8. hluti: Bón- og púsningsvélar (ISO 11148-8:2011)	29.2.2012	EN 792-8:2001+A1:2008	Liðinn (30.6.2012)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11148-9:2011 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 9. hluti: Slípivélar (ISO 11148-9:2011)	29.2.2012	EN 792-9:2001+A1:2008	Liðinn (1.6.2012)
CEN	EN ISO 11148-10:2011 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 10. hluti: Þjöppunarverkfæri (ISO 11148-10:2011)	29.2.2012	EN 792-10:2000+A1:2008	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11148-11:2011 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – 11. hluti: Nagarar og klippur (ISO 11148-11:2011)	29.2.2012	EN 792-11:2000+A1:2008	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11148-12:2012 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Öryggiskröfur – Hluti 12: Litlar hjólsagir og litlar hjakk- og stingsagir (ISO 11148-12:2012)	5.4.2013	EN 792-12:2000+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2013)
CEN	EN ISO 11252:2013 Leysibúnaður og skyldur búnaður – Leysitæki – Lágmarkskröfur um upplýsingaskjöl (ISO 11252:2004)	28.11.2013	EN ISO 11252:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2014)
CEN	EN ISO 11553-1:2008 Öryggi véla – Vinnsluvélar með leysigeislabúnaði – 1. hluti: Almennar öryggiskröfur (ISO 11553-1:2005)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 11553-2:2008 Öryggi véla – Vinnsluvélar með leysigeislabúnaði – Hluti 2: Öryggiskröfur fyrir handstýrð vinnslutæki með leysigeislabúnaði (ISO 11553-2:2007)	8.9.2009		
CEN	EN ISO 11553-3:2013 Öryggi véla – Vinnsluvélar með leysigeislabúnaði – Hluti 3: Hljóðdeyfingar- og hljóðmælingaraðferðir fyrir vinnsluvélar með leysigeislabúnaði og vinnslutæki sem haldið er á og fylgibúnað (nákvæmnistig 3) (ISO 11553-3:2013)	28.11.2013		
CEN	EN ISO 11680-1:2011 Vélar fyrir skógrækt – Öryggiskröfur og prófanir fyrir staurasögunarvélar – Hluti 1: Einingar með innbyggðum brunahreyfli (ISO 11680-1:2011)	29.2.2012	EN ISO 11680-1:2008	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11680-2:2011 Vélar fyrir skógrækt – Öryggiskröfur og prófanir fyrir staurasögunarvélar – Hluti 2: Einingar til notkunar með sjálfstæðum aflgjafa eða aflgjafa sem er borinn á baki (ISO 11680-2:2011)	29.2.2012	EN ISO 11680-2:2008	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11681-1:2011 Vélar til nota við skógrækt – Færanlegar keðjusagir – Öryggiskröfur og prófun – Hluti 1: Keðjusagir til nota við skógarvinnu (ISO 11681-1:2011)	29.2.2012	EN ISO 11681-1:2008	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11681-2:2011 Vélar fyrir skógrækt – Færanlegar keðjusagir – Öryggiskröfur og prófanir – Hluti 2: Keðjusagir til trjásnyrtingar (ISO 11681-2:2011)	29.2.2012	EN ISO 11681-2:2008	Liðinn (30.6.2012)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11806-1:2011 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Öryggiskröfur og prófanir á færanlegum handstýrðum vélknúnum runna- og grasklippum – 1. hluti: Vélar með innbyggðum brunahreyflum (ISO 11806-1:2011)	29.2.2012	EN ISO 11806:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 11806-2:2011 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Öryggiskröfur og prófanir á færanlegum handstýrðum vélknúnum runna- og grasklippum – 2. hluti: Vélar með aflgjafa sem er borinn á baki (ISO 11806-2:2011)	29.2.2012		
CEN	EN ISO 11850:2011 Vélar til nota í skógarvinnu – Sjálfknúna vélar – Öryggiskröfur (ISO 11850:2011)	29.2.2012	EN 14861:2004+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2012)
CEN	EN 12001:2012 Dælur, sprautur og dreifarar fyrir steinsteypu og múr – Öryggiskröfur	15.11.2012	EN 12001:2003+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2013)
CEN	EN 12012-1:2007+A1:2008 Vélar til vinnslu á plasti og gúmmí – Öryggi – Vélar til kornasmækkunar – Kröfur um hönnun og smíði – 1. hluti: Hnífkvarni	8.9.2009		
CEN	EN 12012-3:2001+A1:2008 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Vélar til kornasmækkunar – 3. hluti: Öryggiskröfur vegna tætara	8.9.2009		
CEN	EN 12012-4:2006+A1:2008 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Vélar til kornasmækkunar – 4. hluti: Öryggiskröfur fyrir kögglara	8.9.2009		
CEN	EN 12013:2000+A1:2008 Gúmmí- og plastvinnsluvélar – Innbyggðir blandarar – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 12016:2013 Rafsegulsviðssamhæfi – Vöruhópsstaðall fyrir lyftur, rennistiga og færirönd til fólksflutninga – Ónæmi	28.11.2013	EN 12016:2004+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2014)
CEN	EN 12041:2000+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Útlöngunarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 12042:2014 Vélar til matvælavinnslu – Afvigtarar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	13.2.2015	EN 12042:2005+A1:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 12043:2000+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Hvílskápar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	8.4.2011		
CEN	EN 12044:2005+A1:2009 Vélar til framleiðslu skófátnaðar og leður- og gervileðurvara – Skurðar- og götunarvélar – Öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 12053:2001+A1:2008 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Prófunaraðferðir til að mæla hávaðamengun	8.9.2009		
CEN	EN 12077-2:1998+A1:2008 Kranar – Öryggi – Hönnunarkröfur með tilliti til heilsuverndar og öryggis – 2. hluti: Takmörkunar- og álestrarbúnaður	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12110:2014 Vélar til gangagerðar – Loftlásar – Öryggiskröfur	13.2.2015	EN 12110:2002+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 12111:2014 Vélar til gangagerðar – Fræsitromlur, námufraesitromlur og höggriftennur – Öryggiskröfur	13.2.2015	EN 12111:2002+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 12158-1:2000+A1:2010 Lyftur á byggingarsvæðum til vöruflutninga – 1. hluti: Lyftur með aðgengilegum pöllum	8.4.2011		
CEN	EN 12158-2:2000+A1:2010 Lyftur á byggingarsvæðum til vöruflutninga – Hluti 2: Lyftur með óaðgengilegum burðarbúnaði	8.4.2011		
CEN	EN 12159:2012 Lyftur á byggingarsvæðum til fólks- og vöruflutninga með lóðrétt stýrðum búrum	5.4.2013	EN 12159:2000+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2013)
CEN	EN 12162:2001+A1:2009 Dælur til að dæla vökva – Öryggiskröfur – Aðferðir við vatnsþrýstingsprófun	8.9.2009		
CEN	EN 12203:2003+A1:2009 Vélar til framleiðslu skófatnaðar og varnings úr leðri og leðurliki – Skó- og leðurpressur – Öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 12267:2003+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Hringsagir – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12268:2003+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Vélknúnar bandsagir – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12301:2000+A1:2008 Gúmmi- og plastvinnsluvélar – Valsapressur – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 12312-1:2013 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 1: Farþegatröppur	28.11.2013	EN 12312-1:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 12312-2:2014 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 2: Ökutæki til að flytja vistir	13.2.2015	EN 12312-2:2002+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 12312-3:2003+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 3: Ökutæki með færribönd	8.9.2009		
CEN	EN 12312-4:2014 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – 4. hluti: Landgöngubryr fyrir farþega	11.7.2014	EN 12312-4:2003+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2014)
CEN	EN 12312-5:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 5: Eldsneytisafyllingarbúnaður fyrir flugför	8.9.2009		
CEN	EN 12312-6:2004+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 6: Afisunarvélar og búnaður til afisunar og ísvarnar	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12312-7:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 7: Búnaður til að færa flugför	8.9.2009		
CEN	EN 12312-8:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 8: Viðhaldsstigar og pallar	8.9.2009		
CEN	EN 12312-9:2013 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 9: Hleðslubúnaður fyrir gáma/bretti	28.11.2013	EN 12312-9:2005+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 12312-10:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 10: Flutningsbúnaður fyrir gáma/bretti	8.9.2009		
CEN	EN 12312-12:2002+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sérstakar kröfur – Hluti 12: Búnaður fyrir drykkjarvatnsþjónustu	8.9.2009		
CEN	EN 12312-13:2002+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sérstakar kröfur – Hluti 13: Búnaður fyrir salernisþjónustu	8.9.2009		
CEN	EN 12312-14:2014 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 14: Ökutæki til að aðstoða fatlaða/farlama farþega við að fara um borð	13.2.2015	EN 12312-14:2006+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 12312-15:2006+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 15: Dráttarvélar fyrir farangur og búnað	8.9.2009		
CEN	EN 12312-16:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 16: Loftþræsibúnaður	8.9.2009		
CEN	EN 12312-17:2004+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 17: Loftþræstibúnaður	8.9.2009		
CEN	EN 12312-18:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 18: Köfnunarefnis- eða súrefniseiningar	8.9.2009		
CEN	EN 12312-19:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 19: Loftfarslyftur, öxullyftur og vökvaknúnar stélstoðir	8.9.2009		
CEN	EN 12312-20:2005+A1:2009 Stuðningsbúnaður á jörðu fyrir flugför – Sértaekar kröfur – Hluti 20: Rafmagnsaflgjafar á jörðu	8.9.2009		
CEN	EN 12321:2003+A1:2009 Námuvinnsluvélar til notkunar neðanjarðar – Forskrift varðandi öryggiskröfur til brynvarinna skrapfæribanda	8.9.2009		
CEN	EN 12331:2003+A2:2010 Vélar til matvælavinnslu – Hakkavélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12348:2000+A1:2009 Kjarnaborvélar á palli – Öryggi	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12355:2003+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Vélar til að afhýða, flá, roðfletta og fjarlægja himnur – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12385-1:2002+A1:2008 Stálvírar – Öryggi – Hluti 1: Almennar kröfur	8.9.2009		
CEN	EN 12385-2:2002+A1:2008 Stálvírar – Öryggi – 2. hluti: Skilgreiningar, merking og flokkun	8.9.2009		
CEN	EN 12385-3:2004+A1:2008 Stálvírar – Öryggi – 3. hluti: Upplýsingar um notkun og viðhald	8.9.2009		
CEN	EN 12385-4:2002+A1:2008 Stálvírar – Öryggi – 4. hluti: Margþátta vírar til almennra lyftinota	8.9.2009		
CEN	EN 12385-10:2003+A1:2008 Stálvírar – Öryggi – 10. hluti: Snúnir vírar til almennra burðarnota	8.9.2009		
CEN	EN 12387:2005+A1:2009 Vélar til framleiðslu skófatnaðar og varnings úr leðri og leðurlíki – Skó- og leðurpressur – Öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 12409:2008+A1:2011 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Hitamótunarár – Öryggiskröfur	29.2.2012	EN 12409:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN 12417:2001+A2:2009 Málmsmiðjuverkfæri – Öryggi – Rennistöðvar	8.9.2009		
	EN 12417:2001+A2:2009/AC:2010	26.5.2010		
CEN	EN 12418:2000+A1:2009 Múrverks- og steinskurðarvélar fyrir vinnusvæði – Öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 12463:2004+A1:2011 Vélar til matvælavinnslu – Fyllingarvélar og fylgivélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.7.2011		
CEN	EN 12505:2000+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Skilvindur til vinnslu á matarölum og -fitu – Öryggis- og hreinlætiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 12525:2000+A2:2010 Landbúnaðarvélar – Mokstursbúnaður framan á hjóladráttarvélar – Öryggi	26.5.2010		
CEN	EN 12545:2000+A1:2009 Vélar til framleiðslu skófatnaðar og leður- og gervileðurvara – Hávaðaprófunaraðferð – Almennar kröfur	8.9.2009		
CEN	EN 12547:1999+A1:2009 Skilvindur – Sameiginlegar öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 12549:1999+A1:2008 Hljóðtækni – Prófunaraðferð fyrir hávaða frá festingabyssum – Verkfræðileg aðferð	8.9.2009		
CEN	EN 12581:2005+A1:2010 Húðunarstöðvar – Vélar til húðunar og rafhúðunar með lífrænum húðunarvökva – Öryggiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12601:2010 Rafalar drifnir með stimpilbrunahreyfli – Öryggi	8.4.2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12621:2006+A1:2010 Vélbúnaður til veitu og dreifingar á húðunarefnum undir þrýstingi – Öryggiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12622:2009+A1:2013 Öryggi málmismiðjuverkfæra – Vökvaknúnir þrýstihemlar	11.4.2014	EN 12622:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2014)
CEN	EN 12629-1:2000+A1:2010 Vélar til framleiðslu byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 1: Almennar kröfur	8.4.2011		
CEN	EN 12629-2:2002+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 2: Vélar til steinaframleiðslu	8.4.2011		
CEN	EN 12629-3:2002+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 3: Vélar búnar rennu- eða snúningsskífumóti	8.4.2011		
CEN	EN 12629-4:2001+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 4: Vélar til framleiðslu á þakflísum úr steypu	8.4.2011		
CEN	EN 12629-5-1:2003+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 5-1: Röraframleiðsluvélar á lóðréttum vinnsluási	8.4.2011		
CEN	EN 12629-5-2:2003+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 5-2: Röraframleiðsluvélar á lóðréttum vinnsluási	8.4.2011		
CEN	EN 12629-5-3:2003+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 5-3: Vélar til forspenningar á rörum	8.4.2011		
CEN	EN 12629-5-4:2003+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 5-4: Vélar til húðunar á steypum rörum	8.4.2011		
CEN	EN 12629-6:2004+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 6: Staðbundinn og færanlegur búnaður til framleiðslu á forsteypum bentum vörum	8.4.2011		
CEN	EN 12629-7:2004+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steinsteypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 7: Staðbundinn og færanlegur búnaður til framleiðslu á forspenntum vörum	8.4.2011		
CEN	EN 12629-8:2002+A1:2010 Vélar til framleiðslu á byggingarvörum úr steypu og kalsíumsilícati – Öryggi – Hluti 8: Vélar og búnaður til framleiðslu á byggingarvörum úr kalsíumsilícati (og steinsteypu)	8.4.2011		
CEN	EN 12635:2002+A1:2008 Hurðir og hlið á iðnaðar-, verslunar- og verkstæðisbyggingar – uppsetning og notkun	8.9.2009		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12643:2014 Jarðvinnuvélar – Vélar með gúmmihjólbarða – Kröfur vegna stýrisbúnaðar (ISO 5010:1992 með breytingum)	11.7.2014	EN 12643:1997+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2014)
CEN	EN 12644-1:2001+A1:2008 Kranar – Upplýsingar um notkun og prófun – 1. hluti: Leiðbein- ingar	8.9.2009		
CEN	EN 12644-2:2000+A1:2008 Kranar – Upplýsingar vegna notkunar og prófunar – 2. hluti: Merkingar	8.9.2009		
CEN	EN 12649:2008+A1:2011 Vélar til þjöppunar og jöfnunar á steinsteypu – Öryggi	18.11.2011	EN 12649:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2012)
CEN	EN 12653:1999+A2:2009 Vélar til að framleiða skófátnað og vörur úr leðri og gervileðri – Vélar til að negla – Öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 12693:2008 Kælikerfi og varmadælur – Kröfur er varða öryggi og umhverfi – Ruðningsþjöppur fyrir kælimiðla	8.9.2009		
CEN	EN 12717:2001+A1:2009 Öryggi málmsmiðjuverkfæra – Borvélar	8.9.2009		
CEN	EN 12733:2001+A1:2009 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Vélknúnar sláttuvélar sem gengið er með – Öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 12750:2013 Öryggi trésmiðavéla – Fjórhlíða fræsarar	28.11.2013	EN 12750:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 12753:2005+A1:2010 Hitahreinsikerfi fyrir útblástursloft frá búnaði til yfirborðsmeðhöndlunar – Öryggiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12757-1:2005+A1:2010 Blöndunarvélar fyrir húðunarefni – Öryggiskröfur – Hluti 1: Blöndunarvélar til nota við endurlökkun bifreiða	20.10.2010		
CEN	EN 12779:2004+A1:2009 Öryggi trésmiðavéla – Föst spón- og rykræstikerfi – Öryggistengdar nothæfiskröfur og öryggiskröfur	18.12.2009		
CEN	EN 12851:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Fylgihlutir í vélar fyrir stórelldhús sem búnar eru aukakraftúttaki – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 12852:2001+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Matvinnsluvélar og kvarnir – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12853:2001+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Handþeytarar og hrærur – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
	EN 12853:2001+A1:2010/AC:2010			
CEN	EN 12854:2003+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Gálgahrærivélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12855:2003+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Skurðvélar með snúningsskálum – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12881-1:2014 Færibönd – Eldfimiþrófun með brunahermun – Hluti 1: Prófanir fyrir própanbrennara	13.2.2015	EN 12881-1:2005+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 12881-2:2005+A1:2008 Færibönd – Eldfimiþrófun með brunahermun – 2. hluti: Stórbrunaprófun	8.9.2009		
CEN	EN 12882:2008 Færibönd til almennra nota – Öryggiskröfur varðandi rafmagn og eldfimi	8.9.2009		
CEN	EN 12921-1:2005+A1:2010 Vélar til yfirborðsmeðhöndlunar og forvinnslu á iðnaðarvarningi með vökvum eða gufum – 1. hluti: Almennar öryggiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12921-2:2005+A1:2008 Vélar til yfirborðsmeðhöndlunar og forvinnslu á iðnaðarvarningi með vökvum eða gufum – 2. hluti: Öryggi véla sem nota hreinsunarvökva með vatnsgrunni	8.9.2009		
CEN	EN 12921-3:2005+A1:2008 Vélar til yfirborðsmeðhöndlunar og forvinnslu á iðnaðarvarningi með vökvum eða gufum – 3. hluti: Öryggi véla sem nota eldfima hreinsunarvökva	8.9.2009		
CEN	EN 12921-4:2005+A1:2008 Vélar til yfirborðsmeðhöndlunar og forvinnslu á iðnaðarvarningi með vökvum eða gufum – 4. hluti: Öryggi véla sem nota halógenbundin leysiefni	8.9.2009		
CEN	EN 12965:2003+A2:2009 Dráttarvélar og vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Aflúttak (PTO) drifskafa og hlífar þeirra – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 12978:2003+A1:2009 Hurðir og hlið á iðnaðar-, verslunar- og verkstæðisbyggingar – Öryggisbúnaður á rafdrifnar hurðir og hlið – Kröfur og prófunaraðferðir	18.12.2009		
CEN	EN 12981:2005+A1:2009 Húðunarstöðvar – Sprautuklefar til nota við sprautun með lífrænum húðunarefnum í duftformi – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 12984:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Færanlegar og/eða handstýrðar vélar og búnaður með vélknúnum skurðtækjum – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 12999:2011+A1:2012 Kranar – Hleðslukranar	24.8.2012	EN 12999:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN 13000:2010+A1:2014 Kranar – Færanlegir kranar	13.2.2015	EN 13000:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 13001-1:2004+A1:2009 Kranar – Almenn hönnun – Hluti 1: Almennar meginreglur og kröfur	8.9.2009		
	EN 13001-1:2004+A1:2009/AC:2009	26.5.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13001-2:2011 Kranar – Almenn hönnun – Hluti 2: Álagsáhrif		EN 13001-2:2004+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (18.11.2011)
	EN 13001-2:2011/AC:2012			
CEN	EN 13001-3-1:2012+A1:2013 Kranar – Almenn hönnun – Hluti 3-1: Markstaða og nothæfissönnun stálverkja	28.11.2013	EN 13001-3-1:2012 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2014)
CEN	EN 13015:2001+A1:2008 Viðhald á lyftum og rennistigum – Reglur um viðhaldsleiðbeiningar	8.9.2009		
CEN	EN 13019:2001+A1:2008 Vélar til gatnaheinsunar – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 13020:2004+A1:2010 Vélar til slitlagsvinnslu á vegum – Öryggiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13021:2003+A1:2008 Vélar til vetrarþjónustu – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 13023:2003+A1:2010 Aðferðir við hávaðamælingar fyrir prent-, pappírsbreytingar- og pappírsgerðarvélar og fylgibúnað – Nákvæmnisstig 2 og 3	26.5.2010		
CEN	EN 13035-1:2008 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 1: Búnaður til geymslu, meðferðar og flutnings innan verksmiðju	8.9.2009		
CEN	EN 13035-2:2008 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 2: Búnaður til geymslu, meðferðar og flutnings utan verksmiðju	8.9.2009		
CEN	EN 13035-3:2003+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – 3. hluti: Skurðvélar	18.12.2009		
	EN 13035-3:2003+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 13035-4:2003+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 4: Hallabekkir	26.5.2010		
CEN	EN 13035-5:2006+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 5: Vélar og búnaður til stöflunar og afstöflunar	26.5.2010		
CEN	EN 13035-6:2006+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 6: Brotavélar	26.5.2010		
CEN	EN 13035-7:2006+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 7: Skurðvélar fyrir lagskipt gler	26.5.2010		
CEN	EN 13035-9:2006+A1:2010 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 9: Þvottastöðvar	26.5.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13035-11:2006+A1:2010 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á glerplötum – Öryggiskröfur – Hluti 11: Borvélar	26.5.2010		
CEN	EN 13042-1:2007+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á holu gleri – Öryggiskröfur – Hluti 1: Glerdeigsskammtari	18.12.2009		
CEN	EN 13042-2:2004+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á holu gleri – Öryggiskröfur – 2. hluti: Vélar til innmötunar	18.12.2009		
CEN	EN 13042-3:2007+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á holu gleri – Öryggiskröfur – Hluti 3: Vélar með sjálfstæðum mótunareiningum	18.12.2009		
CEN	EN 13042-5:2003+A1:2009 Vélar og stöðvar til framleiðslu, meðhöndlunar og vinnslu á holu gleri – Öryggiskröfur – 5. hluti: Pressur	18.12.2009		
CEN	EN 13059:2002+A1:2008 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Prófunaraðferðir til að mæla titring	8.9.2009		
CEN	EN 13102:2005+A1:2008 Keramíkvélar – Öryggi – Hleðsla og afhleðsla fingerðra leirflísa	8.9.2009		
CEN	EN 13112:2002+A1:2009 Sútunarvélar – klofningsvélar og klippivélar með bandhníf – Öryggiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 13113:2002+A1:2010 Sútunarvélar – Húðunarvélar með vólsum – Öryggiskröfur	8.4.2011		
CEN	EN 13114:2002+A1:2009 Sútunarvélar – Snúningsverkunartromlur – Öryggiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 13118:2000+A1:2009 Landbúnaðarvélar – Upptökuvélar fyrir kartöflur – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 13120:2009+A1:2014 Gluggatjöld til nota innanhúss – Nothæfiskröfur, þ.m.t. um öryggi	11.7.2014	EN 13120:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2014)
CEN	EN 13128:2001+A2:2009 Öryggi málmsmiðjuverkfæra – Fræsarar (þ.m.t. borvélar)	8.9.2009		
	EN 13128:2001+A2:2009/AC:2010	26.5.2010		
CEN	EN 13135:2013 Kranar – Öryggi – Hönnun – Kröfur til búnaðar	28.11.2013	EN 13135-2:2004+A1:2010 EN 13135-1:2003+A1:2010 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.11.2013)
CEN	EN 13140:2000+A1:2009 Landbúnaðarvélar – Upptökuvélar fyrir sykurrófur og fôðurrófur – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 13155:2003+A2:2009 Kranar – Öryggi – Laus aukalyftibúnaður	8.9.2009		
CEN	EN 13157:2004+A1:2009 Kranar – Öryggi – Handknúnir kranar	18.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13204:2004+A1:2012 Tvívirk vökvaknúin björgunarverkfæri til nota í starfi slökkviliða og björgunarsveita – Öryggis- og nothæfiskröfur	24.8.2012		
CEN	EN 13208:2003+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Grænmetisflýsjarar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13218:2002+A1:2008 Málmsmiðjuverkfæri – Öryggi – Fastar slípivélar	8.9.2009		
	EN 13218:2002+A1:2008/AC:2010			
CEN	EN 13241-1:2003+A1:2011 Hurðir og hlið á iðnaðar-, verslunar- og verkstæðisbyggingar – Vörustaðall – 1. hluti: Vörur án bruna- og reykvarnareiginleika	18.11.2011		
CEN	EN 13288:2005+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Vélar til að lyfta og halla skálum – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 13289:2001+A1:2013 Pastavinnslustöðvar – Þurrkarar og kælibúnaður – Öryggis- og hreinlætiskröfur	28.11.2013		
CEN	EN 13355:2004+A1:2009 Húðunarstöðvar – Fjölnota klefar – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 13367:2005+A1:2008 Keramíkvélar – Öryggi – Flutningspallar og vagnar	8.9.2009		
	EN 13367:2005+A1:2008/AC:2009			
CEN	EN 13378:2001+A1:2013 Pastavinnslustöðvar – Pastapressur – Öryggis- og hreinlætiskröfur	28.11.2013		
CEN	EN 13379:2001+A1:2013 Pastavinnslustöðvar – Vélar til að fletja, rífa og skera pasta, færíband fyrir stangir, stangarhylki – Öryggis- og hreinlætiskröfur	28.11.2013		
CEN	EN 13389:2005+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Hrærivélar með láréttum öxli – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 13390:2002+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Bökugerðarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 13411-1:2002+A1:2008 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 1: Festaraugu fyrir vírstroffur	8.9.2009		
CEN	EN 13411-2:2001+A1:2008 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 2: Splæst augu í vírtrossur	8.9.2009		
CEN	EN 13411-3:2004+A1:2008 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 3: Gegntak og gegntaksfestingar	8.9.2009		
CEN	EN 13411-4:2011 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 4: Hólkun með bræddum málm og kvoðu	20.7.2011	EN 13411-4:2002+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2011)
CEN	EN 13411-5:2003+A1:2008 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 5: U-boltagrip á stálvíra	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13411-6:2004+A1:2008 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 6: Ósamhverf fleygtengi	8.9.2009		
CEN	EN 13411-7:2006+A1:2008 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 7: Samhverf fleygtengi	8.9.2009		
CEN	EN 13411-8:2011 Augu í stálvíra – Öryggi – Hluti 8: Pressuhólkar og pressun	18.11.2011		
CEN	EN 13414-1:2003+A2:2008 Virstroffur – Öryggi – Hluti 1: Stroffur til nota við almenna lyftivinnu	8.9.2009		
CEN	EN 13414-2:2003+A2:2008 Virstroffur – Öryggi – Hluti 2: Forskrift um notkunar- og viðhaldsupplýsingar sem framleiðandi á að láta í té	8.9.2009		
CEN	EN 13414-3:2003+A1:2008 Virstroffur – Öryggi – Hluti 3: Kósar og fjölþátta trossur	8.9.2009		
CEN	EN 13418:2013 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Vafningsvélar fyrir filmu og þynnur – Öryggiskröfur	28.11.2013	EN 13418:2004+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2013)
CEN	EN 13448:2001+A1:2009 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Sláttuvélar til nota í reinum milli hindrana – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 13457:2004+A1:2010 Vélar til framleiðslu skófátnaðar og varnings úr leðri og leðurlíki – Vélar til klofningar, sköfunar, skurðar, límingar og límþurrkunar – Öryggiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN ISO 13482:2014 Þjarkar og þjarkabúnaður – Öryggiskröfur vegna þjarka til umönnunar (ISO 13482:2014)	11.7.2014		
CEN	EN 13524:2003+A2:2014 Vélar til vegaviðhalds – Öryggiskröfur	11.7.2014	EN 13524:2003+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2014)
CEN	EN 13531:2001+A1:2008 Jarðvinnuvélar – Veltuvarnarbyggingar á litlar jarðvinnuvélar – Prófanir á rannsóknarstofu og frammistöðukröfur (ISO 12117:1997 Breytt)	8.9.2009		
CEN	EN 13534:2006+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Verkunarsprautuvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13557:2003+A2:2008 Kranar – Stýringar og stjórnstöðvar	8.9.2009		
CEN	EN 13561:2004+A1:2008 Gluggatjöld til nota utanhúss – Kröfur, flokkun og öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 13570:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Hrærivélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13586:2004+A1:2008 Kranar – Aðgangur	8.9.2009		
CEN	EN 13591:2005+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Hleðslubúnaður fyrir ofna – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13617-1:2012 Bensínstöðvar – Hluti 1: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi dælna með streymismæli, skömmunardælna og fjarstýrðra dælueninga	24.8.2012	EN 13617-1:2004+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2012)
CEN	EN 13621:2004+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Grænmetisþurrkarar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13659:2004+A1:2008 Gluggahlerar – Nothæfiskröfur, þ.m.t. um öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 13675:2004+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi rörmótunar- og völsunarvélar og frágangsfæribönd	20.10.2010		
CEN	EN 13683:2003+A2:2011 Garðyrkjuáhöld – Beranlegir vélknúnir tætarar/kurlarar – Öryggi	20.7.2011		
	EN 13683:2003+A2:2011/AC:2013			
CEN	EN 13684:2004+A3:2009 Garðyrkjutæki – Jarðvegskrafsarar og tæki til jarðvegsloftunar – Öryggi	26.5.2010	EN 13684:2004+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.6.2010)
CEN	EN 13731:2007 Loftpúðar til nota í starfi slökkviliða og björgunarsveita – Kröfur um öryggi og eiginleika	8.9.2009		
CEN	EN 13732:2013 Vélar til matvælavinnslu – Mjólkurkælitankar hjá bændum – Kröfur vegna smíða, afkasta, nothæfis, öryggis og hreinlætis	28.11.2013	EN 13732:2002+A2:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2014)
CEN	EN 13736:2003+A1:2009 Öryggi málmsmiðjuverkfæra – Vökvapressur	8.9.2009		
CEN	EN 13852-1:2013 Kranar – Grunnæviskranar – Hluti 1: Grunnæviskranar til almennra nota	28.11.2013		
CEN	EN 13862:2001+A1:2009 Gólfsögunarvélar – Öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 13870:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Hryggsneiðingarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13871:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Teningsskurðarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13885:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Klippivélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	20.10.2010		
CEN	EN 13886:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Suðukatlar með rafknúnni hræri- og/ eða blöndunarspaða – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 13889:2003+A1:2008 Hlekkir úr smíðastáli til almennra lyftinota – D-lásar og H-lásar – Flokkur 6 – Öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 13898:2003+A1:2009 Málmsmiðjuverkfæri – Öryggi – Kaldmálsagir	8.9.2009		
	EN 13898:2003+A1:2009/AC:2010	26.5.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13951:2012 Dælur til að dæla vökva – Öryggiskröfur – Búnaður til nota í tengslum við landbúnaðarmatvæli; Hönnunarreglur til að tryggja hreinlæti við notkun	24.8.2012	EN 13951:2003+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.10.2012)
CEN	EN 13954:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Brauðskurðarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 13977:2011 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Spor – Öryggiskröfur varðandi færanlegar vélar og vagna til nota við lagningu og viðhald	20.7.2011		
CEN	EN 13985:2003+A1:2009 Málmsmiðjuverkfæri – Öryggi – Fallaxarklippur	8.9.2009		
CEN	EN 14010:2003+A1:2009 Öryggi véla – Vélabúnaður til þess að leggja bifreiðum í stæði – Öryggis- og rafsegulsviðssamhæfiskröfur á stigi hönnunar, framleiðslu, uppsetningar og töku í notkun	18.12.2009		
CEN	EN 14017:2005+A2:2009 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Áburðardreifingar fyrir áburð í föstu formi – Öryggi	18.12.2009	EN 14017:2005+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2010)
CEN	EN 14018:2005+A1:2009 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Sáningarvélar – Öryggi	18.12.2009		
CEN	EN 14033-3:2009 + A1:2011 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Spor – Teinbundnar lagningar- og viðhaldsvélar – Hluti 3: Almennar öryggiskröfur	29.2.2012	EN 14033-3:2009	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN 14043:2014 Búnaður til nota við slökkviliðsstörf í háhýsum – Útraðanlegir stigar á snúningspöllum – Öryggis- og nothæfiskröfur og prófunaraðferðir	11.7.2014	EN 14043:2005+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2014)
CEN	EN 14044:2014 Búnaður til nota við slökkviliðsstörf í háhýsum – Útraðanlegir stigar á snúningspöllum til nota í kyrrstöðu – Öryggis- og nothæfiskröfur og prófunaraðferðir	11.7.2014	EN 14044:2005+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2014)
CEN	EN 14070:2003+A1:2009 Öryggi málmsmiðjuverkfæra – Færsluvélar og vélar til sérstakra nota	8.9.2009		
	EN 14070:2003+A1:2009/AC:2010	26.5.2010		
CEN	EN 14238:2004+A1:2009 Kranar – Handstýrður byrðaflutningsbúnaður	18.12.2009		
CEN	EN ISO 14314:2009 Stimpilbrunahreyflar – Bakslagsræsibúnaður – Almennar öryggiskröfur (ISO 14314:2004)	18.12.2009		
CEN	EN 14439:2006+A2:2009 Kranar – Öryggi – Turnkranar	8.9.2009		
CEN	EN 14462:2005+A1:2009 Vélar til slitlagsvinnslu – Hávaðaprófunaraðferð fyrir slitlagsvinnsluvélar, að meðtöldum fylgibúnaði – Nákvæmnisstig 2 og 3	8.9.2009		
CEN	EN 14466:2005+A1:2008 Slökkvidælur – Færanlegar dælur – Öryggis- og nothæfiskröfur, prófanir	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14492-1:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 1: Vélknúnar vindur	18.12.2009		
	EN 14492-1:2006+A1:2009/AC:2010	26.5.2010		
CEN	EN 14492-2:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 2: Vélknúnar lyftur	18.12.2009		
	EN 14492-2:2006+A1:2009/AC:2010	26.5.2010		
CEN	EN 14502-2:2005+A1:2008 Kranar – Búnaður til að lyfta fólki – Hluti 2: Lyftanlegar stjórnstöðvar	8.9.2009		
CEN	EN 14655:2005+A1:2010 Vélar til matvælavinnslu – Snittubrauðskurðarvélar – Öryggis- og hreinlætiskröfur	26.5.2010		
CEN	EN 14656:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi útþrýstipressur fyrir stál og járnfría málma	20.10.2010		
CEN	EN 14658:2005+A1:2010 Flæðibúnaður og flæðikerfi – Öryggiskröfur fyrir flæðibúnað til nota í opnum surtarbrandsnámmum	26.5.2010		
CEN	EN 14673:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi vökvaknúnar málmsmíðapressur með opnum mótum til smíða á stáli og járnfríum málmmum	20.10.2010		
CEN	EN 14677:2008 Öryggi véla – Úrvinnsla stáls – Vélar og búnaður til meðhöndlunar á bræddu stáli	8.9.2009		
CEN	EN 14681:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi vélar og búnað til stálframleiðslu í ljósbogaofnum	20.10.2010		
CEN	EN 14710-1:2005+A2:2008 Slökkvidælar – Miðflótttaflsslökkvidælar án sogdælubúnaðar – 1. hluti: Flokkun, almennar kröfur og öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 14710-2:2005+A2:2008 Slökkvidælar – Miðflótttaflsslökkvidælar án sogdælubúnaðar – 2. hluti: Sannprófun á almennum kröfum og öryggiskröfum	8.9.2009		
CEN	EN 14753:2007 Öryggi véla – Öryggiskröfur vegna véla og búnaðar til samfelldrar stálsteypu	8.9.2009		
CEN	EN 14886:2008 Vélar til vinnslu á gúmmí og plasti – Skurðarvélar með bandhníf til þess að skera frauðblokkir – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 14910:2007+A1:2009 Garðyrkjuáhöld – Beranlegar vélknúnar sláttuþylur – Öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 14930:2007+A1:2009 Landbúnaðar- og skógræktarvélar og garðyrkjubúnaður – Vélar sem gengið er með og handstýrðar vélar – Ákvörðun aðgengis að heitum flötum	8.9.2009		
CEN	EN 14957:2006+A1:2010 Stíf undirlög undir þakklæðningar – Skilgreiningar og eiginleikar	26.5.2010		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14958:2006+A1:2009 Vélar til matvælavinnslu – Vélar til mölunar og vinnslu á hveiti og símiljugrjónum – Öryggis- og hreinlætiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 14973:2006+A1:2008 Færibönd til nota í neðanjarðarmannvirkjum – Öryggiskröfur varðandi rafmagn og eldfimi	8.9.2009		
CEN	EN ISO 14982:2009 Vélar fyrir landbúnað og skógrækt – Rafsegulsviðssamhæfi – Prófunaraðferðir og viðtökuskilyrði (ISO 14982:1998)	8.9.2009		
CEN	EN 14985:2012 Kranar – Kranar með snúningsbómu	23.3.2012		
CEN	EN 15000:2008 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Sjálfknúnar vinnuvélar með breytilegt yfirgrip – Forskrift, nothæfi og prófunarkröfur fyrir áframkraftvægisvísa og áframkraftvægistakmarkara	8.9.2009		
CEN	EN 15011:2011+A1:2014 Kranar – Kranar á brýr og brúargálga	11.7.2014	EN 15011:2011 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.8.2014)
CEN	EN 15027:2007+A1:2009 Færanlegur veggsagar- og vírsagarbúnaður til nota á vettvangi – Öryggi	8.9.2009		
CEN	EN 15056:2006+A1:2009 Kranar – Kröfur varðandi gámagriplur	8.9.2009		
CEN	EN 15059:2009 Snjótroðarar – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 15061:2007+A1:2008 Öryggi véla – Öryggiskröfur vegna véla og búnaðar til ræmmedhöndlunar	8.9.2009		
CEN	EN 15067:2007 Plast- og gúmmívélar – Filmmuvinnsluvélar fyrir poka og sekki – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 15093:2008 Öryggi véla – Öryggiskröfur vegna heitflatvölsunarvéla	8.9.2009		
CEN	EN 15094:2008 Öryggi véla – Öryggiskröfur vegna kaldflatvölsunarvéla	8.9.2009		
CEN	EN 15095:2007+A1:2008 Rafknúinn færanlegur búnaður til stöflunar og röðunar í rekka og hillur, hringekjur og vörugæmslulyftur – Öryggiskröfur	8.9.2009		
CEN	EN 15162:2008 Vélar og stöðvar til náms og vinnslu á náttúrlegum steini – Öryggiskröfur vegna margblaða steinsaga	8.9.2009		
CEN	EN 15163:2008 Vélar og búnaður til nýtingar og vinnslu á náttúrlegum steini – Öryggiskröfur vegna demantvírsaga	8.9.2009		
CEN	EN 15164:2008 Vélar og stöðvar til náms og vinnslu á náttúrlegum steini – Öryggiskröfur vegna keðju- og beltisdrifinna fræsingarvéla	8.9.2009		
CEN	EN 15166:2008 Vélar til matvælavinnslu – Sjálfvirkar vélar til að kljúfa kjötskrokkahryggi í sláturhúsum – Öryggis- og hreinlætiskröfur	8.9.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 15268:2008 Bensínstöðvar – Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi kaffærs dælubúnaðar	8.9.2009		
CEN	EN 15503:2009+A1:2013 Garðyrkjuáhöld – Garðblásturstæki, sogtæki og blásturs-/sogtæki – Öryggi	11.4.2014	EN 15503:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2014)
CEN	EN 15695-1:2009 Dráttarvélar og sjálfknúnar vélar til nota í landbúnaði – Vernd gegn hættulegum efnum – Hluti 1: Flokkun stýrishúsa, kröfur og prófunaraðferðir	26.5.2010		
CEN	EN 15695-2:2009 Dráttarvélar og sjálfknúnar vélar til nota í landbúnaði – Vernd gegn hættulegum efnum – Hluti 2: Lofthreinsibúnaður	26.5.2010		
	EN 15695-2:2009/AC:2011	29.2.2012		
CEN	EN 15700:2011 Öryggi rennigangvega fyrir ferðamenn og íþróttaiðkendur, til flutninga á farþegum, einkum á skíðasvæðum	29.2.2012		
CEN	EN ISO 15744:2008 Vélknúin handverkfæri sem ekki nota rafmagn – Hávaðamælingaaðferð – Mæling með verkfræðilegri námkvæmni (2. nákvæmnisstig) (ISO 15744:2002)	8.9.2009		
CEN	EN 15746-2:2010+A1:2011 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Spor – Vélar til nota á teinum og vegum og tengdur búnaður – Hluti 2: Almennar öryggiskröfur	29.2.2012	EN 15746-2:2010	Liðinn (30.4.2012)
CEN	EN 15774:2010 Vélar til matvælavinnslu – Vélar til vinnslu á fersku og fylltu pasta (tagliatelle, cannelloni, ravioli, tortellini, orecchiette og gnocchi) – Öryggis- og hreinlætiskröfur	8.4.2011		
CEN	EN 15811:2009 Landbúnaðarvélar – Hlífar yfir hreyfanlegum hlutum aflúttaks – Hlífar sem opnaðar eru með verkfæri (ISO/TS 28923:2007 Breytt)	18.12.2009		
	EN 15811:2009/AC:2010			
CEN	EN 15830:2012 Vinnuvélar með breytilegt yfirgrip til nota í torfærum – Útsýni – Prófunaraðferðir og sannprófun	24.8.2012		
CEN	EN 15861:2012 Vélar til matvælavinnslu – Reykklefar – Öryggis- og hreinlætiskröfu	24.8.2012		
CEN	EN 15895:2011 Handverkfæri með þrýstihylki – Öryggiskröfur – Festingar- og merkingarverkfæri	18.11.2011		
CEN	EN 15949:2012 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi völsunarvélar fyrir teina, byggingarstál og stangir	5.6.2012		
CEN	EN 15954-2:2013 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Spor – Eftirvagnar og tengdur búnaður – Hluti 2: Almennar öryggiskröfur	28.11.2013		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 15955-2:2013 Búnaður til notkunar við járnbrautir – Spor – Losanlegar vélar og tengdur búnaður – Hluti 2: Almennar öryggiskröfur	28.11.2013		
CEN	EN 15997:2011 Torfæruökutæki – Öryggiskröfur og prófunaraðferðir	29.2.2012		
	EN 15997:2011/AC:2012			
CEN	EN 16005:2012 Rafknúnað hurðir – Öryggi við notkun rafknúinna hurða – Kröfur og prófunaraðferðir	5.4.2013		
CEN	EN 16029:2012 Vélknúin ekin farartæki til nota við flutning fólks en ekki til nota á almennum vegum – Öryggiskröfur – Einspora vélknúin farartæki á tveimur hjólum	24.8.2012		
CEN	EN ISO 16119-1:2013 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Úðarar og dreifarar fyrir fljótandi áburð – Umhverfisvernd – Hluti 1: Almenn efni (ISO 16119-1:2013)	28.11.2013		
CEN	EN ISO 16119-2:2013 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Úðarar og dreifarar fyrir fljótandi áburð – Umhverfisvernd – Hluti 2: Úðarar með láréttum bómum og sambærilegir úðarar (ISO 16119-2:2013)	28.11.2013		
CEN	EN ISO 16119-3:2013 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Úðarar og dreifarar fyrir fljótandi áburð – Umhverfisvernd – Hluti 3: Úðarar fyrir runna, tré og sambærilegan gróður (ISO 16119-3:2013)	28.11.2013		
CEN	EN 16191:2014 Vélar til gangagerðar – Öryggiskröfur	13.2.2015	EN 815:1996+A2:2008 EN 12336:2005+A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 16203:2014 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Virkar prófanir til sannprófunar á hliðarstöðugleika – Vinnuvélar með andvægisbúnaði	13.2.2015		
CEN	EN 16228-1:2014 Bor- og jarðvinnutæki – Öryggi – Hluti 1: Sameiginlegar kröfur	13.2.2015	EN 791:1995+A1:2009 EN 996:1995+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 16228-2:2014 Bor- og jarðvinnutæki – Öryggi – Hluti 2: Færanlegur borbúnaður til nota við mannvirkjagerð, jarðtæknivinnu, grjótnám og námagerð	13.2.2015	EN 791:1995+A1:2009 EN 996:1995+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 16228-3:2014 Bor- og jarðvinnutæki – Öryggi – Hluti 3: Tæki til nota við stýrða lárétta borun (HDD)	13.2.2015	EN 791:1995+A1:2009 EN 996:1995+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 16228-4:2014 Bor- og jarðvinnutæki – Öryggi – Hluti 4: Jarðvinnutæki	13.2.2015	EN 996:1995+A3:2009 EN 791:1995+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 16228-5:2014 Bor- og jarðvinnutæki – Öryggi – Hluti 5: Búnaður til þindarfóðrunar	13.2.2015	EN 791:1995+A1:2009 EN 996:1995+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 16228-6:2014 Bor- og jarðvinnutæki – Öryggi – Hluti 6: Búnaður til háþrýstisprautunar, mýrsprautunar og innsprautunar	13.2.2015	EN 791:1995+A1:2009 EN 996:1995+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 16228-7:2014 Bor- og jarðvinnutæki – Öryggi – Hluti 7: Vixlanlegur fylgibúnaður	13.2.2015	EN 791:1995+A1:2009 EN 996:1995+A3:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (13.2.2015)
CEN	EN 16230-1:2013 Kerrur til afþreyingarnota – Hluti 1: Öryggiskröfur og prófunaraðferðir fyrir kerrur	28.11.2013		
CEN	EN ISO 16231-1:2013 Sjálfnúnnar landbúnaðarvélar – Mat á stöðugleika – Hluti 1: Meginreglur (ISO 16231-1:2013)	28.11.2013		
CEN	EN 16246:2012 Landbúnaðarvélar – Vélskóflur – Öryggi	5.4.2013		
CEN	EN 16252:2012 Vélar til að þjappa úrgangsefni eða endurvinnanleg efni – Láréttar baggaþjöppur – Öryggiskröfur	5.4.2013		
CEN	EN 16307-1:2013 Vinnuvélar í iðnaði – Öryggiskröfur og sannprófun – Hluti 1: Viðbótarkröfur um sjálfnúnnar vinnuvélar aðrar en vinnuvélar án ökumanna með breytilegt yfirgrip og flutningsvélar	5.4.2013		
CEN	EN 16307-5:2013 Vinnuvélar í iðnaði – Öryggiskröfur og sannprófun – Hluti 5: Viðbótarkröfur vegna handdreginna kerra	11.7.2014		
CEN	EN 16307-6:2014 Vinnuvélar í iðnaði – Öryggiskröfur og sannprófun – Hluti 6: Viðbótarkröfur varðandi vélar sem bera hlass og fólk	11.7.2014		
CEN	EN 16327:2014 Slökkvibúnaður – Skömmunarkerfi með jákvæðum þrýstingi (PPPS) og þrýstiloftsfroðukerfi (CAFS)	11.7.2014		
CEN	EN 16590-1:2014 Dráttarvélar og vélar til nota í landbúnaði og skógrækt – Öryggishlutar stýrikerfa – Hluti 1: Meginreglur um hönnun og þróun	13.2.2015		
CEN	EN 16590-2:2014 Dráttarvélar og vélar til nota í landbúnaði og skógrækt – Öryggishlutar stýrikerfa – Hluti 2: Verkefnisstig	13.2.2015		
CEN	EN 16590-3:2014 Dráttarvélar og vélar til nota í landbúnaði og skógrækt – Öryggishlutar stýrikerfa – Hluti 3: Raðþróun, vélbúnaður og hugbúnaður	13.2.2015		
CEN	EN 16590-4:2014 Dráttarvélar og vélar til nota í landbúnaði og skógrækt – Öryggishlutar stýrikerfa – Hluti 4: Framleiðsla, notkun, breytingar og stuðningsferli	13.2.2015		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 19432:2012 Vélar og búnaður til nota við húsasmiðar – Færanlegar vélknúnað handútsagir með innbyggðum brunahreyfli – Öryggiskröfur og prófun (ISO 19432:2012)	15.11.2012	EN ISO 19432:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.1.2013)
CEN	EN ISO 19932-1:2013 Búnaður til uppskeruverndar – Úðunartæki sem borin eru á baki – Hluti 1: Öryggis- og umhverfiskröfur (ISO 19932-1:2013)	28.11.2013		
CEN	EN ISO 19932-2:2013 Búnaður til gróðurverndar – Úðunartæki sem borin eru á baki – Hluti 2: Prófunaraðferðir (ISO 19932-2:2013)	28.11.2013		
CEN	EN ISO 20361:2009 Vökvadætur og dælueningar – Hávaðaprófunaraðferð – 2. og 3. nákvæmnisstig (ISO 20361:2007)	8.9.2009		
	EN ISO 20361:2009/AC:2010			
CEN	EN ISO 22867:2011 Vélar til nota við garðyrkju og skógarnytjar – Titringsprófunaraðferð fyrir færanleg handverkfæri sem búin eru brunahreyfli – Titringur við handföng (ISO 22867:2011)	29.2.2012	EN ISO 22867:2008	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 22868:2011 Vélar til nota við skógarnytjar – Hávaðaprófunaraðferð fyrir færanleg handverkfæri sem búin eru brunahreyfli – Mæling með verkfræðilegri nákvæmni (2. nákvæmnisstig) (ISO 22868:2011)	20.7.2011	EN ISO 22868:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2011)
CEN	EN ISO 23125:2010 Öryggi málmsmiðjuverkfæra – Rennibekkir (ISO 23125:2010)	20.10.2010		
	EN ISO 23125:2010/A1:2012	24.8.2012	Athugasemd 3	Liðinn (31.10.2012)
CEN	EN ISO 28139:2009 Landbúnaðar- og skógræktarvélar – Úðarar sem knúnir eru brunahreyfli og bornir á baki – Öryggiskröfur (ISO 28139:2009)	18.12.2009		
CEN	EN ISO 28881:2013 Málmsmiðjuverkfæri – Öryggi – Rafúrhleðslubekkir (ISO 28881:2013)	28.11.2013	EN 12957:2001+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2014)
	EN ISO 28881:2013/AC:2013			
CEN	EN ISO 28927-1:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 1: Hallandi og lóðréttar slípivélar (ISO 28927-1:2009)	26.5.2010		
CEN	EN ISO 28927-2:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 2: Skróflyklar, toppflyklar og skrófjárn (ISO 28927-2:2009)	26.5.2010		
CEN	EN ISO 28927-3:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 3: Bónvélar og þússningsvélar með snúningi, hringhreyfingu og lausri hringhreyfingu (ISO 28927-3:2009)	26.5.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 28927-4:2010 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 4: Slípivélar án festingarbúnaðar (ISO 28927-4:2010)	8.4.2011		
CEN	EN ISO 28927-5:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 5: Borvélar og höggborvélar (ISO 28927-5:2009)	26.5.2010		
CEN	EN ISO 28927-6:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 6: Troðarar (ISO 28927-6:2009)	26.5.2010		
CEN	EN ISO 28927-7:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 7: Nagarar og klippur (ISO 28927-7:2009)	26.5.2010		
CEN	EN ISO 28927-8:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 8: Stingsagir, bónvélar og þjalir og sveiflu- og hringsagir (ISO 28927-8:2009)	26.5.2010		
CEN	EN ISO 28927-9:2009 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 9: Skafhamrar og nálarsköfur (ISO 28927-9:2009)	26.5.2010		
CEN	EN ISO 28927-10:2011 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 10: Höggborar, slaghamrar og brothamrar (ISO 28927-10:2011)	18.11.2011		
CEN	EN ISO 28927-11:2011 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 11: Múrbrjótar (ISO 28927-11:2011)	20.7.2011		
CEN	EN ISO 28927-12:2012 Vélknúin handverkfæri – Prófunaraðferðir til að meta titringsáhrif – Hluti 12: Slípivélar til notkunar með slípistöppum (ISO 28927-12:2012)	5.4.2013		

CENELEC-staðlar

Staðlar sem Rafstaðlasamtök Evrópu (CENELEC) semja eru ekki flokkaðir sem staðlar af gerð A, B eða C í þessari skrá.

CENELEC	EN 50223:2010 Sjálfvirkur búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimri spunaló – Öryggiskröfur	20.10.2010		
CENELEC	EN 50348:2010 Staðbundinn búnaður til rafstöðuhúðunar með óeldfimu húðunarefni í vökvaformi – Öryggiskröfur	26.5.2010		
	EN 50348:2010/AC:2010			
CENELEC	EN 50434:2014 Öryggi heimilistækja og ámóta tækja – Sérstakar kröfur varðandi tættara og kurlara sem tengjast heimtaug rafveitu	13.2.2015		
CENELEC	EN 50569:2013 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Sérstök ákvæði um rafknúna þeytivindur til nota í atvinnuskyni	11.4.2014		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 50570:2013 Heimilistæki og á móta raftæki – Öryggi – Sérstök ákvæði um rafknúna þurrkara til nota í atvinnuskyni	11.4.2014		
CENELEC	EN 50571:2013 Heimilistæki og á móta raftæki – Öryggi – Sérstök ákvæði um rafknúna þvottavélar til nota í atvinnuskyni	11.4.2014		
CENELEC	EN 50580:2012 Öryggi rafknúinna handverkfæra – Sérstakar kröfur vegna málningarbyssu	5.6.2012		
	EN 50580:2012/A1:2013	28.11.2013	Athugasemd 3	22.7.2016
CENELEC	EN 50636-2-91:2014 Heimilistæki og á móta raftæki – Öryggi – Hluti 2-91: Sérstakar kröfur um beranlegar og handstýrðar sláttuþylur og kantskera IEC 60335-2-91:2008 (Breytt)	13.2.2015		
CENELEC	EN 50636-2-92:2014 Heimilistæki og á móta raftæki – Öryggi – Hluti 2-92: Sérstakar kröfur fyrir jarðvegskrafsara og tæki til jarðvegslöftunar sem gengið er með og ganga fyrir rafmagni frá rafveituheimtaug IEC 60335 IEC 60335-2-92:2002 (Breytt)	13.2.2015		
CENELEC	EN 50636-2-94:2014 Heimilistæki og á móta raftæki – Öryggi – Hluti 2-94: Sérstakar kröfur vegna grasklippa af skæragerð IEC 60335-2-94:2008 (Breytt)	13.2.2015		
CENELEC	EN 50636-2-100:2014 Heimilistæki og á móta raftæki – Öryggi – Hluti 2-100: Sérstakar kröfur sem varða laufblásara og/eða sugur sem haldið er á og tengjast heimtaug rafveitu IEC 60335-2-100:2002 (Breytt)	13.2.2015		
CENELEC	EN 60204-1:2006 Öryggi véla – Rafbúnaður iðnaðarvéla – 1. hluti: Almennar kröfur IEC 60204-1:2005 (Breytt)	26.5.2010		
	EN 60204-1:2006/A1:2009 IEC 60204-1:2005/A1:2008	26.5.2010	Athugasemd 3	Liðinn (1.2.2012)
	EN 60204-1:2006/AC:2010			
CENELEC	EN 60204-11:2000 Öryggi véla – Rafbúnaður véla – 11. hluti: Kröfur um háspennubúnað sem notar spennu yfir 1000 V riðstraumsspennu eða 1500 V jafnstraumsspennu en ekki yfir 36 kV IEC 60204-11:2000	26.5.2010		
	EN 60204-11:2000/AC:2010			
CENELEC	EN 60204-31:2013 Öryggi véla – Rafbúnaður véla – Hluti 31: Sérstakt öryggi og EMC kröfur vegna saumavéla, eininga og kerfa IEC 60204-31:2013	11.4.2014		
CENELEC	EN 60204-32:2008 Öryggi véla – Rafbúnaður véla – Hluti 32: Kröfur vegna lyftivéla IEC 60204-32:2008	18.12.2009		
CENELEC	EN 60204-33:2011 Öryggi véla – Rafbúnaður véla – Hluti 33: Kröfur varðandi búnað til framleiðslu á hálfleiðurum IEC 60204-33:2009 (Breytt)	18.11.2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjótið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60335-1:2012 Öryggi heimilistækja og ámóta raftækja – Öryggi – Hluti 1: Almennar kröfur IEC 60335-1:2010 (Breytt)	5.6.2012	EN 60335-1:2002 og með áorðnum breytingum Athugasemd 2.1	Liðinn (21.11.2014)
	EN 60335-1:2012/AC:2014			
CENELEC	EN 60335-2-36:2002 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-36: Sérstakar kröfur vegna eldavéla, ofna og eldunarhellna til nota í atvinnuskyni IEC 60335-2-36:2002	5.4.2013		
	EN 60335-2-36:2002/A11:2012	5.4.2013	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
	EN 60335-2-36:2002/AC:2007			
CENELEC	EN 60335-2-37:2002 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-37: Sérstakar kröfur vegna rafmagnsdjúpsteikningarpotta til annarra nota en heimilisnota IEC 60335-2-37:2002	5.4.2013		
	EN 60335-2-37:2002/A11:2012	5.4.2013	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
	EN 60335-2-37:2002/AC:2007			
CENELEC	EN 60335-2-40:2003 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-40: Sérstakar kröfur vegna rafknúinna hitadælna, loftkælingar- og rakaeyðingartækja IEC 60335-2-40:2002 (Breytt)	28.11.2013		
	EN 60335-2-40:2003/A11:2004	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (28.11.2013)
	EN 60335-2-40:2003/A12:2005	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (28.11.2013)
	EN 60335-2-40:2003/A1:2006 IEC 60335-2-40:2002/A1:2005 (Breytt)	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (28.11.2013)
	EN 60335-2-40:2003/A2:2009 IEC 60335-2-40:2002/A2:2005 (Breytt)	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (28.11.2013)
	EN 60335-2-40:2003/A13:2012	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (11.7.2014)
	EN 60335-2-40:2003/AC:2010			
	EN 60335-2-40:2003/AC:2006			
	EN 60335-2-40:2003/A13:2012/AC:2013			
CENELEC	EN 60335-2-42:2003 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-42: Sérstakar kröfur vegna rafknúinna blástursofna, gufueldavéla og gufublástursofna til annarra nota en heimilisnota IEC 60335-2-42:2002	5.4.2013		
	EN 60335-2-42:2003/A11:2012	5.4.2013	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
	EN 60335-2-42:2003/AC:2007			

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60335-2-47:2003 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-47: Sérstakar kröfur vegna rafmagnssuðupotta til nota í atvinnuskyni IEC 60335-2-47:2002	5.4.2013		
	EN 60335-2-47:2003/A11:2012	5.4.2013	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
	EN 60335-2-47:2003/AC:2007			
CENELEC	EN 60335-2-48:2003 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-48: Sérstakar kröfur vegna rafmagnsgrilla og -rista til nota í atvinnuskyni IEC 60335-2-48:2002	5.4.2013		
	EN 60335-2-48:2003/A11:2012	5.4.2013	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
	EN 60335-2-48:2003/AC:2007			
CENELEC	EN 60335-2-49:2003 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-49: Sérstakar kröfur vegna rafmagnshitaskápa til nota í atvinnuskyni í mótuneytum IEC 60335-2-49:2002	5.4.2013		
	EN 60335-2-49:2003/A11:2012	5.4.2013	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
	EN 60335-2-49:2003/AC:2007			
CENELEC	EN 60335-2-65:2003 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-65: Sérstakar kröfur vegna lofthreinsibúnaðar IEC 60335-2-65:2002	5.4.2013		
	EN 60335-2-65:2003/A11:2012	5.4.2013	Athugasemd 3	Liðinn (13.2.2015)
CENELEC	EN 60335-2-67:2012 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-67: Sérstök ákvæði um tæki sem eru notuð við gólfhreinsun eða aðra gólfmeðhöndlun, í iðnaðar- og atvinnuskyni IEC 60335-2-67:2012 (Breytt)	15.11.2012	EN 60335-2-67:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (3.5.2015)
CENELEC	EN 60335-2-68:2012 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-68: Sérstök ákvæði um úðasogtæki, í iðnaðar- og atvinnuskyni IEC 60335-2-68:2012 (Breytt)	15.11.2012	EN 60335-2-68:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (3.5.2015)
CENELEC	EN 60335-2-69:2012 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-69: Sérstakar kröfur vegna ryksuga og vatnsryksuga, að meðtöldum afldrifnum burstum, til nota í iðnaði og í atvinnuskyni IEC 60335-2-69:2012 (Breytt)	15.11.2012	EN 60335-2-69:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.3.2015)
CENELEC	EN 60335-2-72:2012 Heimilistæki og ámóta raftæki – Öryggi – Hluti 2-72: Sérstakar kröfur vegna sjálfvirkra véla til að meðhöndla gólf í iðnaðar- eða viðskiptahúsnæði IEC 60335-2-72:2012 (Breytt)	15.11.2012	EN 60335-2-72:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (3.5.2015)
CENELEC	EN 60335-2-77:2010 Öryggi heimilisraftækja og ámóta raftæki – Hluti 2-77: Sérstakar kröfur fyrir garðsláttuvélar sem gengið er með og ganga fyrir rafmagni frá rafveituheimtaug IEC 60335-2-77:2002 (Breytt)	8.4.2011		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60335-2-79:2012 Heimilistæki og ámóta tæki – Öryggi – Hluti 2-79: Sérstakar kröfur vegna háþrýstihreinsara og gufuhreinsara, til nota í iðnaði og í atvinnuskyni IEC 60335-2-79:2012 (Breytt)	15.11.2012	EN 60335-2-79:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (3.4.2015)
CENELEC	EN 60745-1:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – 1. hluti: Almennar kröfur IEC 60745-1:2006 (Breytt)	18.12.2009		
	EN 60745-1:2009/A11:2010	8.4.2011	Athugasemd 3	Liðinn (1.10.2013)
	EN 60745-1:2009/AC:2009			
CENELEC	EN 60745-2-1:2010 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-1: Sérstakar kröfur vegna borvéla og höggborvéla IEC 60745-2-1:2003 (Breytt) + A1:2008	20.10.2010		
CENELEC	EN 60745-2-2:2010 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-2: Sérstakar kröfur vegna skrúfvéla og höggskrúfvéla IEC 60745-2-2:2003 (Breytt) + A1:2008	20.10.2010		
CENELEC	EN 60745-2-3:2011 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-3: Sérstakar kröfur til slípivéla, fægivéla og skífuslípivéla IEC 60745-2-3:2006 (Breytt) + A1:2010 (Breytt)	18.11.2011		
	EN 60745-2-3:2011/A2:2013 IEC 60745-2-3:2006/A2:2012 (Breytt)	28.11.2013	Athugasemd 3	25.2.2016
	EN 60745-2-3:2011/A11:2014	13.2.2015	Athugasemd 3	21.4.2016
CENELEC	EN 60745-2-4:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-4: Sérstakar kröfur til slípivéla og fægivéla annarra en skífuslípivéla og skífufægivéla IEC 60745-2-4:2002 (Breytt) + A1:2008 (Breytt)	26.5.2010		
	EN 60745-2-4:2009/A11:2011	29.2.2012	Athugasemd 3	Liðinn (14.11.2014)
CENELEC	EN 60745-2-5:2010 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-5: Sérstakar kröfur vegna hjólsaga IEC 60745-2-5:2010 (Breytt)	8.4.2011		
CENELEC	EN 60745-2-6:2010 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-6: Sérstakar kröfur vegna hamra IEC 60745-2-6:2003 (Breytt) + A1:2006 + A2:2008	18.12.2009		
CENELEC	EN 60745-2-8:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-8: Sérstakar kröfur vegna klippna og nagara IEC 60745-2-8:2003 (Breytt) + A1:2008	20.10.2010		
CENELEC	EN 60745-2-9:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-9: Sérstakar kröfur vegna snittvéla IEC 60745-2-9:2003 (Breytt) + A1:2008	18.12.2009		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60745-2-11:2010 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-11: Sérstakar kröfur vegna stingsaga (útskurðar- og sveðjusaga) IEC 60745-2-11:2003 (Breytt) + A1:2008	20.10.2010		
CENELEC	EN 60745-2-12:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-12: Sérstakar kröfur vegna steinsteypuhrista IEC 60745-2-12:2003 (Breytt) + A1:2008	18.12.2009		
CENELEC	EN 60745-2-13:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-13: Sérstakar kröfur vegna keðjusaga IEC 60745-2-13:2006 (Breytt)	18.12.2009		
	EN 60745-2-13:2009/A1:2010 IEC 60745-2-13:2006/A1:2009	20.7.2011	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2013)
CENELEC	EN 60745-2-14:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-14: Sérstakar kröfur vegna hefla IEC 60745-2-14:2003 (Breytt) + A1:2006 (Breytt)	18.12.2009		
	EN 60745-2-14:2009/A2:2010 IEC 60745-2-14:2003/A2:2010	8.4.2011	Athugasemd 3	Liðinn (1.6.2013)
CENELEC	EN 60745-2-15:2009 Öryggi vélknúinna handverkfæra – Öryggi – Hluti 2-15: Sérstakar kröfur vegna limgerðisklippa IEC 60745-2-15:2006 (Breytt)	18.12.2009		
	EN 60745-2-15:2009/A1:2010 IEC 60745-2-15:2006/A1:2009	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (28.11.2013)
CENELEC	EN 60745-2-16:2010 Vélknúin handverkfæra – Hluti 2-16: Sérstakar kröfur varðandi neglibyssur IEC 60745-2-16:2008 (Breytt)	8.4.2011		
CENELEC	EN 60745-2-17:2010 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-17: Sérstakar kröfur vegna fræsara og kantskera IEC 60745-2-17:2010 (Breytt)	8.4.2011		
CENELEC	EN 60745-2-18:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-18: Sérstakar kröfur fyrir bindiverkfæri IEC 60745-2-18:2003 (Breytt) + A1:2008	18.12.2009		
CENELEC	EN 60745-2-19:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-19: Sérstakar kröfur vegna afréttara IEC 60745-2-19:2005 (Breytt)	18.12.2009		
	EN 60745-2-19:2009/A1:2010 IEC 60745-2-19:2005/A1:2010	8.4.2011	Athugasemd 3	Liðinn (1.6.2013)
CENELEC	EN 60745-2-20:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-20: Sérstakar kröfur vegna bandsaga IEC 60745-2-20:2003 (Breytt) + A1:2008	18.12.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60745-2-21:2009 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-21: Sérstakar kröfur fyrir niðurfallsheinsibúnað IEC 60745-2-21:2002 (Breytt)	18.12.2009		
	EN 60745-2-21:2009/A1:2010 IEC 60745-2-21:2002/A1:2008	20.7.2011	Athugasemd 3	Liðinn (1.12.2013)
CENELEC	EN 60745-2-22:2011 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-22: Sérstakar kröfur vegna skurðvéla IEC 60745-2-22:2011 (Breytt)	18.11.2011		
	EN 60745-2-22:2011/A11:2013	28.11.2013	Athugasemd 3	17.12.2015
CENELEC	EN 60745-2-23:2013 Vélknúin handverkfæri – Öryggi – Hluti 2-23: Sérstakar kröfur varðandi slípivélar til nota með slípitöppum og lítill snúningsverkfæri IEC 60745-2-23:2012 (Breytt)	28.11.2013		
CENELEC	EN 60947-5-3:2013 Lágspennurof- og stýribúnaður – Hluti 5-3: Stýriásabúnaður og rofhlutar – Kröfur um náandarrofa með skilgreindri hegðun í bilunartilvikum (PDDb) IEC 60947-5-3:2013	11.4.2014		
CENELEC	EN 60947-5-5:1997 Lágspennurof- og stýribúnaður – Hluti 5-5: Stýriásabúnaður og rofhlutar – Rafstýrður neyðarstöðvunarbúnaður með vélrænni læsingu IEC 60947-5-5:1997	28.11.2013		
	EN 60947-5-5:1997/A1:2005 IEC 60947-5-5:1997/A1:2005	28.11.2013	Athugasemd 3	Liðinn (28.11.2013)
	EN 60947-5-5:1997/A11:2013	28.11.2013	Athugasemd 3	3.12.2015
CENELEC	EN 61029-1:2009 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 1: Almennar kröfur IEC 61029-1:1990 (Breytt)	18.12.2009		
	EN 61029-1:2009/A11:2010	8.4.2011	Athugasemd 3	Liðinn (28.11.2013)
	EN 61029-1:2009/AC:2009			
CENELEC	EN 61029-2-1:2012 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-1: Sérstakar kröfur vegna hjólsagarborða IEC 61029-2-1:1993 (Breytt) + A1:1999 + A2:2001	5.4.2013	EN 61029-2-1:2010 Athugasemd 2.1	3.9.2015
CENELEC	EN 61029-2-3:2011 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-3: Sérstakar kröfur vegna hefla og þykktarhefla IEC 61029-2-3:1993 (Breytt) + A1:2001	18.11.2011		
CENELEC	EN 61029-2-4:2011 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-4: Sérstakar kröfur vegna bekkslípivéla IEC 61029-2-4:1993 (Breytt) + A1:2001 (Breytt)	18.11.2011		
CENELEC	EN 61029-2-6:2010 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-6: Sérstakar kröfur varðandi demantsbora með vatnsveitu IEC 61029-2-6:1993 (Breytt)	20.10.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 61029-2-8:2010 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-8: Sérstakar kröfur vegna borðfræsara IEC 61029-2-8:1995 (Breytt) + A1:1999 + A2:2001	20.10.2010		
CENELEC	EN 61029-2-9:2012 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-9: Sérstakar kröfur vegna geirskurðarsaga IEC 61029-2-9:1995 (Breytt)	5.4.2013	EN 61029-2-9:2009 Athugasemd 2.1	3.9.2015
	EN 61029-2-9:2012/A11:2013	28.11.2013	Athugasemd 3	12.8.2016
CENELEC	EN 61029-2-10:2010 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-10: Sérstakar kröfur vegna skurðslípivéla IEC 61029-2-10:1998 (Breytt)	20.10.2010		
	EN 61029-2-10:2010/A11:2013	28.11.2013	Athugasemd 3	22.7.2016
CENELEC	EN 61029-2-11:2012 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-11: Sérstakar kröfur vegna sambyggðra geirskurðar- og bekkisaga IEC 61029-2-11:2001 (Breytt)	5.4.2013	EN 61029-2-11:2009 Athugasemd 2.1	3.9.2015
	EN 61029-2-11:2012/A11:2013	28.11.2013	Athugasemd 3	12.8.2016
CENELEC	EN 61029-2-12:2011 Öryggi færanlegra vélknúinna rafmagnsverkfæra – Hluti 2-12: Sérstakar kröfur vegna snittvéla IEC 61029-2-12:2010 (Breytt)	18.11.2011		
CENELEC	EN 61310-1:2008 Öryggi véla – Ábendingar, merkingar og stýringar – Hluti 1: Kröfur til sýnilegra, heyranlegra og áþreifanlegra merkja IEC 61310-1:2007	18.12.2009		
CENELEC	EN 61310-2:2008 Öryggi véla – Ábendingar, merkingar og stýringar – Hluti 2: Kröfur til merkinga IEC 61310-2:2007	18.12.2009		
CENELEC	EN 61310-3:2008 Öryggi véla – Visun, merkingar og stýringar – Hluti 3: Kröfur um staðsetningu og virkni stýringa IEC 61310-3:2007	18.12.2009		
CENELEC	EN 61496-1:2013 Öryggi véla – Rafnæmur hlífðarbúnaður – Hluti 1: Almennar kröfur og prófanir IEC 61496-1:2012	11.4.2014	EN 61496-1:2004 ásamt breytingum Athugasemd 2.1	Liðinn (10.5.2015)
CENELEC	EN 61800-5-2:2007 Rafknúin drifkerfi með stillanlegum hraða – Hluti 5-2: Öryggiskröfur – Virkni IEC 61800-5-2:2007	18.12.2009		
CENELEC	EN 62061:2005 Öryggi véla – Notkunaröryggi öryggistengdra rafmagns-, rafeinda- og forritanlegra rafeindastýrikerfa IEC 62061:2005	26.5.2010		
	EN 62061:2005/A1:2013 IEC 62061:2005/A1:2012	28.11.2013	Athugasemd 3	18.12.2015
	EN 62061:2005/AC:2010			

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
---	--	---	---	--

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.CENELEC.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, sjá skrá sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Visanir í leiðréttingar „.../AC:YYYY“ eru aðeins birtar til upplýsingar. Með leiðréttingu eru prentvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og þær geta varðað eina eða fleiri tungumálaútgáfur (ensku, frönsku og/eða þýsku) staðals sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samræmda staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stj. 1025/2012, ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.